ANGELI CANINII ANGLARENSIS

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ,

COPIOSISSIMI GRÆCARUM, LATINARÚMQ; vocum INDICIS accessione, per *CAROLUM HAUBOESIUM* locupletatus.

In quo quicquid vetustissimi Scriptores de Græcæ linguæ ratione præcipiunt; atque adeò omnia quæ ad Dialectos intelligendas, & Poëtas penitus cognoscendos pertinent, facili methodo exponuntur.

Eò accedit plurimorum verborum Originis EXPLICATIO.

LONDINI,
Typis *T. N.* impensis *Josuæ Kirton*, apud quem veneunt ad Insignia Regia in Cœmiterio Paulino.
M. DC. LVII.

Myles Sandys ejus Liber 1694

Angelus Caninius
GRÆCI SERMONIS
STUDIOSIS.

CUM nova multa, & à paucis hactenus observata his meis Commentariolis, quos de linguæ Græcæ ratione confeci, complexus sim: priusquam de re ipsa agere incipio, paucis mei consilii rationem studiosis reddendam censeo: ne quis temerè quædam, non perspecta satis nostra sententia, contemnat aut reprehendat. Nam cùm sermonis Græci cognitionem omnibus optimarum artium amatoribus necessariam esse judicaremus, quæ nostra ætate à doctissimis viris Græcarum literarum ope illustratæ, atque in antiquum dignitatis gradum restitutæ sunt, multa etiam nunc desiderari animadvertebamus, quæ à Grammaticis præterita magnam sæpe studiosis adolescentibus difficultatem afferunt. Ea autem ferè ad Analogiam & Dialectorum varietatem pertinent: quæ duæ res, cùm utilitatem maximam habeant, negligenter expositæ sunt à junioribus. Nam veteres quidem de eis accuratissimè scripsisse scimus: quorum scripta si ad nos pervenissent, hoc labore supersedere poteramus. Nunc verò cùm multa ex Athenæo scriptore eruditissimo & copiosissimo, & Eustathio Homeri interprete diligentissimo, aliisque ejus generis auctoribus

notata atque collecta ad privatum uſum haberemus: quò accedebant, quæ continenti obſervatione jam inde à pueritia ſuper hac re è Græcis ferè omnibus ſcriptoribus excerpſeramus: hortatu nobiliſſimi, & bonarum literarum ſtudioſiſſimi juvenis Matthæi Priuli, ea edere conſtituimus. Verùm quoniam quæ ad Dialectos attinent, adeò minuta ſunt & varia, vix ut magno labore ediſcantur, methodum, ut arbitror, non incommodam, nec difficilem excogitavimus: ut in ſingulis literis varietates omnes ordine exponerentur. His addidimus multa exempla, modò Latina, modò è patrio ſermone Hiſpanorum, Gallorum, atque Italorum petita; ut eo adminiculo faciliùs memoriæ adhæreſcerent, cùm ejus mutationis uſum in ſua lingua quiſque illorum cerneret. Sed ad Græcorum Dialectos redeamus, è quibus quatuor principes ſunt, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: quod apertè Strabo in Græciæ deſcriptione demonſtravit. Aliæ enim, ut Bœotica, Cretica, Theſſalica, Chalcidica, & cæteræ ſingulares ad unam ex illis quatuor generalibus revocantur.

Communis Dialectus dicitur, non quâ aliqua natio aut ſcriptor utatur, ſed quæ verba ab aliis non immutantur, ea ad communem Dialectum referenda ſunt, ut ἄρτος, χρυσὸς, λέγω, γράφω, aliáque generis ejuſdem.

Attica omnium elegantiſſima, & copioſiſſima, eloquentiæque altrix; quam plurimi nobiliſſimi ſcriptores celebrarunt.

Huic

Huic affinis Ionica, quam vetuſtiſſimi auctores uſurparunt, Democritus, Hippocrates, Herodotus: Homerus etiam magna ex parte, atque Heſiodus.

Dorica ſuaviſſima eſt, & poetis mollioribus accommoditiſſima: quam etiam Tragicorum Chori ad temperandam argumenti acerbitatem receperunt. Eâ uſi ſunt Pythagorici, Pindarus, Epicharmus, Sophron, & Theocritus.

Huic ſimilis Æolica, Melicis apta, quam ſcriptis expreſſere Alcæus, Sappho, aliíque permulti è quibus præter pauca quæ ab aliis citantur, nihil omnino Fortuna reliquum fecit.

Latini ſuæ linguæ magnam partem à Pelaſgis mutuati ſunt, qui ex Arcadia duce Evandro in Italiam venerunt: ut canit Dionyſius,

Τυῤῥηνοὶ μὲν πρῶτ', ἐπὶ δ' σφίσι φῦλα Πελασγῶν,
Οἵ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἀναβάντες,
Αὐτόθι νηήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυῤῥηνοῖσι.

Tum à Dorienſibus multa acceperunt, qui eam Italiæ oram, quæ poſteà magna Græcia nominata eſt, incoluerunt.

Scribit etiam Quintilianus ex Græcis orta eſſe plurima, præcipuéque Æolica ratione, cui ſermonem Latinum eſſe ait ſimillimum, declinata. Æoles autem à Dorienſibus non multùm diſtant.

At quomodo Græci & Latini à Pœnis & Syris multa ad linguam ſuam locupletandam ſumpſerint, præter alia argumenta, non leve eſt, quod litera-

rum Græcarum nomina Syriaca ſunt & Punica: & ipſum Cadmum è Phœnicia non tantùm literarum formas, ſed linguam quoque, quæ poſteà ut fit, aliquantum immutata ſit, attuliſſe conſentaneum eſt. Sed de hac quidem re aptior erit dicendi locus, cùm de lingua Punica agemus. Cujus præceptiones Grammaticas, & Lexicon propediem, Deo adjuvante, emittemus. Tunc ſanè intelligent ſtudioſi, quanto ſtudiis literarum emolumento atque ornamento ea lingua ſit, quámque nullo penè negotio cognoſci atque ediſci poſſit. Ut etiam ejus inſcitia graviſſimi & doctiſſimi viri, Plato & Varro lapſi fuerint, cùm uterque ſuæ linguæ originem ad aliam antiquiorem non referret. Itaque ille nimis acutè, & ut ipſe quoque confitetur γλίσχρως, in Græcæ linguæ verborum primordiis philoſophatur: qua vetuſtiorem nullam ne ſuſpicari quidem videtur. Hìc durè ſæpe, & frigidè Latinorum vocabulorum originem in Latino ſermone quærit, quæ in Græco aut Punico invenitur.

Nos linguam Hebræorum omnium eſſe credimus antiquiſſimam; quod argumentis multis probare poſſumus, ſi mihi concedatur, quod ſine nefario ſcelere negari non poteſt, Moſen verum eſſe vatem atque divinum. Nam, ut nunc alia prætercam ex Adæ, Hevæ, Cain, Sethi, Nohæ, Abrahami, multorúmque aliorum nominibus propriis quæ integra in linguis omnibus conſervantur, intelligimus primam in orbe terrarum linguam fuiſſe Hebraicam: cùm in alia nulla illorum nominum vis & ratio

ratio possit explicari. Hanc sequitur Syriaca & Punica, quæ illi adeò sunt similes, ut ejus Dialecti nominari debeant. His posteriores sunt Græca & Latina, quas omnes, cùm multa verba inter se communia habeant, à superioribus accepisse una aliquando aut altera litera mutata probabile est. Verùm nequis literas temerè variari putet, audiat Hebræorum grammaticos (res enim ad linguas omnes pertinet) ut id à naturalibus causis proficisci intelligat. Scribunt itaque illi quinque esse à natura hominibus data instrumenta, quibus literæ omnes efformari, atque pronunciari possent, Labra, Dentes, Linguam, Palatum, Guttur. Labris effinguntur Β, Π, Μ: vel B, P, F, M, & V consonans. Dentibus, Ζ, Σ, Ρ: Z, S, R. Lingua, Δ Θ, Τ, Λ, Ν: D, T, L, N. Palato, Γ, Κ Χ: vel G, C, Q, & I consonans. Has enim oris partes maximè moveri illis literis exprimendis sentiunt omnes. Ξ & Ψ duplices sunt, nec unū sonū reddunt, ut Ζ. Gutturis literæ Hebræorum, Syrorum & Pœnorum propriæ sunt. Literæ ergo, quæ iisdem naturalibus partibus formantur, facilè permutari possunt; ut Germani B & P, V & F, D & T, vicissim commutant. Aliquando tamen aliæ literæ mutantur, vel naturæ imbecillitate & vitio, ut pueros videmus & balbos, qui cum R pronnnciare non possint, ad L cognatam literam confugiunt, quod Comico lepore in Alcibiade risit Aristophanes,

Ολᾷς Θέω ὃς τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

Vel errore quodam imperitæ multitudinis fieri solet, quod usu posteà receptum est.

Nemo ergo miretur quædam exempla à nobis poni, quæ duriuscula videri possint: sed humaniter cogitet, quàm difficile sit multa nova dicentem omnibus placere. Consideret etiam in Etymologia tria esse requirenda: significationem vel eandem, vel paulùm deflexam: mutationem verecundam, à quâque aures non abhorreant: postremò exemplorum similium copiam. Quæ si adsint, nihil præterea desiderari debet, nisi prudens lector & candidus. Quod verò attinet ad has minutas verborum observationes, sine quibus meo judicio rectè cognosci sermo Græcus non potest, qui eas contemnunt, audiant gravissimam Platonis sententiam; ὃς ἂν εἰδῇ τὰ ὀνόματα, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα.

Angelus

Angelus Caninius

CLARISSIMO JUVENI

MATTHÆO PRIVLO

Patritio Veneto, S.

CUM ſuperiore æſtate Lutetia exiſſemus, ut animum à gravioribus ſtudiis abduceremus, nóſque quieti traderemus, jucundè ſanè beatéque vivebamus. Nihil enim eorum quæ ad moderatum & honeſtum otium pertinerent, requirebamus. Cœlum erat ſalubre, & locus quem huic otio noſtro delegeramus, amœnus, & rebus omnibus affluens. Attuleramus etiam nobiſcum libellos, tum Latinos, tum Græcos. Et, nequid omnino ad vitam honeſtè degendam nobis deeſſet, aderant unà ſodales docti, &, quod caput eſt, ſuaviſſimis moribus præditi: Marianus Sabellus, nobiliſſimus & eruditiſſimus juvenis: Fabritius Brancutius, candidiſſimo vir ingenio, & Muſis aſſiduè dedito: & Andræas Duditius, adoleſcens moribus amabiliſsimis, qui quam ſui concitavit expectationem, non dubitamus quin magna ſua cum laude ſuſtinere ac tueri poſſit. Sed quid ego nunc de his ad te? quos tu omnes & nôſti optimè, & magnopere diligis.

Itaque

Itaque nostri nos instituti non immemores, omne otium in Græcis poetis evolvendis consumebamus: quorum orationem, quæ quidem est dulcissima, concinnæ acutæque sententiæ luminibus quibusdam quasi stellulis ornant & illustrant. Quò magis eorum admirabaris inertiam, qui cùm in aliis multis artibus & scientiis perdiscendis magnum laborem ponant, hoc scriptorum genus ne attingant quidem: quod quàm benè faciant, viderint ipsi. Equidem ita existimo quod tu minimè ignoras, eam in Græcis poetis inesse suavitatem, ut vel hanc unam ob rem dignos eos esse censeam, in quibus percipiendis magnos etiam labores excipiendos putem. At quantos fructus ex poetarum lectione percipimus? Certè sine ipsis, non ars dicendi, non philosophia, non ulla honestorum studiorum pars rectè potest aut tractari, aut omnino intelligi. Quod veteres ipsi satis confirmant, ac Plato in primis & Aristoteles, qui poetas legebant diligentissimè: quorum etiam testimoniis sua scripta ornant & tuentur. Atqui non sum nescius ab hoc studio non paucos difficultate, & varietate sermonis deterreri. Quo factum fortasse est, ut Antonius ille poetas tanquam alia lingua locutos non conaretur attingere. Quapropter, quæ tua est humanitas, sæpe mecum egisti ut quæ jampridem diuturno studio, & magna diligentia conquisieram, &, ut quæque se offerebant, annotâram; ea nunc unum in locum collecta, atque ordine distributa ederem. Quod ego, qui tuæ auctoritati plurimum tribuo,

ut

ut tibi obtemperarem, libenter ſum aggreſſus, atque hunc librum confeci: in quo ſcribendo laborem ſuſcepi ſtudioſis, ut exiſtimo, non inutilem. Nam ad poetarum tenebras diſcutiendas, atque adeò ad linguæ vim intelligendam, quæ neceſſaria fore videbantur, hìc ſub uno aſpectu (quòd quidem ipſe ſciam) poſita ſunt omnia. Hunc igitur à me libellum accipies, humaniſſime Priule: qui ſi aliquem ſtudioſis juvenibus utilitatis fructum præbebit, tibi id magna ex parte acceptum erit ferendum. Ego verò ſatis uberem laborum fructum percepero, ſi tibi, cui plurimum debeo, hoc quicquid eſt, non ingratum accidiſſe intellexero. Vale.

Lutetiæ Pariſiorum, è Collegio Cameracenſi, quarto Calend. Septemb. M.D.LV.

IN

F. B. IN LIBELLUM ANGELI CANINII.

MIraris docti exigua hæc qui ſcripta Canini,
Et petis à tanto qui graviora viro,
Deſine mirari hæc illum tractaſſe puſilla:
Is ſemper magnis mos fuit ingeniis.
Sic clarum æterno ſcripturus carmine Achillem,
Ranarum cecinit prælia Mæonides.
Sic Phrygas, & fortes ducturus in arma Latinos
Virgilius, Culicis fleverat ante necem.

ANDREAS DUDITIUS SBARDELLATUS

ANGELO CANINIO, de Græcis Grammaticis.

AVroræ ut roſeo clareſcit lumine cœlum,
Illius adventu ut ſydera diffugiunt;
Solis & ingenti cen nix ardore liqueſcit,
Et ſubitò rivos diffluit in tenues:
Sic dias veniet Liber hic cùm in luminis auras,
Angele Muſarum præſidium & columen:
Diſpeream, ſi non Argivæ cætera plebis
Obſcuras ſubitò ſcripta petent latebras.

Candide

Candide Lector,

COrollarii vice, exactum Auctorum Catalogum exhibui, qui in hâc Grammaticâ locupletissimo Græcarum literarum gazophylacio passim citati sunt, nullo ordine servato præter Alphabeticum, quem tibi gratum fore non diffido.

THO. SMITH.

Ælius

A

ÆLius Dionysius
Æschylus
Alcman
Anacreon
Antimacus
Aratus
Archilochus
Aristophanes
Aristoteles
Athenaus.

C

Ceroboscus
Callimachus
Catullus
Chrysippus
Cicero
Clandianus
Corinna
Cratescomicus
Cratinus.

D

Demosthenes
Didimus
Dionysius
Dioscorides.

E

Ennius
Epicharmus
Eupolis
Euripides
Eustathius.

G

Gaza
Gellius.

H

Hephestion
Hecateus
Heraclides
Heraclitus
Herodianus
Herodotus
Hesichius
Hesiodus
Hippocrates
Homerus
Horatius.

I

Josephus.

L

Lucianus
Lucretius
Lycophron.

M

Martialis
Marullus.

N

Nevius
Neoptolemus Parianus
Nicander Alex.

Oppi-

O

Oppianus Halien.

P

Paccutius
Pindarus
Plautus
Plutarchus
Politianus
Polybius
Priscianus.

Q

Quintilianus.

S

Simonides
Sophocles
Sophron
Stesichorus
Synesius.

T

Terentianus
Terentius
Theocritus
Theodorns
Theognis
Tryphon.

V

Varro
Virgilius
Vrbanus.

X

Xenophon.

Z

Zenodotus
Zezes.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ

καὶ σεμνότατον, τὸν Βαρναβᾶν Βρισσόνιον ἐν τῇ τοῦ βασιλέως ἐνδοτέρᾳ συγκλήτῳ βουληφόρον, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπάτῃ κρισίᾳ προστάτην, τοῦ Καρόλου Ὠβοισίου Παρισαίου Ἐπίγραμμα.

Εἴπερ παντοδαπῶς δύναται κοσμήμεναι ἄνδρα
Μούνη ἐπιστήμη, τὴν παρέδωκε θεός,
Ὡς σύ γέ μοι δοκέεις περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
Βρισσόνιε θνητῶν λαμπρὸν ὅς ἐστι φάος.
Καὶ γὰρ παιδείης σε κύκλος περιβάλλεθ' ἁπάσης,
Σοῦ κάρα τ' Αὐσονίη ἐστεφάνωσε θεά.
Τὴν οὖν δι' ἀμφιέπων πάντη κλυτὸς ἐσθλὸν ἄροιο
Πᾶσαν ἐφ' Ἑσπερίην Ἀντολίην τε κλέος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΤΥΓΧΑΝΟΝΤΑ ΝΕΟΝ,

τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγγελός ἐστι τά σοί γ' ἐποίησε Κανίνιος ἔργα,
Γραμματικὸς γλώσσης φίλτατος ἠγαθέης.
Οὔπερ μή ποτε μὴν ῥ' ἀπὸ γαῖ' (ὡς πάντες ἴσασιν)
Οὐδένα θρέψ' Ἑλλὰς κρείττονα γραμματικόν.
Πάντα γὰρ Ἑλλήνων ἰδιώματα ὅς γ' ἀποδείξας,
Ὀρθὰ μὲν ἐς γαίην Ἑλλάδα δεῖξεν ὁδόν.
Ὅστις ἔτ' οὖν ταύτης καὶ ἔμοιγε συνάψαι ὁδοῖο
Ἦλθε γὰρ Ἑλλήνων Ἄγγελος ἡδυεπῶν.

ANGELI CANINII ANGLARENSIS ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ.

Græcorum Literæ sunt quatuor & viginti.

Ἄλφα	Alpha	Α α	A a
Βῆτα	Beta	Β β ϐ	B b
Γάμμα	Gamma	Γ γ ϛ	G g
Δέλτα	Delta	Δ δ ∂	D d
Ε ψιλὸν	E exile	Ε ε	E e
Ζῆτα	Zeta	Ζ ζ ζ	Z z
Ητα	Eta	Η η	E ē
Θῆτα	Theta	Θ ϑ θ	TH th
Ἰῶτα	Iota	Ι ι	I i
Κάππα	Cappa	Κ κ	C Q c q
Λαμβδα	Lambda	Λ λ	L l
Μῦ	My	Μ μ	M m
Νῦ	Ny	Ν ν	N n
Ξῖ	Xi	Ξ ξ	X x
Ο μικρὸν	O parvum	Ο ο	O o
Πῖ	Pi	Π ϖ π	P p
Ρῶ	Rho	Ρ ρ ϱ	R r
Σῖγμα	Sigma	Σ σ ϛ ς	S ſ s
Ταῦ	Tau	Τ τ ⁊	T t
Υ ψιλὸν	Y exile	Υ υ	Y y
Φῖ	Phi	Φ φ	PH ph F f
Χῖ	Chi	Χ χ	CH ch
Ψῖ	Psi	Ψ ψ	PS ps
Ω μέγα	O magnum	Ω ω	Ō ō

Ex his Vocales septem, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Duæ Breves, ε, ο.

Duæ longæ, η, ω.

Tres Ancipites, α, ι, υ, *ut Latinis omnes.*

Tum tres Mutabiles, quæ maximo sunt in hac lingua usui, α, ε, ο, α *&* ε *in* η, ο *in* ω. *Sed de his suo loco.*

Cæteræ Immutabiles vocantur, nec sunt tamen, nisi in verborum incrementis, η, ι, υ, ω.

Postremò aliæ Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω.

Subjunctivæ, ι, υ.

Nam hunc servant ordinem in diphthongis, quæ sunt duodecim:

Sex propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.

Totidem impropriæ, *quod è propriis mutatæ sint,* ᾳ, ῃ, ηυ, ῳ, ωυ, (*quæ Ionum est*) *ut* υι *è duabus subjunctivis.*

Consonantes septendecim, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Ex his Mutæ novem, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Tenues tres, π, κ, τ,	}	β *media inter* π *&* φ.
Mediæ tres, β, γ, δ,	}	γ *inter* κ *&* χ.
Densæ tres, φ, χ, θ,	}	δ *inter* τ *&* θ.

E *mediis exilius pronunciatis oriuntur tenues, crassius, densæ. Ba, Pa, Pha. Ga, Ca, Cha. Da, Ta, Tha.*

Semivocales octo, ζ, λ, μ, ν, ξ, ρ, σ, ψ.

Ex his tres Duplices { ζ è σδ. ξ è γσ, κσ, χσ. ψ è βσ, πσ, φσ.

Reliquæ simplices *quinque, è quibus* quatuor Immutabiles, *quòd nec inter flectendum, nec in conjugando mutentur,* λ, μ, ν, ρ.

Σ *solitaria est, & suæ cujusdam potestatis.*

Nullum Græcum nomen exit in ε, *vel* ο. *Nam* θρέττε *in Aristophanis Equitibus fictum est, ut barbarè loquentes servos imitaretur, ut quidam inducit militem dicentem, Ubi vadis? Nam* τοιόσδε, *&* ποσόσδε *composita sunt è* δε.

In duali quintæ est ε, Αἴαντε, τιτᾶνε. *At* ἐκεῖνο, τοσοῦτο, τοῦτο, *& quædam alia amiserunt ultimum* ν.

Nullum etiam desinit in Mutam, ne particula quidem ulla: nec in

ζ, λ, μ. *Quæ his literis finiuntur, peregrina sunt*, Αχάϐ, Βοὸζ, Ενωχ, Αδάμ· *quæ tamen ad Græcam formam revocari possunt, ut terminentur* ος, Αχάϐος· *vel* ας, *Annibal* Αννίϐας, Αννίϐȣ, *Polyb.*

Ηλ, *quod adducit Eustath. apocope factum est ex* ἧλος.

Εκ *&* ȣ̓κ *non sunt integra.* ἐξ *enim sequente consonante mutat* ξ *in* κ; ȣ̓ *vero ante vocalem accipit* κ, ἐξ αὐτȣ̃, ἐκ τȣ́τȣ, ου θέλω, ȣ̓κ ἐθέλω, *ut Sicubi, pro sinbi. Quidam ex Ionico* ȣ̓κὶ *apostropho fieri* ȣ̓κ *aiunt*, ȣ̓κ' ἔςι.

Supersunt decem literæ, quibus nomina finiri possunt: quinque vocales, α, η, ι, υ, ω, *totidem consonantes*, ν, ρ, σ, ξ, ψ.

Nomina quæ terminantur α *longo*, η, ω, *omnia fœminina*, ἡ Λήδα, ἡ τιμὴ, ἡ Λητώ. *nam* δῶ *pro* δῶμα, *apocope, neutrum.*

Quæ desinunt in ι, υ, *omnia neutra. Tria in* ι *notat Aristoteles*, μέλι, πέπερι, κόμμι. *Alia ergo peregrina*, βέρϐερι, σίνηπι. *& forte duo posteriora*, πέπερι, κόμμι.

Poetica *illa ex apocope*, ἔρι, βρῖθι, κρῖ. *pro* ἔριον, βρίθιμον, κρίμνον. *Et neutra adjectiva à masculinis in* ις, φιλόπατρις, φιλόπατρι.

In υ *quinque*, γόνυ, δόρυ, ἄςυ, πῶϋ, νάπυ. *Et neutra à masculinis in* υς, ἡδὺς, ἡδύ. *Legitur tamen* μῶλυ, *sed ab Homero fictum.*

Quæ exeunt in α *breve*, ν, ρ, ξ, ψ, σ, *media, hoc est partim masculina, partim, fœminina, & quædam neutra.*

Omnia pluralia neutra in α, *ut præterita perfecta, & Aorista priora Activa.*

Ε, *&* α *indicativi vertitur in* η *in subjunctivo*, ο *in* ω. τύπτεις, τύπτῃς· τύπτομεν τύπτωμεν. ἔτυψα, ἐὰν τύψω.

Ι *in dativorum omnium ultima syllaba, vel solum, vel in diphthongo.* τιμῇ, τιμαῖν, τιμαῖς. Αἴαντι, Αἰάντοιν, Αἴασι.

Σ *in accusativis pluralibus omnibus, præter neutra, quæ habent* α.

Σ *potestate continet* δ, θ, τ. *Quod cernitur in obliquis quintæ declinationis, & futuris tertiæ conjugationis*, ἔρις, ἔριδος. κόρυς, κόρυθος. χάρις, χάριτος. ᾄδω, ᾄσω. πλήθω, πλήσω. ἀνύτω, ἀνύσω.

Ξ γ, κ, χ, αἴξ, αἰγός. κόραξ, κόρακος· θρὶξ, τριχός· ἄγω, ἄξω· πέκω, πέξω. ϐρέχω, ϐρέξω.

Ψ ϐ, π, φ· ἄραψ, ἄραϐος. κύκλωψ, κύκλωπος. κίνυψ, κίνυφος. λείϐω, λείψω. λέπω λέψω. γράφω, γράψω.

NOTE

This volume

tight binding ar

effort has been

duce the centre

result in

acade

microform

me has a very
and while every
en made to repro-
res, force would
in damage

Ex his Vocales septem, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Duæ Breves, ε, ο.

Duæ longæ, η, ω.

Tres Ancipites, α, ι, υ, *ut Latinis omnes.*

Tum tres Mutabiles, quæ maximo sunt in hac lingua usui, α, ε, ο, α *&* ε *in* η, ο *in* ω. *Sed de his suo loco.*

Cæteræ Immutabiles vocantur, nec sunt tamen, nisi in verborum incrementis, η, ι, υ, ω.

Postremò aliæ Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω.

Subjunctivæ, ι, υ.

Nam hunc servant ordinem in diphthongis, quæ sunt duodecim:

Sex propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.

Totidem impropriæ, *quod è propriis mutatæ sint,* ᾳ, ῃ, ηυ, ῳ, ωυ, *(quæ Ionum est) ut* υι *è duabus subjunctivis.*

Consonantes septendecim, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Ex his Mutæ novem, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Tenues tres, π, κ, τ, } β *media inter* π *&* φ.

Mediæ tres, β, γ, δ, } γ *inter* κ *&* χ.

Densæ tres, φ, χ, θ, } δ *inter* τ *&* θ.

E *mediis exilius pronunciatis oriuntur tenues, crassius, densæ. Ba, Pa, Pha. Ga, Ca, Cha. Da, Ta, Tha.*

Semivocales octo, ζ, λ, μ, ν, ξ, ρ, σ, ψ.

Ex his tres Duplices { ζ è σδ. ξ è γσ, κσ, χσ. ψ è βσ, πσ, φσ.

Reliquæ simplices *quinque, è quibus* quatuor Immutabiles, *quòd nec inter flectendum, nec in conjugando mutentur,* λ, μ, ν, ρ.

Σ *solitaria est, & suæ cujusdam potestatis.*

Nullum Græcum nomen exit in ε, *vel* ο. *Nam* θρέττε *in Aristophanis Equitibus fictum est, ut barbarè loquentes servos imitaretur, ut quidam inducit militem dicentem, Ubi vadis? Nam* τοιόσδε, *&* ποσόσδε *composita sunt è* δε.

In duali quintæ est ε, Αἴαντε, πιτῦνε. *At* ἐκεῖνο, τοσοῦτο, τοῦτο *& quædam alia amiserunt ultimum* ν.

Nullum etiam desinit in Mutam, ne particula quidem ulla: nec in

ζ, λ, μ. *Quæ his literis finiuntur, peregrina sunt*, Ἀχάβ, Βοόζ, Ἐνώχ, Ἀδάμ· *quæ tamen ad Græcam formam revocari possunt, ut terminentur* ος, Ἀχάβος· *vel* ας, *Annibal* Ἀννίβας, Ἀννίβου, *Polyb.*

Ἠλ, *quod adducit Eustath. apocope factum est ex* ἧλος.

Ἐκ *&* οὐκ *non sunt integra.* ἐξ *enim sequente consonante mutat* ξ *in* κ. οὐ *vero ante vocalem accipit* κ, ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τούτου, οὐ θέλω, οὐκ ἐθέλω, *ut Sicubi, pro sibi. Quidam ex Ionico* οὐκὶ *apostropho fieri* οὐκ *aiunt*, οὐκ᾽ ἔστι.

Supersunt decem literæ, quibus nomina finiri possunt: quinque vocales, α, η, ι, υ, ω, *totidem consonantes*, ν, ρ, σ, ξ, ψ.

Nomina quæ terminantur α *longo*, η, ω, *omnia fœminina*, ἡ Λήδα, ἡ τιμὴ, ἡ Λητώ. *nam* δῶ *pro* δῶμα, *apocope, neutrum.*

Quæ desinunt in ι, υ, *omnia neutra. Tria in* ι *notat Aristoteles*, μέλι, πέπερι, κόμμι. *Alia ergo peregrina*, βέρβερι, σίνηπι. *& forte duo posteriora*, πέπερι, κόμμι.

Poetica illa ex apocope, ἄλφι, ἔρι, τρόφι, κρῖ. *pro* ἔριον, τρόφιμον, κρίμνον. *Et neutra adjectiva à masculinis in* ις, φιλόπατρις, φιλόπατρι.

In υ *quinque*, γόνυ, δόρυ, ἄστυ, πῶϋ, νάπυ. *Et neutra à masculinis in* υς, ἡδὺς, ἡδύ. *Legitur tamen* μῶλυ, *sed ab Homero fictum.*

Quæ exeunt in α *breve*, ν, ρ, ξ, ψ, σ, *media, hoc est partim masculina, partim, fœminina, & quædam neutra.*

Omnia pluralia neutra in α, *ut præterita perfecta, & Aorista priora Activa.*

Ε, *&* ο *indicativi vertitur in* η *in subjunctivo*, ο *in* ω. τύπτεις, τύπτῃς· τύπτομεν τύπτωμεν. ἔτυψα, ἐὰν τύψω.

Ι *in dativorum omnium ultima syllaba, vel solum, vel in diphthongo.* τιμῇ, τιμαῖν, τιμαῖς. Αἴαντι, Αἰάντοιν, Αἴασι.

Σ *in accusativis pluralibus omnibus, præter neutra, quæ habent* α.

Σ *potestate continet* δ, θ, τ. *Quod cernitur in obliquis quintæ declinationis, & futuris tertiæ conjugationis*, ἔρις, ἔριδος. κόρυς, κόρυθος. χάρις, χάριτος. ᾄδω, ᾄσω. πλήθω, πλήσω. ἀνύτω, ἀνύσω.

Ξ γ, κ, χ, αἴξ, αἰγός. κόραξ, κόρακος· θρὶξ, τριχός· ἄγω, ἄξω· πέκω, πέξω. βρέχω, βρέξω.

Ψ β, π, φ· ἄραψ, ἄραβος. κύκλωψ, κύκλωπος. κίνυψ, κίνυφος. λείβω, λείψω. λέπω λέψω. γράφω, γράψω.

ALPHABETUM, in quo dialectorũ, & Analogiæ bona pars explicatur.

VErum quoniam omnis propemodum dialectorum varietas, & Analogiæ ratio in Literarum certa mutatione, additione, detractione posita est: commodissimum esse duximus, hoc singula ordine collocare, ut quicquid mutatum, additum, detractum esset, suo in loco & litera facile posset reperiri. Atque ut analogiæ constantissima rati[o] planius axponeretur, & vis intelligeretur: non modò quid singul[i] dialecti varient, verùm etiam quas literas immutent Latini Græci[s] verbis exprimendis, & in suæ linguæ usum convertendis, demonstravimus. Nec aspernati sumus linguarum, quibus vulgo utimur, exempla, quò res fieret illustrior. Ad extremum etiam multa quæ Græci & Latini è Punica lingua in suam transtulerunt, quæ quidem a[d] rem faciebant, in medium attulimus.

Αλφα.

Hujus literæ pronunciatio facillima est in linguis omnibus, ut P[u]nicè Ana, ἀνὰ, *ex quo Ana Medicorum. No[n] ad varietates dialect[o]rum veniamus. Nam de ipsarum quidem literarum nominibus, q[uæ] Syriaca sunt, hic non est dicendi locus.*

Principio itaque Iones in quibusdam vocibus ε vertunt in α brev[e] μέγεθος μέγαθος, τέμνω τάμνω. βέπτομαι βάπτομαι, βεφθεὶς βα-θείς. *Sic* βέρεθρον *Homerus, alii* βάρεθρον.

Quod factitant & Dorienses, πέζω πάζω, βέχω βάχω, ἄρτε[μις] ἄρταμις, φρεσὶ φρασὶ *Pindarus.* γε, γὰ, ἔγωγε ἐγώνγα, σύγε τύ[γα] *& in diphthongo,* εικε αικα, κύπειρον κύπαιρον, κλεὶς κλάξ, κλ[εί-]δα κλαῖδα *Callimachus,* λήϊον λαῖον. *Cretenses* τέως τάως, ἔ[ρσα] ἄερσα.

Æolii in adverbiis in θεν, *detracto* ν, ε *mutant in* α, ὄπιθεν ὄ[πι-]θα, ἄτερθεν ἄτερθα, ἔνθεν ἔνθα, πρόσθεν πρόσθα.

Id Latini aliquando irritati sunt, μένω *maneo,* ἔρραος, *aries, q[ui-]dam scribunt* ἔρρας. ἐρφδιὸς *ardea, syncope* τοῦ ω. *Sic ex* ἔνος *annus.*

Sic Græci è Punico Ella faciunt ἀλλὰ, *Erabon* ἀρραβὼν, *arra Batel* βάταλος, *Me'et* μάλθη, *malta Etrusce. Pilleges* παλλα[κὴ] *pell[ex]*

pellex. Peleg πέλαγος *pelagus, & Latini è Besas basio, Bes basium, Esua asso, Feti fatuus. Etrusce* ἔῤῥε *arri,* κεραπον *caratto. Bend Punice, benda, banda.*

Dorienses & Æolii η *passim mutant in* α *longum, hujus credo literæ sono patenti atque hiuclo delectati. Quamobrem Theocritus de mulieribus Corinthiis loquens ait,* πλατειάσδοισαι ἅπαντα. *Exempla sunt,* φήμη φάμα *fama,* πληγὴ πλαγὰ *plaga.* μηχανὴ μαχανὰ *machina,* φηγὸς φαγὸς *fagus :* μῆλον μᾶλον *malum. Latini enim eos sequuntur, quando etiam in magna Græcia Doricè loquebantur. Sic* μήτηρ μάτηρ, ἠὼς ἀὼς, ἡδὺς ἁδὺς, γηρύω γαρύω, λέψομαι λαψοῦμαι, κατηχὴς κατηχὴς, ἡμέρα ἁμέρα, ἥλιος ἅλιος, ἡδονὴ ἁδονὰ, *aliáque innumerabilia. Docet Herodianus in imparisyllabis oxytonis non mutari,* ποιμὴν, λιμὴν, *non* ποιμὰν, λιμὰν, *præter* ἐσθὴς ἐσθὰς *Pindar. Pythiis. malè ergo apud Theocrit.* ἅδιον ὦ ποιμάν.

Attici in paucissimis suavitatis causa η *mutarunt in* α *longum* κήλη κάλη, κηλήτης καλήτης, ἠχέτης ἀχέτης. δῆμητερ δάματερ *admirantis adverbium. sic è* λήμη *fecerunt* γλάμων, *addito* γ.

Iones contrà in α *breve* πῆρα. πάρη, λεληκῦα λελακῦα, μεμηκῦα μεμακῦα, τεθηλῦα τεθαλῦα, μεσημβρία μεσαμβρίη, λεληκμένος λελαμμένος, ληφθεὶς λαμφθεὶς *cum epenthesi* μ. *sic* διχῆ δίχα, τειχῆ τρίχα, τέτραχα πένταχα. Δαρ ἴδι νύμφα φίλη, ἰλ. γ.

Huc pertinet, cum Poëtæ η *resolvunt in* εα, ἦγον ἐάγην, ἦφθην ἐάφθην. ἧδε ἕαδε, *& Æolice* ϝάδε, *&* ἐαδὼς, ἥλη ἑάλη, ἥλω ἑάλω. ἥλωνα ἑάλωνα, ἥνδανε ἑάνδανε.

O Doricè aliquando in α, εἴκοσι εἴκατι, *& Æolicè* ὅσα, ἄσα. *ex quo Atticum* ἄττα. *Sic Latini* ἄροτρον *aratrum, etsi a longum est.* καρδία *cor,* πορῶ *ex quo* ποείζω, *paro,* λόγχη, *lancea. Etrusce solidus, saldo : Hispan.* γαυ̃ρος *gana*

Iidem Dorienses ω *in* α *productum convertunt,* πρῶτος πρᾶτος, πρώτιστος πράτιστος. φωλεαμὸς φαλεαμός. *sic* θῶκος θᾶκος.

In genitivo plurali primæ & secundæ parisyllaborum, ληστῶν λῃστᾶν. θυρῶν θυρᾶν.

Et in aoristis mediis prioribus, ἐπήξω ἐπάξα, ἐσπρίω ἐσπρία.

Æolii in participiis secundæ contractorum, γελῶν γελᾶν, ἐλῶν ἐλᾶν. *Bœotice* ποσειδῶν ποσειδᾶν, φυσῶντες φυσᾶντες. *Tarentini*

Doriensium Colonia, ὦτα ἆτα, ὥς ἅς. *Cretenses* ἔξωλον ἄελον, *metathesi.*

Contrahitur etiam ex εα, θέασαι θᾶσαι, *Idyl.* 1. *ut Atticè* ἀφυέα ἀφυᾶ, πειραιέα πειραιᾶ. *Verùm hoc tantum præeunte vocali. non enim diceretur* ἀγυιέα ἀγυιᾶ, ἀληθέα ἀληθᾶ, *sed* ἀγυιῆ, ἀληθῆ.

Et ex αε, ἄεθλον ἆθλον, ἀέκων ἄκων, ἀεργὸς ἀργός.

Ab initio aliquando abundat, σαφὶς ἀσαφὶς, σαχὺς ἄσαχυς, *quod proprium Atticorum esse dicunt. Etrusce Vulturius avoltoio, Hispanice Percipere apercebir, & Gallice* apercevoir, *Poeticè* ἄσαι *pro* ἆσαι *ab* ἄω, ἀάχετος *pro* ἄχετος. *Syriace Laban albus, alban dealbavit, Mar amarus, ex quo forsitan mare.*

Cadit, ἀσπαίρω σπαίρω, ἀμαυρόω μαυρόω, ἀστεροπὴ στεροπὴ, *ut* ἀμέλγω *mulgeo*, ἄρουρα *rus rura*, ἀμῶ ἄμητος, *meio. Nam dedu-ctio sæpe fit à verbali*, ἵστημι, στατὸς *statuo.* φημὶ, φατὸς *fateor.* πάσχω, πάθος *vel* παθητὸς, *patior.* γεύομαι, γευστὸς, *gusto.* λέγω λόγος, *loquor.* ἐρεύγω, ἐρευκτὸς, *ructo.* ἀκάσκα, ἡσύχως, *ex quo fit quiesco. Syriace Anu*, νώ *nos, hamar merum. Sic Appendix pendice Etrusce, Apotheca bottega, Punice alhud leuto, non, ut quidam sensit*, ἀδικητική. *Asqer schiera.*

In medio poetice metri causa abundat, πυλωρὸς πυλαωρός, κέρατος κεράατος. *Sic* κράατι κράατα. ναιετῶσα ναιετώσης, ναιεταώσης, *Od.* α ἀναιεταώντων, β. ὠρείων ὠαρείων, ἄχραντος ἀχράαντος, τλάσης ταλάσσης *Il.* ν. ἄνελπτος ἀναελπτος *Hesiodus, ut Hom.* ἄποινον ἀνάποινον, ἄγαθε ἀγάαθε, ἀχαΐδες ἀχαιΐάδες, πηληϊάδης, ἀμφιτρυωνιάδης, φαάντατος, φάανθεν, θαασσέμεν, κεκράαν ται *Od.* ο, πεντάετες, ἑξάετες. *In secunda contractorum conjug. ante* α, ὁρᾷ ὁρόωσι ἀγλαΐας πὰρ νηΐ πολυζύγῳ. & *in Infinit.* ὁρᾶν ὁρᾶαν, ἐλᾶν, μάστιξεν δ᾽ ἐλάαν.

In συνθιασιάζω, ἀνακυμβαλιάζω *secundum* α.

Hoc modo è Syriaco Catros fit κίθαρις, *vel* κιθάρα. *Menica* μανιάκης. *Punice machzen, Etrusce magazino, Riqma ricamo.*

Iones in tertia plur. præt. perf. pass. eliso ν *ponunt* α, κέκλινται κεκλίαται, πεποίηνται πεποιέαται. *Et in opt.* τύπτοιντο τυπτοίατο, μνήσαιντο μνησαίατο. *sed de hac re in præt. pass.*

Æolice in genit. plur. primæ & secundæ imparis. ληστάων, μουσάων. *Callimachus etiam in tertia*, νησάων *à* νῆσος, *quòd perrarum est.*

Eliditur

Eliditur in medio propter metrum, γαλακτοφάγοι γλακτοφάγοι Ιλ. ν. ἐλάσας ἔλσας Οδ. ξ. δεδίαμεν δεδίατε, δέδιμεν δέδιτε.

Ut χάρις χάριτος gratia, κυπάρισσος cupressus, βαλανεῖον Balneum, παλάμη palma, γάλως glos. Compaganus compagno Etrusce. Sic è Punico taraq τρέχω, caraq κρώζω κρωγμὸς, crocito. Etrusce παράλυσις parlasia, παραλυτικὸς parletico. Farasa Syriace, φάρσος.

In fine quædam particulæ amittunt α, ἄρα ἄρ, ἀνὰ ἀν, παρὰ πὰρ, ex quo Per.

Quod poëtæ in compositione metri causa faciunt, quibusdam literis propter Orthographiæ leges mutatis.

Ανὰ.

Αναλύω, ἀλλύω, pro ἀνλύω ex quo ἀλλύεσα, & ἀλλύεσκεν Οδ. α. pro ἀναλύεσα, ἀνέλυε cum Ionica paragoge. ἀνατανύω ἀντανύω Opp. & ἀναδύω ἀνδύω. ἀνέλεγον ἄλλεγον, ἀναλέξαι ἀλλέξαι, ἀναβαίνων ἀμβαίνων, ἀναβήσῃ ἀμβασῆ Dorice, ἀναβαλλώμεθα ἀμβαλλώμεθα, & ἀμβολιεργὸς Hesiodus pro ἀναβολιεργὸς. ἀνάγου ἄγγου. ἀναστάντες ἀνστάντες, ἀναμίξας ἀμμίξας, ἀναδύεται ἀνδύεται, ἀναπαλῶν ἀμπαλῶν, & Ionice ἀμπεπαλών. ἀνακαλέω ἀγκαλέω, ἀναπαυανίσαι ἀμπαυανίσαι, ἀναπέτασον ἀμπέτασον, ἀνακρέομαι ἀγκρέομαι, ἀνακλίνας ἀγκλίνας, ἀναχήσεσθαι ἀνχήσεσθαι, ἀνέβαλε ἄμβαλε. qui scribunt ἄββαλε, male legerunt antiquum codicem. ἀνέπνυτο ἄμπνυτο, ἀνάπωσις ἄμπωσις, quo etiam oratores utuntur.

Cum nominibus etiam, tametsi casum regit, fere conglutinatur, ἀνὰ πεδίον ἀμπεδίον, ἀνὰ δόνακας ανδόνακας, ἀνὰ βωμοῖς ἀμβωμοῖσιν, Ιλ. θ. ἀνὰ φυτὰ ἀμφυτὰ, ἀνὰ στόμα ανστόμα, ἀνὰ νέκυας ἀννέκυας, ἀνὰ μέγα ἀμμέγα, ἀνὰ φόνον ἀμφόνον.

Sic ἀναμίσγειν ἀμμίσγειν, ἀνάδιχα ἄνδιχα & διάνδιχα, ἀνάπηρος ἄμπηρος.

Κατὰ.

Καταθνήσκω καθθνήσκω, κατέθανε κάθθανε, καταθανὼν καθθανὼν, καταθάψαι καθθάψαι, Ιλιαδ. ω. κατατύπτεσθαι καττύπτεσθαι, κατέβαλε κάββαλε, καταλείπειν καλλείπειν Ιλιαδ. κ. καταλείπεται καλλείπεται Nicander Alex. κατέλιπε κάλλιπε, καταλείψειν καλλείψειν. in quibus τ in λ. κατέπεσε κάππεσε, καταρέζουσα poëtice, καῤῥέζουσα Ιλ. ε. καταπνείουσα καπ πνείουσα

Theocrit. Idyl. 2. καταφαγε κάπφαγε. καταδῦσαι καδδῦσαι, κατεδραθέτην καδδραθέτην, κατάχεαθε καχχάαθε Ιλ. λ. καταστορνῦσα καστορνῦσα. καταχεῦσαι καχχεῦσαι, κατανεύσας καννεύσας, καταμίξας καμμίξας, κατακείοντες κακκείοντες, κατακτᾶναι κακκτᾶναι, καταμύω καμμύω, *quod commune est omnibus.*

Cum nominibus, κατὰ κορυφὴν κακκορυφὴν, κατὰ πεδίον καππεδίον, κατὰ μέσον καμμέσον, κατὰ φάλαρα καπφάλαρα, κατὰ ῥόον καῤῥόον, κατὰ λαπάραν καλλαπάρην, κατὰ μονίν καμμονίν.

Sic κατὰ δὲ καδδε, κατὰ μὲν καμμεν Οδ. σ. κατὰ ῥα καῤῥά. *Dorice* κατὰ τοῦτο καττοῦτο.

Παρά.

Παραθέμενος παρθέμενος, παραπιθεῖ παρπιθεῖ, παρέθετο πάρθετο, παραστᾶσα παρστᾶσα, παραπιθὼν παρπιθὼν, & *Ionice* παραιπεπιθών. παραμένων παρμένων *Parmeno.*

Latini è διὰ & παρὰ *in compositione elidunt* α, *di* & *per*, διαφέρω *differo*, διαγνώσκω *dignosco*, διαλύω *diluo.*

Παραμένω *permaneo*, παραμίσγω *permisceo.*

Latini α *aliquando vertunt in i breve*, τρυτάνη *Trutina*, κάναστρον *canistrum*, σαλάζω *stillo.*

Punice Sciarqui scirocco, scilocco Etrusce, ventus. *fondac* *fondico*, ψαλὶς, Æol. σπιλὶς *spilla.*

Sic ago adigo, facio reficio, habeo adhibeo.

In u breve, κραιπάλη *crapula*, στραγγαλῶ *strangulo.*

In æ diphthongum, sed perraro, Ασκληπιὸς *Æsculapius.*

Βῆτα.

CUM è Mutis prima sit β, *paucis de Mutarum mutatione prius agendum.*

Eæ, ut diximus, sunt novem. β γ δ, π κ τ, φ χ θ. *quarum vis ac potestas plane est mirifica. Mediæ enim cum mediis, cum tenuibus tenues, densæ conveniunt cum densis*, βδέλλα, ὄγδοος· πτωχὸς, κτῆνος. φθόνος, ἄχθος. *Hæ vicissim, non temere tamen, permutantur.*

Primum Mediæ, sed raro, in aspiratas, ὀρέγνυ ὀρέχνυ, ἀνώγηθι ἀνώχθι, κεκράγηθι κέκραχθι. *aspiratæ in medias* λέλεχα λέλεγμαι, ὀρώρυχα ὀρώρυγμαι. βέβρεχα βέβρεγμαι.

Tenues in medias vertuntur in derivatione: ἑπτὰ, ἕβδομος, ἑβδομήκοντα. ὀκτὼ, ὄγδοος, ὀγδοήκοντα. μέμικται, μίγδην & μίγδα.

μύγδα. ἐπιγέγραπται, ἐπιγραβδην. φαίνω πέφανται, ἀναφανδόν. τέτμηται, τμήδην. διακέκριται, διακεκριδόν. διείρηται, διαῤῥήδην. πέπλεκται, πλέγδην. πέφυκται, φύγδην. αἴρω ἦρται, ἄρδην.

Poëtice in syncope, δεδοίκαμεν δέδοιγμεν, ἐοίκαμεν ἔοιγμεν, ἔχειν, ἐχέμεν, syncope ἔγμεν.

Eædem in densas propter accentum aspiratum aut in compositione, aut in apostropho, ἀπὸ ἵστημι ἀφίστημι, κατὰ αἱρῶ καθαιρῶ. ἀπὸ ἕξω ἀφέξω. ἀπὸ οὗ ἀφ' οὗ, κατὰ ὃν καθ' ὅν.

Iones quidem ob has duas causas nihil mutant, ἀπίστημι, καταιρῶ, ἀπ' οὗ, κατ' ὅν. nec κ. οὐκ οὕτω. Quinetiam in flexu nominum non recipiunt φ, κίνυψ κίνυφος, ipsi κίνυπος.

Æolii verò multo minus id faciunt, qui densum spiritum prorsus ignorant.

Quædam usus communis ab Ionibus accepta, ut longi temporis præscriptione sua fecit, ἀπηλιώτης, ἀντήλιος ab ἥλιος. errat itaque Triclinius, qui ἀντήλιος fieri putat ab ἀνατόλιος, contra analogiam. nam o mutatur in η in fine prioris compositi tantum, ut suo loco dicetur. λεύκιππος, κράτιππος, ab ἵππος. συκοφάντης, κερκύφαντος, ab ὑφαίνω. πεντάμερος Pind. ab ἁμέρα. cum dicatur πενθημιμερὴς, ut ἑφθημιμερὴς ab ἑπτά.

Præterea ob syncopen tenues mutantur in aspiratas, προοίμιον, φρούμιον, φροιμιάζεσθαι ἐξαπίνης ἐξαίφνης, τέτορες ἵπποι, τέθριππος. τετράτεια τεθρεία, πλόκαμος πλοχμὸς, ταράττω θράττω, ἀνακωχμός ἀναχμὸς. alii ab ἀκάζω, pro ἠκασμένος, σ in χ. quidam addunt φρῶ, à προϊῶ, syncope & trope φρῶ, εἰσφρῶ. quod etiam duci potest à φέρω, φρῶ φρημὶ, ex quo φρὲς, ut θές.

Contra densæ in tenues, ne plures aspiratæ nimis confragose coëant. θρὶξ τριχὸς, non θριχός. θάπτω, ἔταφον τρέφω pro θρέφω, ex quo θρέψω. τρέχω pro θρέχω, ex quo θρέξω. ἔχω pro ἕχω, ex quo ἕξω. ἴσαθι, δίδοθι. sed τίθετι, τύπτηθι, at τύφθητι. ἔχω χείρ, ἐκεχειρία. ἀμφὶ ἔχω, ἀμπεχόνη.

Sic in repetitione præteritorum. φαίνω πέφηνα, χαίρω κέχαρκα, θείνω τέθανα.

Aliquando plures aspiratæ necessario coëunt etiam initio dictionis, & in duabus syllabis continentibus, θρεφθεὶς, ἄφη, διαθρυφθὲν ἔκπεσε χειρὸς, & κοεινθόθι οἰκία ναίων. ἀμφικυθεὶς. δόμον ἀρμόνον ἀμφέθετο αὐτῇ, Opp. Halieut.

Iones

Iones densas vertunt in tenues, δέχω δέκω, *ex quo* δωροδόκος, ξενοδέκος, πανδοκεύτεια *Attica.* ἀποδόχος *autem à* δέχω. τεύχω τύκω, αὖθις αὖτις, *ut Latine* ἄχυρον, *acus aceris.*

Et in eodem verbo vicissim utranque, χιτὼν κιθὼν, βάτραχος βάθρακος, ἀκάνθιον ἀχάντιον, ἐντεῦθεν ἐνθεῦτεν.

Extant etiam in linguis vernaculis hujus rei creberrima exempla. nos uno erimus contenti. E Caput Latino Hispani faciunt cabo & cabeca, Itali capo, Galli chief. *in eadem itaque voce existit B, P, F. Sed redeundum jam ad B.*

Primo Siculi & Macedones nonnunquam φ *mutant in* β, Φίλιππος Βίλιππος, φεύγεις βεῖγες *cum* ι. φερενίκη βερενίκη, φῶ βῶ, *ex quo* βάζω. κῦφος κῦβος, κεφαλὴ κεβλὴ *extrito* α. *Quomodo Latini* φάλαινα *balæna,* νέφος *nubes,* νεφέλη *nebula,* κυφὸς *gibbus,* ὀμφαλὸς *umbilicus,* ἄμφω *ambo,* δνοφερὸν *tenebræ, quasi denefræ.*

Ad hunc modum Etrusci fiber, bevero. Et Hispani, fremitus bramido. Et Græci è Fibòset βυβάσιν, *Dea.*

Æolii & Bœoti δ *in* β, δελφῖνες βελφῖνες, δελφοὶ βελφοὶ, δέλεαρ βέλεαρ, *& syncope atque crasi* βλῆρ. ἐνδύσαι ἐμβύσαι, σάνδαλα σάμβαλα, βύλομαι δήλομαι, βυλὴ δηλή· *ut* δὶς *bis,* δίπους *bipes. Punice Mard morbus. Etrusce Funda Fromba, Hispanice* ῥάβδος *rabbo pro cauda. vel duis bis, duellum bellum, Duellius, Bellius, ut docet Cic. in Oratore.*

M in β, ἐπισομεῖν ἐπισοβεῖν, τέρμινθος τερέβινθος. *Sic Latini è scamno fecerunt scabellum, n extrito, ut columna columnella. Et Etrusci è cammaro gambero, ut Galli è marmore* marbre, *flammula* flambeau.

Sic μολῶ μολίσκω, *& hyperthesi* μλοΐσκω, μ *in* β *cum crasi* βλώσκω. *ut* θορῶ θορείσκω θρώσκω. *Sic* βλίττω *fit à* μέλι *quasi* μελίττω.

Æolice μύρμηξ βύρμαξ, κος, βύρμακα, *ex quo fit formica. Sic* μέλλω βέλλω.

Interjici etiam solet in syncope post μ, γάμος γαμμεὸς γαμβεὸς, μεσημερία μεσημβρία, παραμεμόληκε *vel* παραμεμέληκε παρμέμβλωκε, *n in* ω. ἥμαρτες ἥμβροτες, *in quo est metathesis potius quam syncope.* μέλομαι μεμέλομαι μέμβλομαι. εἵμαρμαι & εἱμαρμένη, ἔμβραμαι & ἐμβραμένα *Laconice.* ὀλάχυιον ὀλβάχυιον *more Syracusano.* ἀδὶς ἀβδὶς, σίδα σίβδα. *Initio, in uno,* δύω βδύω.

Latini

Latini comburo pro conuro, βλέφαρον palpebra, pro palpera. Gallice chambre, nombre, camera, numerus.

Etrusce gremium grembo, cymatilis ciambelotto, metathesi.

Hispanice hombre, sembrar, homo, seminare, n in r. Syriace Lamda, λάμβδα.

Pamphylii, ut tradit Heraclitus, β omnibus vocalibus præponunt, φάος φάβος, ἀέλιος βαλέλιος, ὀρύω ὀρυβῶ inflexum. quod videtur referre Æolicum digamma. Cretenses ἡλικιώτης βαλικιώτης, & Lacones ἄξον βάξον, ab ἄγνυμι. ἀνθινὸς βένθινος, α in ε. Hesychius citat θάβακος, & δάβαλος, pro θᾶκος δαλός.

Æolii ρ tantum præponunt β, cum sequens syllaba habet vel κ, ῥάκος βράκος, vel δ, ῥόδον βρόδον, vel ζ, ῥίζα, βρίζα, vel τ, ῥυτήρ βρυτήρ.

Cretenses βα aliquando proponunt, σκαρίζω βασκαρίζω, τραχηλίζω βασραχηλίζω, addito σ.

B à Latinis sæpe vertitur in p, ut Cretice ἀβλαβὲς ἀβλόπες, βαβαὶ papæ, βόσκω pasco, πύξος buxus, κάνωβος canopus, κύββα cuppa, βδέω pedo, βυθὸς puteus. Sic à βαθὺς, pateo, patens. Etrusce Pruina brina, πίθος botte, Pulso Busso, quod Galli pousse. Syriace abba ἄππα, Pater.

Sic Græci è Punico Borg fecerunt Πύργον.

Et Latini è Sarab sirupum, & Sebar spero, Bar purus, Qelub, calappio Etrusce. Beram Lusitanice Porem.

In Ph raro, θρίαμβος triumphus, cui tamen Cicero detrahit aspirationem. βένθος fundum.

In v consonantem persæpe, ὄροβος ervum, βιῶ vivo, βίοτος vita, βία vis, necessitas. βόλω vel βόλομαι volo, βαίνω venio, βορὸς vorax, βορὰ devoratio, βοὴ vox, βαδίζω vado. ζ cadit, ut ὀλολύζω ululo. βόσκω vescor, & βεβαιῶ voveo. nam diphthongos aliquando in breves vocales converti suo loco legas licebit.

In duobus verbis Latinis hoc observavit Cicero, aufero, aufugio, pro absero, abfugio.

Sic è Punico Bacca fit vacca: baccar, vulgo vaccaro, & Beccaro, Syriace bia via.

Hoc modo è παραβολὴ, paravola & crasi parola, ut auricula orecchio. Nam Hispani, qui multa incorruptius servarunt, dicunt Palabra per metathesin, pro parabla. ex quo fit Parlare & parler.

non

non à παραλαλεῖν, quod longe aliud est. Quinetiam Loquacem Itali vocant parabolanum.

Videtur etiam verti in τ, βραδὺς, poëtice βαρδὺς, bardus, tardus.

Γάμμα, Ionice Γέμμα.

MALE pronunciatur à multis ante ε & ι vocales, quæ G molle, & effœminatum, cum semper unum habeat sonum, qui exauditur ante alias vocales, α, ο, ω. γάλως, γόμος. Eodem sono γέλως, γίτων, γύλιος.

Ante γ, ξ, χ, sonat N. ἄγγελος angelos, λύγξ lynx, λόγχη lonche. Sic ante κ, sed ipsum κ ut γ, πέφαγκα, ἄγκυλος.

Barbara hoc semper non servant, Ἀγγαῖος Aggæos, non Angæos.

B Attice vertitur in γ, βλήχων γλήχων. Sic βλέφαρα γλέφαρα. contra Bœoti γυναῖκες βανῆκες.

Etrusce Rubus rogo, Bubo gufo. Punice Rabaz, ragazo. Rabies, Gallice rage. Sic π in γ, πρηγορεὼν χαργαρεών.

Δ in γ, κρήγυον, pro κηρίδυον.

Sic Etrusci Modium moggio, πόδιον poggio, Meridies meriggie, Mandere mangiare, Diurnum giorno, Testudo testuggine. Syriace Budia bugia. Viridarium, Hispan. vergel, ultimo r in l.

Etiam Attice κ in γ, κναφεῖον γναφεῖον, κνάφαλλον γνάφαλλον. ut Latine κυβερνῶ guberno, πλὰξ κὸς plaga, κωβιὸς gobio, μυκῶμαι mugio, κράββατος grabatum, τριάκοντα triginta, ἑξήκοντα sexaginta, κόμμι gummi, φρίκη frigus.

Etrusce καμπὴ gamba, κόλπος golfo, Crepido greppo, κρυπτὴ grotta, Bicongius bigoncio, Deliquare deliguare. Sic à vermiculo, quo sericum inficitur, vermiglio. Etrusce Gabella à Punico cabala, κάτις, Homerice κάτις, gatto. κώλυψ πος, galoppa. è Leqet Punico legit, collegit.

Contra γ in κ ἀμόργη amurca, Γάϊος Caius, quæ per C pronunciantur Latine. γωρυτὸς corytus, μίσγω misceo, γλάνις clanius, εἴργω vel ἔργω arceo, γόγγρος congrus.

E Punicis Gemal κάμηλος camelus, Gorab κόραξ corvo, corbo Etrusce. Gane cano, Gare curro. Syriace, Fag ficus, Garaba Etrusce caraffa.

Attice

Attice etiam λ *in* γ, μόλις μόγις, *ut ad* μογίζω *referatur. Grammatici Latini Magis à* μᾶλλον *hac ratione ducunt. Etrusci hoc modo Lilium giglio. Hispanice Alienus ageno, Mulier muger, contra* σιγάω *sileo.*

Abundat, γλάμων ἀ λήμη, γνόφος ἀ νέφος, ἐείγδουπος & ἐειγδούπησαι, Ιλ. λ, *ab* ἐει & δουπῶ. ἀγνοέω *ab* α & νέω. ἔλετο ἔντο *Dorice*, & *prosthesi* γλύτο, *ut* Ιλ. θ. γλύτο δ' ἱμαθλην. *Latine Natus gnatus, Navus gnavus. Vare guari Punice, Etrusce Ire gire.* Ranunculus grenoville *Gallice. Sic è Lesan Punico* γλῶσσα, ῥαικὸς γραικὸς, μαχανα *magagna*, *Douen Punice dogana.*

Tollitur, γαῖα αἶα, *ut* γάλα κλος, *lac.* γυρινὸς υῖνος, *rana*, *u in* α, *ut* κύων νὸς, *canis*, γινώσκω *nosco. Hispanice Germanus hermano.*

In medio, ἐγὼ, *Bœotice* ἰὼ, & ἰὼν, *ego*, *Etrusce io*, *Hisp. yo. ut Magis, Lusitanice maïs, Hisp. mas, Gall.* mais, *pro Sed, ut illud, Non equidem invideo, miror magis, sed miror. alia sunt innumerabilia, quæ deperdunt G.*

Δέλτα.

B Æolice in δ, ὀβολὸς ὀδελός.

Dorice γ *in* δ, γνόφος δνόφος, γῆ δᾶ, ἐ δᾶν, *i.* ἐ μὰ τὴν γῆν. φεῦ γῆ, φεῦ δᾶ. ἀλλ᾽ ἀδα, *hoc est* ἀλέου νὴ τὴν γῆν. γεφύρα δέφυρα. *Sic forte* γλυκύς *dulcis, quasi gulcis. ut Jungere,* joindre *Gallice.*

Z in δ, Ζεὺς Δεύς, *ex quo* Διὸς, *vel à* Δίς. κνίζα κνίδη *Attice.* ζορκὰς δορκὰς, ῥέζω ἔρδω, *pro* ἔρζω, μερίζω ἀμέρδω, *quasi* ἀμέρζω. μέζεα μήδεα.

Lacedæmonii & Bœotici in duplex δδ, μᾶζα μᾶδδα, χρῄζω χρῄδδω, γυμνάζομαι γυμνάδδομαι, *sic* χάζω *cedo.*

Sic veteres Medentius pro Mezentius.

Dorienses σ *in* δ, ὀσμὴ ὀδμὴ, ἴσμεν ἴδμεν, κεκασμένος *Hom.* κεκαδμένος *Pindarus.*

Θ *in* δ, ἐθέλω ἔλδω *metathesi.* γήθεται γάδεται. & τ, τῆτες τῆδες.

Sic θεὸς *deus*, γηθέω, *Dor.* γαθέω *gaudeo*, πέρθω *perdo*, ἔνθεν *inde.*

Abundat

Abundat nonnunquam, ὕω ὕδωρ, πτω πτίδαξ, ἐχθοδοπῶ, ex ἔχθος & ὄψ. αὔερος ἀνδρός.

Sic Latine Redeo, redhibeo, Induperator. Prosum, prodest. Galli Tener tendre, Cineres cendres.

Sic τείνω τέννω Æolice, tendo, μυελὸς medulla, Hispani denuò detrahunt, meollo.

Poëtice geminatur ob metrum, ἔδεισε ἔδδεισεν, ἀδεὲς ἀδδεὲς, ἄδην ἄδδην, ἀδηφάγος ἀδδηφάγος, περιδδεισαν Ιλ. λ. ἐειδδίσουσιν, ψ. ἀδδηκότες, pro ἀνδηκότες, syncope & diplasiasmo. Sic Lucret. Redducit.

Ionice & Æolice tollitur aliquando, δεινὸς αἰνὸς, ε in α.

Ob metrum cadit, μόλιβδος μόλιβος, Syriace Cadd, κάδδος cadus. Sic è Gelida Syriaco gelu, vel gelida σεμίδαλις simila.

Latine δ in l, Οδυσσεὺς Æol. Υδύσσευς Ulysses, ut δίσκος λίσκος, Πολυδεύκης Pollux, quasi Poldux. δαὴρ levir pro devir. δάκρυον lachryma. Hisp. Cauda cola. τρίπες τρίποδος, trespolo Etrusce, addito s. Cicada cicala.

In t, ἔνδον intus, σπυεὶς σπυείδος, sporta pro sporda, ut Cedite cette, apud Plautum. Pes pedis, dim. petiolus. & Etrusce Nitidus netto. τάπης τος, δάπις δος, ὄδερος, uterus. Sic veteres scribebant Alexanter, Cassantra.

Sic Græce è Punico Qedra faciunt χύτρα, ex Oden οὖς ὠτός. è De τοῦ. Hade αὕτη, Hadi αὕτη.

Syriace & Persice Ardab ἀρτάβη, mensuræ genus.

Videtur etiam verti in n, λακίδες laciniæ.

E, veteres aliquando scribebant EI.

GRAMMATICI recentiores vocant ε ψιλὸν, e tenue, quod raptim pronuncietur: ut η e longum, tardius.

Quod quoniam è sola loquendi consuetudine demonstrari potest, è Linguæ Etruscæ usu docere possum. In ea multa sunt vocabula, quæ uno pronunciandæ hujus literæ discrimine dissimilem habent significationem. E itaque in his exauditur, Capello, Veglio, capillus, vigilo. in his η, Capello, Veglio, pileus, senex. Quomodo credibile & consentaneum est fecisse Græcos in ἔρως ἥρως, ἔδος ἧδος, βέλος βηλός, aliisque generis ejusdem. Terentianus de e hoc est ε, & e, vel η, item de o ο, o ω, sic scribit:

Igitur sonitum reddere cum voles minori,

Retrorsus

Retrorsus adactam modice teneto linguam,
Rictu neque magno sat erit patere labra.
At longior alto tragicum sub oris antro
Molita, rotundis acuit sonum labellis.
Minor est ε, ο. longior η, ω.

Sic Latinos non eodem modo pronunciasse putandum est, tempus, tempus. solum, solum.

Iones vertunt aliquando α in ε, τέσσαρα τέσσερα, τεσσαράκοντα, τεσσερήκοντα, κέρατα κέρεα, γέρατα γέρεα, ἄρσην ἔρσην, ἔπειτα ἔπιτε, ἔπειτα ἔπειτε Megarice. ἕνεκα ἕνεκεν. huc referatur ἀνεῴ ὠνεοί. Attice ὕαλος ὕελος.

Æolii itidem, κράτος κρέτος, γαλήνη γελάνα, qui in prima plural. pass. etiam addunt ν, λεγόμεθα λεγόμεθεν, φερόμεθα φερόμεθεν. Sic ἄρα ἄρεν.

Ut Latini τάλαντον talentum. Et in compos. Mando commendo. παλλακή, vel παλλακίς, pellex. πάλλω, vel βάλλω, pello. καμάρα camera, ἄντα ante, ἄντα σέθεν, Homer.

Sic Græci è Punico Zavag ζάγω, & Zaug ζάγος. Latini Radd reddo, Tall Tellus. Syriace Laui, & Laïta. λέων leo. κάρος, Hispanice cara, Etrusce cera. παλαίω Hispanice peleo, pugno.

Iones, sed perrato, η in ε, ἡσσάω ἑσσόω, ἥσσονες ἕσσονες, ut Æolice πενθήσης πενθέσης, ἀδικῆσαι ἀδικέσαι, per σ. ἄρης ἄρες, ἀρήϊος ἀρέϊος.

Quod poëtæ interdum faciunt propter metrum, ξηρὸς ξερὸς, ἀθηνῶ ἀθενῶ, νοσηρὸς νοσερὸς, ἀσκηθὴς ἀσκεθὴς, θελημὸς θελεμὸς, φηραὶ φεραι.

Sic Latini è κρηπὶς, ιδος, faciunt crepida, & crepido. μήδω medeor, remedium. huc pertinet μετέωρος, quod fit à μετήορος poëtarum voce.

Qui etiam ει diphthongum in duo εε resoluunt, εἴργω ἔεργω, εἴσω ἔεσω, εἴσατο ἐέσατο, εἶρτο ἔερτο, Οδ. ο. ab εἴργω, pro ἔεργηto. ῥεῖθρον ῥέεθρον.

Æolii nonnunquam ο mutant in ε, ὀδόντες ἔδοντες dentes, ὀδυνὴ ἐδυνα, βροντὴ βρέντα, πρὸς σε πρέσε, Hesychius πέρσε.

Ut γόνυ genu, πὸς ποδὸς, pes pedis. ῥιγόω rigeo, προποδίζω vel προποδίζομαι propero, σήμων νος, stamen. Dorice ἀπόλλων ἀπέλλων, ἀνδροφόνος ἀνδρεφόνος, διοτρεφὲς διετρεφὲς.

ϐavos. Veteres Latini Vortices, vorsus: nunc vertices, versus. Bonus bene, pro bone.

E initio abundat poëtice, ἔης Ιλ.π. pro ἧς. λιώδανεν ἐλιώδανεν, ἔλπων ἐέλπων, εἴκοσι ἐείκοσιν, εἶπε ἔειπε, ὡς ἕως, & cum ι, εἵως χυτλώσαιτο Οδ.ζ. ἔλδομαι ἐέλδομαι, εἴλεον ἐείλεον, ἐώργει ἐεώργει Οδ.ξ. ἕδνα ἔεδνα, ἕρση ἔερση, ἴση ἐΐση. ἕλσαι ab ἕλω Æolice, ἐέλσαι Ιλ.φ.

Æolii δάπεδον ἐδάπεδον. hoc Hispanis & Gallis familiare. Spiritus espiritu. Spero espero, σέγη estage.

Iidem etiam ex ει, extrito ι, sequentem geminant, κείρω κέρρω, δείρω δέρρω, χεῖρες χέρρες, χείρων χέρρων, ἀγείρω ἀγέρρω, φθείρω φθέρρω, & τέρρω. semper cum tenui. εἵματα ἔμματα, ὠτείλη ὀτέλλα cum ο. κλεῖναι κλέννα, ἐγείνατο ἐγέννατο.

Ionice interjicitur in genitivis primæ & secundæ parisyl. ποιητῶν ποιητέων, μυσῶν μυσέων.

Aliquando in quinta, χρέων, εἰδέων, σκελέοιν Hippoc. κληηδὼν κλεηδων, ποσειδῶν ποσειδέων.

Sic κενὸς κενεὸς, ἀδελφὸς ἀδελφεὸς, μνᾶς μνέας, διπλῆ διπλέη, Hesiod. & ὁρῶ ὁρέω. χρώμενος χρεώμενος, πειρώμενος πειρεώμενος, ἐκλῶντο ἐκλέωντο.

Hoc poëtæ faciunt ob metrum, φιλέεσθαι, μεμνέωτο θεάσω, ἐρέεσθαι, ἐξερέηται, ἰὼ χάιρε, ὠεόν, βλήεται Οδ.ρ. τὶν τεΐν. ἐτελείετο, πενθείετον, Ιλ.ψ. παρσηεπιν, ἀδρασείδης. τεξείεσθε Aratus, pro τεξεῖσθε Dorice. Nicander τέων pro τῶν Ionice, id est ὧν mascul. quod Grammatici non probant.

Iidem aorista & futura inflexa addito ε, gravitona faciunt, τυπῶ τυπέω, ἐῖς, ἐῖ. τυφθῶ τυφθέω, ἐῖς ἐῖ. θῶ θέω, ἐῆς ἐῆ. βῶ βέω. σῶ σέω. quibus sæpe adjungunt ι, θείω, σείω, βείω. θανεῖν θανέειν, ἰδεῖν ἰδέειν, κλαυεῖσθαι κλαυέεσθαι, τυπεῦμαι τυπέομαι.

Latine κιγκλὶς cancelli. Iva Hebraïce, aveo. Punice Albarda, alebarda Etrusce.

Contra in derivatis aliquando deperit, προξενώπιον προυνώπιον, ἐσήκω σήκω, ἐσκορακίζειν σκορακίζειν, ἐς κέαρ βάλλειν σκερβόλλειν, ἐνέρτερος νέρτερος, ἔνερθε νέρθεν, ἐγρηγορεῖν γρηγορεῖν, ἐχθὲς χθὲς, ἐκεῖνος κεῖνος, ἐκεῖσε κεῖσε, ἐθέλω θέλω, ἑορτὴ ὀρτὴ Ionice. Latine ἐρίζω rixor, ἐρύγω ructo. Etrusce Exclamatio schiamazzo, Ecclesia chiesa, Externus strano, Exemplum

pro

pro pœna, ſcempio. νεοϲτὲς νοϲτὲς, ἐρεύθω ἐρυθρὸς, ἐλεύθω ἔλυσις, τεύχω τέτυγμαι, ἄτυκτος. νεύστάζω νυστάζω, γλεῦκος γλυκύς, κεύθω κύσις, κεῦθος ἀκυθος, πεύθω πέπυσμαι πύσις ἄπυστος, σεύω ἔσσυμαι, φεύγω πεφυγμένος, Οδ. α. εἴρω ἶρος, ἶρις. εἴδω ἰδέα, λείπω λιμὸς, χεὶρ χιράδες, & χιράγρα, nam primam corripit Horatius. στείχω στιχῶ, πείθω πιθῶ, φείδω φιδῶ. Sic ὀρείχαλκος, Latini poëtæ orichalcum.

Poëtice metri cauſa, ἐγλύετο ἔγλυτο, ἔπελε ἔπλε Ιλ. μ. ἐπέλετο ἔπλετο, περιπελόμενος περιπλόμενος, πελάτης πλάτης, ἐκλέεο ἔκλεο, ἐπέλοιντο ἔπλοιντο, à πέλημι. προσεπέλαζε προσέπλαζε, κεκέραμαι κέκραμαι, ἐννενήκοντα ἐννήκοντα, λελύετο λέλυτο αὖυτο Theocritus. ἐρύετο ἔρυτο, τιμήεντα τιμῶντα, λαέρτης λάρτης, ἐδέμεναι Dorice ἔδμεναι, ἐδέμεναι ἴδμεναι, ἴεμεν ἶμεν, κλέεα κλέα, σπέεα σπέα, δυσκλέεα δυσκλέα, σπέεσσι σπέσσι, σήθεσσι pro στηθέεσσι, φέρετε φέρτε Ionice.

Huc referatur ταχέα τάχα, σαφέα σάφα, ὠκέα ὦκα, ἐρινεὸς ἐρινὸς.

Latine ὠλένη ulna. Sic è φυτεύω fit id verbum, quod dum agit Horatius, non metuit ne vir rure recurrat. & νεύω nuo, ex quo annuo, renuo. Syriace Pelac πλὰξ plaga, φεύγω fugio, πεύθω puto.

In fine aliquando ob metrum tollitur, ἐλόεε λόε Οδ. κ. προσενήχεε προσένηχε Theoc. Id. 25. ab ἠχέω ῶ. ut illa Latina, dic, duc, fac, fer, & Inger mi calices amariores, Catull.

E Latine aliquando in u breue, ἔποψ, πος, upupa. καταπέλτης catapulta, σκόπελος ſcopulus. βρεντήσιον brundusium. κλέω, ex quo κλέομαι clueo, μή τι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν. ἕλκος, Æol. ἕλκος ulcus. σὸς, τεὸς Dor. tuus, ἑὸς ſuus. τένδω tundo.

In longum raro, εἷς ἑνὸς unus, ἓν ἑνὸς unum, ἔθω utor, ἔθος uſus.

In e breue ſæpiſſime, νέμος nemus, νέω neo, τρέμω tremo.

Ζῆτα.

Hanc literam, ut docet Quintilianus, in ſuis verbis Latini ignorant.

Æolii aliquando mutant δ in ζ, διαβάλλειν ζαβάλλειν, διάνυκλος ζανυκλὸς. Poëtice ἀζηχὲς ex ἀδιεχὲς, id eſt ἀδιαλείπτως. quidam ζάβελος è διάβολος.

Etrusci hoc imitantur, Medium mezo, Hordeum orzo, Rudis rozo, Viridarium verzieri, Frondosus fronzuto. Hispanice, Gaudium gozo, Gaudere gozar.

Iidem Æolii hanc literam sæpe resolvunt in δσ, *Zεὺς δσεὺς, μελίζειν μελίδσειν, ut Dorienses in* σδ, *μελίσδειν, συρίσδειν.*

Tarentini, qui sunt in magna Græcia, duplex σσ *in* ζ, *in verbis,* πλάσσω πλάζω, ἀνάσσω ἀνάζω, νίπτω, *Æolice* νίσσω, *secundum Tarentinos* νίζω.

Sapphirus, Etrusce zaffiro.

Additur in quorundam verborum sextæ derivatione, ἑρπύω ἑρπύζω, μύω μύζω, γρύω γρύζω, κνύω κνύζω.

Latini, qui ζ *non habent in J consonantem aliquando convertunt,* ζεύγω *jugo,* ζεῦγος *jugum,* μεῖζον *majus. forsitan &* κνυζῶ, *ex quo* κνυζῶμαι, *gannio,* υ *in* α. *Quæ Longobardi suæ origini restituunt, zonzo, mazor, zogo. Etrusci cum g pronunciant giungo, maggiore, giogo. ut forte* λύζω, *quod est singultio, lugeo. Sunt enim inter se cognata, ut illud indicat, Oráque singultu concutiente sonant, de lugente Cupidine. Et Aristoph.* εἶτα λύζει, καὶ δακρύει.

In S, ζυθὸς *Sythus,* ζάκυνθος *Saguntum, Priscianus.*

Ητα.

Est E longum, cujus sonus in ovium balatu sentitur, ut Gratinus & Varro tradiderunt.

Hac litera Græci veteres usi non sunt, sed ε, *quæ ambarum vim retinebat, ut Latinis E.*

Η *&* ω, *ut ab* ε *&* ο *differrent, invenisse ferunt Simonidem.*

Iones α *passim vertunt in* η, *præsertim in fœmininis secundæ parisyl.* σοφίη, μανίη, ἡμέρη, ἱστορίη, ἀληθείη, Αἰνείας Αἰνείης, Ἑρμείας Ἑρμείης.

Et in medio cum α *est productum,* πρῆξις, πρῆγμα, πεπρηχέναι, ἄκρητος, διήκονος, τρηχὺς, ἀναδιδρήσκω, διπλήσιος, θώρηξ, ῥηΐδιον, ἀ ῥᾴδιον, πτώηες.

Ἐπικρῆσαι Ὀδ. η. *pro* ἐπικεράσαι. *Sic* τέθηχα *&* τέθηγα, *à* τετάραχα *&* τετάραγα. *Sic* κέκληγα *à* κλάζω. *Syriace Lischa* λέσχη.

Fit Ionicè ex εα, ἔαρ ἦρ, ἔαρος ἦρος. φρέαρ, φρέατος φρητός.

Dorienses, κέαρ κῆρ, κρέας κρῆς, *ut Latinè Deago dego. Quæ etiam*

etiam α è crasi factum vertunt in η, καὶ ἐγω κἀγὼ Attice, κἠγών. καὶ ἐκ, κἀκ κἠκ. τὰ ἐμὰ, τἀμὰ τἠμά. καὶ αὖ, καὖ κἠν. καὶ ἔφη, κἄφη κἤφα.

In secunda quidem contractorum pro α perpetuo ponunt η, ὁρῶς ὁρῆς, ὁρᾶ ὁρῆ. ὅρα ὅρη. βοᾶν βοῆν, πειδᾶν παδῆν.

Quod Attici in quatuor verbis sunt secuti, ζῶ ζῆς ζῆ. πεινῶ, πεινῆς, ῆ. διψῶ, ῆς, ῆ, χρῶμαι χρῆ, χρῆται, χρῆσθαι.

Huc pertinet Homericus ille imperatiuus, τῆ, cape, sume. à τάω τῶ. τάε τῆ. τῆ Κύκλωψ, πίε οἶνον.

Duo εε in η, ἢ ἔπειτα δήπειτα. νυῶ ἢ ἔλεγον, νυῶ δήλεγον. alii à δή. eliso ε sequente.

Bœoti αι in plur. pass. in η, λεγόμεναι λεγόμενη, ποιούμεναι ποιούμενη, Eustathius. Sic ἀχαιὸς ἀχηὸς, παλαιὸς παληὸς, ἀρχαῖος ἀρχῆος.

Æolice, ᾶ in η, Ὀρφεὺς Ἄρφης, Ὀρφεῦ Ἄρφη. Ἀχιλλεὺς Ἀχίλλης, Ἀχιλλεῦ Ἀχίλλη. ut Latini, Achilles, O Achille.

In communi compositione multa vertunt α in η, ἄγω στρατηγὸς στρατήγημα, στρατήγημα, στρατηγὴς, κυνηγέω, κυνηγεσία. dicitur tamen, λοχαγὸς, ξεναγός. quod à Doriens. manasse videtur. ἀκέω, ἀνήκοος, ἀπήκοος, δήκοος, φιλήκοος. ἀγείρω, ὁμηγερὴς, νεφεληγερέτης. ἀγορεύω vel ἀγορεῶ, δημηγορῶ, κακηγορεῖν, πανήγυρεις, συνήγορος. ἀρύω, ἐτνήρυσις. ἀνὴρ, ἀγλώως, ἀντλώως, μεγλώως, Dor. μεγανώως, ut κυναγέω, & alia. ἀκέομαι, ἀνήκεστος. ἀμέλγω, ἱππημολγός. ἀνύω, ἀνλώυστος ἄνεμος, ἐπήνεμος, δ'ιωέμος, ἰωξμόεις, tamen ἀνεμώλιος. ἀλλέγω, δυσηλεγής. ἀρόω, ἀνήροτος. ἀμείβω, ἐπημοιβὸς, ἀντημοιβός. ἄφενος, ῥυηφενής. ἀλείφω, ὑπηλιφὴς, ἀνηλιφής. ab ἄγνυμι dicitur ναυηγῶ & ναυαγῶ.

Huc spectant, ἄμαθος ἠμαθόεις, ἀγείρω ἠγερέθω, ἀείρω ἠερέθω. Sic Aristot. ab ἔθος ducit ἦθος.

Sic Græci è Syriaco Caroz fecerunt κήρυξ. Et Latini è Punico Dia dies.

Æolii in prima contractorum vertunt ε in η, ἀδικέω ἀδικήω, ποθέω ποθήω, καλέω καλήω (& Cypriorum more καλήζω) ex quo καλῶ, & poëtice καλήμεναι. Sic è κεκάλεκα fit κέκληκα.

Quod Iones faciunt in ει diph. κλείω κληΐω, κλεὶς κληΐδὸς,

κλῆϊς κληῖδος ἀγγεῖον ἀγγήϊον, ἀληθηΐη, βασιλήϊα, ξενήϊον, ἱρήϊον, πηλεΐδης πηληΐδης, & poëtice πηληϊάδης.

Dorienses ει in η, κεῖνος τῆνος, μείων μήων, πλείων πλήων, λύκειος λύκηος, πειθὸς πηθὸς, ὄρειος ὄρηος, φέρειν φέρην.

Quod magis videtur Æoliorum esse, ut μαθεῖν μαθῆν, ἐλθῆν, λαβῆν. κυθέρεια κυθέρηα, Latine Cytherea. ἀειδὼν ἀηδὼν, quod commune est. Cretenses χεῖρες χῆρες. ἀλεξάνδρεια, Alexandrea supplex. Horatius.

Poëtæ sæpe metri necessitate ε mutant in η, τιθέμενος τιθήμενος, Ιλ.κ. & τιθήμεναι, ψ. ἀσέεσι ἀσήεσιν, Οδ.ι. ἕλω ἥλω, ω. μακέδονες μακήδονες, Callim. ἀετὸς, αἰητὸς, & αἰητὸς, Aratus. Ionice θεῶμαι θηεῦμαι, ἐθεῶντο θηεῦντο, ἐθεάσαντο, θηήσαντο.

In derivatione & compositione multa vertunt ε in η, ἐλῶ, ἐριήλατος, χρυσήλατος, χαλκήλατος, & poëtice χαλκέλατος, κυνηλατῶ, ἱππήλατος. ἐλεύθω, νεήλυθος, προσήλυθος, ὁμηλυσίη. ἐρατὸς, πολυήρατος, νικήρατος. ἐρέτης, ὑπηρέτης, ὑπηρετῶ. ἐρετμὸς, ἐπήρετμος. φιλήρετμος, ἕνος ἦνις, ὁ ἐνιαύσιος ἐρέφω, ἐπηρεφὴς, at υψερεφὲς μέγα δῶμα, ob metrum. ἐείκω ἀμφήεικος.

I Æolice in η, ψιμύθιον ψιμύθιον, κικίω κηκίω, Etym.

O in η in derivatione, θύον θυήεις, κόπις κοπήεις, γύον ἀμφιγυήεις.

Quomodo mutetur in compositione, dicetur infra in O micro.

H initio aliquando abundat, βαιὸν ἠβαιὸν, μύω ἠμύω, εἴρω ἠείρω, ἴσαι ἤϊσαν, aliqui addunt ἤϊσαν pro ἴσην, ἠχοῦ, ἠπιστάμην, ab ἵσημι.

In medio, ἐπιβάλλω, ἐπίβολος, ὁ ἐπιτυχὴς κατηβολέων Nicander, ὁ ἐν καταβολῇ ὢν, ὁ λειποθυμῶν. ἐπηέτανος ab ἐπὶ ἔτος. κίχλαι κίχηλαι, Epicharmus. Sic πολιήτης ἀληγέ.. ης, βίη ἠρακληείη, ἰφικληείη. παγασὶς παγασηῒς, ποταμὶς ποταμηῒς, αἴσυλος ἀήσυλος sublato iota. φανῆ φανήη.

Communiter in illis quatuor præteritis, quæ veteres vocant ἡμαρτημένας παρῳχημένας, τέτμηκα, μεμβλήκα, δέδμηκα, κέκμηκα.

Hac ratione Ennius dixit, Metieo Suffecieo, pro metio suffecio, sed durissimè.

In fine, ἐπεὶ, ὅτι, τί. quidam malunt deesse δ, pro ἐπειδὴ, ὅτιδὴ, τιδή.

Huc

Huc spectant Dorica, ἐγώνη, τύνη, ἐμίνη, τίνη, *pro* ἐγὼ, σὺ, ἐμοὶ, σοί.

In opt. plur. decidere solet. εἴημεν εἶμεν, φαίημεν φαῖμεν, δοίημεν δοῖμεν. εἴησαν εἶεν, φαίησαν φαῖεν. *Sic Latini poëtæ, Audibam, Lenibam, detracto e.*

Latine, ἄγημα *agmen.* ἔρημος, *ermo Etrusce.*

Θῆτα.

Hæc litera quasi balbutientium more pronuncianda est, quod optime in sua lingua Pœni faciunt.

Δ *in* θ *Dorice*, ψεῦδος ψύθος, *&* *Æolice* μήδω μήθω, δάσος θάσος.

Σ *in quibusdam verbalibus in* θ, μίμισμος μιμιθμὸς, ὀρχηθμός. *Sic* δυσμὴ δυθμὴ, κεκερυσμένος κεκορυθμένος, *alii syncope à* κεκορυθημένος. ἦλις ἤλιθα. *quidam ab* ἁλίζω.

Contra è Varith Punico hæres, vel ab Hebraïco jaras. Qesisa, καπίθη *Xenophonti, mensuræ genus.*

Τ *in* θ *Attice*, κολόκυντα κολόκυνθα.

Latini contra θ *in* τ, λήθω λάθω *Dorice, lateo.* μίνθη *menta.* θεῶ θεῶμαι *tueor, intueor.* ποθῶ *opto per metathesin.* ἔθω *utor,* θυμοῦμαι *tumeo,* θυμὸς *tumor, uxor tumet, Plautus,* θυμοῦται. *Sic à* ῥοθῶ *roto & rota.* τίτθὸς, *Etrusce tetta. ut Cretenses* θέρυς τίειος, *Hesychius.*

Et Græci in Punicis, Thaur ταῦρος *taurus, toro. Harrath* ἀρότης *arator, harath* ἀρῶ *aro. Themen,* τιμὴ *æstimatio, theman* τιμῶ *æstimo.*

Etrusce θρησκεία *tresca. Hispani* θεῖος *tio.*

Θ *Doriensium more post* χ *sæpe abundat*, διχῆ διχθὰ, τειχῆ τειχθὰ, τετραχῆ τετραχθά.

In derivatione, ὄχη ὄχθη, χαμαὶ χθαμαλὸς, ἄχος ἄχθος, μαλακὸς μαλθακὸς, ἶφι ἴφθιμος, *non ab* ἶφι *&* θυμὸς, *ut quidam sentiunt.*

Sic πεπόνηκα πέπονα πέπονθα, *&* ἐγρηγόρθασιν, Ιλ. κ. *pro* ἐγρηγόρασιν.

Alioqui cadit Doricè, ἐσθλὸς ἐσλὸς, *ut Etrusce* ἆσθμα *asma.*

Θ *Latine videtur verti in B. supra ostendimus* δ *mutari in B,* θ *autem & δ affines literæ sunt,* οὖθαρ *uber,* ἐρυθρὸς *ruber, quasi ruther,* ε *detracto.* ἄλλοθι *alibi,* πλῆθος *vel* πληθὺς *plebes.*

Ιῶτα.

In Græcis vocabulis semper est vocalis, in Barbaris non item, ut Ιώσηπος, Ιάκωβος, *trisyllaba sunt. Itaque errat Claudianus, qui hoc quatuor syllabarum facit.* Ιεδαῖος *pro tribus syllabis utitur Lucianus, ut Latini omnes.* Ιησῦς *etiam bisyllabum est. Nam hæc omnia in sua lingua habent J consonantem, ut Latine Janus, jecur, justus. Sed Græci nimirum omnia à se profecta videri volunt.*

Iones aliquando ε *vertunt in* ι, ἑςία ἱςίη, *ex quo* ὀπίςιος, *pro* ἐφέςιος.

Latine Σικελία *Sicilia,* πλέκω *plico. quidam* ἄνεμος *animus anima. Veteres Menerva, Leber, Magester, nunc Minerva, liber, magister.*

Sic è Punico Leuban fit Λίβανος *thus, vel Lebunta* Λιβανωτόν. *Elle, ille, la, lud. Chetan* χιτὼν, *Zabiba zibibbo, Esua* ἰσῶ. *susena, Hispanice acucena, lilium album. ex quo* ἔλαιον σύσινον *Diosc. Pegar Syriace. piger fuit.*

Ut Latine τέγγω, *tingo,* ἐν *in,* ἐνδύω *induo,* τέρμων, ονος, *terminus.*

Æolii υ *in* ι, ὑψόθεν ἰψόθεν, ὕπαρ ἴπαρ.

Hoc modo fit βύβλος βίβλος, λύω λιάζω. *Lycoph.* τετράδυον τετράδιον, ἀφροδύτη ἀφροδίτη.

Latine Optumus optimus, Maxumus maximus, Famulus familia. φρύγω *frigo,* ςύφω *stipo,* λυγίζω *ligo.* γηρύω, *& Dor.* γαρύω *garrio.* φύω *fio.* φυσήθλα *fistula.*

Syracusani excluso υ *ponunt* ι, ἔννατος εἴνατος, ἐννέτης εἰνέτης, ἐννεαύυχες εἰναύυχες, ἐννεαφωσων εἰναφώσων, ἐννεάπηχυς εἰνάπηχυς. ἔνδον ἐνδοῖ, πέδον πεδοῖ.

Contrahitur è duobus ιι, δίϊφιλος δίφιλος, χίϊος χῖος, πειίαχε πείαχε. *Sic* ὑγίϊα ὑγεία.

Ionice ex ιε, ἱρὸς ἱερὸς, ἱέραξ ἴρηξ, ἱρεὺς ἱρεὺς, ἱρεῖον ἱρήϊον.

Hæc litera poëtis utilissima est, quod exempla declarabunt.

Post ε *additur metri causa,* κενὸς κεινὸς, ἔειον εἴειον, δέρη δειρὴ, Αἰνέας Αἰνείας, ξένος ξεῖνος, ςενωπὸς ςεινωπὸς, φρέαρ, φρεῖαρ, μέλανι μείλανι, ἐλάτινος εἰλάτινος, ἐαεινὸς εἰαεινὸς, μέλινος μείλινος, θεμέλια θεμείλια, Λέανδρος Λείανδρος, φωλεὸς φωλειὸς, δέος δεῖος, χρέος χρεῖος, χρεὼ χρειὼ,

χρέα

κρέα κρεῖα, πέρατα πείρατα, ἀεὶ@ ἀεῖ@, ἀρεὴς ἀρεῖ@, εὔρρεῖ@, ἀκλέας ἀκλεῖας, *sed in his duobus potest esse crasis.* ἐλάθω εἰλείθυια, *quæ Pindaro est* ἐλειθυία. πνοὴ πνοιὴ, ὄα οἴη.

In verbis, κλέω κλείω, ἀοιδῆσι κλείουσι. ἔρομαι εἴρομαι, ἐρωτῶ εἰρωτῶ, πνέω πνείω, μένεα πνείοντες ἀχαιοί. νέομαι νείομαι, πέκω πείκω, Οδ. ϐ. νεικέω νεικείω, πλέεν πλείεν, ἐρύω εἰρύω, ἀποῤῥέω ἀποῤῥείω. ἐλήλυθα εἰλήλουθα *cum* ο *Bœotice.* ὀκνέω ὀκνείω, ζέω ζείω, ὑμνέων ὑμνείων, μαχεόμενος μαχειόμενος, οἰνοβαρέων οἰνοβαρείων, γενόμενος γεινόμενος, δέδοικα δείδοικα, κενώσω κεινώσω, δεδέχατο δειδέχατο, δεδιότες δειδιότες, περάσω πειρήσω α *in* η *Ionice*, ἀναχέατο ἀναχείατο, ἔρου ἔρεο ἔρειο, σπέο σπεῖο, αἰδέεο αἰδεῖο, *in quibus duobus potius est crasis.*

Θῶ, σῶ, βῶ, *Ionice* θέω, σέω, βέω, *poëtice* θείω, σείω, βείω, *& alia multa hujus generis.*

In aliis partib. ἐμοῦ ἐμέο ἐμεῖο, σοῦ σέο σεῖο, εἷο, ἡμείων, ὑμείων, σφείων. ἕως εἵως, τέως τείως, ἕνεκα εἵνεκα, *quo & oratores utuntur*, ῥέα ῥεῖα *in eodem versu Hesiod.* ἔσω, εἴσω ἀλὸς ἀῤῥεῖα κόλπον. *Att.* ἁ μνᾶ, μναιαῖ@ *&* μναιαῖ@.

Post o *etiam, sed rarius*, γελῶ, *poëtice* γελόω *&* γελοίω. γελοίων Οδ. υ, *pro* ἐγέλων, *& post paulo*, γελοίωντες *pro* γελῶντες. ἀλοῶ ἀλοιῶ, ἠγνόησεν ἠγνοίησεν, ἀγνοῆ ἀγνοίησιν, Οδ. ω. δημότης δημοίτης *& Dorice* δαμοίτας, *ut* ὁδοίτης, *ab* ὁδὸς, *&* ὀρείτης *ab* ὄρ@. *Sic à* δεσπότης δέσποινα. φόνι@ φοίνι@.

In dual. tertiæ parisyl. ἵπποιν ἵπποιιν, ποδοῖν ποδοῖιν, ὤμοιν ὤμοιιν, μεναμένοιν μεναμένοιιν, τοῖν τοῖιν.

Huc referantur, γελοῖ@ γελοίι@, αἰδοῖ@ αἰδοίι@, ὀρθὸς ὄρθι@, δαφοινὸς, λοῖσθος λοίσθι@, πολίπορθος πολιπόρθι@. ἄεθλα, ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο, Ιλ. ι.

Additur & aliis, ἱπποχάρμης, ἁρμόδιος. *ab* ἵππ@. ἀρχός. *Eustathius addit.* ἆσσον ἄσσιον, μᾶλλον μάλλιον. ἄψα ἄψιον.

Sic ἔθω ἐθίω. *ut* μνᾶ *mina.* ἄλλ@ *alius.* ναῦς *navis.* ναύτης *navita & nauta. & forte* ὄρω *vel* ὄρομαι *orior.* ἀκὴ *acies.* σκίπων *scipio.*

Etrusce φάντασμα *fantasima.* σπασμὸς *spasimo.* πτωχὸς *pitocco. Hesychius citat* ἀειμάζω *pro* ἁρμόζω. *quod Æolicum esse puto.*

In præpositionibus poëtice abundat, tam simplicibus quam compositis.

compositis. ἐν εἰν. ἐνάλιος εἰνάλιος, εἰνόδιος. [dicitur & ἐνί. ἐνιχραύω. ἐνισκήπτω. & εἰνὶ Ιλ.ω. κατὰ καταί. καταβάτης καταιβάτης. quod usus commune fecit. καταβατὸς καταιβατός. παρὰ παραί. παραιβάτης. è quo παραιβατέω ῶ. commune. παραίφασις. παραιφάμενος. παραιπεπιθοῦσα. Ιλ ξ. pro παραπιθοῦσα. & παραιπεπίθησιν Οδ. χ. pro παραπίθη. περὶ πειρίνθος pro περίνθος.

Πρὸς, προσὶ esse debebat. sed Dorice dicitur προτί. quo Homerus utitur, & expuncto ρ, ποτί. quæ præpositio apud Dorienses est tritissima.

In compositione sequente vocali cadit ι, προσμάσσομαι ποτιμάσσομαι, πρόσωπον πότωπον, προσάγω ποτάγω προσέχω ποτέχω, προσορῶ ποθορῶ. Theo. dixit ποτίθει pro ποτιπίθει, hoc est προσίθετι. vel προσίθει, à τιθέω ῶ.

Cum articulis quidem semper decidit ι. & fit quasi una vox, πρὸς τῷ ποτὶ τῷ ποτῷ, πρὸς τὸν ποτόν, πρὸς τὴν ποτὰν, πρὸς τοὺς ποτὼς, πρὸς τὰς ποτάς, πρὸς τὰ ποτά.

Ἀπὸ ἀπαί. Nicander, ὑπὸ ὑπαί. Homerus, ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, ut πρὸ pro & præ Lat. ὑπὲρ ὑπείρ, ὑπείρεχε pro ὑπέρεχεν, ὑπείρεχος.

Attici Pronominibus demonstratiuis addunt ὑτοσί, αὐτηί. τυτί. Sic ὡδί. ὑτωσί. ἐνθαδί. ἐκεινί. Eustathius addit νυνμενί. νυνδί. νυνγαεί.

Iones omnibus datiuis plural. parisyll. αι conuersa in η cum iota subscripto, τοῖς προφήταις, τοῖσι προφήτῃσι. τῇσι μούσῃσι. τοῖσι λόγοισιν. Atticis non adduut, ut λέωσι.

Dorienses veteres adjiciebant in partic. aor priorum, ὀλέσας ὀλέσαις, τύψας τύψαις, ὀλέσαντος, τύψαντος.

Et Æolit nominibus quintæ in ας longum, θόας θόαις, μέλας μέλαις. non tamen Αἴας Αἴαις, ob vocis insuauitatem.

Et accusatiuus plural. fœm. in ας, τὰς σοφάς. ταῖς σόφαις, τὰς καλὰς, ταῖς κάλαις, νύμφας νύμφαις.

Tollitur è diphthongis, αι, ει, οι. καίω κάω κλαίω κλάω, αἰεὶ ἀεί. εἰς ἐς, αἰετὸς ἀετός, ποιῶ ποῶ, ποίημα πόημα poëma. Attic. χρύσειος χρύσεος, ἀργύρειος, χάλκειος, σιδήρειος, ἀπόδειξις ἀπόδεξις, μείζων μέζων, κρείσσων κρέσσων, πλείονες πλέονες, ἐπιτήδειος ἐπιτήδεος, ἀπείργω ἀπέργω aberceo. ἀγείρεσθαι

θαι ἀγείρεσθαι. θήλεια, βαρεῖα, ὀρεῖα, θηλέα, βαρέα, ὀρέα, Ionice.

Παλαιός, ἔταιρος, ἀχαιός, pro παλαιὸς, ἑταῖρος, ἀχαιὸς, secundum Æolios, qui sæpe divisione contenti sunt, παῖς πάϊς, Ατρείδης Ατρεΐδης, ἀργεῖος ἀργέϊος, κοῖλον κόϊλον.

Poëtice τετράμοιρος τετράμορος.

In dissyllabis quibusdam eliditur mutato tono, φλοιὸς, φλόος, ῥοιὰ ῥόα, χροιὰ χρόα. Sic δαίω δαῶ.

In derivatis, πείθω πιθανὸς, λείχω λιχανὸς, λείπω λιμὸς, σείω σῖτος.

Æolice in pronominibus, ἡμεῖς ἄμμες, ὑμεῖς ὔμμες.

Tarentini αἴνιγμα, αἶγμα. Sic ἔπειρος ἄμπορος, ε in α. Ἐσχώειος ἔσχωρος, Nicander. ὀΐεσθιν ὄεσθιν, Οδ. ι. βιώσεσθε, πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι, ex antiquo poëta citatur à grammaticis. Arist. Avib. δῆος pro δήειος.

Latine δεξιτερὴ dextera, Audaciter audacter, Laridum lardum, Calidus caldus, ut Surrigo Surgo, Lamina lamna.

Et Punice Reis caput. summa Latine, res.

Etrusce Erigo ergo, Erectus erto.

In fine etiam tollitur, μέλι mel, πέπερι piper, ἐστὶ est, ἐνὶ en. ut forte initio abundat, ὀργίζομαι jurgor, etsi hic est consonans.

Κάππα.

Pronunciandum Q Latinum sine u, quidam enim nimis molliter proferunt, quod hæ voces ostendunt. Punice Qalam κάλαμος calamus, Qane κάννα canna.

Iones in Interrogativis & Relativis mutant π in κ, πῶς κῶς, ὅπως ὅκως, πῇ κῇ qua, πόσος κόσος, ὁπόσος ὁκόσος, ποῖος κοῖος, ὁποῖος ὁκοῖος, πότε κότε quoties, ὁπότε ὁκότε. Sic πύαμος κύαμος.

Sic Latine σπινθὴρ scintilla, quasi spintilla. & λείπω λίμπω, ex quo λιμπάνω linquo. Etrusci Sperno scherno, Spina schiena, Rupes roccia.

Dorienses in aliquot adverbiis τ in κ, πότε πόκα, ὅτε ὅκα, ἄλλοτε ἄλλοκα, τότε τόκα, ex quo forte tunc.

Τέσσαρα. Dorice τέτορα, Latine quatuor, τίς quis. Hispanice Strictus estrecho, Pectus pechos, Dictus dicho, Lectus lecho.

Etrus-

Etrusc. Posteà poscia, Infantulus fanciullo, Angustia angoscia, Ostium uscio, Turma ciurma, Portulaca procellana, Guttula gocciola.
Sic è Punico Teibot fit κιβωτός.
Additur quibusdam anomalis, quæ à Futuro ducuntur, ἀρέσω ἀρέσκω, μεθύσω μεθύσκω. Sic Etrusce Quæro cerco, nisi potius è Syriaco qerqer.
Poëtice abundat, & Æolice, ὀχὸς ὄκχος, ὀχεῦσιν ὀκχέοντι, Pindarus. ὄνα ὄκνα, ἰαχὴ ἰακχος. Etrusc. Aqua acqua, λύκος piscis, luccio. σικύη zucca. Placuit piacque. Sic κλύπος, & κλυπώ, à τύπω vel τύπτω.
Cocu Punice, κόκκυξ, Latine coculus. Galli melius exprimunt cocu. Huth ἰχθὺς, χ propter θ.
Sic Buq buccina, Sulam scala, Ferot fructus Syriace.
Tollitur aliquando initio, καύχημα αὔχημα, κάπάνη ἀπάνη, κυφὸς ὑβὸς, φ in β. κάλινδεῖμαι ἀλινδεῖμαι.
Ut Lat. κάπρος aper, μαλακὸς mollis. τηλίκος, Æol. τάλικος talis, Etrusce cotale. Etrusc. σκάπτω zappo zappa.
Κ à Latinis aliquando vertitur in P. λύκος lupus, σκυλεύω spolio, σκῦλον spolium.
Sic λαγὼς lepus, nam κ est γ affine, ut ῥὼξ, ῥωγὸς rupes, Etrusce roccia.
Achæi pro σκύζει dicunt σπύζει. Sic σκαίρω σπαίρω.
Syriace Gajar adulter, gajarta adultera, Gallic. Paillard paillarde. Sic Magalia mapalia.
In fine etiam additur, νῦν nunc. & forte g, ἄρα, & ἄρ ergo.
Οὐ adver. sequente vocali accipit κ, οὐκ ἐγώ. quæ si habeat densum, vertitur κ in χ, οὐχ οὕτως. alii putant οὐχὶ integrum esse, ut ναὶ ναιχὶ, & ι Apostropho tolli, οὐχ' οὕτως, οὐχ' ἁρπάζω.
In fine periodi semper dicitur οὔ, addito acuto.
Homerus tamen dixit, οὔ οἱ ἔπειτα, Αρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας, quod suavitatis causa fecisse videtur.
Apud Latinos etiam C additur, ne existat hiatus, Sicubi, Nuncubi, pro sinbi, numubi, ut μὴ ἔτι μηκέτι.

Λάμβδα, Dorice Λαν.

Princeps est Liquidarum, quæ etiam immutabiles dicuntur, quia in inclinatione nominum & verborum non mutantur, ἕλλω ἕλλωσος, ῥήτωρ ῥήτορος, ψάλλω ψαλῶ, νέμω νεμῶ, κρίνω κρινῶ, σπείρω σπερῶ. Alioqui mutabiles sunt. Attici

Attici itaque ν mutant aliquando in λ, νίτζον λίτζον, πνεύμων πλεύμων, ut Latini pulmo. huc spectat ἀδμολίη ex α & ἴδμων. ἐελιδμοι, Ιλ.μ. pro ἐδνωμένοι, τρίγλαι ἢ τριγόνοισιν ἐπώνυμοί εἰσι γονῆσιν, Opp. νεογνός νεογιλός.

Latine νύμφη lympha, Bonus, dimin. bonulus bellus. Bononia bologna.

Etrusce πάνορμος palermo, venenum veleno, ναύπακτος lepanto, Monedula mulacchia, Asiones assivoli.

Catel Punice, κλείνω pro κλείλω. Psanterin Syriace ψαλτήριον, quod legitur in Daniele, qui certe Græcis verbis usus non fuisset.

A Poëtis ob metrum Æolico more geminatur, ἔλαβεν ἔλλαβεν, ἐλλιτάνευσεν, ἐλλισάμην, ἔλλαχον, πολύλλιτος, δυσήκηλος, δύλλυτος, Oppian. ἀπολλήξης Ιλ. ο. μονόλλυκος, Aratus. Æolice σελήνη σελλάνα. ut Lat. Poëtæ, Relligio, Relliquiæ.

Abundat in derivatione, κῦδος κυδάλιμος, πεύκη πευκάλιμος, εἶδος, ειδάλιμος, pro κύδιμος, πεύκιμος, εἴδιμος. ζέπω ζεπαλίζω, ἐνζεπαλίζω. πύκλης πυκλαλίζω & πυκλαλάω. pro ἐνζεπίζω πoκλίζω. ποκλάω. Punice Semid σεμίδαλις.

Latine ἔγχελυς anguilla. κολώνη collis. collina Etrusce. παλύω. & Dor. παλύνω albesco palleo. σταλάζω stillo, στεῖρα sterilis. ἄργιλος argilla. Syriace Gajaf adulter. Gajafa adultera. Etrusce gaglioffo gaglioffa.

Tollitur λαιψηρός αἰψηρός. λείβω εἴβω. Αχιλλεύς Αχιλεύς. quod Grammatici ducunt ab α & χιλός. θάλυσαν Nicander pro θάλλυσαν, θρυλλῶ θρυλῶ. Sic Martialis Marcelianum dixit pro Marcelliano.

Etrusce Galbanum gabbano, Plerique parecchi. Sic δάκτυλος digitus, ἄγκυλος uncus, Gamla Syriac. γάμμα.

Λ in D, μελετῶ meditor, μαδαλέος madidus, ἄμυλον amido Etrusce, ut ἔλαφος ἔδαφος, μονοπωλεῖον, Hisp. monopodio, pro conspiratione.

Μῦ, Ionice Μῶ.

In compositione N ante β, μ, π, φ, ψ, vertitur in μ, ἐν βαίνω ἐμβαίνω, ἐν μένω ἐμμένω, σὺν πλέκω συμπλέκω, σὺν φέρω συμφέρω, σὺν ψῆφος σύμψηφος.

Æolii π mutant in μ, πατῶ ματῶ, παθοῦσα μαθοῦσα, ut Latine

ὕπνος

ὕπν☉ somnus, pro sopnus. Cyprii dicunt ἀβρεμὴς pro ἀβλεπὴς, λ in ρ.

Abundat in derivatione, ἄχυρον ἀχυρμία, ὀχὸς ὀχμὸς ὀχμάζω, λείχω λιχμάζω, τέκω τέκμωρ, ἔμπειρος ἐμπείραμος & ἐμπέραμος, ἀλκὴ ἄλκιμος, αὖθος αὔθιμος, περὶ περίσιμος, γνάθος γναθμὸς, βεβρὰς βεμβράς.

Ut Qinnemon Syriace, κιννάμωμον.

Poëtice in carm. geminatur, ἄμορος ἄμμορος, ἔμαθεν ἔμμαθεν Οδ. ρ. ἔμορεν ἔμμορεν, Ιλ. α. ἀμείρω. ἀμιγῆ ἄμμιγα, φιλομειδὴς φιλομμειδὴς, quod Zezes unico μ mavult. Æolice, ἡμεῖς ἄμμες, ὑμεῖς ὔμμες.

Cadit initio secundum Æolios, μία ἴα, μέχρις ἄχρις, ε in α. Ut in medio, κρόμμυον κρόμυον, propter metrum.

Latine μιμοῦμαι μιμητὴς imitor quasi mimitor: κωμμῶ commo, σκίμπων scipio. Sic Etrusce μιμὼν, όν☉ mona, pro mimona, & gatto mamone. τράγημα tragea. ut in P, μικκύλ☉ Dorice, Etrusce piccolo.

In N, πυγμὴ pugnus pugna. Punice Am αὖ an.

Ut Syriace Romcha, Etrusce ronca. Mespylum nespolo, Domina donna. μινδεὺς, Hispan. nadie. Gall. Racemus raisin.

Nδ.

Ante β, μ, π, pronunciatur ut M, τὸν βόλον tom bolon, τὸν μόρον tom moron, τὸν πόκον tom bocon.

Ante γ, κ, χ, in compositione mutatur in γ, sonum tamen retinet, ἐν γράφω ἐγγράφω, σὺν κλείω συγκλείω, σὺν χέω συγχέω.

Ante λ, ρ, σ insequentem συλλέγω. σύρρυς. σύσσιτος. ἐν tamen ante σ retinet ν, ἔνσωμος.

Dorienses sequente θ vel τ. convertunt λ in ν, ἦλθον ἦνθον. βέλτιστος βέντιστος. φίλτατος φίντατος. φίλτις φίντις diminutivum Pindaro. ἐκέλετο κέντο Alcman εἵλετο ἕλετο ἕντο. & prosthesi γ. γέντο.

Latine γρυλλίζω grunnio. μέγαλ☉. ut dicebant veteres magnus. Etrusce Colus colicula conocchia. ut Acus acicula. Syriace Luz nux.

Æolii in partic. præter. perfect. σ in ν. retracto accentu. εἰρηκὼς εἰρήκων: οντος. νενοηκὼς νενοήκων. νενοήκοντος. ut Cretenses.

ἐν

ἐν ἐς. ἐς χορὸν ἐν χορόν. ἐν ἀγορᾷ. & mutato ε in ι, ἰν. ἰν φάος pro ἐς φάος. Hesych.

Dorienses verbis in ιω & υω addunt ν, τίω τίνω. πίω πίνω, φθίω φθίνω. θύω θύνω. ἐκχύω ἐκχύνω. δύω δύνω. ἀρτύω ἀρτύνω, quæ sunt fere Anomala.

Poëtæ interjecto ν. è gravitonis faciunt inflexa, ἵκω ἱκνῶ, οἴχω οἰχνῶ, ἄγω ἀγνῶ. & cum ephenthesi ι, ἀγινῶ, αἴρω ἀρνῶ. πέρω Homericè, pro περῶ, περνῶ. ex quo πέρνημι. & πέρνασκεν Ιλ. υ.

Geminant & ob metrum, ἐνέπω ἐννέπω, ἔνη ἔννη, ἄνεται ἄννεται. quod Æolis usitatum ἔναιεν, ἔνναιεν, ἐννοσίγαιος.

Addunt etiam soni clarioris gratia. μινύθω μίνυνθα, μινυνθάδιος, ἐκλίθη ἐκλίνθη, ἀμπνιώθη, pro ἀνεπνύθη, ἀκαμαντοχάρμης ab ἀκάματος, πλάζομαι, πλάγξομαι, Οδ. ο. πλάγχθη, Οδ. α. παλιμπλαχθέντας, Ιλ. α. pro πλάζομαι, ἐπλάχθη, παλιμπλαχθέντας, πλαγγὼν ab ἔπλαγον. λήχω λέληχα, trope λέλοχα λέλογχα, alii à λέγω. nam γ est loco ν, χάζω κέχαδα κέχανδα, χανδάνω, κλάζω, ἔκλαξα, ἔκλαγξαν, δ᾽ ἄρ᾽ οἴστοί, & κλαγγὴ, pro κλαγή, βροτὸς ἀμβροσία. & reliqua composita, τερψίμβροτος, φαεσίμβροτος, κλεισόμβροτος, ἐναρόμβροτος, Κλεόμβροτος. in quibus μ pro ν. ἀβρότη & ἀμφιβρότη metri causa non receperunt μ.

Iones λήψομαι λάμψομαι, ἐλήφθην ἐλάμφθην, ληφθεὶς λαμφθεὶς.

Argivi & Cretenses vocibus quæ in penultima habent ει, detracto ι addunt ν. σπείδω (ex quo σπείσομαι) σπένδω, ἐνείκω ex quo ἤνεικα ἐνέγκω. Sic αἰεὶ αἰὲν & αἐ. ut ἀένναος & ἀέναος. Sic ab ἐνόω, τὸ κινῶ fut. ἐνόσω fit ἐνοσίχθων, εἰνοσίφυλλος, & ἐννοσίγαιος. & in part. τιθεὶς τιθένς. quam formam Latini secuti sunt, μῆτις μῆτον. Eusta. εἰδέναι ἐνδέναι. Hesych. Æolice φαεινὸς φαεννός. Sic δέννος à δεινός.

In compositione ante νῆσος, ν repetitur, πελοπόννησος, ἐλαφόννησος, προκόννησος ἀλωπεκόννησος. Legitur tamen δόνησος, χερρόνησος. Panicula Etrusce pannocchia.

Latini δασὺς densus, παχὺς pinguis, λείχω lingo. Etrusci iterum detrahunt lecco. πήγω πάγω Dorice. pago & pango. ἔχις anguis, εἴκοσι. Dor. εἴκατι viginti. κίκιννοι cincinni. τόκα tunc. θίγω tango. ἑκατὸν centum. σχίζω scindo. κηπός. Dorice

rice κάπος campus. & ὐλὴ vulnus. ἔρον urina. φύραμα. τος fermentum.

Etrusci Lutra lontra, Laterna lanterna. καπάνη capanna. ἄβακος banco. Retusus rintuzaio. Pavitare paventare. Vampa. & Avampo à vapore. Cubitus gombito. Hispani examen enxambre. Potio poncona. Potionare enpoconar. Gallice Cucumis concombre.

Græci è Punico Lachia λάχνη, & è Syriaco Sabbeca σαμβύκη. Lapid λαμπὰς, λαμπάδος, μ pro ν, propter π. Sadin σινδών. Tuppin τύμπανα.

Lacones & Cyprii ex αυ tollunt υ, & addunt ν. αὔτη αὔδα, τ in δ, αὐχλῶ ἀμολῶ, χ in φ, τῦ αὐτῦ ἔτυς, αὐτέτυς. Sic ἀήτης αὔτης, ex quo fit ventus: aut ab ἀεὶς ἀέντος, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων.

In fine tertiæ verborum in ε, vel ι, additur sequente vocali, quod rum vocatur ἐφελκυστικὸν, ἔτυπτεν αὐτὸν, φέρουσιν αὐτόν. & dativis pluralibus quintæ, ἀνδράσιν ἐκείνοις.

Unum legitur etiam post ει, ἤσκειν εἴρια καλὰ, Ιλ.γ.

Iones & veteres Attici ob hanc causam non addunt ν, quod ex Herodoto cognosces. Attice, ἔσθ' ὅτε, ἔσθ' ὅπως, pro ἔστι ὅτε, ἔστι ὅπως.

Quidam scribunt Atticos ν addere etiam sequente consonante, quod poëtæ faciunt ob metrum, δοῦπησεν δὲ πεσών.

Dorienses in fine addunt, ἐγὼ ἐγὼν, ἐμοὶ ἐμὶν, τοὶ τίν, expuncto ο.

Auctor Etymologici ex Herodiano citat Pindarum, qui scripserit ἀναμαντοχάρμαν in vocativo, ab ἀναμαντοχάρμης, addito ν. Qua ratione explicari potest usitatissimum illud verbum, ὦ τᾶν, ἔτης ἐστὶ, vocat. ὦ ἔτα, addito ν ὦ ἔταν, eliso ε ὦ τᾶν, nam usus obtinuit ut inflecteretur.

Quidam formam derivatam putant, ut Ερμῆς Ερμᾶν, μέγιστος μέγιστᾶν, sed male.

Iidem in tertia præteriti duobus εε in η contractis addunt ν, ἔπλεε ἔπλην, ἔρρεε ἔρρην, ἔε ἦν. Eustath.

Punice Garbi, Etrusce garbino, ventus.

In præposit. σὺν ante ζ in compositione decidit, σὺν ζυγὸς σύζυγος.

Ut

Ut aliquando in πάλιν, παλίωξις, παλίσκιος, *alioquin* παλίντονος, παλίνδρομος, παλίλλογος, *ν mutato in* λ. παλιμπλαγχθείς.

Poëtæ elidunt aliquando metri lege, καγχάζω καχάζω *cachinnor,* φάρυγξ, φάρυγγος. φάρυξ, φάρυγος, *quod etiam Æolii faciunt.* ἐννέα ἔνατος.

Latini Columna columnella, Monstrum mostellum mostellaria, Lingua ligula, Effingo effigies.

Etrusci, Sponsa sposo, Mensura misura. Hispan. Sensus seso, Sensatus sesudo.

Græci è Punico Carn κέρας, *quod melius expresserunt Latini cornu, Inna* ἴνα.

Adverb. in θεν *ultimum* ν *sæpe apud poëtas amittunt,* πρόσθεν πρόσθε, ὄπισθεν ὄπισθε, ἑκατέρωθεν ἑκάτερθε *sync.*

Quod Latini faciunt in Πλάτων *Plato,* Σόλων *Solo, & aliis permultis. contra Græci Latinis nominibus in O, addunt* ν, Κικέρων, Κάτων.

N videtur à Latinis verti in B, πίνω *bibo,* τὶν *tibi.*

In G, apud vetustissimos Latinos, sequente G vel C. Agchises, Agceps, Aggulus, Aggens, pro Anchises, anceps, angulus, angens: ut ἔγκυος, ἔγγονος, ἐγγύω, ἄγγελος. *Sic Innobilis ignobilis, Innarus ignarus, ignavus. Syriace Eno* ἐγώ.

In μ, πύανος πύαμος, χλαμὺς χλανίς. *Sic* τήγανον *tegame Etrusce. Sic* ναρκισσίτης, *vulgo marchessita.*

Punice Anahar ἡμέρα *quasi* ἀμέρα, *vel Dorice* ἀνέρα.

Anbub fistulæ genus, unde anbubai qui ea canit. Horatius, Ambubajarum collegia.

In τ, Γανυμήδης *catamitus, Mane matutinus, pro manutinus, nisi potius à Mutata. Sic forte* Γερσεφόνη Τερσεφάττα. *Attice.*

Ξῖ.

Ξ *Æolice resolvitur in* σκ, ξένος σκένος, ξίφος σκίφος, ξιφίας *piscis,* σκιφίας, *&* ξιφύδριον σκιφύδριον, *Epicharmus apud Athen. Ut Latine,* ἀξίνη *ascia, Exeo, Etrusce esco, Exuccus sciocco. Exanguratus sciagurato, Exalbidus scialbo. Hispani*

X pro-

X pronunciant ut *sc*, Exemplo, Xabon, ut si scriberetur escemplo, sciabon.

Bœoti κ vertunt in ξ, εἰκάσιν, εἴξασιν, Aristoph. Nebulis, loquitur rusticus Strepsiades. ἶξον pro ἶκον, Ο Δ.ε. Alii malunt Futurum revocare ad præsens. ἵκω, ἵξω, ἶξον, parataticο, de qua re suo loco. Contra μύξα, Latine mucus.

In præpositione quidem ἐξ sequente consonante, ξ in κ abit, ἐκ λίτυ, ἐκείνυ. Nisi in fine versus, ἀμφοτέρων ἐξ Τείχων ἄνδρες ἔβαινον, Theocr. Idyll. 27.

Grammatici ex Archilocho citant, διὲξ σωλῆνος, διὲξ τὸ μύρτον, pro διά. Homerus verò, διὲκ κακότητα φύγωμεν. Nicander παρὲκ λόφον, & mox, παρὲξ λισρωτὸν ἅλω δρόμον.

Contra ἐξ in compositione sequente consonante mutat ξ in κ, ἐκκαίδεκα, ἐκκαιδεκάδωρ@ πεφύκει. Veteres Attici non mutabant, ἔξπυν, ἔξκλινον, quæ nunc cum α dicuntur ἐξάπυν ἐξάκλινον. Grammatici è Sophocle adducunt, ἐξπηχυσι.

Attici veteres in præposit. σὺν, σ in ξ, σὺν ξὺν, σύμμαχος ξύμμαχος, ξυγγραφεὺς, ξυνθήκη. Quod post Thucydidem pauci usurpant.

Dorienses hoc faciunt in futuris & aor. prior. quartæ gravit. κλείω κλείσω κλαξῶ, καθίσω καθιξῶ ἐκάθιξα, ἁρπαξῶ. in Theocr. etiam quædam circunflexa, νικαξῆ, ἐγέλαξεν, ἔφθαξα. Sic κλεὶς κλάξ, ὄρνις ὄρνιξ, χὸς χι, χα, Æolice ψῆφος ψάφαξ. Lacones, ἀπέσωσεν ἀπέσυξεν, ω in υ, σ in ξ. δίφρος δίφραξ.

Iones duplex σσ in ξ, διασὸς διξὸς, τεισσὸς τειξὸς. Æolice διξὰ, τειξὰ, πενταξὰ, pro διχῆ, τειχῆ, πενταχῆ.

Latine πάσσαλος paxillus, πίσσα pix, διπλοῦς duplex, Αἴας Ajax. Punice Seif ξίφος. Sic Ses ἕξ, ut σῦς ὗς, Latine melius sex.

O, veteres aliquando ε.

Vocatur μικρὸν, parvum, ut differat ab ω, quod nominatur μέγα, magnum.

Hæc duo elementa longissime sono distant, tametsi vulgò nullum discrimen existit. o enim summis labris pronunciandum est, ω totum implet palatum. Quod Ælius Dionysius disertè exponit.

Id Etrusci optimè observant. In his enim auditur o parvum, Torre, Botte, Torta, turris, dolium, placenta. In his o magnum. Torre, Botte, Torta, auferre bufones, detorta. Ut si quis secus pronunciet, ambiguam facturus sit orationem.

Hoc Græcos verisimile est fecisse in βόλος βῶλος, πόρος πῶρος, χολὴ χωλή. aliisque generis ejusdem.

Hæc litera in nominum compositione maximo est usui: quod nos admonuit, ut hoc loco de ratione ac methodo nominum compositionis quæ huic linguæ mirificam addit venustatem, elegantiam, & felicissimam verborum copiam, diceremus. Cùm præsertim hæc pars, ut pleráque alia necessaria, à Grammaticis sit prorsus præterita. Nos quædam è veteribus, cætera nostra observatione collegimus.

De Compositione.

Compositio itaque fit vel ex præpositione & nomine verbove, de qua cùm pervulgata sit, nihil hoc loco dicemus: nisi quòd sæpe duæ præposition. aliquando tres etiam coagmentantur. ἵστημι ἀνίστημι, ἐπανίστημι, συνεπανίστημι, ἵημι, ἐξίημι, παρεξίημι, ἀντιπαρεξίημι, ἀντιπροκαταλαμβάνω, ἀντιπαρεξάγω, ὑπεξαναδύομαι. *Homerus felicissime, ut alia, composuit,* ὑπεκπροφυγεῖν, ὑπεκπρορέειν, ὑπεκπροθέειν, ἐκκατέπαλτο, & παρεκπροφυγεῖν, *duæ eadem* πρὸ πρό, προπροκυλινδόμενος, προπροκαλυπτόμενος, προπροπιτυνόμενος.

Particulæ verò etiam quatuor, ὁπωσδήποτοῦν, & *quinque,* καθ' ἅπερ ἂν, εἰ, καθαπερανεί.

Perraro duo nomina cum alia particula. In Homero duo observavi, παναώριος, δυσαριστοτόκεια, *cujus imitator Nicander dixit eadem forma,* παναγαρτής, παναργής. *Opp.* πανάϋπνος. *Sic Repandirostrum dixit Pacuvius, sed dure, durius Nævius trisæclisenem, & dulcioriloquum.*

Tria autem nomina in gravibus scriptoribus rarissimè, tamen Lycophron dixit, βουπλανόκτιστος, φιλαυθόμαιμος, αὐτεργότευκτος, *quæ duriuscula sunt.*

Nam Comici quidem lasciviunt, dum risum undique captant, μακρονεμπυλαύχην, σφραγιδονυχαργοκομήτης. *Aristophanes multa composuit, ut unum etiam legatur in fine* ἐκκλησιαζουσῶν *è*

 partibus

partibus duodetriginta. quod ut ratio compositionis, & hujus linguæ felicitas appareat, inspicere est operæprecium.

Λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρανιολειψανοδριμυποτριμματοσιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενοκιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστεραλεκτρυονοπτοκεφαλιοκιγκλοπελειολαγωοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.

Plautus aliquando conatus est, sed infeliciter, non suo sed linguæ vitio, ut in Persa. Nugipolyloquides, Argentiextenebronides, & alia, ridicula illa quidem. sed Græcorum elegantiæ, &, ut ita dicam, rotunditati imparia.

Pauca tamen non insuavia sunt, sultis, sodes, capsis, solitaurilia, vel suovitaurilia, ut quidam scribunt, sed male, si Quintiliano credimus.

Cum duo nomina componuntur, spectare oportet ultimam prioris, in qua omne est artificium collocatum.

Pauca à nominativo fiunt, ut νέα πόλις νεάπολις, σκιαμαχία, ἀγγελιαφόρος, Ἡρακλέης, Ἡράκλειτος, γηγενής. *tamen* Ἡρόφιλος, Ἡρόδοτος, Ἡρόδωρος *a genitivo.*

Magna pars fit à genitivo singulari, resectis aliis literis sic, ut maneat o, λῃστὴς, λῃστοῦ, λῃστοκτόνος. *ut adverb.* ὁμοῦ ὁμότιμος, ἡμέρα ἡμέρας ἡμερόκοιτος, οἶκος οἴκου οἰκοδόμος, ἀγὼν ἀγῶνος ἀγωνοθέτης.

Fœminina absolutæ significationis in ια, λόγος φισιολογία, νόμος αὐτονομία, ἕξις καχεξία. *Quidam male composuit* χρονόγνωσις *pro* χρονογνωσία. *Falluntur qui Æglogas scribunt & deducunt ex* αἶξ *&* λόγος, αἰγλογή, *quod ne caprarius quidem diceret nam esset* αἰγολογία. *Scribi debet* ἐκλογή, *quod è Theocriti Idylliis selegerit quædam imitanda.*

In uno interponitur καὶ, καλοκάγαθος, καλοκαγαθία, *in altero* περὸς, διοπερόσαλλος, *ut unum legitur cum* οὐκ, οὐκαλέγων. *Sunt etiam ducta à numeris cum* καὶ, ἑκκαιδεκάδωρος, ὀκτωκαιδεκέτης.

A genitivo integro paucissima fiunt, ναῦς νεὼς, *&* οἶκος, νεώσοικος, κύων κυνὸς *&* οὐρά, κυνόσουρα, οὐδὲν, ἑνὸς, *&* ὥρα, οὐδενόσωρα, Ιλ. θ. *sic* χυνόσωρα *&* διόσκουροι, *sive* διοσκούρω.

Dorienses in aliquibus mutant ο *in* ε. ἀνδροφόνος ἀνδρεφόνος, διοτείβανος διετείβανος, ἀνδροφόντης ἀνδρεφόντης, Ἀργοφόν-

τκς

τὴς Ἀργεφόντης, cui poëtæ addito ι dicunt Ἀργειφόντης. Sic dixit Nicander ἀθερειγλυνὴς pro ἀθερογλυνής.

Poëtæ cum multæ breves coëunt, mutant ο in η. θεητόκος, λαμπαδηφόρος, θαλαμηπόλος, στεφανηφόρος, θανατηφόρος, σαχυηλόγος, θεηπόλος, μοιρηγλυνὴς, ἐλαφηβόλος, βοσυηφόρος, διδυμητόκος, & Dor. διδυματόκος, πολλοςημόειος, δαφνηφάγος, ὀλιγητελίη, κακηπελίη.

Quibusdam additur σ, θεόσδοτος, θεοσεχθεία, μογοστόκος, δικασπόλος; cadit etiam ο, θεσπέσιος, θέσκελος, θέσφατον.

Aliis ι, ὁδοιπόρος, πυλοιγλυνὴς, ὑδοιδόκος, ὀρειτύπος, χολοιβόρος.

Quædam habent αι, Κλυταιμνήστρα, μεσαιπόλιος, ἀκραιφνὴς pro ἀκροφανής. alii ab ἀκεραιοφανής. Nicander χαλαίπους de Vulcano. Theocritus Idyll. 15. μακαραίποδες pro μαλακόποδες.

Attici in suis nominibus retinent ω, λεὼς λεώ, λεωφόρος, νεωκόρος, λαγωβόλον, λεωργὸς λεωργός. Æschyl. quod fit etiam in quinta contractorum, κρέας, κρέατος κρέως, κρεωνομία, γηροβοσκός.

In compositis à γαῖα, αι in ε, α in ω. γεωλόφος, γεωμέτρης. γεωργὸς γεωργός, λεπτόγεως, aliquando tamen habent ειο, ἐπίγειος, μελανόγειος, legitur & γαιοδότης. quod analogiam sequitur. At γαιήοχος Neptuni epitheum, mutat ο in η. ὁ συνέχων τὴν γῆν, quod male & contra analogiam Didymus Ciceronis Zoïlus ducit à γαίω & ὄχος.

Simile superiorum est μητρόοφος poëticè. Atticè μετέωρος, ab ἀείρω.

Cum secunda pars incipit ab ε, Atticè fit contractio in ου, Λυκόεργος, φυτίεργος, κακόεργος. Homerus Atticè Λυκοῦργος, φυτοῦργος, κακοῦργος.

Sic δινόεχος δινοῦχος, σκηπτόεχος σκηπτοῦχος, κλειδοῦχος, πολιοῦχος. Æschylus dixit πολιασοῦχος ob metrum.

Ab ὁμοῦ non contrahuntur, ὁμοεθνής, non ὁμοθνής. Sic αὐτοεπτής, tamen αὐτουργός.

Sequente ει non contrahitur, ὁμοειδής, ἑτεροειδής. Homerus tamen dixit, θεουδὴς pro θεοειδής.

Cum ab α in ἄναξ, fit contractio in ω. χειρεανάξ χειρώναξ, ἑρμοάναξ

δημοάναξ ἑρμώναξ. *In aliis eliditur* ο, ψιχάρπαξ, μητράδελφος, δήμαρχος.

In tertia nonnulla habent ι, ἀρχὸς ἀρχιτέκτων, ἀρχιληστής, ἀρχιμάγειρος, ἀμβολιεργός. ἐναντίβιος *autem, pro* ἐναντιόβιος, *syncope, ut* ζείδωρος, *pro* ζειόδωρος, *à* ζειὰ, *non à* ζωή.

Ut δρυτόμος *pro* δρυοτόμος, πτολιόπορθος πτολίπορθος, συοφορβὸς συφορβὸς, *ut* μυοκτόνος.

Γυναικομανὴς γυναιμανὴς, σπερματολόγος σπερμολόγος, κρατεογύαλος κραταιγύαλος, αἱματοπότης αἱμοπότης, *&* *trope* αἱμοπότης, κελαινονεφὴς κελαινεφής.

Composita à κάλλος *habent* ι, καλλίμαχος, καλλιάναξ, καλλιεργή.

Monosyllaba in ους, *amittunt* σ, βούτομον, βούγλωσσα, νουθέτησις. *Et in* αυς, ναυμαχία. *legitur tamen in Aristophane* γραοσόβης *à* γραῦς. *Sic* ναοποιὸς *à* ναῦς.

Quædam priorem partem contrahunt, νεομηνία νουμηνία, Θεοκυδίδης Θουκυδίδης, θεοχαρίλας θευχαρίλας, θεόμορος, θεύμορος, Θεοδόσιος Θευδόσιος *in carmine*. Κλεόνικος Κλεύνικος.

Quædam fiunt à dativo, χειρίσοφος, αἰγίβοτος, δορίπαλτος, θερειλεχὴς, ὀρείαυλος, ὀρείχαλκος, ἐγχείμορος. *sequentibus duabus consonantibus*, ε *cadit*, ὀρείξοφος, ἐγχίκλυπος. *tamen* ὀρείγανον, Ορειβάτης, Ωρειγένης *pro* Ορειγένης.

A plurali dativo, ὀρεσίξιφος, ναυσίπορος, δακρυσίσταλτος, ἐγχεσίμαρος. *In quibus non geminatur* σ *nisi in illo*, κηρεσσιφόρητος, Ιλ. θ. *in fine geminatur*, γυναικάνδρεσσι ποθεινοὶ, *Epicharmus, pro* ἀνδρογυνοις.

Quædam habent in medio σι *ex epenthesi, nec fiunt à dativo*, πηγεσίμαλλος, Πρωτεσίλαος, ἀλφεσίβοια. *pro* πηγόμαλλος, Πρωτίλαος, ἀλφέβοια ἀερσιπότητος, *Hesiod pro* ἀερπότητος. Αγεσίλαος *pro* Αγέλαος, ἑλκεσίπεπλος *pro* ἑλκέπεπλος.

At ἀερσίπους *ab* ἀέρσω *fut. Æolico, cujus thema* ἀείρω.

Nonnulla amittunt ι, ἐγχέσπαλος, ὀρεσκῷος, τελεσφόρος, ἐπεσβόλος.

Neutra quidem quintæ sæpenumerò integra componuntur, sive à nominativo, sive ab accusativo, δορυφόρος, μεγάθυμος, μελάνδετος, ἡδυεπὴς, ὀξύστομος, πολυμαθὴς, μεγασθενὴς, ὀνομάκλυτος, γλυκύδωρος, φωσφόρος, κερασφόρος, πυρφόρος.

Aliquando

Aliquando etiam à genitivo, παντόμιμος, παντόμορφος, *ut contra* πάγκακος, παγχάλκιπος, *& à plural.* πανταλέων.

Ab accusativo singulari perpauca, νουνεχὴς, ἀνδράποδον.

A plur. unum reperi ἄτη ἄτας, ἀτάσθαλος ἀτασθαλία.

Atque hoc quidem modo nomina componuntur.

Verba verò vel in præsenti, vel in aoristo, vel in futuro.

Cum à præsenti, ferè prior pars exit in ε, φέρω, φερένικος, φερέοικος, φερέπονος, ἔχω ἐχένηϊς, τρέχω τρεχέδειπνος, μένω Μενέλαος, Μενεπτόλεμος, ἕλκω ἑλκεχίτων, ἄρχω ἀρχέκακος, ἐπιχαίρω ἐπιχαιρεκακία, ἄγω ἀγέστρατος, ἀγελείη.

Pauca habent ι, τέρπω τερπικέραυνος, φυσῶ φυσίγναθος, χαλῶ χαλίφρων, οἰδέω Οἰδίπους, βλέπω βλεπιδαίμων.

Pauca etiam ο, λειποτάκτης, λειποψυχία, μελλόνυμφος.

Syncope fit aliquando, μιαίνω μιαιφόνος, τανύω τανύφυλλος.

Rarò additur σ, *ne multæ breves conveniant*, φερέσβιος.

Ταλάω ῶ, ταλαίπωρος, ὁ τὸ πένθος τλῶν *at* τλάω Τληπτόλεμος.

In secundo aoristo est ε, ἔλακον λακέθυμος. *aliquando* ι, ἔλαθον λαθίφθογγος. *ut* ὄψε ὀψιμαθής.

In futur. verò ι, πείθω πείσω Πεισίστρατος, δείσω δεισιδαίμων. σείσω σεισίχθων, ἐρύσω ἐρυσίπτολις, σώσω σωσίθεος, κρύψω κρυψίνους, λύσω λυσιμελὴς, ὀλέσω ὠλεσίκαρπος, *o in* ω, *ob metrum, legitur tamen* ἀκερσεκόμης, *à* κέρσω *Æolico.*

Quæ fiunt à Circunflexis, aliquando longam vocalem vertunt in brevem. ἐρήσω ἐρεσιεπής. *contra*, δοκησίσοφος, ἀρνησίθεος, *quæ longam retinent.*

Quæ habent ι *in penultima, sumunt* ο. μίξω μιξόθηρος, μιξοβάρβαρος, βείθω βείσω βεισόμαχος.

Unum etiam υ. δρύψω δρυψόπαις, Περσεφόνη, *&* περσέπολις *videntur fieri à* πέρσω.

Nonnulla secundam partem à futuro ducunt primæ & secundæ gravit. quæ exeunt in ψ, *vel* ξ. τρίψω οἰκότριψ, κλέψω βόκλεψ. νίψω χέρνιψ, βλέψω κατώβλεψ, τέξω καλλίτεξ, ἐπίτεξ. *Sic* αἰγίλιψ, πος. *à* λείψω. *extrito* ε. *Itaque miror quid Marullo in mentem venerit, ut pro crepidis carbatinis apud Catullum legeret crepidas cercolipas. Quod verbum ipse confinxit, in eoque deceptus est. nam* κερκόλιψ, πος, *à* λίπος *duci non potest. Cuius etiam*

 significatio

significatio Marullo repugnat, cum fiat à λείψω, ut αἰγίλιψ. Quamobrem dum Politianum insectatur, odio cæcus labitur. Athenæus hanc formam ducit à præt. pass. Sed significatio mihi hoc pati non videtur.

Cum pars posterior incipit à vocali, antecedens eliditur, φείδομαι φείδιππος, ῥίψω ῥίψασπις, ἔλιπον λίπανδρος, λίφαιμος.

Πέντε aliquando retinet ε, πεντεσύριγγος, πεντέκλινον, πεντέμηνος. aliquando vertit in α, πεντάκλινον, πεντάμηνος, πενταέτης.

Ἓξ accipit α. ἑξάκλινον, ἑξαέτης, & ἑξέτης, ὀκτὼ, ὀκτώπους, & ὀκτάπους usitatius, εἰκοσιστάδιον, & εἰκοσαστάδιον, εἰκοσάεδρος. ἑκατὸν accipit τα, ἑκατόνταρχος, ἑκατοντάχειρ, Æolice ἑκατόγχειρ. Sic μυριόνταρχος, Æschylus.

Τριάκοντα & τεσσαράκοντα & similia, cum ἔτος, contrahuntur in ου Attice, τριακονταέτης, τριακοντούτης, τετταρακοντούτης, ἑβδομηκοντούτης. Fœminina in τις.

Ὄπισθε mutat ε in ο, ὀπισθόδομος, ὀπισθοφόρος.

Posterior Pars compositi significationem ostendit.

Nam activa ferè fiunt à præt. medio, vel nominib. quæ à medio præter. ducuntur, λέλογα ψευδολόγος, τέτοκα πρωτοτόκος, τέτυπα χαλκοτύπος, ἔσκαφα φυτοσκάφος.

Aliquando à præsenti, ποιῶ λογοποιὸς, κρίνω θεοκριτής.

Quædam à tertia passivi præteriti, sed in της, τέθειται νομοθέτης, ἀγωνοθέτης, δέδεκται θεοδέκτης, κέκειται δικαιοκείτης.

Quæ passivam habent significationem, ab eadem, sed in ος, δέδοται θεόδοτος, πέπεμπται θεόπεμπτος, δεδίδακται, αὐτοδίδακτος, θεοδίδακτος, κέκειται θεόκειτος, non qui judicat Deos, sed qui judicatur à Diis. Itaque ipse Theocritus quomodo suum nomen pro Paride Dearum judice in Fistula accipiat, alii judicent.

Aliquando à secundo aoristo pass. in ης oxytonum, ἐτράφη διβαφὴς, ἐπάγη ἀπαγὴς, ἀλείφω ἠλίφη νεηλιφής.

Aliquando mutatur tonus, πρωτοτόκος act. πρωτότοκος pass. Sic λαοτρόφος λαότροφος, λυκοκτόνος λυκόκτονος, ξιφοκτόνος ξιφόκτονος.

Α, Ευ. Δις.

Maximum in compositione usum præbent tres particulæ, Α, Ευ, Δις.

Δις. prima priuat, aliquando etiam auget, secunda facilitatem & commoditatem, tertia difficultatem atque incommoditatem declarat.

A In ος Communia.

Αλογος, ἄνομος, ἄφοβος, ἄκακος, ἄξυλος ὕλη. & ἀχανὲς πέλαγος, poëtica.

Mutatur in η, λέκτρον ἠλέκτρα, ἡ ἄγαμος, πέρας ἤπειρος, ἡ ἀπέρατος γῆ.

In ων, ἀπείρων, ἀναίμων.

Hîc obseruandum nomina in ικος, si accipiunt α, amittere ικο. λογικὸς ἄλογος, μουσικὸς ἄμουσος, τεχνικὸς ἄτεχνος, γραμματικὸς ἀγράμματος, αἰσθητικὸς ἀναίσθητος, ἁμαρτητικὸς ἀναμάρτητος, νοητικὸς ἀνόητος, καταληπτικὸς ἀκατάληπτος.

Itaque voces illæ Ciceronis 8. ad Atticum, ἀπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατος, deprauatæ mihi esse videntur, cùm analogiæ omnino repugnent. Nam ipsum Ciceronem hoc non vidisse dicere equidem non ausim, atque ἀστρατήγητος quidem dicitur, ἀπολίτικος verò, quod ego sciam, nemo Græcus dixit.

In ης & in ις communia.

Αναιδής. ἀκλεής. ἀμαθής. ἀκαλαρρείτης. ἄκρεις. ἄπολις. ἄκικυς.

In α.

Fœminina absoluta, λόγος ἀλογία, σοφὴ ἀσοφία, γνῶσις ἀγνωσία, κατάληψις ἀκαταληψία, νοῦς ἄνοια, πρόνοια, αἰδὼς ἀναίδεια.

Quædam fiunt à secunda præter. perfect. passiui, λέλουσαι ἀλουσία, πεπαίδευσαι παίδευσις, ἀπαιδευσία. Quidam ἀπαιδεία finxit à παιδεία: quod à Græca analogia abhorret.

Et à tertia, ἤλπισται ἀνελπιστία, non ab ἐλπὶς, μέμνηται ἀμνησία addito σ, non à μνήμη, ᾔσχυνται ἀναισχυντία, non ab αἰσχύνη.

Quæ fiunt à verbis, sæpe in οσυνη, ἀφαίνω ἀφροσύνη, ἀγνωμονέω ἀγνωμοσύνη, ut simplicia βείθω βειθοσύνη.

A, sequente vocali, fere assumit ν, ἄνανδρος, ἀναίματος, ἀνιπτος, ἀνόνητος, ἀνέλπιστος. poëtæ aliquando addunt alterum α,

 ἀνάελπτος

ἀνάελπτος ἀναέξοδος. *Hom. utrunque addidit*, ἀνάποινον, *pro* ἄποινον.

Aliquando nihil. ἄοινος, ἄοικος, ἀόειστος, ἄοζος.

Observavi prætereà nullum verbum cum α *privante, exire in* -εύω *vel* -εύομαι, *præter* ἀλογεύομαι, *quo Cicero utitur ad Atticum, è veteribus verò, quod sciam, nemo. Itaque mihi suspectum videtur.*

Ευ.

Non aliter quàm α *præponitur*, εὔθυμος, εὔβοτος, εὔλυτος, εὐκλεής, εὐφρενής, εὔελπις.

Fœm. absoluta ια, εὐθυμία, εὐψυχία, εὔνοια, εὐμάθεια.

In οσυνη *paucissima*, εὐφροσύνη, εὐγνωμοσύνη.

Poëtæ sæpe metri causa diphthongum dividunt εὔξοος ἐΰξοος, εὔζωνος ἐΰζωνος, εὔδμητος ἐΰδμητος, εὐφρονέων ἐϋφρονέων.

Geminant etiam sequentem consonantem, ut syllaba longa fiat, εὐμελίης ἐϋμμελίης, εὐραφὴς ἐϋρραφὴς, εὔροος ἐΰρροος, εὔσελμος ἐΰσσελμος.

Aliquando vertunt ε *in* η, εὔκομος ἠΰκομος, εὐγένειος ἠϋγένειος. *ut* εὖτε ἠΰτε.

Δυς.

Præponitur quomodo ευ, δύσκολος, δύσερπος, δυσκερὴς, δύσθεις, δύσελπις, δύσερως. *Propr ius*, δύσπαρις.

Sed aptissime Verbalibus. δύσκειτος, δυσανέριθμος, δυσπαρακολούθητος, δυσθεώρητος.

Fœm. absoluta in ια. δυσφορία, δυσχερασία, δύσνοια, δυσαριστοτόκεια. *Sed jam redeamus ad* ο *micron.*

Attici ut docet Athenæus aliquando vertunt α *in* ο. μαλάχη μολόχη, ἄσαφις ὄσαφις, πάρδαλις πόρδαλις, ἀσακὸς ὀσακός.

Æolii, πλαρμὸς πλόρμος, στρατὸς στρότος, θρασέος θρόσεος, σαλεὶς σπολεὶς. τ *in* π. ἄνω ὄνω, ἀνέληται, ὀνέληται, ἀνχώρησεν ὀνεχώρησεν.

Latine δαμῶ *domo. Punice Harag* ὀργή. *Talla tollo, Sarab sorbeo. Sic jain* οἶνος, *Har* ὄρος, *Jalal* ὀλολύζω, *Carcon* κρόκος, *crocum*, μάρμαρος *marmor.*

E in o in præterit. med. λέγω λέλογα, πείθω πέποιθα, λείπω λέλοιπα.

In

In derivatione, τρέμω τρομέω, δέμω δομέω, δρέμω παλινδρομέω.

Latinè Pendo pondus pondero, θέρω torreo, σπένδω spondeo. nam veteres ἔσπενδον, cum spondebant. Tego toga.

Æolii ω in ο, cum ex impar. parisyllaba faciunt. ἔρως ἔροτος, ἔρος ἔρυ, ἐξ ἔρον ἕντο, ἱδρὼς, ἱδρῶτος, ἱδρῶτι, ἱδρῷ Ιλ.ρ. ab ἱδρός, alii apocopen malunt, ab ἱδρῶτι.

Sic ὤρα ὥρα, ὠτεῖλη ὀτέλλα, ἔσεται ἐσόεται.

Sic Poëta, δ'ρύχωσος δ'ρυχεσς, φισίζωος φισίζοος.

Homerus, ἰομεν, ἀγείρομεν, ἐρύσομεν, & alia permulta. pro ἴωμεν, ἀγείρωμεν, ἐρύσωμεν. Sed potest esse modi enallage. Sic πωτῶμαι ποτηνός, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπέτασαι.

Abundat initio, μοργνύω ὀμοργνύω, μόργνυμι & ὀμόργνυμι. Punicè Rae ὁρῶ.

O poëtice in secunda contractorum additur ante ω, ὁρῶ ὁρόω, ὑρόων, ἀντιόων, ὀκριόωντο, κρεμόω Ιλ.η. ἠγωρόωντο, Herodot. ἀλόω Οδ.ε. imperativus pro ἀλῶ, ab ἀλάομαι, τρυχόωεν, δ'χετοώμην, aliáque innumerabilia. post ω, ἀλωμένη ἀλωομένη. Dionys. πρόφρον πρόφρονας πρόφονας, Homer.

Semel observavi additum ι, γελοίων & γελοίωντες, Οδ.υ. pro ἐγέλων γελῶντες.

In nominibus rarius, αὐτόχωνος αὐτοχόωνος, φῶς φόως, θῶκος θόωκος, γάλως γάλω γαλόω, γάλων γαλόων, ἄθως ἄθω ἀθόω, τάλω ταλόω.

Semel ante ϗ, ὅ ὅϗ, Ιλ.β. ut βοηθὸς βοηθόος. Sic βεβολήατο pro ἐβέβλητο, Ionice cum epenthesi.

Latini eodem modo μνάω, ex quo μνῶμαι & μέμνημαι moneo: ut u breve, Ηρακλῆς Hercules, Ασκληπιὸς Æsculapius, Αλκμήνη Alcumena, Plaut.

Etrusce Caulis cavolo, Paulus pavolo.

Bœoti, ut docet Heraclitus. o micron præponunt υ psilo, ὕλη ὀϋλη, ὕδωρ ὀϋδωρ, cum tenui, ἐλήλυθα ειλήλουθα. Æoles itidem, θυγάτηρ θουγάτηρ.

In fine etiam additur poëtice, sed raro, Μίνως Μίνω Μίνωο, ταλῶο, πετεῶο, Ανδρεγεῶο.

Ionum & Doriensium more è quibusdam nominibus eximitur, Ακεσίλαος Ακεσίλας, Αναξίλαος Αναξίλας, Μενέλαος

Μενέλας, Πτερέαλος Πτερέλας, Νικόλαος Νικόλας, Λαοδίκη Λαδίκη.

Latine πύος *pus*, γένος *genus & gens*. *Virgil. Trita Melisphylla, pro* μελισσόφυλλα.

Æolii è pronominum genitivis excludunt, ἐμοῦ, *resolutione* ἐμέο, *paragoge* ἐμεόθεν ἐμέθεν, σοῦ σέο σέοθεν σέθεν, οὗ ἕο ἕοθεν ἕθεν.

Hujus generis sunt, τίποτε τίπτε, τίφθ' οὕτως ἔστε τεθνηῶτες. λωτεύοντα λωτεῦντα. *quidam crasi è* λωτόεντα. ἀποφθιόμενος ἀποφθίμενος.

Ut Latine μόρος *mors*. *Denouo denuo*, φράτωρ, ορος, *frater*, *fratris. nam significatio non est aliena.*

Attice οἴομαι οἶμαι, ὠόμην ᾤμην, λύομαι λῦμαι, ἐλυόμην ἐλύμην, λυόμενος λύμενος. *Non tamen* ἀπολῦμαι *&* ἀπολύμενος, *quæ Athenæus & Lucianus in quibusdam indoctis sophistis exagitant. Sunt enim male ominata ab* ἀπόλλυμαι.

Poëtice ἀολλέες, ἀλῆες *&* ἄλες, *Callim.*

Sic ὑποβάλλειν ὑββάλλειν, ἠγνοήκαμεν ἀγνήκαμες *Æolice*, θερειότατος θερείτατος, *Aratus.*

O à *Latinis initio aliquando additur*, πλάγιος *obliquus*, *Etrusci denuò detrahunt*, *bieco*.

Præciditur, ὄνομα *nomen*, ὄπιθε *post*, ὀρύω *ruo*, ὀδοὺς, ὀδόντος, *dens*, ὄρμενος *ramus*, ὀκέλλω *cello*.

Etrusce Officina, *fucina*, *Obscurus scuro*, ὄρυζα *oryza riso*.

O *in* ι, κόνις *cinis*, ὄμβρος *imber*, πρόμος *primus*, ὃς *is*.

Πῖ.

Post ν *&* μ, *ut B pronunciatur vulgo*, τὸν Παῦλον *ton Baulon* πέμπω *pembo*.

Æolii, ut docent grammatici, nonnunquam mutant μ *in* π, ὄμματα ὄππατα, μετ' ἐμοῦ πετ' ἐμοῦ. *in compos.* πεδὰ, μετέρχομαι πεδέρχομαι, μετάρσιος πεδάρσιος, μετεωρειστὴς πεδαωρειστὴς μετέωρος πεδῆορος.

Aliquando τ. *in* π, στολὴ πολὴ, σταλεὶς πταλεὶς, τέτταρες πέτταρες, πέντε πέμπε, *ex quo* ἔχον πεμπώβολα χερσί. σπειλάμεναι πτελλάμεναι.

Cretenses, στάδιον πτάδιον. *Sic* τέσσαρες πίσυρες.

Sic

Sic Latine στάχυς ſpica, ταῶς pavo, χρὼς, χρωτὸς corpus.

Etruſce Extinguo ſpengo: contra π in τ, σπουδὴ ſtudium.

Iidem Æolii φ in π, ἀμφὶ ἀμπὶ, ἀμπίσχουσα, ἀμφιέσαι ἀμπέσαι. Sic φανὸς πανὸς, ῥάφις ῥάπυς rapum.

Latine φοινίκεος puniceus, φοίνιξ Pœnus, φαινόλης pænula, ἀφύη apua, φοβῶ, ex quo φοβοῦμαι paveo, πορφύρα purpura, κεφαλὴ caput, γρῦπες gryphes, κάρφω carpo, σοφὸς ſapiens ſapio. φαῦλον pro vili, paulum paululum. φόρτος φορτίζω porto, φολὶς pellis. Punice Firdaus παράδεισος, Farſach παρασάγγης, fiſtaq πιστάκιον, Falu πῶλος pullus. Safir σάπφειρος ſapphirus, jasf ἴασπις. Haref ἅρπω ἁρπάζω rapio. Etruſce la raffa. ζ enim cadit, ut σταλάζω ſtillo. Fitha Syriace, πείθω.

Etruſce στρέφω ſtroppio, φύσκη paſta, φάγρος pagrus.

Adverbia quædam interrogativa amiſſo π, & ſumpto aſpirato fiunt relativa, & denuò præfixo ο, priſtinam vim recipiunt. πότε; ὅτε, ὁπότε. ποῦ; οὗ, ὅπου. ποῖ; οἷ, ὅποι. πῆ, ᾗ ὅπῃ. πόθεν; ὅθεν, ὁπόθεν. πηνίκα; ἡνίκα, ὁπηνίκα. Aliquando ſunt enclitica, ποτέ, πού, ποι, πῃ, ποθέν.

Ad hanc formam dixit Aratus, ὁππῆμος, quod alii poëtæ ἦμος dicunt, itaque duriuſculum eſt.

Huc referri debent, πῶς; ὡς, ὅπως. ποῖος; οἷος, ὁποῖος. πόσος; ὅσος, ὁπόσος. πηλίκος; ἡλίκος, ὁπηλίκος. Aratus ὁποσταίη à ποσταῖος. quod perrarum eſt.

Quædam ο tantum accipiunt, πότερος ὁπότερος, ποσὸς ὁποσός, ποδαπὸς ὁποδαπός. Tametſi Latini ſuum Uter ex ἕτερος feciſſe videntur.

Π initio additur, σώχω πσώχω ψώχω.

Decidit, πήγανον ἤγανον, παλαιὸς δηλαιός. Æſchyl. Sic πλατὺς latus.

Hiſpani quidem hoc ſæpiſſime faciunt. Plenus lleno, Planus llano. Ploro lloro. πτῶμα tomo ruina Etruſc.

Æolice geminatur & poëtice, ὅππως, ὅππῃ, ὁππότερος.

Latine Juppiter, reppulit, repperit. Contra πάππαι papa, hoc eſt pater.

Abundat, ὅπλω ὁπλίζω ὁππλίζω, ἠνίπαπε pro ἤνιπεν, ab ἐνίπτω; alii ab ἐνιπάπτω, eadem epentheſi.

Latine vertitur sæpe in B, ἀπὸ *ab,* ὅπε *ubi,* πυῤῥὸς *burrus. ex ex quo bujo Etrusce. R in I, ut Glarea ghiaja, Par pajo,* πυῤῥίας *byrria,* πόλεμος *bellum, nisi est à Duellum.*

Hispanice Mancipium mancebo, juvenis. Episcopus obispo. Syriace carpas κάρπασος *carbasus.*

In Ph, τρόπαιον *trophæum,* ῥίπαια ὄρη. *Riphæi montes.* βόσπορος *Bosphorus. caput, Etrusce capo, Gallice* chef. *ca in che, ut Canis* chien. *non à* κεφαλή.

Ρῶ.

Clarus & asper est hujus literæ sonus, & balbis inimicus, qui in turturis gemitu exauditur, quæ idcirco Syris Tur. Latinis repetita syllaba dicitur turtur.

Attici mutant nonnunquam λ *in* ρ. κλίβανος κρίβανος, κεφαλαλγία κεφαλαργία, ἄγγελος *etiam* ἄγγερος *legitur in Hesychio.*

Latine κανθήλιος *cantherius,* στλεγγὶς *strigilis,* ἀλωὰ *area,* ἀγὼρ *aquila Æolice,* κάγχαλος *ganghero Etrusce.*

Contra λείριον *lilium, Hispanice lirio : & forte* μύρια *mille,* ἕλμινς. *Æolice* Fέλμινς *vermis.*

Etrusce Ululare urlare, Dactyli datteri, Lusciniola ruysenor, rossignol.

Punice Thelith τρίτος *tertius, Sarbala* σαράβαρα.

Lobas loba Hispan. Etrusce robba, λῶπος λωποδυτεῖν *robbare, Azul azurro cæruleus.*

Iidem Attici σ *post* ρ *in alterum* ρ, ἄρσην ἄῤῥην, θαρσαλέος θαῤῥαλέος, ταρσὸς ταῤῥὸς, κόρση κόῤῥη.

Sic μυσωτὸς, (*nam* μυττωτὸς *Atticum est*) *moretum quasi mosetum,* ἔσω *ex quo* ἔσομαι *ero,* κέλης *celer,* πράσον *porrum,* τύρσις *turris. Syriace Hesba herba. Sic è Fusiis, Valesiis, Furii, Valerii.*

Æolii etiam ut scribit Herod. ἔτος ἔτορ, ἵππος ἵππορ, μάρτυς μάρτυρ, *Laconice* ἀσκὸς ἀσκορ, ἀδελφὸς ἀδελφὸρ, *quod mendose scribitur* ἀδελφήρ. πὺς πὺρ, τὶς τίρ.

Latine φόβος *pavor, Labos Honos, labor honor,* ἐντὸς *inter intra.*

P in derivatis additur, σκῆπτρον *à* σκήπτω, ὧπλα ἔσοπτρον, κάτο-

κάτοπτρον, ἥερται ἄεθρον, ἰδίω ἰδρόω ἰδρὼς, λῃςὴς λῃςεικὸς, σπάνιος σπαρνὸς, ἐλῶ ἐλάσω ἐλαστρῶ, βοήσω βώσω, Ion. βωστρῶ, ἀκούω ἀκοὴ ἀκροῶ ἀκροῶμαι, καλῶ καλιστρῶ, λήθω λάθρα, μάττω μάκτρα. γωνιὰ, Laconice γωνόρ.

Latine κορίαννον *coriandrum*, πύθω *putreo*, ταλάω *tolero*, φλέγω *flagro*, πρόσω *prorsum*, ἔξωθεν *extra*.

Etrusce Ballista balestra, Genista ginestra, Anas, anatis anitra, Hinnio hinnitus annitrire, Gummi gromma, ἔγκαυστον *inchiostro, Cælestis color cilestro,* βῖκος *bicchiere. Hispanice Stella estrella. Gallic. Calendarium* calendrier, *Thesaurus* thresor.

In compositione cum posterior pars incipit à ρ, *geminatur,* περίρριζος, ὑπόρρινος, βαθύρροος, ἄρρητος. *Legitur tamen* καλλιρόη, περιρέειν, *& multa poëtica, in quib. non repetitur* ρ, *ut* ἀμφίρυτος, ἄρηκτος. *Sic incrementis,* ῥίπτων ἔρριπτον. *excipiuntur composita ab* ἀ, ἄρωστος.

Sic ὄρα, ὄρρα, παραλία παρραλίη, ὀρὸς ὀρρὸς, βορέας βορρᾶς.

Æolii ρ *transponunt & geminant,* ι *mutato in* ε, Πρίαμος, Πέρραμος, κόπρια κόπερρα, ἀλλότριος ἀλλότερρος, *ex quo alter,* μέτριος μέτερρος, *cum duobus tenuibus.*

Latine Tera, poëtice terra. Serare, Etrus. serrare.

In quibusdam eliditur, αἰσχρὸς αἰσχίων αἴσχιστος, μακρὸς μηκίων μήκιστος, α *in* η, δρύφρακτοι δρύφακτοι.

Dorice σκῆπτρον σκᾶπτον, *ex quo* σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μικρὸς μικκὸς, πρὸς πρόσι προτὶ ποτί. λέπαργος, ἀντὶ τοῦ λαπάραργος, ὁ ὄνος. μαπέειν, *pro* μάρπτειν, *à* μάρπτω, 2. *aor.* ἔμαρπον, *infin.* μαρπεῖν, μαπεῖν, *Ionice* μαπέειν. ἔμπροσθεν, *Dor.* ἔμποθεν.

Latine Cerebrum cerebellum, Scalprum scalpellum, ἄρθρον *artus,* λέκτρον *lectus. Forte etiam* ἀτὰρ *at.* μετρῶ *metior,* κέντρωνες *centones. Punicè Zonar* ζώνη *zona.*

Poëtæ etiam more Ionico transponunt ρ, κρατερὸς καρτερὸς, καρδία κραδίη, δίφρος δρίφος, βράδιστος βάρδιστος, ἀτραπιτὸς ἀταρπιτὸς, δρατὰ δαρτὰ, ὀφιόσπαρτος ὀφιόσπρατος, τέταρτος τέτρατος.

In aoristis ut penultima corripiatur, ἔδαρκον ἔδρακον, ἔπαρθον ἔπραθον, ἔδαρθον ἔδραθεν.

Sic

Sic ῥέζω, ἔρδω, *pro* ἔρζω, *ex quo* ἔρξω *pro* ῥέξω. πεφαργμένος, ἐφάρξαντο, φαρκὸν à φράττω. *Poëtice vel Bœotice è quo farcio Latinum.* κεκρύφαλον à κρύπτω & κεφαλή. *quasi* κρυπτοκέφαλον, πρόσω πόρσω, & *Attice* πόῤῥω.

Sic variatur βάβακος βρόταχος βύρθακος βόρταχος βλίταχος. *Sic* βραγχία βαραχνία. *addito* α, νάρθηξ νάθραξ.

Latini in suis derivatis R *loco mutant*, νεῦρον *nervus*, ἅρπαξ *rapax*, ἁρπάζω *rapio*, μορφὴ *forma*, καρκίνος *cancer granchio Etrusce.* ἑκάτερος *uterque*, τέρην *tener*. ῥὶν ῥινὸς *naris*, Καρχηδὼν *quasi* Καρδηχὼν *Carthago*, παῦροι *parvi*, *pro pauci.* κρέας *caro*, στρωννύω *sterno*, Περσεφόνη *Proserpina*, κρίκος *circus*, ἀριστερὸς *sinister*, κρίνω *cerno. Nam qui judicat cernere debet.* ἔρση *ros*, ἀντικρὺ *contra.*

Punice Rauh. pl. arvah αὔρα *aura*, *Mertha* μέρον, *Balaur* βήρυλλος *beryllus. Vard* ῥόδον, *vel Æolice* βρόδον. *Syriace Qerac* ἄκρα *arx. Etrusce rocca*, & *Jaraq* ὠχρός.

Sic Sippor passer, Biqr virgo, Darag gradus, Mecar mercor, Ert tera, Elmara mulier.

Anbar ambra Etrusce. Carmes cremesi, Azraq zorq, Hispan. zarco, & *garco guercio, Guirnalda ghirlanda, Rizeq richeza*, παρωνυχία *pannarecchio, vel patareccio, Succidus suddicio*, & *sync. sozzo, Bornos sbernia*, & *bernusso*, ἴασπις, ιδος, *diaspro.*

Aliæ etiam literæ sua sede moventur, λακέρυζα κελάρυζα, τήγανον τάγηνον, ἀπειρέσιος ἀπερείσιος, βάλσαμον βλάσαμον. *Nican.* ἔκπαγλος *pro* ἔκπλαγος, ἐκπαγλότατος *pro* ἐκπλαγώτατος, *ab* ἐξεπλάγην, Ιλ. α. φάσγανον à σφάττω, ὀθνεῖος à νόθος, λοιγὸς *ab* ὀλίγος, σκάλοψ ἀσπάλαξ *addito* α, ἄορροι ὄαρροι.

Sic Latine κῦδος *decus*, χιτὼν *tunica* à *Qetan Punico, vel Syriaco Qituna.* ταχὺ *cito*, αὐλὼν *vallis*, τὲ &, ποθῶ *opto*, μὴν *num*, & *Etrusce Interim mentre*, νῆσσα *anas*, δηλέω *lædo*, ψύλλα *Æol.* σπύλλα *pulex*, ἄκυλος *ilicis glans*, σίαλος *saliva*, σκέπω σκοπῶ *specio, speculor, specto*, σφῶ *vos*, *ut* νῶ *nos*, ἐμὸς *meus*, σφέτερος *vester*, σφέτερον πατὲρ ὑμνείεσαι, *vel à* σφωΐτερος, σφάκελος *fascis fasciculus*, κάχληξ *calculus*, φλέγω *fulgeo*, ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, *Pind.* ἄρχω *rego*, ἀρχὸς *rex regis*, ειλαπίνη *epulum epulæ*, ειλαπινάζειν *epulari. sic* δύναμαι

δύναμις,

δυώαμις, dominor dominatio, τρίτος τέρτος Æolice, & τρίτη τέρτα, ex quo tertius, ἔπι item, ποτὶ apud, Colurnus pro corulnus, ἁλίγα Æol. qualis.

Et forsitan μόνΘ- omnis, nam significatione non aliena est, & λοπὰς, δος, patella. Punice Sene ἔνΘ- annus, Azca ἀξιῶ. Simca Syriace, σῖγμα, Soca coxa. sic Cast τόξον.

Etrusce Cumulus colmo, Palus, dis padule, λαγὼν gallone. sic cosi, hoc vel hocce cio, Illhic quello, Vespertilio vipistrello, Agger aggerem argine, ut Spem spene, κικκάβη civecca, Etrusce civetta. Hispan. Miraculum milagro, Parabola palabra, Oblivio olvido, Periculum peligro. Syriace tabo, Etrusce botta buso.

P Latine videtur verti in D, κηρυκεῖον, Dor. καρυκεῖον caduceum, λαμπρὸς limpidus, contra Meridies pro medidies.

Etrusce Rarus rado, Quæro chiedo, πορφυρίτης porfido.

In L, βάκτρον baculus, ἀκιρὸς Aquilo. Syriace Parar parolo, vel paivolo, ut Latine Rarus rarulus dim. rallus, Ruber rubellum.

Etrusce Satur satollo, Peregrinus pellegrino. Hispanice Papyrus papel, Temperatus templado.

Σῖγμα, Dorice Σαν.

Hujus literæ sonus insuavis semper est habitus, cum tamen è consonantibus nulla sit crebrior. Itaque Euripidis versiculus, ἔσωσα σ᾽ ὡς ἴσασιν, ab omnibus laceratur. Quidam etiam è veteribus vocavit σίγματα Εὐριπίδου. Pindarus oden ἄσιγμον edidisse fertur, & Poëta nescio quis è tota Odyssea exemisse omnia sigmata.

Δ ob syncopen in σ, ἤδειμεν ἦσμεν Euripid. Hecuba ἠδείτην ἤστην Aristoph. Avibus, ἤδειτε ἦστε Sophocl. Col. chis. ἤδεισαν ἦσαν Eurip. Rheso. sic forte Latine παιδίον pusio.

Laconice θ in σ, θεὸς σιὸς, ex quo Σίβυλλα, οἱονεὶ θεοῦ βουλή τις, & σίσυφος quasi θεόσοφΘ-, & τὼ σιὼ, τὼ διοσκούρω Attice, Hesych. σιὸς. θεῖΘ- σεῖΘ-, ἀγαθὸς, ἀγασὸς πιθάκνη πισάκνα, θαμινὰ σαμινὰ, θέρμοι σέρμοι, θεῖν σεῖν. Ionice βυθὸς βύσσος, ex quo ἄβυσσος. Syriace Athon asina.

Etrus. ἀριθμητικὴ arismetica, θεῖΘ- zio, πάθος vel ἐμπάθεια pazia,

pazia, θήκη zecca, ubi percutitur moneta. Hisp. ἐρέβινθος garvanco. Syr. Pitha peza pezo, Thana, zana & zaino, nam ea litera sono ad S proximè accedit.

Dorienses in primis plur. omnium modorum ν in σ, τύπτομες, λέγομες, εἴρπομες. Cretenses ἦν ἦς, αἰὲν αἰὲς, μὴν μὲς, καλῶν καλάς, σοφῶν σοφάς. Latine πλέον plus, πρὶν prius.

Æolii in infin. inflexor. ν in σ, νοεῖν νόεις, φιλεῖν φίλεις, γελᾶν γέλαις, πεινᾶν πείναις, ὑψοῦν ὕψοις.

In nomin. quinta, δελφὴν δελφὶς, ῥὶν ῥὶς, μὴν μεὶς poëtice. Megarenses vertunt τ in σ, τὰ σὰ, id est τινὰ, ut σαμὰν, pro τίνα μὴν, ex quo ἄσα & ἄσσα, Attice ἄττα, ἤγουν ἅτινα. ἄττα verò pro τινὰ vel ποτὲ, ut τηνίκ' ἄττα. τῆτες, Doric. σατὲς, Aristoph. interpres. Cyprii σίβολε pro τὶ βούλει, Hesych.

Latine ὀστέον os ossis, ῥητίνη resina, ἄρκτος ursus extrito κ. Sic Tentus fartus, recentiores tensus farsus. Sic Merto, Pulto, merso, pulso.

In derivatione, ἐνιαυτὸς ἐνιαύσιος, μίλητος μιλήσιος. Etrusce Sorptus, ut haustus sorso.

Z etiam in σ. nam veteres dicebant ζμίλη, ἴζμεν, ζμῶσαι, ζμικρὸν, ζμῆγμα, ζμάραγδος, ζβέσαι. quæ nunc scribuntur cum σ, σμύρνα ζύρνα.

Punice Mezeg μίσγω, Zera sero.

Tarentini, hoc est Itali magnæ Græciæ, verba in ζω barytona per duo σσ pronunciant, σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, φράζω φράσσω, quod Corinna Bœotice dixit φράττω, συρίζω συρίσσω, & Attice συρίττω.

Latine μύζω musso. Sic Plautus Atticissat, sicilicissat, ex ἀττικίζει, σικελίζει, vel σικελικίζει. Terent. πατρίζω patrisso, πιτίζω pitisso.

Æolii ττ præeunte brevi vocali vertunt in duo σσ, ἐμπίπτω ἐμπίσσω, ὄττω ὄσσω, ex quo ὀσσόμενος Homero familiare, πέττω ex quo πέψω πέσσω, & Attice πέττω. non tamen τύπτω τύσσω, cum υ longum sit.

Huc referatur κόψυφος, κόσσυφος, & κόττυφος, π converso in σ, ut πταρνύω, ex quo πτάρνυμαι sternuo.

Σ initio additur plenioris soni gratia. φῶ φάζω σφάζω, μέρδω σμέρδω, μῶ σμῶ σμήχω. Sic μῦς σμῦς, μυδρὸς σμυδρός.

σμυδρὸς. *quæ è priscis auctoribus citat Hesychius.*

Veteres Latini ut docet Festus, dicebant stlites stlatum stlocum, quæ nunc dicimus lites latum locum.

Latine γρύτη *scruta*, ἀκὶς, ἀκίδος *sagitta*, εἰ *si*, ἐμμὶ *sum. Hispanice umbra sombra, Umbella sombrero. Etrusce* μανία *smania.*

Contra Ionice & Æolice tollitur, σμίλαξ μίλαξ, σμικρὸς μικρός, σιπύα ἰπύα, σμυκλὴρ μυκλήρ, σμύραινα μύραινα *muræna.* σκεδάζω κεδάζω, σμάραγδος μάραγδος. *poët.* σφὶν φίν, *ob metrum. Sic* Σκάμανδρος Κάμανδρος. *Sic Cyprii* ἄγανα *pro* σαγήνη.

Latine σφάλλω *fallo*, σμύρνα *myrrha*, σφενδόνη *funda*, ψηλαφῶ *Æolice* σπαλάφω *palpo*, στέγω *tego*, διδάσκομαι *disco. Sic è Casmilla, Camillam facit Virgilius.*

In medio additur, θέμις θέμιτος θέμιστος θεμίστιος θεμιστεύω, πρεσβύτατος πρεσβύστατος. *Nicand. Latine At ast. Cadit*, μαστεύω ματεύω, ὅπισθεν, Ὀδυσσεύς.

Lacones, Argivi, Pamphylii & Eretrienses σ *eximere solent, pro quo aspiratum sufficiunt.* μοῦσα μῶα, μουσική μωϊκά, πᾶσα, πᾶα, βοῦσα βοῦα, ποιῆσαι ποιῆαι. σοὶ, οἶ, *quæ est bacchantium acclamatio. unum in usu communi relictum est*, σῦς ὗς *sus.*

Latini contrà aspiratum sæpe vertunt in S. ὑπὸ *sub.* ὑπὲρ *super supra*, ἓξ *sex*, ἑπτὰ *septem*, ἱδρὼς *sudor*, ἕδος *sedes*, ἑκυρὰς ἑκυρὸς *socer socrus*, ὕλη *sylva*, ἡμι *semi*, ἅλς *sal salum*, ἕρπω *serpo*, ἅλλομαι *salio salto*, ἕρπυλλος *serpyllum*, οὗ *sui*, ἓ *se*, ὑάδες *suculæ Gellius.*

Cretenses & Megarenses addunt in fine, οἴκαδε οἴκαδες, ἄγε ἄγες, φέρε φέρες *syncope.*

Huc referri debent, θὲς ἐπίθες *à* θέω. στὲς ἐνίστες *à* στέω, *Imperativi cum paragoge* σ, *vel à* θῆμι, στῆμι.

Ælius Dionysius duo addit, οἶσθα οἶσθας, ἦσθα ἦσθας; *quæ quidem ipse nunquam me legisse memini.*

Poëtice contra in fine adverb. metri causa exteritur, πολλάκι, δηθάκι, πλειστάκι, τοσσαυτάκι, χωεὶς λίκριφι, *quæ omnia usitate exeunt in* σ, *veteres Latini in versu elidebant* s, *Versibu' quos olim Fauni vatésque canebant.*

Οὕτω *sequente vocali accipit* σ, οὕτως ἔχει. *non tamen apud Iones. Herod.* οὕτω δή τι πιτέως. *sic* μέχρις οὗ μέχρι τούτου. *aliquando etiam* ἄχρι *&* ἄχρις.

Æolii è nominibus primæ parisyll. tollunt σ, ὁ Ἀρχύτας, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Τζεραγόρας, ὁ Ἀρχύτα. ὁ Πυθαγόρα, ὁ Τζεραγόρα, *cum tenui.*

Sic in contractis è gen. & vocat. ὁ Σωκράτης τοῦ Σωκράτου, τοῦ Ἀριστοφάνου, ὦ Σώκρατε, ὦ Ἀριστόφανε. *Sic Latini Archyta, Pelia. Hermagora. Anchisa. Chærea Byrria.* ὁ *Sopcocle,* ὁ *Ænea,* ὁ *Pericle.*

Contra Græci Latinis in A masculinis addunt σ, *Sylla* ὁ Συλλας, *Catilina* ὁ Κατιλίνας, *Fimbria* ὁ Φιμβρίας.

Dorienses dicunt ὃ *pro* ὅς. *sic* ὅτις *pro* ὅστις, Κλῦθι ἄναξ ὅτις ἐσσὶ, Οδ. ε.

In derivatis aliquando desideratur, ἔγνωσται γνωτὸς ἄγνωτος διάγνωτος, *dicitur etiam* γνωστὸς, *sed alia significatione* λέλυσται ἄλυτος, δυσέκλυτος, ἔρασται ἐρατὸς, *contra* ἐραστής. σέσωται ἄσωτος, *pro* ἄσωστος, *&* σωτὴρ, *contra* τὰ σῶστρα.

In quibusdam abundat, ὤρχηται ὀρχηστὴς ὀρχήστρα, μέμνηται ἀμνηστία, κεχείρωται χειρωστὴς, κέχρηται χρηστικὸς, χρηστήριον.

In medio geminatur Æolice & Poëtice metri causa post brevem vocalem, ὀπίσω ὀπίσσω, σεύω ἔσσυα ἐσσεύοντο, ὄμοσον ὄμισσον, ἐκάλεσα ἐκάλεσσα, ἐτέλεσα ἐτέλεσσα, ἔνασα νάσσα, ἱλασσάμενος, καλέσσαι, μέσον μέσσον, τόσσον, ὅσσον, τοσοῦτον, ποσὶ πόσσιν, ἐσσείοντο, ὑποσσείω, περισσαίνω, ἔσομαι ἔσσομαι, ἐπισσείησιν, Ιλ. δ.

S à Latinis antiquis geminabatur, quoties media vocalium longarum, vel subjecta longis esset, caussæ, cassus, divissiones Quint. Cadit πιθασσὸς πιθασός. *Syriace Bua* βύσσος *byssus, contra* πτισσάνη *ptisana.*

Σ *Latine aliquando vertitur in C.* πόρκια *porca, Etrus. prace. Varro à Porriciendo.* σὺν *cum con.* συμφέρω *confero,* βάρις *barca, quasi barsa.*

Syriace, Siphra cifra, Auza oca anser. Gallice simus camus, *sorba cormes, B in M, ut* Samedy *sabbatidies. salzana, & salsitia salsiccia Etrus. Maurusia marocco.*

Ut

Ut in G, βλαισὸς *valgus pro valsus. Punice Casser scacciare, vel stiacciare frangere.*

Laconice quidem dicitur ἀκκὸρ *pro* ἀσκὸς, σ *in* κ, *&* *in fine* ρ.

Ταῦ.

Post ν *vulgo pronunciatur ut D*, τὸν τόνον *ton donon*, ἀντλῶ *andlo.*

Attici σ *ob soni insuavitatem vertunt in* τ, *quod tamen faciendum cum judicio, ne in judicium vocemur à Luciano*, γλῶσσα γλῶττα, τέσσαρα τέτταρα, σήμερον τήμερον, φυλάσσω φυλάττω.

Θάλαττα, πίττα, ματταλία, θετταλία, *&* *alia multa, potius Bœotica sunt, quàm Attica.*

Ante alterum τ *more vetusto*, ἑσία ἑττία, ἥσησαν ἧτταναν, *Hesych.*

Dorienses etiam, sed parcius, σύ τὺ *tu*, σὸς τεὸς *tuus*, εἴκοσι εἴκατι *viginti*. εἰσὶν ἐντὶ *sunt*, *&* *Æolice* ἐντι, τέσσαρες τέτορες, τέσσαρα τέτορα, τέτορ ἥβώη. *Bœoti* ἴσω ἴττω. *Latine* ὡς *ut*, τόσα *tot*, μυρσίνη *myrtus.*

Κ *in* τ *Dorice*, κεῖνος τῆνος, ἐκ τῆς ἐτῶν.

Etrusce fasciculus fastello, marculus martello, βόσκημα *forte bestia*, κυψέλη τυψέλη. *Sic Sciavo schiacciare, Etrusce Istiavo istiacciare.*

Initio Ionice & Dorice in articulis subjunct. abundare solet, prater ὃς, ἥ. οὗ τοῦ, ᾧ τῷ, ὃν τόν. ἡ ἧς τῆς, τῇ, τήν. ὃ τὸ, τοῦ, τῷ, τό.

Sic ἅμα θαμὰ, θαμειὸς, θαμίζω. αὔσιον ταύσιον τηὔσιον *Hom.* τῆτες, τῷ ἔτει, *ut Hispanice Ogano, Etrusce uguanno hoc anno.*

Quædam adverbia cum ἀνταποδοτικὰ *sunt, accipiunt* τ, ὅτε, τότε, ἡνίκα τηνίκα, ἕως τέως, ἦμος τῆμος *&* τημοῦτος, ὡς τώς, ὄφρα τόφρα.

Huc referatur, ὅσος τόσος *&* τοσοῦτος, οἷος τοῖος *&* τοιοῦτος, ἡλίκος τηλίκος *&* τηλικοῦτος.

Cyprii & veteres Attici τ *interjicere solent nominibus & verbis*, πόλις πτόλις, πόλεμος πτόλεμος, πόρθος πτόρθος, ἀνύω ἀνύτω, ἀρύω ἀρύτω, *ex quo* ἀρύταινα. κλέπω, *quo veteres Latini usi sunt*, κλέπτω. *sic* κύπτω, κόπτω, τύπτω, *pro* κύπω, κόπω, τύπω. πέκω *pecto. sic identidem, pro idem.*

Hoc modo tria illa nomina in obliquis accipiunt τ, νὺξ νυκτὸς, ἄναξ ἄνακτος, ex quo ἀνακτόρειον. γάλαξ vel usitate γάλα γάλακτος. sic Latine à Lino linteus. Macedones pro ἐρινύσι, dicunt ἀρεντίσιν, Hesych.

Cadit aliquando, τήγανον ἤγανον Ionic. ἄρκτος ἄρκος, πέρτις πέρις Licophr. Zezes πόῤῥις. τέτταρα τέταρτος. sic Latine πτέρνα perna, τέττα tata.

Geminatur Æolice & Poëtice, ὅτι ὅττι, poëtice ὅττι. Latini poëtæ, littus, rettulit, quottidie, littera.

Etrusce Batuo batto, μάταιος matto, ματαιότης mattez a, Verutum verretta, Brutus brutto.

T Latine in B, λίτρα libra, τέρετρον terebra, τριττὺς tribus, unde tribuo.

Forte etiam in R, χατέω careo, ut Patricida parricida, πόρτις πόῤῥις.

Additur in fine à Latinis, τρέμει tremit, βρέμει fremit. Punice Au aut.

Υ ψιλὸν, Æolice ὖμ.

Pronunciandum ut V Gallicum, vel ut qui nidorem naribus avide hauriunt, quod Aristophanes uno versiculo festivissimè imitatus est in Pluto.

ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ ὖ.

Latini quidem in V fere vertunt, φῦκος fucus, fruges à φρύγω, Priscianus, τρυτάνη trutina, κόλυμβος columbus, μύλλος mullus, κυρτὸς curtus, τύρβη turba, βότρυς botrus, μύτιλος mutilus, λύω luo, ῥύτη ruta, ὕδος Æolice ὕδος, ex quo udus, σπήλυγξ, γος, spelunca.

I in υ raro, τριφάλεια τρυφάλεια, ἀμφικτιὼν ἀμφικτυών. Syriace Celifa κέλυφος.

A etiam raro, τέσσαρες πέσσυρες, σάρκες σύρκες Æolice. ut γλάφω γλύφω. Latine ἀγκύλος uncus.

Punice faza φύζα, Taf, Etrusce tuffo, ταρβῶ turbor, τάρβος perturbatio. sic Labor lubricus, Calco conculco, Salto exulto.

Æolii o sæpe mutant in υ, ὄνομα ὄνυμα ὀνυμαίνω. quod in compositis fit communiter, ἐπώνυμος, ὁμώνυμος, καλινδοῦμαι κυλινδοῦμαι, ἀσσότερον ἀσσύτερον, ἀγρεῖ ἄγυεις, ὅμοιος ὕμοιος, ὀμφα-

ὀμφαλὸς ὔμφαλος umbilicus. μόγις μύγις. *Eustath.* addit ὄπλιος, ὔπλιος, & communiter ὔπλιος. Ἔσφαλὶς τρυφαλὶς, ἄποθεν ἄπυθεν, ἀπέςερφον ἀπυςρόπιον, *Hesych.* *Acheronte Acherunte veteres.* Freto fretu *Lucret.*

Latine νομάδες *Numidæ*, βολβὸς *bulbus*, *ut in fine* Θεὸς *Deus*, δόλος *dolus*, ἄντρον *antrum*. *Quidam* πολύχρους *pulcher*, Πολυξένη *Pulyxena veteres.*

Ω *in* υ *aliquando*. χελώνη χελύνη, ἄμυμων, ἤγουν ἄμωμος.

Υ *Æolice & Ionice facit epenthesin sed tenui spiritu.* ἔκηλος εὔκηλος, ὄρος οὖρος, ὅλος οὗλος, οὔνις ab εἷς, ἑνός. ἄρηκτος αὔρηκτος, ταλαύρινος à τάλας & ῥίν. ἴαχεν ἴαυχεν, φάσκω φαύσκω, & cum ρ φραύσκω. γηθέω *Dor.* γαθέω *gaudeo.* ἀρύω *haurio*, κάπηλος *caupo, nis.* *L in N.* καπηλεύω *cauponor*. *Syriace Thama* θαυμάζω, *Thema* θαῦμα.

Poëtice, ἀχέων ἀχεύων, ἀτὰρ αὐτάρ, ἐδέησεν ἐδεύησεν Οδ.ν. δέομαι δεύομαι, ἐπιδεὴς ἐπιδευής.

Cretenses, ἕα εὔα, ἔασον εὔασον, ἄελλαι αὔελλαι, ἀΐδετος, ab α & εἴδω ἀόρατος. *Hujus generis sunt*, ναός ναῦος, ἀὼς αὔως, ἀὴρ αὔηρ.

Verbis in εω & αω *Dorienses veteres addunt* υ. βυσσοδομέω βυσσοδομεύω, ἀμφιπολέω ἀμφιπολεύω, ζητέω ζητεύω, ἡνιοχέω ἡνιοχεύω, οἰνοχοέω οἰνοχοεύω. ψάω ψαύω, χράω χραύω, ἐλάω ἐλαύω, & *epenthesi* ἐλαύνω.

Cretenses multis detracto λ *addunt* υ. ἀλκυὼν αὐκύων, ἀλκὴ αὐκά, ἄλσος αὐσός, θέλγεσθαι θεύγεσθαι. *sic forte Toral. Etrusce touagla. nam R & L interse cognata Gallice*, *Alter* autre. *sic poëtæ exemplo* υ, *sufficiunt* υ. ἀγανὸς ἀγαυός, αὐΐαχος αὐΐαχος. *Sic* καυάξαις *Hesiod.* *pro* κατάξαις à κατάγνυμι *detracto* τ.

Iones o micro sæpe addunt υ. κόρος κοῦρος, ὄρος οὖρος, ὀρεὺς οὐρεὺς, οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο. *pro* ὀρέας. ὄα οὖα. νόσος νοῦσος, κολεὸς κουλεὸς, πολὺς πουλύ, πολὺς πουλύ, Πολυδάμας Πουλυδάμας. *Ne mihi Pulydamas. sic Virg.* *Upilio pro opilio, ut si scriberetur* ου, πολύπους, *Attice* πούλυπος, *Ionice & Dorice* πώλυπος. *veluti Balbinum Polypus Agnæ.* θορὸς à θορῶ, ὀλοὸς *poëtice* οὐλοός. ὀλομένη οὐλομένη, ὄλυμπος οὔλυμπος.

In quibusdam verbis derivata facit, πλήθω πληθύω, ἔπω ἐπύω. & mutato ε in η, ἠπύω, Dorice ἀπύω.

Latine V sæpe accedit, præsertim denso spiritu ἕσπερος vesper, ἐνετοὶ Veneti, ἐλία Velia, ἑςία Vesta, ἕλω volvo, utrunque à Vale Punico.

Sine denso, οἶνος vinum, κλεὶς κλᾲξ Dorice. clavis. ἐμῶ vomo, ἔμετος vomitus, ἰξὸς viscum, χόω cavo & vacuo, χεία cavus, ἰταλὸς vitulus, & Italia. λεῖος levis, αἰὼν ævum, εἴδω video, ἔαρ ἦρ ver, ἐαρινὸς ἠρινὸς vernus, ὄλω valeo, ὄλε τε καὶ μέγα χαῖρε. εἴκοσι, Dor. εἴκατι viginti, ὠὸν ovum, ὄϊς ovis, δῖος divus, βιῶ vivo, βοῦς βοὸς, bos bovis, κόραξ corvus, ἶν ἰνὸς vena, ἶς ἰνὸς vis, ἄορνος Avernus, λοέω vel λύω lavo, ὠνὴ venum, ex quo veneo & vendo. ἐσθὴς vestis, κεραὸς cervus, ἐλαία & ἐλάα oliva, ἐννέα novem, Δᾶος Davus, λαιὸς lævus, σκαιὸς scævola, πρόγονος privignus, νέος novus, ἴον viola, pro via. νικῶ vinco. metath. αὔτης Æol. ventus.

Sed hæc omnia melius ex digamma Æolico intelligi possunt, de quo in Accentibus dicemus.

Syriace ghera litigare, contendere. Etrusce gara & guerra. ghisa latus, modus guisa, gastar guastada, phiala ὤκα avaccio.

In compositis à πῦς, poëtice υ aliquando cadit, ἀελλόπους ἀέλλοπος, ἄρτιπος. δίπον, τρίπον, τέτραπον.

Sic αὖλαξ, κος. ἄλοξ, κος. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Æschylus ex quo ἀλοκίζω.

Latine παῦρον parum, παῦρόν περ parumper.

Cretenses pro ἄρκευθος ἄργκτος, εἰ γὰρ οὖν. pro εἶθε, αἴγαρον, Bœoti οὐ πείθομαι ὀπίπλομαι, Hesych.

Latine υ aliquando in α. κύων, κυνὸς canis, μυδάω madeo, κυψέλη capsa capsula. γνύς gena, τρύπανον trapano Etrusce. κύλιξ, κος calix, λύγος laqueus. Hispanice succutere sacudir.

In O, νὺξ nox, μύλη mola.

In E, ῥυμὸς remus, ῥυμουλκῶ remulco.

In æ, λάγυνον lagœna. ut δύο, poëtice δοιοί.

Duo υυ in unum contrahuntur, ταχὺ & ὑποπτικὸς, ταχύποπτος, Aristotel.

Φι.

Crassius & quasi spumosius pronunciandum quàm F *Latinum. Quod in* F*undani nomine à Græculo teste pronunciato, qui tamen Romanus videri volebat, animadvertit ac derisit Cicero, ut ostendit Quintilianus.*

Pœni etiam retinent hanc pronunciationem, F*one* φόνος, F*ene* φένω, *hoc est* φονεύω.

B aliquando in φ, ἀμφιλαφὴς, *pro* ἀμφιλαβὴς, στρέβω στρέφω, βρέμω *fremo,* βασκαίνω *fascino,* βάσκανος *fascinator.*

Punice Gibben κυφὸς *gibbus, Barra foras. Etrusc. Sibilus zufolo, Bubulcus bifolco. sic à Bubone buffone, ut* σκώπτω ἀπὸ τῶν σκώπων.

Contra φ *in B,* σφὶν *sibi,* φρύγες *Bruges apud priscos.*

Æolice θ *abit in* φ, θλίβω φλίβω, *ex quo* φλίψεται *Hom.* θῆρες φῆρες, φηρσὶν ὀρεσκώοισι. *Latine feræ. Atticæ* θλᾶν φλᾶν. *sic* ψαθυρὸς, ψαφαρός.

Latine θύρα *foris fores,* θειῶ *fio, ex quo suffio,* θυμιᾶν *fumare & fumus.*

Iidem Æolii χ *vertunt in* φ, αὐχένα αὐφένα. *Quod Hispani in multis Punicis verbis faciunt, quæ in suam linguam traduxerunt. Alchajat alfajate, sarcinator. Alchilel alfilel calamistrum, Alchorg alforias, hippopera,*

Sic ex ἔχις *factum est* ὄφις, *ex* ἰσχὺς ὀσφὺς, κόψιχος κόψυφος.

Latine φ *in V consonantem,* φύσκα *vesica,* νιφὰς *nix, nivis,* σφῶ *vos, quasi nifis, fos. Syriace Of avis. Contra Punice Neu,* νέφος *nubes, Vag facies.*

Pro φ *ponitur aliquando aspiratio,* φαύω αὔω. *Ut Hispani pro F sæpissime addunt aspirationem, Harina, Harto, Hedor, Hermoso, Hervor, Hongo, Hormiga, Humo, Hurto, pro farina, fartus, fœtor, formosus, fervor, fungus, formica, fumus, furtum. sic* φεῦ *heu Latinis.*

Φ *in verbo* φημὶ *decidit,* ἠμί. *Aor.* ἦν, ἦς, ἦ, *pro* ἔφην, ἔφης, ἔφη. *Ex quo* ἦν δ' ἐγώ, *&* ἦν δ' ὅς. *in dialogis usitatissima.*

Φ *Latine in F, nam Ph Latini veteres ignorabant,* φυλλὸν *folium,* φρύγες *fruges. Ennius* ἔφυν, ἔφυς, ἔφυ, *fui, fuisti, fuit. Athenæus Februarium,* ἀπὸ τῶν καταχθονίων φόβων, *quasi* φοβρὸν, *ducit.*

Χῖ.

Vulgo pronunciatur Ch Gallicum, quod existit in quibusdam verbis Etruscis*, προχύτη prochyta, Procida insula, χῖος scio, τρίχες treccie. dicitur tamen σχίζα scheggia, ut si scriberetur sqeggia.*

Ipse lenius pronunciandum existimo, ut octavam literam Hebræorum, quod veteres ostendunt in νῶχος, ἀχιτόφελ, πάσχα, quæ in sua lingua scribuntur ea litera, quæ vocatur Heth, & duplicis aspirationis vim habet.

Quinetiam Lah est Græcè λείχω, quod hac litera scribitur, & Helbana χαλβάνη, X in Ch, βραχίων brachium.

Latini χ in V consonantem, cujus sonus non multum dissidet ab F. (nam Galli dicunt pro Servo serf, pro Cervo cerf.) *βραχὺς brevis, μαλάχη malva, quasi brefis, malfa, qui pronuncianda mos Germanis familaris est.*

X *initio aliquando decidit χλιαρὸς λιαρὸς, χλιαίνομαι λιαίνομαι, ut γλαίνα læna, & forsitan χαμαὶ humi, quasi chumi, ex quo humus, ut è χάζω fit ἄζω secundum Eustathium. μαίχμοι Menæhmi, Plauto ὀχῶ, & Æol. Fοχῶ veho, χάω, ex quo χάος χάσμα hio.*

X aliquando in G, ἄγχω ango, χαλβάνη galbanum, ὄνυξ, ὄνυχος ungis.

In C, σιχὸς siccus, ὕρχη orca, λόχος locus. nam λόχος Homero locum insidiis accommodatum significat.

Cadit in medio, ἀράχνης araneus.

Ψῖ.

Æolii solvunt in πσ, πέλοψ πέλοπς, κύκλωψ κύκλωπς, quos Latini imitantur.

Iidem initio literas transponunt, ψέλλιον σπέλλιον, ψαλὶς σπάλις spilla Etrusce ψύλλα σπύλλα pulex.

Contra coalescit è πς, ὀπίσω, syncope, apocope, & trope ἀψ.

Sic σφὲ metathesi φσέ, & Dorice ψὶν, ex quo ipse, sa, sum.

Cadit initio ψάμαθος ἄμαθος.

Latine vertitur aliquando in bs. ὄψον obsonium, ἄψυρτος Absyrtus, ἀψίνθιον absinthium.

Ω μέγα.

Quomodo esset pronunciandum, diximus in o micro.

Fit Dorice ex οε, ὁ ἐγώ, ὤ 'γώ Theoc. Idyl. ι. ὁ ἐξ ὤ 'ξ, ὁ ἕτερος ὥ 'τερος, τὸ ἔνδυμα. Attice τοὔνδυμα, Dorice τὤνδυμα. sic Marci pueri, Publii pueri, marcipores publipores. nam o est u breue, è duobus oo. θερμόοδων θερμώδων.

Ionice & Dorice ex οα. βύαξ βῶξ, ὁ Αδωνις ὤ 'δωνις, τὸ ἀμπέχονον τὠμπέχονον, τὸ ἄγαλμα τὤγαλμα, & τῷ ἀγάλματι τὠγάλματι, τοῦ Απόλλων⊕, τὠπόλλον⊕ Call. τὸ ἀπό, τὠπό, ὁ ἄνθρωπος, ὤ 'νθρωπος, ὁ ἄεισος ὤεισος Æolice cum tenui. nam Ionice diceretur ὤεισος, ut ὁ ἄλλος ὤ 'λλ⊕. Latini coago cogo, coagito cogito.

Iones etiam ex οη. βοήσω βώσω, νοήσω νώσω, ἐννοησάμενος ἐννωσάμενος, νοήθητι νώθητι, βοηθεῖν βωθεῖν, τὸ ἥμισυ τὤμισυ, ὀγδοήκοντα ὀγδώκοντα octoginta.

Sic è νη priuante particula & ὀδοὺς, νηοδὸς νωδός, νη & ὄνομα, νηόνυμος νώνυμος.

Poëtæ in circunflexis secundæ mutant α in ω. ἡβάω ἡβώω, εἶθ' ὡς ἡβώοιμι, δράω δρώω, ζάω ζώω, μνοινάω μνοινώω.

Bœotice, ut docent grammatici, ἀρχόμενος ὤρχμενος, ἄεισος ὤεισος. Latine ἀρῶ & ἀρῶμαι oro.

Punicè Ba βῶ, ex quo βαίνω. Qittan cottone.

In grauitonis poëtice vertitur ε in ω, & fiunt circunflexa secundæ, τρέπω τρωπάω ῶ, νέμω νωμάω ῶ, στρέφω στρωφάω ῶ, τρέχω τρωχάω ῶ.

Sic πλέω πλώω, sed grauitonum, & ῥέω secundum quosdam ῥώω.

Η in ω propter sonum pleniorem. πτήσσω πτώσσω, ψήχω ψώχω, ῥήγνυμι ἔρρωγα, ῥωγαλέ⊕ ῥωχμός, συνοχέω συνώχηκα, συνωχηκώς, συνώχωκα, κυρτὼν ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε, οἴχω οἰχήσω ᾤχηκα & ᾤχωκα, μιμέληκε vel μεμόληκε μέμβλωκε, cum epenthesi β, παρμέμβλωκεν Ιλ. δ. quidam addunt πέπλωκα, à πεδῶ πεπέδηκα, syncope & trope πέπλωκα.

Sic μαλῶπις Ion. μαλῶπις communiter, ἀρηγός ἀρωγός. Latine πρηνὴς pronus, ιη io.

Attici

Attici in nominibus tertiæ mutant ο in ω, & α purum in ε, λαὸς λεὼς, ναὸς νεὼς, κάλος κάλως. *Non mutant tonum nisi in duobus,* λαγὸς λαγῶς, ὄρφος ὀρφῶς. *quidam addunt* ταῶς, *Athen. scribendum dicit* λαγὼς ὀρφώς.

Sic σωτὴρ σωτὴρ, θεοὶ σωτῆρες ἐάων, πότης πώτης, πόμα πῶμα *Nicander,* ἔκπωμα *communiter.*

Poëtæ in verbis tertiæ contractorum mutat ο in ω, δόω δώω, δώωμεν Ιλ. η, χόω χώω, σόω σώω, *ex quo fit* σώζω, *ut* μύω μύζω. *Latine* μόρα *mora.*

Dorienses ο in ω, ὄρος ὤρος, κόρος κῶρος, πολύπους πώλυπος, πολέομαι πωλέομαι, πωλεύμενοι Οδ. β. γόνατα γώνατα.

Huc pertinet, δόμα δῶμα, Διόνυσος Διώνυσος.

Ionice δεῦρο δεύρω. *Æolice* ὅσα ὤσα, ὅμοιος ὤμοιος, *ut supra* ὅμοιος. *ut alia sit notio.*

Quædam in compositione ο mutant in ω, ὄνυξ πολυώνυξ, ἐξώνυξ. ὀρύσσω διώρυξ, κατώρυξ, τομβωρύχος, φρεορύχος, τοιχωρύχος, *at* τυμβορύκης, φρεορύκης, τοιχορύκης, *quia sequitur syllaba positione longa.* ὄνομα ἐπώνυμος, ἀνώνυμος, πολυώνυμος, *secundum ο in ω.* ὄρος ἀκρώρεια, ὀβολὸς τριώβολον, ὀβελὸς πεμπώβολον, ὄλλω ἀπώλεια, ἐξώλης. ὀμῶ ἀπώμοτος, ὁρκώμοτος, αὐτομοσία, ὀφθαλμὸς ἐπώφθαλμον. στοὰ περίστωον, στωϊκός. ὀδύνη ὀπώδυνος. ὄρφος διώροφος, τριώροφος, *cum breuis syllaba antecedit, alioqui* χρυσόροφος, ὑψόροφος, αὐτόροφος.

Sic ὄλεθρος ἀνώλεθρος, ἐπώλεθρος, *at* ψυχόλεθρος, ἀνθρωπόλεθρος. γηρωβοσκὸς, γηρωκόμος. *sequentibus duabus consonantibus,* γηροκόμος, γηροτρόφος, στόμα, *diminut.* στωμύλος.

Au Dorice in ω, αὖλαξ ὦλαξ, αὔλακα ὦλκα.

Ionice τραῦμα τρῶμα. *Latine Plaustrum plostrum, Claudius Clodius, Punice Baucal* βαύκαλις *boccale,* τραυλὸς, *apud nos troglio, Claustrum chiostro, Audio odo.*

Sic ου *Ionice in* ω, & *Dorice,* οὖν ὦν, γοῦν γῶν, βοῦν βῶν, βουσὶ βωσὶ, σάου σάω. *Dorice* οὐρανὸς ὠρανὸς, δοῦλος δῶλος, βουλὴ βωλὰ, λουτρὸν λωτρὸν, λουτροχόος λωτροχόος, μοῦσα μῶσα, λιποῦσα λιπῶσα, ἰδοῦσα ἰδῶσα, λαλοῦσα λαλῶσα. *sic* δυόδεκα, *metathesi* δούδεκα δώδεκα.

Attici veteres aliquando ω interponunt, ἀφεῖκα ἀφέωκα, ἀφέωμαι, εἶθα εἴωθα & ἔωθα.

Ω *syncope*

Ω syncope aliquando tollitur, ὀπίσωθεν ὄπιθεν, πρόσωθεν πρόθεν, προσίω πρῶ, & Dorice πρᾶν.

Et poëtice ἑκατέρωθεν ἑκάτερθεν. κυνώτερον κύντερον.

Latine κορώνη cornix, X additur ut μήτηρ matrix, ἀλώπηξ vulpes. nam Æolice additur digamma, Ϝαλώπαξ.

Ω in υ, φῶρ, fur. Syriace Mot muto moveo.

De diphthongis.

E diphthongis duæ recte pronunciantur. αυ au, & ευ, ut apud Latinos audio, Eurus.

Reliquæ perperam: nam vulgo inter αι & ε: ει, οι, η, ῃ, ι, υ, nullum discrimen existit. Quod omnino absurdum est. Nos conjecturas & rationes nostras nativæ pronunciationis quibus nitamur in medium proferemus. Dionysius enim de his nihil omnino scribit, cum singulas literas diligenter sit persecutus.

Αι, Latine Æ.

Pronuncianda ut ai raptim, ut qui ejulat. Theocrit. Id. τ. νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον, αἶ αἶ. Quæ est vox ejulantis, atque eadem prima Αἴαντος syllaba, quam hyacinthi foliis insculptam fuisse poëtæ fabulantur. Est præterea particula apud Pœnos male ominantis & minantis. Vai, Græcis οὐαὶ, Etrusce guai.

Cum itaque soni naturales, ut lugentium, ridentium, suspirantium nunquam varientur, quis non videat pronunciandum ai, quæ vox lamentationi aptissima est, à neminéque non agnoscitur?

Quinetiam Καῖσαρ in vetustissimis Arabum libris scribitur Caisar, atque hoc modo ab omnibus pronunciatur, ut Latine Αἴας Ajax, Μαῖα Maja. Postremo Quintilian. docet Græcos αι semper pronunciare per a & i.

Hoc recepto, quod meo quidem judicio infirmari non potest, facile erit in aliis rationem reperire. tametsi, πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι. Quod præsertim inventis frugibus non humanum est, sed suillum. Hæc tamen dicimus, non ut è vulgi ore hunc morem depravatum extorqueamus (facilius enim Herculi clavam) sed ut ingeniosis veram rationem, si possit fieri, ostendamus.

Ει itaque, est ei cito expressum, θεῖος theios, εἶα eia.

Οι oi, ut hoi Hebræorum, οἴμοι oime Etrusc. Τροία *Troja, bisyllabum utrunque, ut Troïa gaza, trisyllabum.*

Ου ut ou Gallicum, οὗτος houtos.

Omnes diphthongi aliqua interjectione exprimi possunt, αι ai ejulantis, αυ hau, ει hei, ευ heu, οι oi Etrusce, ut ου ou.

Fit ex αϊ, πάϊς παῖς. Sic apud Varr. Phaëton Phæton, sed duriuscule. errant qui putant à Virgil. æripedem pro aëripede scribi, cum expresserit χαλκόποδα.

Η Ionice & poëtice in fine nominum quorundam mutatur in αι, addito etiam α, νίκη νικαία, δίκη δικαία, ἀκλὴ ἀκλαία, προνομὴ προνομαία, δίνη δίναία, φώκη φωκαία, σελήνη σεληναία, καλάμη καλαμαία. *vel η,* ἀρχὴ ἀρχαίη, ἀνάγκη ἀναγκαίη, Ἀθήνη Ἀθηναίη, γαλήνη γαληναίη.

Æolice μιμνήσκω μιμναίσκω, θνήσκω θναίσκω, ἡμίονος αἰμίονος, Ἡσίοδος. Αἰσίοδος, νὴ ναί. *ut poëtice* χρησιμῶ χραισμῶ.

Attici in verbis poëticis, αει contrahunt in αι, φαείνω φαίνω, ἀείρω ἄιρω, ἀεικίζω αἰκίζω. *Sic Hom.* ἀείρας ἄιρας, *sic* δάειρα δᾶιρα.

Dorienses in penultima verborum, ει in αι, φθείρω φθαίρω, κλείνω κλαίνω. *Sic* εἶκε αἶκε, εἶθε αἶθε, κύπειρον κύπαιρον. *Cretes* ὄνειρος ὄναιρος, *ο in α.* βλητὴ βλαιτὴ *Laconice. Æoles* φάσι φαισί. *Latini* σκηνὴ *scæna. sic forte* εἰκὼς, *æquus Latine, ex quo* ἐπιείκεια *æquitas.*

Additur in hoc verbo, κραίνω κραιαίνω.

Cadit, αἰγυπιὸς γὺψ, γυπός. *ut Etrusce, Æramen rame, Ærugo ruggine.*

Dividitur propter metrum, δαῖς δάϊς. *Latini aulai, aquai terrai, frugiferai.*

Eliditur, ὅσαι ἡμέραι ὁσημέραι, βούλομαι ἐγώ.

Fit Attice ex α articuli, & iota nominis, τὰ ἱμάτια θαἰμάτια.

Αι aliquando in E breve, ἔλαιον *oleum,* ἐλαία *olea,* βεβαιῶ *voveo. & in I breve,* βασκαίνω *fascino.*

Αυ.

Αυ.

Fit ex αε, ἀέξω αὔξω. & solvitur, αὐςαλέ@ ἀϋςαλέ@. εἴκεν ἀϋςαλέ@, Οδ τ. contra ἀΰω αὖεν, Ιλ.λ. pro ἤυε. mutatur aliquando α in η, γραῦς γρηΰς.

Ει.

Fit è duobus εε, ut Δημοσθένεες Δημοσθένεις, ποίεε ποίει.

Fœminina in η, Ionice producuntur aliquando in εια, Πηνελόπη Penelope, Πηνελόπεια Penelopea. κολώνη κολώνεια, ἐρήμη ἐρήμεια.

Æolii η in ει, Πηλεὺς Πείλευς, Νηρεὺς Νείρευς, πένης πένεις, paroxytona. Attici κήρυλ@ κείρυλ@.

Bœoti, ut docet Heraclides, nunquam utuntur η in sua natura, sed mutant in ει, τίθημι τίθειμι, κίρνημι κίρνειμι, ἵςημι ἵςειμι, ἡμὶ & ἦμι, εἰμὶ & εἶμι, τέθηκα τέθεικα. Quæ tria in communem usum pervenerunt. ἥρωες εἵρωες.

Prisci Attici οι in ει, δυοῖν δυεῖν Thucyd. ποῖ@ πεῖ@, οἶκοι οἶκει, Eust. In uno & in ει, ἐλεύθω εἰλείθυια, pro ἐλεύθεια.

Nomina composita ab ἦθος, κέρδ@, παθεῖν, μαθεῖν, in penultima habent ει, cum tono in tertia à fine. Et eadem ι tantum cum acuto in penultima, ἀήθεια ἀηθία, φιλοκέρδεια φιλοκερδία, ἀπάθεια, ἀπαθία, ἀμάθεια ἀμαθία. & alia pauca, ὠφέλεια ὠφελία, ἀμάρεια ἀμαρία, ἀφυΐα ἀφύεια Alexis, ἀτυχία ἀτυχεία, Soph. In omnibus usitatius est ι. ut ἀμαθία, οἰκωφελία κοινωφελία cum ι tantum.

Quæ ducuntur à mascul. in ης, ut præcepit Theodorus, in εια proparoxytona, εὐγενὴς εὐγένεια, ἀσθενὴς ἀσθένεια.

Ionice autem cum iota paroxytona, εὐγενία, ἀσθενία.

Nomina quæ ducuntur à verbis in ευω, in penul. habent ει, δουλεύω δουλεία, πρεσβεύω πρεσβεία. excipiuntur προεδρεύω προεδρία προεστεδρία, συμβουλεύω συμβουλία, παρθενεύω παρθενία, ἀσωτεύω ἀσωτία, ἡγεμονεύω ἡγεμονία, φιλανθρωπεύω φιλανθρωπία, quæ habent ι.

Quæ ducuntur à præsentibus, μήδω Μήδεια, θέρω θέρεια. Quæ veniunt à mascul. in ηρ, σωτὴρ σώτειρα, πίηρ πίειρα, ἀνὴρ δηϊάνειρα.

Et

Et quæ exeunt in ειος proparoxytona verbalia, μάττω μάγειρος, πέττω πέπτειρος. Possessiva similia & possessivorum, οἶκος οἰκεῖος, ἀνὴρ ἀνδρεῖος, θεὸς θεῖος, ἄνθρωπος ἀνθρώπειος, Ἀριστοτέλης ἀριστοτέλειος.

Adverbia multa in ει desinunt, cum antecedit pura vocalis, vel θ, λ, μ, ξ, χ, ψ, αὐτοβοεὶ, ἀμοχθεὶ, ἀσολεὶ, πανδημεὶ, αὐτολεξεὶ, ἀμαχεὶ, αὐτοψεί. præter ἀνυστὶ, πρεφὶ, ἀνωνυμὶ, cum ι. si alia litera præeat ι. præter ἀθαμβεὶ, ἀκηρυκτεὶ, ἀνοικτεὶ, ἀσπουδεὶ, πανθοινεί.

Attici aliquando εο contrahunt in ει, πλέον πλεῖν, δέον δεῖν.

Ει poëtice aliquando abundat, ἑξῆς ἑξείης, ἔδει ἐείδει, vel soluta dipthongo additur ε, ᾔδει ἤϊδει, & ἠείδει.

Attice in quibusdam verbis eliditur, ὀφείλω ὄφλω, ἐγείρω ἔγρω, ἀγείρω ἄγρω.

Dividitur, εἴκω εἴσκω, ἐΐσκω, ἐΐκτην dualis pro εἰκάτην.

Ionice ε mutatur in η, ἀγγεῖον ἀγγήϊον, κλεῖς κληΐς.

Ει Latine in I longum, Θάλεια Thalia, Δαρεῖος Darius, λείβω libo, δείκω dico. Nam nihil aliud est dicere, quàm ostendere animi sententiam.

Et veteres Latini I longum scribebant ei, ut capteivei, puerei, mendacei, In E breve, πειρῶ vel πειρῶμαι, perior ex quo experior.

In E longum, Ἀλεξάνδρεια, Alexandrea supplex. Hor.

Ευ.

Ου Æolicè & Doricè in ευ, ποιούμενος ποιεύμενος, ἀκούμενος ἀκεύμενος, δέκου δέκευ Ionice, ἔρεβος ἐρέβους ἐρέβευς, ἐμοῦ ἐμεῦ, σοῦ σεῦ, οὗ εὗ, Ιλ. ω. ὅτε οὔτε εὖτε.

Ex εο fit θεός θεῦς, θεὸν θεῦν, ἐκχέοντα ἐκχεῦντα, πλέονες πλεῦνες, πλέονος πλεῦνος, πλέον πλεῦν, ἀξιοῦμαι ἀξιεῦμαι, δικαιοῦμαι δικαιεῦμαι, ἐδικαίευ, ἐξανδραποδιεῦνται, Ionice.

Ω in ευ Dor. ἠγάπων ἐγάπευν, sed rarò, ὀπτώμενος ὀπτεύμενος Theoc. θεώμενος θεεύμενος Herod. Dividitur, εὖς, ἐΰς πάϊς Ἀγχίσαο, & ἠΰς ἠέος, & hyperthesi ἐήος.

Vertitur aliquando in I breve, πεύκη picea.

Οι Latine œ.

Contrahitur ex ο & ι, ὄϊς, φθόϊς, Attice οἶς, φθοῖς. τὸ ἱμάτιον θοἰμάτιον. Et aliquando dividitur, οἴω, ex quo οἴομαι, ὀΐω & ὀΐομαι, κοῖλον κόϊλον Æolice. χροία χροΐα Callim.

Ω à Bœotis vertitur in οι, ἥρως ἥροιος, αἰδῶς αἰδοῖος, ἠῶς ἠοῖος, πατρῷος πατροῖος, γελῶος γελοῖος. quæ tamen Attici recipiunt. Sic Latine κωμωδία comœdia, τραγωδία tragœdia.

Æoles verò ει in οι convertunt, ὄνειρος ὄνοιρος. Et ȣ in accusativo plur. τοὺς ἵππȣς, τοῖς ἵπποις. Sed potius videtur antiptosis. Et in infin. tertiæ contract. ὑψȣ̃ν ὕψοις, χρυσȣ̃ν χρύσοις, paroxytone. Cretenses αὐτȣ̃ αὐτοῖ.

Syracusani mutant ω in adverbiis in οι, ἁρμῶ ἁρμοῖ, ἔξω ἐξοῖ, ἐνταυτῷ ἐνταυτοῖ, & trope ἐνταυθοῖ.

Quæ ducuntur à nominib. in ος, habent sæpe οι inflexum, ἄλλος ἀλλοῖος, ὁμὸς ὁμοῖος, ἕτερος ἑτεροῖος, πᾶς, παντὸς παντοῖος.

Et quæ à nominibus in ȣς, νȣ̃ς ἄνοια, βȣ̃ς εὔβοια, πλȣ̃ς ἄπλοια.

Οι abundat semel apud Homerum in ἠῷοι dativo, ἠὼς, ἠόος ἠȣ̃ς, ἠόϊ ἠοῖ, addito οι ἠοῖοι. περὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τάχεσι θωρηχθέντες, Ιλ. σ.

Ου.

Fit ex οε Attice, & οο, & εο, λοέω λȣ́ω, τὸ ἔργον τȣ̃ργον, προέλεγον προὔλεγον, προέσῃ προὔσῃ, τὸ ὄνομα τȣ̃νομα, ποιέομαι ποιȣ̃μαι.

Crasi ex οι υ. ἐμοὶ ὑποδιώνη, ἐμȣ̀ ποδιώνη. αυ in ȣ. ἀπαυρήσας ἀπȣ̃ρας syncope. Ιλ. α. ut Latine Claudo cludo, Causa excuso, accuso. Et ω, σπεύδω σπȣδή.

Fit etiam crasi ex οι ε Aristoph. Vesp. ἔπειτα τȣ́τοις τοῖς προβάτοισι μȣ̃ δοκεῖ. pro μοι ἐδόκει.

Cæteræ diphthongi mutatione factæ sunt, atque idcirco vocantur impropriæ.

ᾳ

Fit ex αι in contractis. βοάῃ βοᾷ. Non tamen in infinitivo.

βοάειν

βοάειν βοᾷν, sed βοᾶν. καὶ ἂν κἄν. Nam ut docent grammatici ante, nihil esse debet μὴ ἐκφωνούμενον. Tametsi Gaza vult diph. in omnibus infin. βοᾷν. ποιεῖν. διψῆν. præter ζῆν. In α autem, η, ω iota vocatur μὴ ἐκφωνούμενον, quòd non pronuncietur.

Poëtæ ἀείδω, oratores ᾄδω.

Æolii verò iota non subscribunt, sed adscribunt separatim, βοάις, βοαῖ.

Poëtæ δαΐδες, δαΐδων, ὑπολαμπομένάων, oratores δᾷδες. sic αΐσσω ᾄσσω, & Attice ᾄττω, ἀΐδης ᾅδης.

Fit crasi ex η αι, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ. ἐν ᾐθιοπίᾳ.

ᾳ Ionice in ηι, ῥᾴδιον, ῥηΐδιον, θρᾷξ θρῆϊξ, θρήϊκες ἀκρόκομοι, Θρᾷσσα Θρηΐσσα. Threissa fatigat Harpalice. Virgilius.

η

Fit ex αι in incrementis, αἴρω, ἦρον. Non tamen ἦρκα, ἦρα in quibus multi falluntur. Fiunt enim à futuro in quo non est ι αἴρω, ἀρῶ, ἦρκα ἦρα. Quod ostendit participium ἄρας ἄραντος: alioqui rediret αι, ut αἰτῶ, ᾔτησα, αἰτήσας, quia etiam in futuro servatur ι, αἰτήσω. sic φαίνω, φανῶ, πέφηνα, ἔφηνα sine iotâ.

Attici in tertiâ declinatione contract. ει in η. ἱππεῖς ἱππῆς βασιλεῖς βασιλῆς.

Ex ηι, Νηρηΐδες Νηρῇδες. crasi. ἠϊὼν ᾐών. Θρήϊσσα Θρῇσσα Me nunc Thressa Chlöe regit. Horat.

Iones in dativ. plural. primæ & secundæ αι in η. quod disertè Eustathius & Zezes præcipiunt. λησταῖς λῃστῇσι. μούσαις μούσῃσι. Quod Attici in adverbiis receperunt. Θήβῃσι. Ἀθήνῃσι. pro ἐν Θήβαις. ἐν Ἀθήναις.

Homerus facit suavitatis causâ. κραιαίνω. κρααίνω. κραίαινον. imperf. κρήαινον. Ιλ. α. κρῆνον Οδ. υ. à κραίνω. Sic καίω. ἔκηον. Οδ. ι. μαίων μήων. μαιονία μηονίη.

Dividitur aliquando poëticè κληδὼν κληϊδών.

Priscianus aït ει Æolibus in η verti. Δημοσθένει Δημοσθένη. εἶπον ἦπον. ut ab Atticis, vel Ionibus. μεῖον μῆον. πλεῖον πλῆον. quod nunquam memini me legisse.

ω.

Fit ex αοι. βοάοιμι βοῷμι, ἀοιδὴ ᾠδὴ, ἀοιδὸς ᾠδός. & ex αι. καὶ οἶνος κᾦνος, καὶ ὁ χῶ.

Et ex οι α Ionice. οἱ ἄνθρωποι ὥνθρωποι. & Dor. ex οι αι, οἱ αἰπόλοι ὡ'πόλοι.

Ex ω οι ἐγὼ οἶμαι ἐγῷμαι, ἐγὼ οἶδα ἐγῷδα. Attice.

Ex αϊ. ἡρωΐναι ἡρῷναι Aristoph. Ηρωΐδης Ηρώδης, ὑπερώϊον ὑπερῷον, λώϊον λῷον, πατρώϊον πατρῷον.

In incrementis verborum ex οι, οἰκτείρω ᾤκτειρον.

Homerus aliquando resolvit, πᾶσαι δ' ωΐγνυντο πύλαι. Ιλ. θ. pro ᾤγνυντο ab οἴγνυμι. sic ωϊξε. Ιλ.ω. pro ᾦξε vel ἔωξε.

Attice ex οι. κλοιὸς κλωός.

Æolii in dativ. eximunt ι. τῷ σοφῷ, τῶ σοφῶ, ut grammatici tradunt.

ην.

Reperitur fere tantum in incrementis, εὔχομαι ηὐχόμην, εὕδω ηὗδον.

Contrahitur Dorice ex αυ εὐ. καὶ εὖ, κηὖ Theocr. κηὖ μὲν τὰ γλαύκας ἀγκρύομαι. & ex η εὐ. ἐὰν ἢ μὴ ὕρω. Aristophan. pro μὴ εὕρω.

υι.

Nunquam scribitur nisi sequente vocali, idque ferme in penultima, μυῖα, ἅρπυια.

Proprie in partic. fœm. activi & medii paracimeni. τετυφυῖα τετυπυῖα.

In verbis raro. ὀπυίω ὤπυιον. Ceteris temporibus caret, & errant qui ea formant, ut Gaza qui format ζευγνύμι. Cum, ut diximus ante consonantem non scribatur.

Pronunciatur ut ui in Cui monosyllabo, ut docet Terentianus.

Ωυ, ου.

Propria est Ionum, qui ο αυ contrahunt in ωυ, ὁ αὐτὸς ὡυτὸς, τὸ αὐτὸ τὠυτὸ, quod fit quoties duæ voces coëunt. Cum unum est verbum, dividitur, ut Eustathius docet, θαυμάσιος θωϋμάσιος, ἑαυτοῦ ἑωϋτοῦ.

De Syllabis quibusdam.

Syllabæ quædam sic aliis particulis affiguntur, ut nunquam separatæ cernantur. De quibus pauca dicere, ut earum vis intelligatur, à re non erit, credo, alienum.

Quædam sunt, quæ initio affixæ significationem augent & insigniorem faciunt, idque tantum apud poëtas.

Ερι, ἐρίτιμος, ἐρίδουπος, ἐριστάφυλος. Αρι, ἀρίδηλος, ἀρίγνωτος, ἀριδείκετος. Ζα, ζάπλουτος, ζαχρειὴς ζαμενής. Βρι, βριήπυος, βρίαχος, βριάρεως. Δα, δαφοινὸς, ἀ φόνος. Βου, βουγάϊος, βούπεινα, βούλιμος, βούπαις. Αγα, ἀγακλυτὸς, Ἀγαμέμνων, ἀγάζηλος, ἀγακλεής· *ab* ἄγαν, *ut* ἀγάννιφος. Ιππο *apud medicos*, ἱπποσέλινον, ἱππομάραθον, ἱππολάπαθον.

Duæ negant, νε, νη.

Νέποδες, ἤγουν οἱ ἄποδες ἰχθύες, *ut Latine nefandus, nefastus, neuter, nequeo.* νήποινος ἀ ποινὴ, νήπλεκτος ἀ πλέκω, νηπενθὲς ἀ πένθος.

Contrahitur sequente vocali, νη & ὄνομα, νώνυμος, νη & ὀδοὺς, νωδός. νε & ἀριθμὸς, νήριθμος, νε ἐσθίω, νῆστις, νε ἄνεμος νηνέμος, νηνεμία. νε ἔλεος νηλής : *ut Latine ne volo nolo, ne ullus nullus, ne homo nemo. cadit aspiratio, ut præhibeo præbeo. Sic* νε ἁμαρτῶ νημερτής, ἀκεστὸς, νήκεστος.

Lacones utuntur in suis compositis particula, ἄδα *ab* ἄδην, *quæ auget,* αὖρα ἄδαυρα, αὖον ἄδδαυον, ἄσαν, *id est* ἔβλαψαν, ἄδασαν.

In fine φι, *vel* φιν.

Frequens apud poëtas ad explendum metrum, idque in omnibus ferè casibus, ὅδος ἑτέρηφι, *pro* ἑτέρα. *Hesiod. Ergis.* ἀπὸ νευρῆφιν, νευρῆς. Ιλ. θ. ἐπ' ἐσχαρόφιν· ἐσχάρα. Οδ. ε. ἐς εὐνῆφι, εὐνῆν. *Hesiod. Erg.* οὐρανίαφι φίλη, ὦ οὐρανία. παρὲξ κοτυληδονόφιν, κοτυληδόσι. Οδ. ε. παρ' αὐτόφι, αὐτάς. Ιλ. ν. ἐκ ποντόφιν, πόντου. Οδ. ω. ἐπ' ἰκριόφιν, ἰκρίῳ. Οδ. γ. ἀπ' ὀστεόφιν, ὀστέων. Οδ. ξ. δακρυόφιν, δακρύοις, Οδ. ε. ὀστεόφιν, ὀστᾶ, *accu.* Οδ. π. ἐξ ἐρέβεσφιν, ἐρέβους. Οδ. ι. ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσφιν, ὄρεσι. Οδ. τ. παρὰ ναῦφιν, νηῶν. Ιλ. μ. ἀμφὶ στήθεσφι, στήθη, Ιλ. β. *Urbanus.*

Cum

Cum articulo, ἦφι βίηφι, ἤγουν τῇ αὐτοῦ βίᾳ, Ιλ. χ.

Pro pronomine, θύρηφι, ἤγουν ἔξω. *Hipp. de Superf.* θύρηφι τῶν αἰδοίων, ἤγουν ἔξω.

Δε, Σε, Ζε.

Hæ tres syllabæ in fine additæ adverbia ad locum significant, οἴκαδε, μέγαρόνδε.

Poëtæ quidem accusativis addunt, οὐρανόνδε, ἀγρόνδε, ὄλυμπόνδε, οἰκόνδε, τέλοσδε: *semel genitivo*, ἀΐδόσδε, *ut semel pronom.* ὑμέτερόνδε, Ιλ. χ. ἤγουν δῶμα. ἐκεῖσε, πόσε, ἑτέρωσε, ἄλλοσε, Θήβαζε, Αθήναζε, χαμάζε, ἔραζε.

Θεν *motum è loco*.

Αθήνηθεν, Θήβηθεν, οἴκοθεν, ἔνθεν, πόθεν, ὁπόθεν, ἐνθένδε *etiam. nam simplex est* ἔνθεν. βοτάνηθεν, ἀγρόθεν, ἀπὸ κρῆθεν *Hesiod.* ἤγουν, τῆς κεφαλῆς, ἐξ οὐρανόθεν, ἀπ' οὐρανόθεν. *poëtice abundat præpositio.*

Θα.

Ab Æoliis paragogicè additur secundis personis verborum, Præsens ποθορῆσθα, *Theocr.* χρὴ χρῆσθα. *Laconice.* δηδοῖσθα, Ιλ. τ. *Imperfect.* ἦς ἦσθα. *Perfectum* οἶδα, οἶδας, οἶδασθα, *sync.* οἶσθα. *Plusquam perfect.* ἤδεισθα, *Hom. Futur.* εἶσθα, Οδ. τ. *vel præsens pro futuro. Opt.* κλαίοισθα, Ιλ. ω. προφύγοισθα. Οδ. χ. *Subjunct.* σπένδῃσθα, Ιλ. λ.

Χι.

In fine raro abundat, ἦ, ἦχι, *Doric.* ἆχι, *ut* ἆχι λίχα μέγα σᾶμα, ἤγουν ὅπου τοῦ λίχου τὸ μέγα μνημεῖον.

Ναὶ, ναιχὶ, *Theod. & Etym. Sic* οὐ οὐχὶ *Attice, Ionice* οὐκί.

Δην.

Adverbia quædam, ἀριστίνδην, ἀσχιστίνδην.

Δα.

Nomina ludorum adverbii forma, μυΐνδα, δραπετίνδα.

Θι.

Poëtæ imperativos etiam gravitonos aliquando terminant in θι, δείδω, *medium præterit.* δέδια, *imper.* δέδιε δέδιθι, & δείδιθι. ἀνώγω, ἄνωγε ἄνωχθι, γ *in* χ, κράζω, κέκραγα, κέκραχε, κέκραχθι. *Aliqui tamen à* κεκράγηθι, ἀνώγηθι, *syncope, ab* ἀνώγημι, κεκράγημι. κλύε κλῦθι, δύε δῦθι, *inflexa: quidam ducunt à* κλῦμι, δῦμι. πίω, πίε, πίεθι, & *syncop. vel crasi potius* πῖθι. *A circunflex.* πλέω, πλεῖθι *Ionice*, ζῶ, ζῆθι. *vel à* πλῆμι, ζῆμι.

Adverbia quædam in loco exeunt in θι. οὐρανόθι, πόθι, αὐτόθι, & *syncope* αὖθι, ἑτέρωθι.

Syncope.

Quoniam verò ad syllabas syncope spectare videtur, de ea quoque hoc loco aliquid dicendum.

Hæc Ionibus & poëtis familiaris. πλέονες, *Ion.* πλέες, πλέονας πλέας, ὀρόδαμνος ὄραμνος, ἐξαίρετος, *poëtice* ἔξαιτος, μονώνυξ μώνυξ, κατόμορος κάμμορος, ὁμόπατρας ὄπατρας, ὁμοετέας οἰετέας, ὁμότειχας ὄτειχας, *omnia cum tenui.* ὁμογάστειος ὀγάστειος, ὁμόξυλον ὄξυλον, ἀμφιφορεῦς ἀμφορεύς. οἴμημα οἶμα, παχύτερον πάχετον. *Cretes*, αὐτὸς αὖς. *Æoles*, ἀνεμώνη ἀμώνα.

In verbis.

Ηλυθον ἦλθον, ἥλατο ἆλτο *cum tenui.* ὤρετο ὦρτο, δεδάηκα δέδαα, *ut* ἕστηκα ἕσταα, βέβηκα βέβαα *Ionice.* μέμηκα μέμαα. *Participia*, δεδαὼς, ῶτος. ἑσταὼς, ῶτος. βεβαὼς, ῶτος. μεμαὼς, ῶτος. & ἑστὼς, βεβὼς, μεμώς. *Fœm.* ἑσταῦα, μεμαῦα, βεβαῦα. & ἑστῶσα, μεμῶσα, βεβῶσα. *At* γεγαὼς & γεγὼς, & γεγαῦα γεγῶσα, *non à* γέγηκα, *sed à* γέγονα *veteres ducunt, sublato* ν, & *verso* ο *in* α. *qnidam à* γεῶ, γεγώνηκα γέγωα γέγαα. *Laconice* κατάβηθι καβάσι, θ *in* σ. πεπόνηθε πέποθε, ἠρέκαμεν ἤρημεν, κατάκλανε *impera.* κάκλανε Βελλεροφόντην, ἐπέπλωσας ἔπεπλως, φθάρηθι φθάρθι, στρηθῆναι στέρθεμεν *Æol.* ἔφασο φάο, ἄφισο ἄφε, ὄπισω ἄψ, ἠπειλησάτην ἀπειλήτην, ἀλεξήσασθαι ἀλέξασθαι, ἐκιχησάτην κιχήτην, ἐβεβαήκεισαν βέβασαν, ἐμεμαήκεισαν μέμασαν, ἐμεμάητε μέματε, ἑστήκεισαν ἕστασαν, ἀν-

ἄσητ

ἄσητε ἄϋασε, ἴσασι ἴσω *Attice.* αὐήκαμεν αὔημεν, δεδίαμεν δείδιμεν, φίλησαι φίλαι, εἰδηκὼς εἰδὼς, ἐχηγέρεαθε ἐχήγορθε, κεντῆσαι κένσαι, ἐσδύετο σδῦτο. ἐργάσῃ, ἐξαλάσῃ, σκεδάσῃ, ἐργᾷ, ἐξελᾷ, σκεδᾷ, *Bœotice & Ionice,* αὐένεαθεν ἄκηκαθεν.

Apocope.

Ἄλλοτε ἀπὸ, ὅτι ὅ, κάρηνον κάρη, κρῖμνον κρῖ, δάκρυον δάκρυ, ῥάδιον ῥά, βελφὸν βεῖ, μεσήνη μέση, ἥλιος ἥλ, *Eustath. quæ omnia non flectuntur.* δῶμα δῶ, ζέφιμον ζέφι, γλαφυρὸν γλάφυ, παῦσαι παῦ, *Dorice ex Ælio Dionysio.* ἱδρῶτι ἱδρῶ, κατάβαθι κατάβα, ἀνάβαθι ἀνάβα, ἔταζε ἔτα, σάωζε σάω. Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, κυκεῶνα κυκεῶ.

De ACCENTIBUS.

ΠΡΟΣΩ'ΔΙΑ est, ut Grammatici docent, τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτε, Tenor vocis ejus, quæ literis exprimi potest. *Decem numerantur,* ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη, βραχεῖα, μακρὰ, ψιλὴ ᾿, δασεῖα ῾, ἀπόστροφος ᾿, ὑφὲν ‿, διαστολή ,.

Tres toni: acutus ´, gravis `, inflexus ῀. *Duo tempora: breve, longum. Duo spiritus: tenuis* ᾿, *densus* ῾. *Tres affectiones: apostrophus* ᾿, *hyphen* ‿, *diastole* ,.

Sed accentus legitimi omnino tres, qui etiam toni: alii septem notulæ sunt orthographiæ, nec accinuntur syllabis, ut toni.

Cur tres sint, ratio naturalis ostendit. Quot enim in corporibus physicis motionum genera sunt, totidem ipsius humanæ vocis, quæ scilicet ad motum refertur, existunt varietates.

Cum itaque corpora levia sursum, gravia deorsum versum, mediocria in orbem agitentur: ipsa etiam vox vel acuta est, & quasi levis, quæ superiora petit: vel gravis, quæ vergit deorsum: vel inter utranque media, quæ neutram in partem inclinat. Sic fiunt tres toni, acutus, gravis, inflexus. Quinetiam si figuras propius inspicias, hoc

quod dico, intelliges. Acutus enim ab imo paulatim ſcandit ʹ, gravis à ſummo deſcendit ̀, inflexus utrunque ſimul refert. Quod ſi jaculum in ſublime mittas, motum ac figuram acuti imitaberis : id cum ad ſummum pervenit, paulatim in alteram partem delabitur, quod in gravi cernis, ambo in ^, quo inflexus exprimitur.

Acutus itaque vocem tollit, gravis deprimit, ſuſtinet inflexus, & quaſi circumagit.

De his adeo multa præcipiunt grammatici, idque tam perplexè atque obſcurè, ut præſtet uſu & exercitatione pleráque diſcere. Quædam tamen, quæ generalia ſunt, eadémque facilia & neceſſaria, exponentur, ac primùm de acuto.

Veteres quidem Græci accentus pronunciabant, non ſcribebant. Quod ex Ariſtotelis Elenchis poteſt intelligi.

Acutus

Sedes habet treis : ultimam, penultimam, & tertiam à fine. *Nam ante tertiam quidem, nulla, quod ſciam, lingua præter Etruſcam, tonum collocat : ut Gallica in tertia à fine nunquam. In his enim verbis, ſéguitano, viſitano, séminano, desiderano, considerano, in quarta à fine eſt acutus. In compoſitis etiam in quinta, & ſexta, portándoſenela, desideranovici, séminanovici. Quidam vir doctiſſimus in octava quoque id obſervavit, séminanovicisene, edificanovicisene.*

Ultima acuitur ſæpe cum brevis eſt, ἀγαθὸς, πυκινὸς, γναπτεὺς, θεός.

Penultima, cùm utraque brevis, λόγος · vel longa, ἥρως · aut prior brevis, γέλως.

Tertia a fine, cùm ultima brevis, ἄγγελος, δάκτυλος, ἥρωος · Ἀγαμέμνων Ἀγάμεμνον, Ἀπόλλων Ἄπολλον, Δημοσθένης Δημόσθενες.

Quæ ſi fuerit longa, in ſequentem transfertur, ἀγγέλου, δακτύλου, ἡρώων.

Attici tamen in ſuis nominibus, tametſi ultima longa eſt, tonum non revocant, Μενέλεως, ἄγεως, πόλεων, λέξεων. communi lingua acutus eſſet in penultima.

Αι & οι pro brevi ſyllaba in fine accipiuntur, θάλασσαι, σίκελλαι, βούλομαι, τύπτεται, ἄγγελοι, δάκτυλοι, ἡμέραι, ἥμεραι.

Excipi,

Excipiantur contracta, Σαπφοῖ, Λητοῖ· & optativi, ποιήσαι, φιλοῖ· & adverbium, οἴκοι. nam οἶκοι nomen est, ut ποιῆσαι infinitivus. eadem in aliis analogia.

Quintæ declinat. genitivi & dativi bisyllabi ultimam acuunt, χείρ, χειρὸς, χειρὶ, μὴν, μηνὸς, μηνί. participia tonum non movent, ὤν, ὄντος, θεὶς, θέντος.

Gravis

Ultimam occupat, sed potestate omnes syllabas quæ alio tono carent, atque ideo vocatur tonus syllabicus, γρὰμμὰτὶκός, θὲὸλόγὸς, μὶσάνθρὼπὸς.

Ex hoc vocantur verba barytona, quæ in ultima gravem habent potestate, τύπτὼ, γράφὼ, λέγὼ.

Voces quæ separatæ in fine habent acutum, in periodis accipiunt gravem, θεός, ἀγαθός, ἀγαθοῦς. θεὸς ἀγαθὸς, τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαπᾷ.

Nisi interveniat encliticum, θεός ἐστιν ἀγαθός· vel collocetur vox in fine periodi, ὁ μὲν καλὸς, ὁ δ' οὔ.

Excipitur etiam τὶς, & τὶ interrogativa, τίς ἔγραψε; τί πεποίηκεν;

Inflexus

Fit ex acuto & gravi, ut crasis in contractis, ποιέὼ ποιῶ, ἀληθέὰ ἀληθῆ, νόος νοῦς.

Nunquam ponitur nisi in syllaba natura longa, δῶρον, δῶμα, βοῦς ῥοῦς. *At ἑσταὼς, ἑστὼς, non ἑστῶς, quia ex gravi qui est in στα, & acuto, non potest fieri inflexus.*

Duas habet sedes, ultimam, & penultimam. Cum ultima contrahitur, cujus penultima acutum habebat, semper inflectitur, βοάω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ, ἁπλόος ἁπλοῦς, διπλόος διπλοῦς. excipiuntur acc. quartæ contract. Λητόα Λητὼ, Διδόα Διδὼ, non Λητῶ Διδῶ. & dualia in ω, νόω νὼ, sic σφῶϊ, σφώ. Quòd si acutus sit in tertia à fine, in sequentem migrat, Δημοσθένεος Δημοσθένους, τριήρεα τριήρη.

Acutus in ultima brevi mutatur in inflexum cum fit longa. θεὸς, θεοῦ, κριτής, κριτοῦ, ἀγαθὸς, ἀγαθοῦ. θεῷ, κριτῇ, ἀγαθῷ.

Accusativus pluralis sequitur tonum singularis, θεὸν, θεὺς· κριτὴν, κριτάς· ἀγαθὸν, ἀγαθὺς.

Genitivus primæ & secundæ parisyl. semper inflectitur, σκύθης σκυθῶν, μῦσα μυσῶν. excipitur in prima, χρήςων, ἐτησίων, χλένων. & in secunda ἀφύων. & adjectiva, ῥόδιος ῥόδιαι ῥοδίων: præter ταχειῶν, μελαινῶν, & cætera quæ fiunt à masculinis quintæ. Et gen. plur. quintæ bisyllabi, μῆνες μηνῶν, præter illa decem, πάντων, τρώων, δμώων, παίδων, φώτων, θώων, λάων, κράτων, δάδων, φῴδων.

Omnia monosyllaba quæ fiunt ex apocope inflectuntur, δῶ, κρῖ. his adde ἰδρῶ, Ποσειδῶ, κυκεῶ.

In penultima ponitur cum est longa, & tonum habet sequente brevi, δῆμος, κλῆρος, σῶμα, βῆμα, θαῦμα.

Αι & οι in fine, ut diximus, pro brevibus accipiuntur, μῦσαι, κλῆροι.

Ευ & ε in fine, ὦ βασιλεῦ, πανταχῦ; ἰδὲ verbum, ἰδὲ adverbium. Sic ἰέ. Monosyllaba longa ex aphæresi, ἔφην, ἔφης, ἔφη. φῆν, φῆς, φῆ. ἔφυν, φῦν, φῦς, φῦ. χρῆ à χρῆμι ex apocope. brevia sunt acuta, ἔβαν βάν.

Inflexus penultimæ cum ultima fit longa, mutatur in acutum, μῦσα μύσης, κλῆρος κλήρου. vel cum syllaba accedit, σῶμα σώματος, βῆμα βήματος.

In compositione trochaica inflexum mutant in acutum, & in tertiam revocant, δῦλος ἄδυλος, δῆλος πρόδηλος, μῦσα ἔμμυσος. Sic revocant, μέζον ἔμμεζον, ὦρος πρόωρος, θυμὸς ἄθυμος. Ut omnia quintæ barytona, χάεις ἄχαεις, πόλις ἄπολις, μῆτις πολύμητις· & secundæ, ἀλκὴ ἄναλκις, κνήμη ἄκνημις.

In verbis, οἶδα σύνοιδα, οἶσθα σύνοισθα, κεῖμαι, πρόσκειμαι.

In adverbiis, πάλαι πρόπαλαι. quæ exeunt in ος composita cum α, δὲ, δυς· λόγος ἄλογος, ἄλογος· κινητὸς ἀκίνητος, ἀκίνητος, δυσκίνητος· ἑκὼν ἄεκων, crasi ἄκων.

Propria ab appellativis tono differunt, χαροπὸς, Χάροπος proprium. ἀθηναῖος, Ἀθήναιος proprium.

Et quæ fiunt è participiis, ἀλεξάμενος ἀλεξαμενὸς, σωζόμενος σωζομενὸς, δεξαμένη δεξαμενὴ, εἰαμένη εἰαμενὴ, πσάμενος

μβμ@ παμμήδος, ἀκεσάμμθ@ ἀκεσαμμήος. Χεσᾶς, Τρεσᾶς propria, à part. τρέσας, χέσας.

Quod fit significationis distinguendæ causa, βί@ βιὸς, ἄγν@ ἀγνὸς, πρωτότοκος πρωτοτόκος, ἐννάετης ἐνναετὴς, ἅρπαγὴ ἁρπάγη, κυρτὸς κύρτος.

Systole etiam accentum retrahit, δίχῆ δίχα, τριχῆ τρίχα.

Poëtæ aliquando ob metrum, ἡμῖν ἥμιν. *Tria participia*, ἴων ἰὼν, κίων κιὼν, ἕων ἑὼν, *mihi duo priora videntur fieri ab aoristis*, ἴον, ἔκιον, *ut* ἔτυπον τυπών.

Quædam inter flectendum mutant tonum, μία μιᾶς, μιᾷ, μίαν, ἄγυια ἀγυιαὶ, *Aristarchus*. πλάταια πλαταιαὶ, παῖδε παιδοῖν, χέρε χεροῖν, ἄμφω ἀμφοῖν, δύο δυοῖν. *sic* μήτηρ μητέρος. θυγάτηρ θυγατέρος. γυνὴ γυναικός. *pro* μήτερος. θυγάτερος. *ut* ῥήτωρ ῥήτορος. *adde* ταχύτης ταχυτῆτος. δηϊότης δηϊοτῆτος.

In iis quæ metaplasmo mutata sunt. διχομήνῳ διχόμηνι. μελικράτῳ μελίκρατι.

Et nomina quintæ quæ in genitivo sunt bisyllaba. βοὸς βόα. Διὸς Δία. ἀνδρὸς ἄνδρα. sic θύγατρα ex syncope. & γυναῖκα.

In tribus secundis aoristis imperat. tonus mutatur. εἰπέ. ἐλθέ, εὑρέ· pro εἶπε, ἔλθε, εὗρε (*ut* φημὶ. εἰμὶ, *pro* φῆμι, εἶμι.)

In duobus secundum Atticos, λάβε *&* ἴδε *communiter. Attice* λαβέ, ἰδέ.

Nam Attici tonos aliquando mutant. μωρὸς μῶρος, πηρὸς πῆρος, ὁμοῖ@ ὅμοι@, τρόπαιον τροπαῖον, ἕτοιμος ἑτοῖμος, ἔρημος ἐρῆμος.

Sic βδέλυρος, πόνηρος, μόχθηρος, *contra analogiam dicunt, quæ acutum in fine postulat. Hujus generis sunt* διέτης, τριέτης, πεντέτης.

Nomina in εια *&* οια *veteres Attici producebant*. ἀληθεία, ἱερεία, ἀναιδεία, ἀγνοία, προνοία, διανοία. *Nunc habent* α *breve, & ob eam causam sunt proparoxytona*, ἄγνοια, ἀλήθεια.

In nominibus quartæ parisyllab. & secundæ contractorum tonum acutum ponunt in tertia, cùm ultima est longa. πηνέλεως, πόλεως, ὄφεων. Hac ratione illud scribitur. δενδρέῳ ἐφεζόμενοι.

Præpositiones loco motæ sæpe tonum remittunt in priorem

rem syllabam. νεῶν ἄπο, τούτων πέρι, Παρνασσὸν κάτα. ὕπο · sic πάρα, ἔπι, ἔνι, μέτα. sed hæc quatuor etiam pro verbis usurpantur, πάρεστιν, ἔπεστιν, ἔνεστι, μέτεστι.

Διὰ & ἀνὰ nil mutant, ne ambigua sint propter Δία & ἄνα, à Ζεὺς & ἄναξ.

Cum inter præpositionem & verbum vel nomen, ad quod refertur præpositio, alia particula incidit, non remittitur tonus, ut τὸν δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο, & ἐξῆς ἀπὸ παῖδα καλοῦθε.

Dorienses veteres adverbia inflexa, in barytona mutant, καλῶς κάλως, σόφως, κόμψως.

Contra, παντῶς, οὑτῶς, αὐτοματῶς, παντᾶ, κρυφᾶ, ἁμᾶ, *ut in his tribus,* παιδῶν, τρωῶν, παντῶν.

Nomina & participia pluralia proparoxytona faciunt barytona, φιλοσόφοι, ὀρνίθες, καλυμμοί.

Pro inflexo gravem ponunt in γυναίκες, χήρες, ἤγουν χεῖρες, νάες · *pro acuto,* Πηλεὺς Πήλευς, Αχιλλεὺς Αχίλλευς.

Acutum è tertia à fine in secundam traducunt in aoristis, ut ἐστάσαν, ἐφάσαν, ἐλύσαν, ἐδείραν, ἐλάβον, ἐφάγον.

Futura omnia inflectunt Dor. τυψῶ, λεξῶ, νοησῶ, δωσῶ.

Poëtæ ex inflexis acuta faciunt in dativ. plural. pron. ἡμῖν ἡμὶν, ὑμῖν ὑμὶν, *idque metri causa.*

Æolii ex oxytonis barytona & proparoxytona faciunt. καλὸς κάλος, ὀξὺς ὄξυς· θῦμος, λεῦκος, βῶμος, βρέδις. δυνατὸς δυνάτος, ἱερὸς ἴερος, πλοχμὸς πλόχμος, *cum* ο· ποταμὸς πόταμος. sic χρυσίον χρύσιον.

Quædam ab Æoliis accepta in communem usum venerunt, πατὴρ ὦ πάτερ, δαὴρ ὦ δᾶερ, σωτὴρ ὦ σῶτερ, ἀνὴρ ὦ ἄνερ, εἰνάτερ, θύγατερ, Δήμητερ, δέσποτα, μητίετα, ἀκάκητα, εὐρύοπα.

Inflexum etiam in acutum, οὗτος οὕτος, ὁρῶ ὅρω, *cum tenui. In gravem,* σφραγὶς, σφραγῖδα σφραγὶν, κνημῖδα κνημὶν.

Monosyllaba longa inflectunt, ῥῶξ, πτῶξ, ῥῶψ, χροῦς, χιῶν, Ζεῦς. *quæ communiter sunt acuta.*

Omnem dictionem, ut tradit Dionysius, supra unam syllabam communiter oxytonam Æoles gravant, præter præpositiones & conjunctiones.

Voces omnes, quod ad tonos attinet, hæc nomina sortiuntur.

Acutus

Acutus	ὀξύτονον, θεός, σοφός, Acutus in ultima.
	παροξύτονον, λόγος, μόνος, Acutus in penultima.
	προπαροξύτονον, ἄγγελος, Acutus in tertia à fin.
Inflexus	περισπώμενον, νοῦς, ποιῶ, Inflexus in ultima.
	προπερισπώμενον, πτῶνες, ποιεῖτε, Infl. in penult.
Gravis	Βαρύτονον, τιμὴ, gravis in ultim. etiam potestate.
	λόγος, τύπτω sunt barytona, quasi λογὸς, τυπτὼ.

Tempora.

Longum, breve, poëtis & metricis tantum utilia ad spatia syllabarum declaranda.

Longa linea ponitur, cum anceps vocalis, & fere brevis pro longa accipitur, ἀνέψιοῦ κλαμένοιο. ψι syllaba brevis est, sed pro longa ponitur.

Brevis repanda est, cum una ex ancipitibus, quæ longa esse deberet, pro brevi usurpatur, ἆρες ἄρες βροτολοιγέ. quæ res poëtis magno est usui.

Doriens. accus. plurales secundæ in ας corripiunt, μούσας, αὔρας, ἢ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς.

Et part. in ας, πρᾶξας, νοῆσας.

Contrà accus. quintæ producunt, Αἰαύτας, πτᾶνας.

Lat. in longis vocalib. utebantur apicibus, palus, malus.

Spiritus

Duo, tenuis ᾿, densus ῾, ἔρως, ἥρα.

Initio omnes vocales & diphthongi alterutrum habent, ἄμμος ἅμμα, ἔθος ἔδος, ἰτεῖον ἱδρὼς, ἧπος ἡδονὴ, ὄνος ὅλος, ὠμὸς ὥρα.

Υ semper densum, ὕδωρ, ὑπό. Æolicè semper tenuem, ὔδωρ, ὐπό. Ignorant enim prorsus densum spiritum Æolii. Densis respondet h, ἱλαρὸς hilarus, ἱλαρότης hilaritas.

Ρ initio semper densum, ῥοῦς, ῥαβδός. excipiuntur ῤάρος, ῤαριὰς, ῤάριον, ob duorum ρ concursum.

In medio cum sunt duo ρρ, prius tenuem, posterius habet densum, ἄῤῥητος, ἔῤῥωσο.

Hoc quidem modo præcipit vulgus grammaticorum, sed nos aliter multo ex Athenæo & Eustathio observavimus.

Veteres itaque in medio addebant spiritus vocalibus.

Canon

Canon Athenæi.

Nomina quæ exeunt in ος purum, ultimam tenuant, πρᾶος, υἱός, κεῖος, λαός, χεῖος, πηός, γόος, ζωός. *Sic* λαγωός, νεώς, λεώς, τινδάρεως.

Ταώς *Attice ex Tryphonis traditione cum denso & inflexo, alii cum tenui malunt.*

Eustathius.

Composita differentiæ causa in medio spiritum mutant, Εὐαίμων, Φίλιππος, Μελάνιππος, Εὐρύαλος, Πάνορμος, Ασύαλος, Ενυώ, Ενυάλιος· *propria cum tenui. epitheta cum denso.* λιμὴν πάνορμος, ἀμφίαλος Ιθάκη, ὕφαλος πέτρα, πάραλος πόλις, μελιηδὴς οἶνος.

Sic ἄεκων, ἐξέδρα *exhedra,* ταλαύεινος *cum tenui, Aristarchus, Trypho cum denso,* ταλαύεινος. ἐξέσια *cum denso, Aristar.* ἐξέσια *cum tenui, Neoptolemus Parianus. In verbis etiam,* ἐσήλατο.

Veteres Latini, ut tradit Cicero, consonantibus nunquam addebant aspirationem, sed vocalibus tantum, etiam in medio, hinc Mihi, & Mehe pro me apud veteres tragicos, nihil, vehemens, prehendo.

Litera densa aliquando, ut docet Eustathius, *in densum spiritum abit. Densæ enim cum denso scribebantur,* χάζω ἅζω, ἔθος ἑταῖρος.

Monosyllaba omnia quæ à vocali incipiunt, nec quidquam sola significant, tonum nullum habent, sed spiritu contenta sunt, ὁ, ἡ, εἰς, ἐς, ἐκ, ἐξ, ἐν, εἰ, ὡ, οὐκ. in fine periodi dicitur οὔ, ut οὐδὲ κακῶν ἔξ. Sic ὡς. excipe ἤ, ὦ, ὤ. ut ὅ, ἥ, ὥς, quæ aliud significant.

Digamma Æolicum.

Æolii densum spiritum ignorant, ut illa docent, ἄμμες ὔμμε, *quæ poëtæ ab Æoliis acceperunt,* ἄπτω, *Æolice* ἄπτω *apto,* μεθαλλόμενος, *Æol.* μετάλμενος.

Sed excogitarunt aliam notulam, quæ à figura vocatur digamma. fit enim è duobus Γ *hoc modo,* F. *Ex ea Latini suum* F *effinxerunt,*

runt, qui etiam pro Ϝ consonante, cum sequebatur eadem vocalis, eam scribebant, SerϜus, DaϜus, CorϜus. Quidam inversum scribunt Ⅎ.

Æolii itaque scribunt Ϝοῖνος vinum, Ϝεσπέρα vespera, Ϝελένα Helena, vel Belena, ut veteres Latini: qui etiam scribebant Fordeum Fœdus, ut nunc hordeum scribitur & hœdus. Errat Hesech. qui multa scribit cum γ, quæ debent habent F digamma, ut ἴλλος γιλλός, ἰσχὺς γισχὺς, ἰσάναι γισάμεναι, hoc est εἰδέναι. οἶνος γοῖνος. cum scribi debeat Ϝίλλος, Ϝίσχυς, Ϝισάμεναι, Ϝοῖνος. Sic γῶ pro Ϝῶ, hoc est ἑαυτῷ. ἔαρ γέαρ, pro Ϝέαρ ver. ἔλυτρον γέλυτρον, pro Ϝέλυτρον ἱμάτια γέμματα, pro Ϝέμματα. ἔντερον γέντερον, pro Ϝέντερον, è quo venter. ἰξὸς Ϝίσκος viscum.

In eodem versatur errore cum scribit τέπλα, τενοικεῦντι, hoc est ἔπλα, ἐνοικοῦσι, cum ratio postulet, Ϝέπλα, Ϝενοικεῦντι. Facilis enim est lapsus ob literarum similitudinem.

Ad digamma pertinent ea quibus Latini addunt V consonantem, de iis diximus in ypsilo, ut ἑςία Ϝεςία Vesta. ἐμῶ Ϝεμῶ vomo. ἲς Ϝὶς vis. Et in medio αἰὼν αἰϜὼν ævum. ὄϊς ὄϜις ovis. ἄορνος ἄϜορνος Avernus. Quæ scribendi ratio adhuc in vetustissimis codicibus visitur, ut χειμῶντε πῦρτε δάϜιον, ex Prisciano, dimetrum Iambicum, hoc est χειμῶντε πῦρτε δήϊον.

Aliquando digamma pro tenui poni ostendit versus à Prisciano citatus, Αμμε δ' Ϝειρήσαντο θεοὶ, τοὶ δ' ὤμοσαν Ϝαιέν.

Lacones, Cretenses, & Pamphilii pro digamma utuntur β, ὠεὸν ὠβεὸν ovum, ἀέλιος βαβέλιος. de qua re dictum est suo loco.

Apostrophus.

Cum è duabus vocibus prior in brevem desinit vocalem, & sequens à vocali incipit, ne fiat hiatus, ultima antecedentis tollitur, cujus index est apostrophus.

α, κατὰ αὐτὸν κατ' αὐτὸν· ἀλλὰ ἐγὼ ἀλλ' ἐγώ.

ε, φέρε εἰπὲ φέρ' εἰπέ· βάσκε ἴθι βάσκ' ἴθι.

ι breve, ἐπὶ αὐτὸν ἐπ' αὐτόν. περὶ non amittit ι, περὶ αὐτόν. In dativo apud poëtas raro, ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, Homer. καὶ θήρ' ὀλοώτατον ἥψεν ὄλεθρον, Opp. apud oratores quidem nunquam.

ο, τοῦτο ἔχω τοῦτ᾽ ἔχω.

υ nunquam, etiam breve.

αι & οι breves tolluntur aliquando, βούλομαι ἐγὼ βούλομ᾽ ἐγώ. οἴμοι ὡς οἴμ᾽ ὡς. Veteres Latini neceſſ' eſt.

Tenues, ut diximus, cum ſequens habet denſum, migrant in aſpiratas, ἐπὶ ὅλον ἐφ᾽ ὅλον· κατὰ ὃ καθ᾽ ὅ.

Errat qui η elidi putat in illo, Τληπόλεμος δ᾽ ἐπεὶ οὖν τράφ᾽ ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ, Ιλ. β. non enim eſt pro ἐτράφη, ſed pro ἔτραφε, quod poëtis paſſive ſignificat, ut ἐτράφη oratoribus. Callim. in Hymnis, ἔτραφες pro ἐτράφης.

Poëtice tollitur etiam prima ſequentis, ὦ ἀγαθὲ ὦ 'γαθέ. ἡ ἀγαθὴ ἡ 'γαθή. ἡ ἀρετὴ ἡ 'ρετή. ποῦ ἐστι ποῦ 'στι. μὴ ἐστι μὴ 'στι. μὴ ἐπιτάμνης μὴ 'πιτάμνης, Theoc. ὁ ἐγὼ ἔλεγον ὁ 'γὼ 'λεγον, Ariſtoph. ὦ ἔτα ὦ 'τᾶν, Dorice. Quod ſoli Etruſci imitantur, lo 'ngegno, ſu'l, e'nſieme, pro lo ingegno, ſu il, & inſieme. Veteres Latini etiam conſonantes tollunt, opu'ſt. Propter apoſtrophum non ſcribitur inflexus, δεινὰ ἄλλα δεῖν᾽ ἄλλα, χρηστὰ ἐδίδαξε, χρῆστ᾽ ἐδίδαξε. non δεῖν ἄλλα, χρῆστ᾽ ἐδίδαξε.

Cavendum ne facienda eliſione ambiguum aut ridiculum verbum oriatur. Itaque ridetur illud Epicharmi, ὁ Ζεύς μ᾽ ἐκάλεσε Πέλοπι γ᾽ ἔρανον ἑστιῶν, ut ſi γέρανον dixiſſet. exagitat etiam Ariſtophanes poëtam neſcio quem, qui dixerit, ἐκ τῶν κυμάτων αὖθις αὖ γαλήν᾽ ὁρῶ. Nam intelligere ſpectator poteſt γαλῆν, quod abſurdam & ridiculam ſententiam facit.

Hyphen.

Duas voces quæ ſejunctæ eſſe videntur, connectit, χειρίσοφος, ὁπως-οὖν, πασι-μέλουσα. Latine, Poſt-illa, Ante-malorum.

Diaſtole.

Contrà, quæ conjuncta eſſe videntur, ne ambigua maneant, dividit. ὅτι conjunctio, ὅ τι nomen. τότε adverbium, τό τε articulus cum conjunctione.

De Encliticis.

Pauca etiam de Encliticis dicenda, quæ ſuum tonum remittunt in antecedentem vocem.

Ea sunt τὶς, τινὸς, in nominibus infinitæ significationis, & τὀ, τῳ, pro τινός, τινί. ποιός τις, ἀνδρός τινος, εἴπω, ἔῤῥεξα ψά τινα, ἤκουσά του, vel τευ poetice. οὔ τινι, οἵ τινες.

In verbis εἰμὶ, & φημὶ in toto præsenti.

Εστι principium orationis, aut sequens οὐκ, ἀλλὰ, καὶ, ὡς, εἰ, τοῦτο, remittit tonum in priorem syllabam, ἔστι πόλις, οὐκ ἔστιν, ἀλλ᾽ ἔστι, καὶ ἔστιν, ὡς ἔστιν, εἰ ἔστι. Si sequitur vocem paroxytonam bisyllabam, tonum non mutat, φύλλα ἐστὶ, γέλως ἐστί. sic cùm penultima inflectitur & ultima longa positione, φοῖνιξ ἐστίν.

In pronominibus, μου vel μευ, μοι, με, τοι, μιν, σφιν, σφε, σφωε, δώματά μου, εἶμοι, φιλεῖς με.

Σοῦ, σέο, σεῦ, σοὶ, σὲ, οὗ, οἷ, ἕθεν, σφὶ, σφὼ, σφίσι, σφέας, enclitica sunt cum absolute dicuntur, & ad aliam personam non referuntur, alioqui non sunt enclitica.

Σφὼ cum tertiæ personæ est, est encliticum: cum secundæ, non est encliticum.

Aliquando nihil mutandum, μέμνηταί μου recte: at ἕνεκά μου reprehenditur ut affectatum. melius ἕνεκα μοῦ, ἕνεκα σοῦ.

Sic διὰ σὲ, περὶ σοῦ, κατὰ μὲ, ἢ μὲ, ἢ σέ. Nam præpositiones & conjunctiones disjunctivæ, tonum pronominum ad se non retrahant.

Adverbia infinitè accepta, ποθὲν, ποθὲ, ποθὶ, ποτὲ, πῶς, πῶ, πῆ, ποῦ. cum quærunt, non inclinantur.

Conjunctiones τὲ, γὲ, κὲ, κὲν, νὺ, περ, θὴν, νὺν, ποῦ, ῥὰ, impletivæ particulæ.

Συνεγκλιτικὰ dicuntur cum plures voces continenter sunt enclitica. ἤ νύ πού σε δέος ἴσχει. νὺ in ἢ, πού in νὺ, σὲ in ποῦ tonum remittit. sic οὔτοί πω, εἴ τί γε.

Hæc sunt quæ de accentibus generatim præcipi possunt. Cætera usus & exercitatio docebit, quæ nisi accedant, frustra etiam hæ leges. Nos jam ad orationem accedamus.

HELLE-

HELLENISMI.

Partes Orationis.

Partes Orationis veteribus erant tres: Nomen, Verbum, Conjunctio. Grammatici postea explicatius diviserunt, separatis à nomine, pronominibus, & participiis: à conjunctione articulis, præpositionibus, & adverbiis Stoïci infinitivos vocant nomina verborum, ut Pœni. Latini qui articulis carent, ne Græcis cederent, ab adverbiis separarunt interjectiones.

Ex his partibus quinque inclinantur: Nomen, Verbum, Pronomen, Participium, Articulus. Tres reliquæ non variantur: Præpositio, Adverbium, Conjunctio.

Casus quinque: nominativus, genitivus, dativus, accusativus, vocativus. ablativi forma Græci carent, non vi, quæ genitivo & aliquando dativo refertur.

Numeri tres: singularis, dualis, pluralis. Duali utendum, cum de duobus agitur, vel de iis quæ bina à natura procreantur. τω Αἴαντε, τὼ ὀφθαλμὼ, τὼ πόδε. *Hunc Attici crebro, Æolii nunquam usurpant.*

Poëtæ quidem duali utuntur pro plurali, κρώξαντε, βοῶντε, *Aratus, pro* κρώξαντες, βοῶντες.

Neutra tres casus, nominativum, accusativum, vocativum, semper similes habent in eodem numero: ut dualia omnia, quorum etiam genitivus & dativus pares. In plural. nominativus idem qui vocativus. Attici quidem semper vocativos similes rectis faciunt.

De Articulis.

Alii præpositivi, alii subjunctivi.

Præpositivi vim habent plane mirificam, ut incerta & infinita declarent atque definiant. *βασιλεὺς, infinitum est & incertum,* ὁ *βασιλεὺς, certum. Hos aliæ omnes linguæ extra unam Latinam, usurpant. Flectuntur ut nomina.*

Masc. Sing. Nom. ὁ, Gen. τοῦ, Dat. τῷ, Accus. τόν. Dual. Nom. & Accus. τὼ, Gen. & Dat. τοῖν. Plur. Nom. οἱ, Gen. τῶν, Dat. τοῖς, Accus. τούς.

Fœm. Sin. ἡ, τῆς, τῇ, τήν. Dual. τὰ, ταῖν. Plur. αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.

Neut. Sing. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. Dual. τὼ, τοῖν. Plur. τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

ὦ adverbium est, vocativi index.

Poëtæ pro τοῦ, aliquando dicunt τοῖο, τοῖο γέροντος, Hom.

Dorienses nom. plural. addunt τ, οἱ τοὶ, αἱ ταί. In fœm. mutant η in α, ἁ, τᾶς, τᾶ, τάν. In gen. plur. fœm. ω in α, τῶν τᾶν. ut in accus. plur. masc. ου in ω, τοὺς τὼς, & in gen. sing. τοῦ, τῶ.

Articuli adverbiis præpositi vim nominum efficiunt, ὁ πλησίον, ἡ πλησίον. ὁ ἄνω, ἡ ἄνω. τὰ κάτω. οἱ ἔξω. ὁ πάνυ. Sic infinitivis, τὸ λέγειν, τὸ πράττειν. *Hæc aptissime articulis linguarum vernacularum exprimuntur, quos unusquisque in sua intelligit.*

Articuli præpositivi à poetis accipiuntur pro pronominibus demonstrativis, ὁ, ἡ, τὸ, pro οὗτος, αὕτη, τοῦτο. *sic* τῷ *pro* τούτῳ, ἤγουν διʼ ὅ. τῇ *pro* ταύτῃ, ἤγουν ὅπου, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα· *alibi*, ὅθι. & τοὔνεκα, τούτου ἕνεκα. τάων, *pro* τούτων. τὸ, *pro* διʼ ὅ, τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ Τεθνάμεν, Ιλ. ρ.

Oratores cum μὲν, & δὲ tantum, ὁ μὲν, ὁ δέ. οἱ μὲν, οἱ δέ.

Attici articulos cum nominibus contrahunt, ut si una pars orationis esset: *nunquam tamen fit contractio, si aliqua consonans interveniat,* ὁ οἶνος οὖνος, τὸ ἔργον τοὔργον, τὸ ὄνομα τοὔνομα, τὸ ἱμάτιον θοἰμάτιον, τὰ ἱμάτια θαἰμάτια, τ *in* θ. τὸ ἐναντίον τοὐναντίον, τὰ ἐναντία τἀναντία. *Quod præcipue fit in nomine* ἕτερος.

ὁ ἕτερος, *Ion. & Atticè* ἅτερος, τοῦ ἑτέρου θατέρου, τῷ ἑτέρῳ θατέρῳ. τὸ ἕτερον *non contrahitur. Itaque Chrysippus bis fecit solœcismum, cum dixit* τὸ θάτερον. *In eundem errorem incidit*

 Plutar-

Plutarchus in Cicerone, τῷ θατέρῳ κριτῇ δοθέν. *nisi legatur* τό. *Plur.* οἱ ἕτεροι ἅτεροι.

Ἡ ἑτέρα, τῆς ἑτέρας, *non contrahitur. ut equidem Synesium de Provid. excusare nesciam, qui scripsit*, τὰ τῆς θατέρας, *non levius peccans, quam Chrysippus* τῇ ἑτέρᾳ θητέρᾳ. *Sophocles Ajace*, τῇδε θημέρᾳ. *Triclinius vult esse* τοὶ, *alius* τὲ, *sed ambo falluntur. Accus.* τὴν ἑτέραν. *Plur.* αἱ ἕτεραι, & *Dor.* θάτεραι.

Τὸ ἕτερον θάτερον, τοῦ ἑτέρου θατέρου, τῷ ἑτέρῳ θατέρῳ, τὸ ἕτερον θάτερον, τὰ ἕτερα θάτερα.

Sic τὸ ἁμάξιον θαμάξιον. *Hinc illa*, τἀνδρὸς, τἀνδρὶ, *non* τἄνδρα. τἀνθρώπου, τἀνθρώπῳ, *non* τἄνθρωπον. *Hom.* τὸ εἰλίπεδον θειλίπεδον, Ὀδ. η. *ut quidam sentiunt.*

Hoc Iones sæpe faciunt, & Dorienses, ὁ Ἄδωνις ὤδωνις, τὸ ἀμπέχονον τὠμπέχονον, τὸ ἄγαλμα τὤγαλμα, τὠγάλματος, τὠγάλματι, ὁ ἄειστος ὤειστος, *Hom. Æolice. Timæus*, τοῦ ἀγαθοῦ τἀγαθῶ, τοῦ αὐτοῦ ταὐτῶ, τοῦ ἑτέρου θατέρω, τοῦ ἐβέλου τὠβέλοιο, *Theoc. Aristoph. Vesp.* τοῦ ἡμετέρου θἠμετέρου. *Latini videntur in Temeto articulum junxisse cum nomine. nam est* τὸ μέθυ. *Sic Aqua ex* ἁ χοὰ, *à fusione.*

Τοῦ & τῷ *poëtice pro* τινὸς τινι. & τέο, τεῦ, τέο μέχρις ὀδυρόμενος ἠδ' ἀχεύων, *id est* μέχρι τινὸς χρόνου. & τέῳ *dat.* & τέων *pro* τινων, *Ion.*

Encliticis utuntur oratores pro τινός, τινί, εἴτου, εἴτῳ, *anti* τοῦ, εἴ τινος, εἴ τινι, ἀνδρός του, ἐδωκά τῳ.

Attici in Duali fœm. semper dicunt τὼ, τὼ γυναῖκε, τὼ θεώ, τὼ πόλεε, τὼ χεῖρε, τὼ ἀδελφὼ, *Soph.* τὼ κεφαλὰ, *Synesius.* τὼ χέρε, *Theocrit. Plato de Leg.* τὼ τέχνα. *Xenophon.* τὼ ἡμέρα.

Subjunctivi.

Respondent relativis Latinorum. Flexu non differunt à superioribus, nisi quod amittunt τ, & ὁ accipit σ.

Mascul. Sing. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. Dual. ὤ, οἷν. Plur. οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.

Fœm. Sing. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. Dual. ἅ, αἷν. Plur. αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.

Neut. Sing. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. Dual. ὤ, οἷν. Plur. ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Poëtæ ὁ, *pro* ὅς & *contr*, *ut* ὅτις, *pro* ὅστις, ὅτινα, ὅτινας.

Nam componuntur cum τὶς, τὶ. ὅστις, οὗτινος. ἥτις, ἧστινος.

ὅτι, οὗτινος. cum περ, ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, οὗπερ, ἧσπερ, οὗπερ. cum δὲ, inflectitur fœm. ἥδε. nam ἥδε est αὕτη.

Dicitur in gen. ὅτου, *& dat.* ὅτῳ, *ab oratoribus. Poëtæ* ὅττευ, ὅτεο, *&* ὅττεο *Æolic. &* ὁτέω, *Ion. & plur.* ὁτέων, ὁτέοισιν, *id est* ὧντινων, οἷστισιν.

Iones & Dorienses semper præponunt τ, *extra* ὃς, ἣ, *ut à præpositivis non differant,* ὃς, τοῦ, τῷ, τόν. ἣ, τῆς, τῇ, τήν. *& Dor.* ἃ, τᾶς, τᾷ, τάν. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. *Quos poëtæ imitantur, qui etiam dicunt* τοὔνεκα, οὕνεκα, *pro* οὗ ἕνεκα.

De DECLINATIONIBUS.

E nominibus alia Parisyllaba, quæ in omnibus casibus parem habent numerum syllabarum, Αἰνείας, Αἰνείου, Αἰνείᾳ, Αἰνείαν.

Imparisyllaba, quorum obliquis una syllaba accedit, Αἴας, Αἴαντος, Αἴαντι, Αἴαντα.

Parisyllaborum declinationes quatuor, una imparisyllaborum, nec sine consilio hoc sunt ordine distributa.

In prima enim sunt masculina tantum, in secunda fœminina, omnia genera in tertia, quarta à tertia ducitur.

Prima Declinatio.

In hac sunt omnia masculina, quæ exeunt in ας, ὁ βορέας vel in ης, ὁ λῃστής. Gen. in ου, Dat. in ᾳ vel ῃ, Accus. in αν vel ην, ut est vocalis recti.

Dual. & Plural. sequuntur terminationem articuli fœminini, detracto τ.

Sing. ας, ου, ᾳ, αν. *Dual.* α, αιν. *Plur.* αι, ῶν, αις, ας. ης, ῃ, ην.

Quæ ad Dialectos attinent, cum supra de mutationibus egerimus, hîc sine exemplis exponemus, ne liber nimium crescat. Ea verò passim tibi in poëtis occurrent. Sic autem omnia collocamus, ut primum communia, quæ pueri etiam legere possint, tum dialectorum varietates, adscribantur.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας. *Ionicè* Αἰνείης.

Gen. τοῦ Αἰνείου. *Dorice* Αἰνεία. *Æolice* Αἰνείαο. *Ion.*

Αἰνείεω. *Poët.* Αἰνείω, *ut* εὐμμελίω, *pro* εὐμμελίεω *ab* εὐμελίης.

Dat. τῷ Αἰνείᾳ. *Ion.* Αἰνείῃ.

Accus. τὸν Αἰνείαν. *Ion.* Αἰνείεα, & Αἰνείην.

Voc. ὦ Αἰνεία. *Attic.* ὦ Αἰνείας.

Dual. Nom. & Accus. τὼ Αἰνεία. Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν. Voc. ὦ Αἰνεία.

Plural. Nom. οἱ Αἰνεῖαι.

Gen. τῶν Αἰνειῶν. *Dor.* Αἰνειᾶν. *Æol.* Αἰνειάων. *Ion.* Αἰνειέων.

Dat. τοῖς Αἰνείαις. *Ion.* Αἰνείῃσι, *Poët.* Αἰνείῃς, & Αἰνείαισι *Doricè.*

Accus. τοὺς Αἰνείας. *Ion.* Αἰνείεας. Vocat. ὦ Αἰνεῖαι.

Dicitur etiam ὁ Αἰνέας, *sine iota, quo Pindarus utitur, ut* ὁ Ανδρέας.

ὁ ληστὴς, τοῦ ληστοῦ, ληστᾶ, ληστᾶο, ληστέω. τῷ ληστῇ, τὸν ληστὴν, ληστέα. ὦ ληστὰ, ληστής.

ὁ κρονίδης, *Dor.* κρονίδας. τοῦ κρονίδου, κρονίδα, & *catera eodem modo.*

Vocativus singul. à nominibus in ης, desinit in η, ὁ Χρύσης, ὦ Χρύση.

Excipiuntur, ὁ λάχνης, ω λάχνα· ὁ πυραίχμης, ὦ πυραίχμα. ὁ μηλαίχμης, ὦ μηλαίχμα. Et quæ exeunt in της, ὁ προφήτης ὦ προφῆτα, ὁ αὐλητὴς ὦ αὐλητά. *Præter hæc,* ὁ αἰήτης ὦ αἰήτη, ὁ καλλιπέτης ὦ καλλιπέτη, ὁ αἰναρέτης ὦ αἰναρέτη.

Et poetica in πης, ὁ κυνώπης ὦ κυνῶπα.

Et gentilia, ὁ σκύθης ὦ σκύθα, ὁ πέρσης ὦ πέρσα. proprium habet η, ὁ Πέρσης, ὦ Πέρση Hesiod.

Et composita à τρίβω, πωλῶ, μετρῶ. ὁ παιδοτρίβης ὦ παιδοτρίβα, ὁ ἀρτοπώλης ὦ ἀρτοπώλα, ὁ γεωμέτρης ὦ γεωμέτρα.

Macedones in nominativis in ης, *extrito* σ, *mutant* η *in* α, κοπαίνης ὁ κόπαινα ὁ μυείλλης ὁ μυείλλα. *Hinc* ἱππότα Νέστωρ, τοξότα, νεφεληγερέτα Ζεύς. *Nec est vocativus pro nominativo, ut quidam opinantur: quod ille versiculus ostendit, quem ex epigrammate aliquo citat Eustathius,* πατὴρ δέ μ' ἔφυσε κόπαινα. *Ubi sit finis versus, nihil impediebat, quo minus diceretur* κοπαίνης,

νης, si, ut illi putant, metri causa casus mutatus esset. Sic illud, αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι δῶκε φορῆναι, ὁ enim cum vocativo nunquam conjungitur.

Hoc, ut diximus supra, etiam Æolii faciunt, ὁ Υβεραγόρα, ὁ Πυθαγόρα, μητίετα, ἀκάκητα.

Quædam more Dorico, sed tamen ab aliis recepto, in genitivo habent α, ὁ Θωμᾶς τοῦ Θωμᾶ, ὁ Ἀννίβας τοῦ Ἀννίβα, ὁ Πυθαγόρας τοῦ Πυθαγόρα, ὁ Ἀρχύτας τοῦ Ἀρχύτα, ὁ λᾶας τοῦ λάα, ὁ ἄβας τοῦ ἄβα, ὁ πᾶς τοῦ πᾶ, diminutum ex πατήρ. ὁ Μηνᾶς τοῦ Μηνᾶ, à Μηνόδωρος. ὁ πάπας τοῦ πάπα.

Composita à verbis circunflexis, ἀλοιῶ, ὁ πατραλοίας, τοῦ πατραλοία. & a nominibus fœm. ἡ φαρέτρα, ὁ εὐφαρέτρας, τοῦ εὐφαρέτρα. ἡ βία, ὁ εὐρυβίας, τοῦ εὐρυβία. ἡ ἀνία, ὁ Παυσανίας, τοῦ Παυσανία, quæ communia sunt.

Secunda Declinatio.

Omnia sunt fœminina in α, vel in η.

Nomina in η semper sui articuli finem sequuntur.

Quæ exeunt in α, in gen. & dat. id vertunt in η, μοῦσα μούσης μούσῃ.

Excipiuntur nomina in δα, θα, ρα, & α purum, hoc est quod antecedit vocalis. Λήδα, Λήδας, Λήδᾳ. κισσαίθα, κισσαίθας, κισσαίθᾳ. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. Μαία, Μαίας, Μαίᾳ.

Et Ἀθηνᾶ, νᾶς. μνᾶ, μνᾶς. Ναυσικᾶ, κᾶς. Quæ prius habebant α purum, quàm contraherentur, Ἀθηναία, Ἀθηνάα, μναία, μνάα, Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

Sing. α, ης, ᾳ, αν, α. Dual. α, αιν. Plur. αι, ων, αις, ας, αι.
η ην, η.

Sing. Nom. ἡ ἡμέρα. Ion. ἡμέρη. Dor. ἁμέρα.
Gen. τῆς ἡμέρας. Ion. ἡμέρης. Dor. ἁμέρας.
Dat. τῇ ἡμέρᾳ. Ion. ἡμέρῃ. Dor. ἁμέρᾳ.
Accus. τὴν ἡμέραν. Ion. ἡμέρην. Dor. ἁμέραν.
Vocat. ὦ ἡμέρα. Ion. ὦ ἡμέρη. Dor. ὦ ἁμέρα.

Dual. Nom. Accus. τὰ ἡμέρα. Att. τὼ ἡμέρα. Dor. ἁμέρα.
Gen. & Dat. ταῖν ἡμέραιν. Dor. ἁμέραιν.
Voc. ὦ ἡμέρα. Dor. ἁμέρα.

Plur. Nom. αἱ ἡμέραι. Dor. ἁμέραι.

Gen. τῶν ἡμερῶν. Dor. ἁμερᾶν. Æol. ἁμεράων. Ionic. ἡμερέων.

Dat. ταῖς ἡμέραις. Ion ἡμέρῃσι. Poëticè ἡμέρῃς. Dor. ἁμέραισιν.

Accus. τὰς ἡμέρας. Dor. ἁμέρας.

Vocat. ὦ ἡμέραι. Dor. ἁμέραι.

Sing. Nom. ἡ πηγή. Dor. ἁ παγά.

Gen. τῆς πηγῆς. Dor. τᾶς παγᾶς.

Dat. τῇ πηγῇ. Dor. τᾷ παγᾷ.

Accus. τὴν πηγήν. Dor. τὰν παγάν.

Voc. ὦ πηγή. Dor. ὦ παγά.

Dual. τὰ πηγά. Attic. τὼ πηγά. Dor. παγά. ταῖν πηγαῖν, παγαῖν.

Plur. αἱ πηγαὶ, παγαί. τῶν πηγῶν, παγᾶν Dor. πηγάων Æolic. πηγέων Ionic. ταῖς πηγαῖς, παγαῖσι Dor. πηγῇσιν Ion. πηγῇς poëtice.

De paragoge φι, & φιν, supra diximus.

In hac declinatione poëtæ aliquando faciunt metaplasmum, non tantum in dativo, ὑσμίνῃ ὑσμίνι, ἀλκῇ ἀλκὶ, sed etiam in accusativo, ἰωκὴν ἰῶκα, κρόκην κρόκα, φυγὴν φύγα.

Veteres Latini fœmininorum in a genitivos Græca forma finiebant in as: Moneta Monetas, Latona Latonas. Nunc unum tantum mansit, Paterfamilias, Materfamilias.

Tertia Declinatio.

Omnia habet genera, & desinit in ος, in mascul. & fœm. & in ον in neutris.

Singul. ος, ου, ῳ, ον, ε. *Dual.* ω, οιν, ω. *Plur.* οι, ων, οις, ους, οι. ον, ον, ον. α, α, α.

Sing. Nom. ὁ λόγος.

Gen. τοῦ λόγου. *Thessalicè & Poëticè* λόγοιο. *Dor.* λόγω.

Dat. τῷ λόγῳ. Acc. τὸν λόγον. Voc. ὦ λόγε. Attic, ὦ λόγος.

Dual. τὼ λόγω. ὦ λόγω. τοῖν λόγοιν. *& poëtice* λόγοιϊν. *ut* ὤμοιϊν, ἵπποιϊν.

Plural. οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοῖς λόγοις, *Dor. & Ionice* λόγοισι. τοὺς λόγους. *Dor.* τὼς λόγως. ὦ λόγοι.

Dorienses

Dorienses accusativum pluralem terminant in ως. *In Theocrito legimus* σοφὼς, ξανθάρως, λύκως, παρθένως, ἀμπέλως *ultima brevi. Itaque vel erit pro dactylo creticus, quod durum est: vel scribendum est o parvum,* λόγος, παρθένος. *alii* ω *malunt.*

Dativum singul. poëtæ metaplasmo mutant, διχομήνῳ διχομήνι, μελικράτῳ μελίκρατι, πολυπατάγῳ πολυπάταγι, φυλλοστρώτῳ φυλλοστρῶτι, παρθένῳ παρθένι, *Theoc.* κλάδῳ κλάδι, λιπῷ λίπι. Hom. λίπ᾽ ἐλαίῳ, *pro* λίπα, ἤγουν λιπαρῷ, *apocope.*

Et accusativum, λιτὸν λῖτα, ἴκλινον ἴκλινα, διήξοχον διήξοχα.

Fœminina non variant à masculinis flexu. ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ.

Neutr. Nom. τὸ πρόσωπον, τοῦ προσώπου, προσώποιο. τῷ προσώπῳ, τὸ πρόσωπον, ὦ πρόσωπον.

Dual. τὼ προσώπω, τοῖν προσώποιν, προσώποιιν, ὦ προσώπω.

Plural. τὰ πρόσωπα, τῶν προσώπων, τοῖς προσώποις, προσώποισι, τὰ πρόσωπα, ὦ πρόσωπα.

Nominativus plural. mutatur poëtico metaplasmo, vel potius paragoge, προσώπατα, *quod Æoliorum esse dicunt.*

Genitivus, τῶν προσωπάτων, *ut* τῶν μηλάτων, *Lycoph.* ἀντὶ τῶν μήλων.

Dativus in σι, *ut in quinta,* ἔγκατον ἔγκασιν, ἄστρον ἄστρασι, πρόβατον πρόβασι, πέταλον πέταλσι. μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι. *Sic* τοῖς σάββασιν *in Evang. à* τὸ σάββατον. *Aristoph. Neb.* κείνεσι στεφανοῖς, *pro* κείνοις.

In Homero sæpe ὄσσε *pro* ὄσσω. *Nam apud Athenæum poëta quidam scribit,* ἀνὰ πεπταμένοις ὄσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον· *non ergo fit à* τὸ ὄσσος, *ut quidam putant. Pind.* ἀκλίνας ὄσσον μήδ᾽ ἀμαρίζοίσας δρακείς.

Attici in quibusdam neutris ν tollunt, ἄλλο, τοῦτο, ἐκεῖνο, αὐτὸ, τοιοῦτο, τηλικοῦτο, τοσοῦτο. aliquando cum ν, τοιοῦτον, τοσοῦτον.

Quarta Declinatio.

Propria est Atticorum, in qua nomina masculina & fœminina in ως, neutra in ων. in ultima syllaba perpetuo est ω, vel ω factum ex οι.

Nam ο tertiæ vertitur in ω, & si antecedat α purum & longum, in ε, λαὸς λεὼς, ναὸς νεὼς, κάλος κάλως, τάλος τάλως, quia non est α purum.

Sing. ως, ω, ῳ, ων, ως. Dual. ω, ῳν, ω. Plur. ῳ, ων, ῳς, ως, ῳ.
ων, ων, ων. ω, ω, ω.

Nom. ὁ λεὼς, τοῦ λεὼ, τῷ λεῷ, τὸν λεὼν, ὦ λεώς.

Dual. τὼ λεὼ, τοῖν λεῷν, ὦ λεώ.

Plural. οἱ λεῴ, τῶν λεὼν, τοῖς λεῷς, τοὺς λεὼς, ὦ λεῴ.

Fœminina hanc omnino formam habent, ἡ ἅλως, τῆς ἅλω.

Duo tonum mutant, ὄρφος ὄρφως, λαγὸς λαγῶς. *Etsi Athenæo placent oxytona*, ὀρφώς, λαγώς.

Genitivus poëticè accipit paragogen ο parvi, Πετεὼς, Πετεῶ, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς. Μίνως, Μίνω, Μίνωο.

Quædam fœminina monosyllaba urbium propria rejecto σ flectuntur, Κῶς Κῶ, Τρῶς Τρῶ, Θλῶς Θλῶ, Ρῶς Ρῶ.

ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, *Poëticè* ὁ γέλως, τοῦ γέλω, τῷ γέλῳ, τὸν γέλων.

Quatuor in accusativo ν perdunt, Ἄθως Ἄθω, Κῶς Κῶ, Τεὼς Τεώ, λαγὼς λαγώ. *dicitur etiam* λαγών. *quidam addunt* ἕως ἕω, *Ion.* ἠὼς, *Dor.* ἀὼς, *Æol.* αὔως.

Neut. nomina, τὸ ἀνώγεων, τοῦ ἀνώγεω, τῷ ἀνώγεῳ, τὸ ἀνώγεων, ὦ ἀνώγεων.

Dual. τὼ ἀνώγεω, τοῖν ἀνώγεων, ὦ ἀνώγεω.

Plural. τὰ ἀνώγεω, τῶν ἀνώγεων, τοῖς ἀνώγεως, τὰ ἀνώγεω, ὦ ἀνώγεω.

Unum neut. in ως, τὸ χρέως, τοῦ χρέω, τῷ χρέῳ.

Quinta Decliuatio.

In quinta genera omnia reperiuntur, & terminationes omnes præter unam in η. Diximus enim nomina decem habere posse terminationes, quinque in vocales α, η, ι, υ, ω. quinque in consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ. Quæ omnes in hac sunt, extra η, quæ est secundæ parisyllaborum, ἡ τιμή.

Quæ exeunt in α, ι, υ, omnia neutra, τὸ βῆμα, τὸ μέλι, τὸ δόρυ. *In aliis varia genera.*

Quæ parisyllaba, quæ contrà imparisyllaba, usu facilius & commodius disces, quàm præceptionibus.

Genitivus in ος, dat. in ι, accus. in α, & aliquando in ν.

in neutris sequitur nominativum. Dual. ε, οιν. Plur. ες, ων, σι, ξι, ψι, ας. Neutris, α, ων, σι, α.

Mascul.

Sing. ὁ πτὰν, τοῦ πτᾶνος, τῷ πτᾶνι, τὸν πτᾶνα, ὦ πτάν.

Dual. τὼ πτᾶνε, τοῖν πτάνοιν, ὦ πτᾶνε.

Plural. οἱ πτᾶνες, τῶν πτάνων, τοῖς πτᾶσιν, Ionicè πτώνεσι, τοὺς πτᾶνας, ὦ πτᾶνες. Ionicè α in η, ὁ πτὴν, τοῦ πτῆνος.

Fœm. nom. ἡ τριὰς, τῆς τριάδος, τῇ τριάδι, τὴν τριάδα, ὦ τριάς.

Dual. τὰ τριάδε, Atticè τὼ τριάδε. ταῖν τριάδοιν, ὦ τριάδε.

Plur. αἱ τριάδες, τῶν τριάδων, ταῖς τριάσιν, & τριάδεσι. τὰς τριάδας, ὦ τριάδες.

Neutrum.

Sing. τὸ δῶμα, τοῦ δώματος, τῷ δώματι, τὸ δῶμα, ὦ δῶμα.

Dual. τὼ δώματε, τοῖν δωμάτοιν, ὦ δώματε.

Plur. τὰ δώματα, τῶν δωμάτων, τοῖς δώμασιν, & δωμάτεσι, τὰ δώματα, ὦ δώματα.

Exempla variarum formarum. Masculina in Σ.

ας ὁ Αἴας, τοῦ Αἴαντος, τῷ Αἴαντι, τὸν Αἴαντα, ὦ Αἶαν. duo in ανος, ὁ μέλας, τοῦ μέλανος. ὁ τάλας, τοῦ τάλανος.

ης ὁ χρέμης, τοῦ χρέμητος, τῷ χρέμητι, τὸν χρέμητα, & χρέμην, ὦ χρέμης. Et in ης inflexa à nom. in ηεις.

ὁ τιμῆς, τοῦ τιμῆντος, τῷ τιμῆντι, τὸν τιμῆντα, ὦ τιμῆεν, à τιμήεις, ut δαφνῆς à δαφνήεις. & φθογγῆς à φθογγήεις.

ις ὁ Πάρις, τοῦ Πάριδος, & Πάριος Æol. τῷ Πάριδι, τὸν Πάριδα & Πάριν. ὦ Πάρι.

ὁ μέρμις, τοῦ μέρμιθος, τῷ μέρμιθι.

ὁ μάντις, τοῦ μάντιος & μάντεος, τῷ μάντιϊ, τὸν μάντιν, ὦ μάντι. In compositione, ἡ πρόμαντις προμάντιος.

ὁ κὶς, τοῦ κιός.

εις ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ὦ χαρίεις, & ὦ χαρίεν.

ὁ κτεὶς, τοῦ κτενὸς, τῷ κτενὶ, τὸν κτένα, ὦ κτείς.

υς ὁ ὠκὺς, τοῦ ὠκέος. τῷ ὠκέϊ ὠκεῖ, τὸν ὠκέα & ὠκὺν, ὦ ὠκύ. ὁ μῦς, τοῦ μυὸς, τῷ μυϊ, τὸν μῦα, ὦ μῦς.

ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, τῷ βότρυϊ, τὸν βότρυν, ὦ βότρυ.

ὁ πῆχυς, τοῦ πήχεος, Attic. πήχεως.

ους. ὁ ὀδοὺς, τοῦ ὀδόντος, τῷ ὀδόντι, τὸν ὀδόντα, ὦ ὀδούς.

At ὁ ποῦς, τοῦ ποδὸς, τῷ ποδὶ, τὸν πόδα, ὦ πούς. & composit. ἄπους, οδος. Et in ους inflexa à nominibus in οεις.

ὁ πλακοῦς, τοῦ πλακοῦντος, τῷ πλακοῦντι, τὸν πλακοῦντα.

ως ὁ ἱδρὼς, τοῦ ἱδρῶτος, τῷ ἱδρῶτι, τὸν ἱδρῶτα, ὦ ἱδρώς.

ὁ ἥρως, τοῦ ἥρωος, τῷ ἥρωϊ, τὸν ἥρωα, ὦ ἥρως.

ὁ ἔρως, τοῦ ἔρωτος, τῷ ἔρωτι, τὸν ἔρωτα.

λς ὁ ἅλς, τοῦ ἁλὸς, τῷ ἁλὶ, τὸν ἅλα, ὦ ἅλς, Sal.

νς ὁ Τίρυνς, τοῦ Τίρυνθος, τῷ Τίρυνθι, τὸν Τίρυνθα, ὦ Τίρυνς.

ρς ὁ μάκαρς, τοῦ μάκαρτος, τῷ μάκαρτι, τὸν μάκαρτα, ὦ μάκαρς.

Æolii nominibus in ας addunt in recto tantum ι, θόας θόαις θόαντος, μέλας μέλαις μέλανος.

Nomina in νς, quæ flectuntur per εντος, non sunt Græca, Κλήμης Κλήμεντος, *Clemens*. Οὐάλης Οὐάλεντος, *Valens*.

Fœminina.

ας ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος, τῇ λαμπάδι, τὴν λαμπάδα, ὦ λαμπάς. *Commu.* ὁ καὶ ἡ φυγὰς, άδος.

αις ἡ δαῖς, τῆς δαιτὸς, τῇ δαιτὶ, τὴν δαῖτα, ὦ δαῖς. *Commu.* ὁ καὶ ἡ παῖς, παιδός. παιδί. παῖδα. ὦ παῖ.

ης ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος, τῇ φιλότητι, τὴν φιλότητα, ὦ φιλότης. *Hæc forma ducitur ab adjectivis*, ὀρθὸς ὀρθότης, φίλος φιλότης, ποιὸς ποιότης: *alia minime*, ἡ ἐσθὴς τῆς ἐσθῆτος.

ις ἡ θέμις, τῆς θέμιτος. *Dor.* θέμιδος, *poëtice* θέμισος, τῇ θέμιτι, θέμιδι, θέμισι. τὴν θέμιτα, θέμιδα, θέμιν, θέμισα. ὦ θέμι, & *Attic.* θέμις.

ἡ μέρμις, τῆς μέρμιθος, θι, θα.

ἡ ὄρνις, τῆς ὄρνιθος, αἱ ὄρνιθες ὄρνεις, τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις. *eliso* θ, *ut* ἡ τριακοντοῦτις, τιδος. *Plur.* αἱ τριακοντούτιδες. *Att.* τριακοντούτεις, *ut in accus.*

ἡ κόνις, τῆς κόνιος, τῇ κόνιϊ, τὴν κόνιν, ὦ κόνις.

ἡ Θέτις, τῆς Θέτιδος. *Ion.* Θέτιος, τῇ Θέτιδι. *Ion.* Θέτι. δ *detrito, & duobus* ι *in unum contractis*, τὴν Θέτιν, ὦ Θέτι.

ἡ κρηπὶς, τῆς κρηπῖδος.

εις

εις ἡ κλείς, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδί. τὴν κλεῖδα. *Attic.* κλεῖν, ὦ κλείς. *Plur.* κλεῖδες & κλεῖς, κλεῖδας & κλεῖς.

ἡ Ὀπόεις, τῆς Ὀπόεντος, τῇ Ὀπόεντι, τὴν Ὀπόεντα, ὦ Ὀπόεν.

ις ἡ χλαμύς, τῆς χλαμύδος, τῇ χλαμύδι, τὴν χλαμύδα.

ἡ ἐριννύς, τῆς ἐριννύος, τῇ ἐριννύϊ, τὴν ἐριννύν. poët. ἐριννύδα,

ἡ γῆρυς, τῆς γήρυος, τῇ γήρυϊ, τὴν γῆρυν, ὦ γῆρυς.

υς ἡ Τίρυνς, τῆς Τίρυνθος, τῇ Τίρυνθι, τὴν Τίρυνθα.

λς ἡ ἅλς, τῆς ἁλός, τῇ ἁλί, τὴν ἅλα, ὦ ἅλς. *Salum.*

Nomina in ις, quæ ante ι habent duas immutabiles fle-ctuntur per θος, ὄρνις ὄρνιθος, βάλλις βάλλιθος.

Composita in ις, per ιδος, ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ἀπόλιδος, δι, ὁ καὶ ἡ φυγόπολις, πόλιδος, πόλιδι. Accus. ἄπολιν & ἀπόλιδα, à πό-λις, πόλεως.

Nomen infinitum, ὁ καὶ ἡ τίς, τινὸς, τινί, τινά.

Neutra.

ας τὸ ἄλας, τοῦ ἄλατος, τῷ ἄλατι, τὸ ἄλας, ὦ ἄλας.

τὸ δέπας, τοῦ δέπαος, τῷ δέπαϊ, τὸ δέπας, ὦ δέπας.

αις τὸ ςαίς, τοῦ ςαιτός, τῷ ςαιτί, τὸ ςαίς, ὦ ςαίς.

ως τὸ φῶς, τοῦ φωτός, τῷ φωτί, τὸ φῶς, ὦ φῶς.

ους τὸ οὖς, ὠτός, ὠτί, τὸ οὖς, ὦ οὖς, *in quo* ου *mutatur in* ω. *Poëtæ dicunt* φάος, φάεος, & φόως. *Sic* οὖας οὔατος.

In duali à τὸ φῶς, fit τοῖν φωτοῖν, ut differat ab ὁ φώς, quod habet τοῖν φώτοιν.

ος *Participia activorum & mediorum præter.* τὸ τετυφός, τοῦ τετυφότος, τῷ τετυφότι, τὸ τετυφός, ὦ τετυφός. *Sic* τὸ τετυπὸς, τὸ πεποιηκός.

Masculina in N.

αν ὁ παιὰν, τοῦ παιᾶνος, τῷ παιᾶνι, τὸν παιᾶνα, ὦ παιάν.

ην ὁ ποιμὴν, τοῦ ποιμένος, τῷ ποιμένι, τὸν ποιμένα, ὦ ποιμήν.

ὁ ἕλλην, τοῦ ἕλληνος, τῷ ἕλληνι, τὸν ἕλληνα, ὦ ἕλλην.

ὁ μὴν, & Æolice μεὶς, τοῦ μηνὸς, τῷ μηνὶ, τὸν μῆνα, ὦ μὴν & μείς.

ιν ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος, τῷ δελφῖνι, τὸν δελφῖνα, ὦ δελφίν. *Hæc nomina duas habent in recto & vocativo terminationes.*

δελφὶν

δελφὶν δελφὶς, ἀκλὶν ἀκλὶς, ῥὶν ῥίς.

ων ὁ Φόρκυν, τοῦ Φόρκυνος, τῷ Φόρκυνι, τὸν Φόρκυνα, ὦ Φόρκυν.

ων ὁ ἀγὼν, τοῦ ἀγῶνος, τῷ ἀγῶνι, τὸν ἀγῶνα, ὦ ἀγών.

ὁ κλὼν, τοῦ κλωνὸς, νὶ, κλῶνα, ὦ κλών.

ὁ Ξενοφῶν, τοῦ Ξενοφῶντος, τῷ Ξενοφῶντι, τὸν Ξενοφῶντα, ὦ Ξενοφῶν.

ὁ καὶ ἡ σώφρων, σώφρονος, σώφρονι, σώφρονα, ὦ σῶφρον.

ὁ θεράπων, τοῦ θεράποντος, τι, τα, ων.

Fœminina.

ην ἡ Τραιζὴν, Τραιζῆνος, Τραιζῆνι, Τραιζῆνα, ὦ Τραιζήν.

ιν ἡ Σαλαμὶν, Σαλαμῖνος, Σαλαμῖνι, Σαλαμῖνα, ὦ Σαλαμίν. dicitur etiam Σαλαμὶς in recto & vocat.

υν ἡ Γόρτυν, τῆς Γόρτυνος, τῇ Γόρτυνι, τὴν Γόρτυνα, ὦ Γόρτυν.

ων ἡ γήρων, τῆς γήρωνος, τῇ γήρωνι, τὴν γήρωνα, ὦ γήρων.

ἡ τρυγὼν, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι, τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών.

ἡ Σιδὼν, τῆς Σιδῶνος, τῇ Σιδῶνι, τὴν Σιδῶνα, ὦ Σιδών.

Neutra.

αν τὸ πᾶν, τοῦ παντὸς, τῷ παντὶ, τὸ πᾶν, ὦ πᾶν.

τὸ μέλαν, τοῦ μέλανος, τῷ μέλανι, τὸ μέλαν, ὦ μέλαν.

τὸ τύψαν, αντος, αντι, αν.

εν τὸ τιθὲν, έντος, έντι, ὲν, ὦ τιθέν.

τὸ χαρίεν, εντος, εντι, εν.

ουν τὸ τυπτοῦν, οῦντος, οῦντι, οῦν, ὦ οῦν partic.

τὸ δίπουν, τοῦ δίποδος, ποδι, πουν.

υν τὸ ζευγνὺν, ύντος, ύντι, ὺν, ὦ ὺν part.

ον τὸ μεῖζον, τοῦ μείζονος, τῷ μείζονι, τὸ μεῖζον, ὦ μεῖζον.

τὸ εὔδαιμον, τοῦ εὐδαίμονος, μονι, μον, ὦ εὔδαιμον.

τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος partic.

ων τὸ βοῶν, ῶντος, ῶντι, ῶν particip.

Omnia sunt adjectiva neutra quæ sua masculina sequuntur.

Masculina

Masculina in Ξ.

In obliquis κ, γ, χ.

αξ ὁ θώραξ, τοῦ θώρακος, ακι, ακα, ὦ θώραξ.

ὁ ἅρπαξ, τοῦ ἅρπαγος, παγι, παγα, ὦ ἅρπαξ.

ὁ κόραξ, τοῦ κόρακος, τῷ κόρακι, τὸν κόρακα, ὦ κόραξ.

ὁ ἄναξ, τοῦ ἄνακτος, τῷ ἄνακτι, τὸν ἄνακτα, ὦ ἄνα καὶ ἄναξ, *assumit* τ.

ηξ ὁ νάρθηξ, τοῦ νάρθηκος, θηκι, θηκα, ὦ νάρθηξ.

υξ ὁ ὄνυξ, τοῦ ὄνυχος, νυχι, νυχα, ὦ ὄνυξ.

ὁ δοῖδυξ, τοῦ δοίδυκος, δυκι, δυκα, ὦ δοῖδυξ.

ωξ ὁ πτὼξ, τοῦ πτωκὸς, τῷ πτωκὶ, τὸν πτῶκα, ὦ πτῶξ.

Fœminina.

αξ ἡ αὖλαξ, τῆς αὔλακος, λακι, λακα, ὦ αὖλαξ.

αιξ ἡ γύναιξ *inusitatum pro quo utimur* γυνή, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι.

ἡ αἶξ, τῆς αἰγὸς, τῇ αἰγὶ, τὴν αἶγα, ὦ αἶξ.

ηξ ἡ πήληξ, τῆς πήληκος, ληκι, ληκα, ὦ πήληξ.

ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος, πεκι, πεκα, ὦ ἀλώπηξ. *mutat* η *in* ε.

ιξ ἡ ἕλιξ, τῆς ἕλικος, τῇ ἕλικι, τὴν ἕλικα, ὦ ἕλιξ.

ἡ θρὶξ, τῆς τριχὸς, τῇ τριχὶ, τὴν τρίχα, ὦ θρὶξ, *mutat* θ *in* τ, *propter* χ.

υξ ἡ πτύξ. τῆς πτυχὸς, τυχι, τυχα, ὦ πτύξ.

ἡ νὺξ, τῆς νυκτὸς, τῇ νυκτὶ, τὴν νύκτα, ὦ νὺξ. *pleonasmum habet* τ.

οξ ἡ φλὸξ, τῆς φλογὸς, τῇ φλογὶ, τὴν φλόγα, ὦ φλόξ.

Neutrum in ξ *nullum extat.*

Masculina in P.

αρ ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος, καρι, καρα, ὦ μάκαρ.

ηρ ὁ σωτὴρ, τοῦ σωτῆρος, τῆρι, τῆρα, ὦ σῶτερ.

ὁ λυτὴρ, τῆρος, τῆρι, τῆρα, ὦ λυτήρ.

ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνέρος, ἀνδρὸς, τῷ ἀνέρι, ἀνδρὶ, τὸν ἀνέρα. ἄνδρα, ὦ ἄνερ, *syncopen semper habet.*

Dual. τὼ ἀνέρε, ἄνδρε, τοῖν ἀνέροιν, ἀνδροῖν, ὦ ἀνέρε ἄνδρε.

Plural. οἱ ἀνέρες, ἄνδρες, τῶν ἀνέρων ἀνδρῶν, τοῖς ἀνδράσι, *Poëticè* ἄνδρεσσι. τοὺς ἀνέρας, ἄνδρας, ὦ ἀνέρες, ἄνδρες.

ὁ πατὴρ, τοῦ πατέρος, πατρὸς, τῷ πατέρι, πατρὶ, τὸν πατέρα,

non πάτρα, quod est fœmininum nomen, ὦ πάτερ. In aliis numeris non habet syncopen.

Dual. τὼ πατέρε, τοῖν πατέροιν, ὦ πατέρε.

Plur. οἱ πατέρες, τῶν πατέρων, τοῖς πατράσι, τοὺς πατέρας, ὦ πατέρες.

ειρ ὁ φθεὶρ, τοῦ φθειρὸς, τῷ φθειρὶ, τὸν φθεῖρα, ὦ φθεὶρ.

υρ ὁ μάρτυρ & μάρτυς, τοῦ μάρτυρος, τῷ μάρτυρι, τὸν μάρτυρα, ὦ μάρτυρ & μάρτυς. dicitur etiam ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου.

ωρ ὁ φὼρ, τοῦ φωρὸς, τῷ φωρὶ, τὸν φῶρα, ὦ φώρ.

ὁ ἰχὼρ, τοῦ ἰχῶρος ἰχῶρι ἰχῶρα, ὦ ἰχώρ.

ὁ Ἕκτωρ Ἕκτορος τορι τορα, ὦ Ἕκτορ.

ὁ μεγαλήτωρ, τοῦ μεγαλήτορος, ab ἦτορ heteroclito.

Fœminina.

αρ ἡ δάμαρ καὶ δάμαρς, τῆς δάμαρτος, τῇ δάμαρτι, τὴν δάμαρτα, ὦ δάμαρ & δάμαρς.

ειρ ἡ χεὶρ τῆς χειρὸς, & poët. χερὸς, τῇ χειρὶ & χερὶ, τὴν χεῖρα χέρα, ὦ χείρ.

Dual. τὼ χεῖρε χέρε, ταῖν χεροῖν, ὦ χεῖρε χέρε.

Plural. αἱ χεῖρες χέρες, τῶν χειρῶν χερῶν, ταῖς χερσὶν, Ion. χείρεσσι, τὰς χεῖρας χέρας, ὦ χεῖρες χέρες.

Comm. ὁ καὶ ἡ αὐτόχειρ αὐτόχειρος, χειρι χειρα χειρ. semper retinet ει.

ηρ ἡ μήτηρ, τῆς μητέρος μητρὸς, τῇ μητέρι μητρὶ, τὴν μητέρα non μήτρα quod est aliud. ὦ μῆτερ. In aliis non habet syncopen in datiuo plural. μητράσιν ut πατράσιν.

ἡ θυγάτηρ, τῆς θυγατέρος θυγατρὸς, τῇ θυγατέρι θυγατρὶ, τὴν θυγατέρα θύγατρα, ὦ θύγατερ.

Dual. τὼ θυγατέρε θύγατρε, ταῖν θυγατέροιν θυγατροῖν, ὦ θυγατέρε θύγατρε.

Plural. αἱ θυγατέρες θύγατρες, τῶν θυγατέρων θυγατρῶν, ταῖς θυγατράσι, τὰς θυγατέρας θύγατρας, ὦ θυγατέρες θύγατρες.

ἡ Δημήτηρ, τῆς Δημήτερος Δήμητρος, τῇ Δημήτερι Δήμητρι, τὴν Δημήτερα Δήμητρα, ὦ Δήμητερ, Dorice Δάματερ.

ἡ γαστὴρ, τῆς γαστέρος γαστρὸς, τῇ γαστέρι γαστρὶ, τὴν γαστέρα non γάστρα, quod aliud significat, ὦ γαστήρ.

In aliis non habet syncopen, τὼ γαστέρε, ταῖν γαστέροιν, ὦ γαστέρε, αἱ γαστέρες, τῶν γαστέρων, ταῖς γαστῆρσιν, ὦ γαστέρες.

Neutra.

αρ τὸ ἔαρ, τοῦ ἔαρος, τῷ ἔαρι, τὸ ἔαρ. Ionice contrahitur τὸ ἦρ, τοῦ ἦρος, τῷ ἦρι. Poëtice accipit ι, εἶαρ, εἴαρος, εἴαρι.

Sic τὸ κέαρ κῆρ, τοῦ κέαρος κηρὸς, τῷ κέαρι κηρί.

τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, τῷ ἥπατι, τὸ ἧπαρ, ὦ ἧπαρ.

Sic τὸ δέλεαρ, & τὸ φρέαρ.

υρ τὸ πῦρ, τοῦ πυρὸς, τῷ πυρὶ, τὸ πῦρ, ὦ πῦρ.

ορ τὸ ἦτορ, τοῦ ἦτορος, τῷ ἦτορι. Simonides γαλαθηνῷ ἤτορι, alioqui rarum in obliquis.

ωρ τὸ ἕλωρ, τοῦ ἕλωρος, τῷ ἕλωρι, τὸ ἕλωρ, ὦ ἕλωρ.

Sic τὸ τέκμωρ, ωρος.

τὸ κάρηαρ, τοῦ καρήατος καρήατι, & syncop. κάρητος κάρητι. nam κάρη & κάρα per apocopen è κάρηνον & κάρανον. dicitur & ἡ καρὴ καρῆς, & ἡ κρὰς κρατὸς, & κράατι pro κρατὶ, & κράατα in plur. apud poët.

Masculina in ψ.

αψ ὁ ἄραψ, τοῦ ἄραβος ραβι ραβα, ὦ ἄραψ.

ὁ σκύραψ, τοῦ σκύραφος φι φα, ὦ σκύραψ.

ιψ ὁ λὶψ, τοῦ λιβὸς, τῷ λιβὶ, τὸν λίβα, ὦ λίψ.

οψ ὁ μέροψ, τοῦ μέροπος, τῷ μέροπι, τὸν μέροπα, ὦ μέροψ.

υψ ὁ θάρυψ, τοῦ θάρυβος υβι υβα, ὦ θάρυψ.

ὁ κίνυψ, τοῦ κίνυφος φι φα, ὦ κίνυψ. Ionice habet π, κίνυπος κίνυπι κίνυπα.

ωψ ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος πι πα, ὦ κύκλωψ.

Fœminina.

αψ ἡ λαῖλαψ, τῆς λαίλαπος πι πα, ὦ λαῖλαψ.

εψ ἡ φλὲψ, τῆς φλεβὸς, τῇ φλεβὶ, τὴν φλέβα, ὦ φλέψ.

οψ ἡ ὂψ, τῆς ὀπὸς, τῇ ὀπὶ, τὴν ὄπα, ὦ ὄψ.

ωψ ἡ ὢψ, τῆς ὠπὸς, τῇ ὠπὶ, τὴν ὦπα, ὦ ὤψ.

Neutrum in ψ nullum extat.

Neutra in α.

τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα.

In ι.

τὸ μέλι, τοῦ μέλιτος, τῷ μέλιτι, τὸ μέλι, ὦ μέλι.

τὸ πέπερι, τοῦ πεπέρεος.

Neutra adjectiva quorum masculina in ις, τὸ ἄχαρι, τοῦ ἀχάριτος, τῷ ἀχάριτι, ab ὁ καὶ ἡ ἄχαρις ἀχάριτος.

τὸ φιλόπατρι, τοῦ φιλοπάτριδος, τῷ φιλοπάτριδι, ab ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, φιλοπάτριδος.

τὶ τινὸς, τινὶ, τὶ à τὶς, τινός.

In υ.

Per ος purum flectuntur.

τὸ γόνυ, τοῦ γόνυος, *& metathesi poëtica*, γουνὸς, τῷ γόνυϊ γουνὶ, τὸ γόνυ, ὦ γόνυ.

Dual. τὼ γόνυε, τοῖν γονύοιν, ὦ γόνυε.

Plural. τὰ γόνυα γοῦνα, τῶν γονύων γούνων, τοῖς γόνυσι, τὰ γόνυα γοῦνα, ὦ γόνυα γοῦνα.

Dicitur etiam Poëticè τὸ γόνας, τοῦ γόνατος *&* τὸ γοῦνας, τοῦ γούνατος.

τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, δουρὸς, τῷ δόρυϊ δουρὶ, τὸ δόρυ, ὦ δόρυ.

Et Poëticè τὸ δόρας, τοῦ δόρατος. *&* τὸ δοῦρας, τοῦ δούρατος. *&* τὸ δόρος. τοῦ δόρεος δόρους, τῷ δόρεϊ δόρει.

τὸ πῶϋ, τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ, τὸ πῶϋ, ὦ πῶϋ.

τὸ ἄστυ, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστεϊ ἄστει, τὸ ἄστυ, ὦ ἄστυ.

Neutra adjectiva quorum masculina in υς per εος.

τὸ ὀξὺ, τοῦ ὀξέος, ab ὁ ὀξὺς, ὀξέος.

τὸ βαρὺ, τοῦ βαρέος, ab ὁ βαρὺς, βαρέος.

In hac Declinatione tres sunt casus observandi: accusativus & vocativus sing. & dativus pluralis.

Accusativus fit à dativo converso ι in α, τῷ Αἴαντι, τὸν Αἴαντα, τῷ ποιμένι, τὸν ποιμένα. Nunquam tamen acuitur ut dativus, τῷ ἀνδρὶ. τὸν ἄνδρα, τῇ φρενὶ, τὴν φρένα, τῷ πλωκὶ, τὸν πλῶκα.

Cùm in genitivo ante ος est anceps vocalis accusativus exit in ν, ἰχθῦς, ἰχθύος, ἰχθῦν· βότρυς, βότρυος, βότρυν.

ὄρις,

ὄφις ὄφιος ὄφιν. Πάρις Πάριος Ionicè Πάριν. at Πάρις Πάριδος Πάριδα.

Excipitur Διός Δία.

Nomina in ις quæ flectuntur per εος communiter in υ exeunt, ὠκὺς ὠκέος ὠκύν, βαρὺς βαρέος βαρύν. Poëticè in εα, πολὺς πολέος, πολέα στρατὸν ἐνθάδ' ἀγείρας, εὐρὺς εὐρέος, εἴσω δ' ἦλθε κατ' εὐρέα κόλπον.

Quæ in αυς υ γραῦς γραῦν, ναῦς ναῦν. nam νῆα γρῆα Poëticè à νηῦς γρηῦς.

In ους sæpius ν, βοῦς βοῦν, & νοῦς νοῦν. βόα & νόα Asiatica sunt. ὁ πολύπους, τοῦ πολύποδος, τὸν πολύποδα & πολύπουν. δίπους δος, τὸν τρίποδα τρίπουν. Æschyl.

Quæ flectuntur per τος & δος utrunque, χάρις, χάριτος, χάριτα, χάριν. ἔρις, ἔριδος, ἔριδα, ἔριν.

Sic ὄρνις, ὄρνιθος, ὄρνιθα, ὄρνιν.

νῆκλεις, νήκλυδα, & νῆκλιν.

κλεὶς, κλειδὸς, κλεῖδα & κλεῖν, Atticè.

λὶς poëticum nomen λῖν pro λίνα.

Æolicè legitur ἄγωνον pro ἀγῶνα ab ἀγών.

Vocatiuus.

Sæpe similis est recto, ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς.

Quæ flectuntur per ντ à genitivo ultima syllaba resecta formant vocativum, ὁ Αἴας, τοῦ Αἴαντος, ὦ Αἶαν. Θόαντος, ὦ Θόαν. χαρίεις χαρίεντος, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίει. Poëtæ ν sæpe tollunt. Λαοδάμαντος, ὦ Λαοδάμα, Πολυδάμαντος, ὦ Πολυδάμα, Κάλχας, Κάλχαντος, ὦ Κάλχα.

Et quæ per ν flectuntur, τάλας, τάλανος, ὦ τάλαν. μέλας μέλανος, ὦ μέλαν.

Nomina barytona quæ in immutabilem desinunt eodem modo ultima genitivi amota, τέρην, τέρενος, ὦ τέρεν. ἄρσην ἄρσενος, ὦ ἄρσεν. Νέστωρ, Νέστορος, ὦ Νέστορ. Μαχάων, Μαχάονος, ὦ Μαχᾶον. ἕλλην, ἕλληνος, ὦ ἕλλην. μήτηρ, μητέρος, ὦ μῆτερ. excipe Ἀπόλλων, Ἀπόλλωνος, ὦ Ἄπολλον. Ποσειδῶν, Ποσειδῶνος, ὦ Πόσειδον: quæ reducto accentu, ω vertunt in ο & πάτηρ, πάτερος, ὦ πάτερ.

Oxytona non dissident à nominativo, ὁ ποιμὴν, ὦ ποιμήν.

Adnotantur quatuor, πατὴρ, πάτερ, δαὴρ, δάερ, σωτὴρ, σῶτερ, ἀνὴρ, ἄνερ.

Nomina in ȣ̃ς contracta ex όεις, è nominativo σ exterunt, ὁ Σιμȣ̃ς, ὦ Σιμȣ. ὁ πλακȣ̃ς, ὦ πλακȣ̃.

ὁ ὀδȣ̀ς autem, ὦ ὀδȣ́ς. quia non est contractum, ut ὁ πȣ̃ς, ὦ πȣ́ς.

Contra ὁ βȣ̃ς, ὦ βȣ̃, quia contractum.

ὁ παῖς, ὦ παῖ, solum in hac forma, quod contrahitur è πάϊς.

Nomina in εις, & gravitona in ις, & υς, in vocativo amittunt nominativi σ, ὁ βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ. ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ.

Et in υς contracta, ὁ ἰχθῦς, ὦ ἰχθῦ, Athen. lib. 6. è Cratere.

Et oxytona trium generum in υς, ὁ ὀξὺς, ὦ ὀξύ. ὁ ὀδὺς, ὦ ὀδύ. ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ, & Poeticè ἄνα.

Contracta primæ mutant η in ε, ὁ Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Quartæ ultimam in οι, ἡ Λητὼ, ὦ Λητοῖ. ἡ αἰδὼς, ὦ αἰδοῖ.

Dativus plural. exit semper in σι, ξι, ψι.

Nomina in σ non contracta, assumpto ι formant dativum, Αἴας Αἴασι, βῶς βωσὶ, παῖς παισὶ, λέβης λέβησιν. & in tertia contractorum, ἱερεὺς ἱερεῦσι, βασιλεὺς βασιλεῦσιν.

Excipiuntur, πȣ̀ς, ποδὸς, τοῖς ποσίν. υἱεὺς, τοῖς υἱέσι. δρομεὺς, τοῖς δρομέσιν.

Et quæ flectuntur per εντος. ea enim in dativo plur. exeunt in εισι, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, τοῖς χαρίεσι. τιμήεις, τιμήεσιν, & addito ι, ut syllaba fiat longa, χαρίεισι, τιμήεισιν. ut τιθεὶς, τιθέντος, τιθεῖσι. τυπεὶς, τυπέντος, τυπεῖσι. *Quidam superioribus addunt alterum σ*, χαρίεσσι, τιμήεσσι.

Nomina in υς in dativo plural. corripiunt penultimam. ὁ ἰχθῦς, τοῖς ἰχθύσιν. *extra unum*, ὁ μῦς, τοῖς μυσι.

Sic quæ in recto desinunt in ξ, *vel* ψ, *accipiunt* ι, ἡ αἶξ, ταῖς αἶξιν. ὁ κόραξ, τοῖς κόραξιν. ὁ λὶψ, τοῖς λιψίν. ὁ κύκλωψ, τοῖς κύκλωψι.

Cætera sic formantur à dativo singulari, ut exeant in σι, expunctis aliis consonantibus præter ρ, Πλάτωνι Πλάτωσι, ποιμένι ποιμέσι, φρενὶ φρεσὶν, ὄφιϊ ὄφισιν, ὄφεϊ ὄφεσι, τείχεϊ τείχεσι, ῥήτορι ῥήτορσιν. Hippocrat. γαστὴρ, γαστέρος, γαστῆρσι, ἤδεϊ ἤδεσι, βαρέϊ βαρέσιν, ἀλεκτρυόνι ἀλεκτρυόσιν, *Illa in ασι*, πατράσι, μητράσι, θυγατράσιν, ἀνδράσι.

Cùm penultima singularis dativi est positione longa, in plur. fit longa natura assumpto ι post ε, τιθέντι τιθεῖσι, κοπέντι κοπεῖσιν. Et υ post ο, λέοντι λέουσιν.

Æoles & Poëtæ formant semper à genitivo singulari, verso ος in εσσι, ἀνδρὸς ἄνδρεσσι. γυναικὸς, γυναίκεσσι. βοὸς, βόεσσι. κυνὸς, κύνεσσι. semper geminato σσ, ut etiam Hom. hac forma dixerit, τοῖσδεσσι, pro τοῖσδε, quod mirum est verbum. dixit tamen ἀνάκτεσιν, unico σ, Οδ.ο.

Ætoli omnes dativos plur. terminant in τοις, γέρων, γέροντος, γερόντοις. πάθημα, παθήματος, παθημάτοις. ut ille ostendit Iambus quem citat Eustathius, μὴ καταγελᾶτε τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις.

Sed forte potest esse varia declinationis forma, ut dicant, τὸ παθήματον, τοῦ παθηματου, τοῖς παθημάτοις. *ut* τὸ δίλημμα, τός. *&* διλήμματον, τοῦ διλημμάτου, *quo utitur Hermogenes. Sic Latini dicunt, epigrammatis, dilemmatis.*

Multa enim in variis declinationibus leguntur.

ἡ ἀηδὼν, όνος. & Ion. ἀηδὼ, *ex quo* ἀηδοῖ.

ἡ Γοργὼν & Γοργὼ, ἡ χελιδὼν & χελιδὼ, ἡ εἰκὼν & εἰκὼ, *à quo Aristoph. dixit* εἰκοῦς, *pro* εἰκόνας.

ἡ αὐλὴ, τῆς αὐλῆς. ἡ αὖλις, τῆς αὔλιδος, *Poëticè. sic* φήμη & φῆμις.

Sic τὸ φάος, τοῦ φάεος *Poëticè, communiter* τὸ φῶς, τοῦ φωτός.

ὁ κάλως, τοῦ κάλω *Atticè.* & ὁ κάλως, τοῦ κάλωος *Poëticè.*

ἡ ἔγχελις, τῆς ἐγχέλυος. & ἡ ἔγχελις, τῆς ἐγχέλεως.

Quædam in ης habent duplicem genitivum, & accus. ὁ μύκης, τοῦ μύκητος & μύκου, τὸν μύκητα & μύκην. ὁ μιώης, τοῦ μιώντος & μιώου, τὸν μιώητα & μιώην. ὁ γύης, γύητος, γύου, γύητα, γύην. ὁ Χάρης, Χάρητος, Χάρου, Χάρητα, Χάρην. ὁ Πύδης, Πύδητος, Πύδου, Πύδητα, Πύδην. ὁ Δάρης, Δάρητος, Δάρου, Δάρητα, Δάρην. ὁ Μέγης, Μέγητος, Μέγου, Μέγητα, Μέγην.

Sic ὁ Θαλῆς, τοῦ Θαλοῦ, τὸν Θαλῆν. ὁ Φαλῆς, τοῦ Φαλοῦ, τὸν Φαλῆν. *alioqui,* ὁ Θάλης, τοῦ Θάλητος, τὸν Θάλητα. ὁ Φάλης, Φάλητος, τὸν Φάλητα. & ὁ Θαλῆς, τοῦ Θάλεω *Attic.*

ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ. & ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ. & ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως. & ὁ Μωϋσεὺς, τοῦ Μωϋσέως. *in quo nomine, varietate lascivitum est non necessaria.*

Apud Poëtas ὁ ὑδροχόος, ὁ ὑδροχοεὺς, τοῦ ὑδροχοῆος.

ὁ Γηρυὼν, όνος. ὁ Γηρυονεὺς, τοῦ Γηρυονῆος.

ὁ παλίφρονος, ὁ παλιφρονεὺς, παλιφρονῆος. ὁ ἰωίοχος, ὁ ἰωιοχεύς.

ὁ υἱὸς, ὁ υἱεὺς, υἱέος. ὁ αἰγόκερως, ὁ αἰγοκερεὺς *Arat.* & ὁ βορέας, ὁ βορεύς.

Attici in quibusdam masculinis genus mutant, ἡ ὄμφαξ, ἡ χάραξ, τῆς ἀμπέλου, ἡ φάρυγξ, ἡ μεῖραξ, ἡ μήκων. *quæ communiter sunt masculina.*

Contrà ὁ Τάρας, ὁ Ἀκράγας. *comm.* ἡ.

Poëtæ aliquando in participio, πληγέντε κεραυνῷ, *Homer. de Junone & Minerva.* ἀχέων Ἠλέκτρα, *Soph.*

A quibusdam genitivis singularibus quintæ recti fiunt parisyllabi, ὁ τρὼς, τοῦ τρωὸς, ὁ τρωὸς, τοῦ τρωοῦ. δμὼς, δμωὸς, ὁ δμωὸς, ἡ δμωά. φύλαξ, φύλακος, ὁ φύλακος. ἐπτάπους, ἐπτάποδος, ὁ ἐπταπόδης, τοῦ ἐπταπόδου. Οἰδίπους, Οἰδίποδος, ὁ Οἰδιπόδης, τοῦ Οἰδιπόδου. μάρτυς, μάρτυρος, ὁ μάρτυρος. *Quædam fœm.* κάλυξ, κάλυκος, καλύκη. χιτὼν, χιτῶνος, χιτώνη. ἡγεμὼν, ἡγεμόνος, ἡγεμόνη.

De Nominibus contractis.

E nominibus quintæ contracta ducuntur, ut hiatus tollatur. Nec enim contractio fieri potest, nisi duæ vocales sine intervenu consonantis jungantur, τείχεϊ τείχει.

Cum vocales non mutantur, sed in unam syllabam modo coëunt, dicitur Synæresis, ἀληθέϊ ἀληθεῖ, Λητόϊ Λητοῖ.

Cùm altera vel ambæ immutantur, Crasis, ἀληθέος ἀληθοῦς, ἀληθέα ἀληθῆ.

Ut in corporibus si solida congeras in acervum, ut lapides, fruges, erit ut synæresis. Si liquida, ut medicamenta quædam, crasis. Sæpe tamen his grammatici abutuntur.

In contractione prior debet esse brevis, ποιέω ποιῶ, πλακόεις πλακοῦς. *Raro admodum est longa,* ληΐζω λῄζω, ἡ ῥωΐνη, νηρηΐδες νηρῇδες.

E contractis, alia in singulis casibus contrahuntur, quæ pauca sunt: alia in quibusdam, quæ maxima turba est.

Poste-

Posteriorum quatuor sunt declinationes. *Sed prius non erit ab re formulam contractionum in Nominibus exponere.*

Diagramma contractionum in nominibus.

Contrahuntur cum sequentibus

α ante alterum α vel ε, in α longum, κέραα κέρα, γέραε γέρα.

Ante ι, in α, γήραϊ γήρα.

Ante ο vel ω, in ω, κέραος κέρως, κεράων κερῶν, κεράοιν κερῷν, *cum ι subscripto.*

ε ante alterum ε in fine, in η, ἀληθέε ἀληθῆ. *præter quædam neutra dual.* τὼ σκέλεε σκέλει, τὼ τείχεε τείχει.

Sequente consonante in ει, τριήρεες τριήρεις. *Atticè in nom. plur. tertiæ in η,* ἱππέες ἱππῆς.

Ante α eodem modo, ἀληθέα ἀληθῆ, τριήρεας τριήρεις. *In tertiæ sing. non contrahitur,* βασιλέα, *non* βασιλῆ.

In iis qui contrahuntur in omnibus casibus, in α, ἀργύρεα ἀργυρᾶ, χρύσεα χρυσᾶ, *ut Atticè antecedente vocali in accus.* ἀφυέα ἀφυᾶ, Πειραιέα Πειραιᾶ, χόεα χοᾶ.

Ante ο in ου, χρύσεος χρυσοῦς. *Ante οι, & ω, & η, eliditur,* τειχέοιν τειχοῖν, τειχέων τειχῶν, ποδέης ποδῆς.

ι ante alterum ι, vel α, vel ε, in ι longum, ὄφιϊ ὄφι, σινήπια σινήπι, πόλιες πόλις.

ο ante alterum ο vel ε, in ου, διπλόος διπλοῦς, βόες βοῦς.

Ante ι, in οι, Λητόϊ Λητοῖ, *non tamen* βοῒ βοῖ.

Ante α breve in fine, in ω, Λητόα Λητώ. *sequente consonante, in ου,* βόας βοῦς.

Ante α longum, vel η, vel ω, in eandem, διπλόας διπλᾶς, διπλόη διπλῆ, νόῳ νῷ, βοῶν *tamen non* βῶν *à* βοῦς.

Nam υ quidem perraro contrahitur, ídque in nominibus in υς gravitonis tantùm & in seipsum, βότρυες βότρυς, βότρυας βότρυς, ἰχθύες ἰχθῦς, ἰχθύας ἰχθῦς.

Prima Declinatio contractorum.

In hac tres sunt terminationes, in ης masculinorum, fœmininorum, & communium, in ες & ος neutrorum.

ους ει η η οιν η εις ων εις εις
Sing. ης εος εϊ εα ες. *Dual.* εε εοιν εε. *Plu.* εες εων εσι εας εες.
ες ες ες. η η η.
ος ος ος. εα εα εα.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης. Gen. τοῦ Δημοσθένεος *Ion.* Δημοσθένους Att. Δημοσθένοις Dor. & Æolicè.

Dat. τῷ Δημοσθένεϊ Ion. & Δημοσθένει Atticè.

Accus. τὸν Δημοσθένεα Ion. & Δημοσθένη commu. Att. Δημοσθένην. Voc. ὦ Δημόσθενες & Att. ὦ Δημοσθένης.

Dual. nom. accus. & voc. τὼ Δημοσθένεε Ion. Δημοσθένη Att. Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν Ion. Δημοσθενοῖν Atticè.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες Ion. Δημοσθένεις Atticè.

Gen. τῶν Δημοσθενέων Ion. Δημοσθενῶν Att. Dat. τοῖς Δημοσθένεσιν Att. Δημοσθενέεσιν Ion Accus. τοὺς Δημοσθένεας Ion. Δημοσθένεις Att. Voc. ὦ Δημοσθένεες Δημοσθένεις.

Sing. Nom. ὁ Ηρακλέης Ηρακλῆς. *Gen.* τοῦ Ηρακλέεος Ηρακλῆος *Ion.* Ηρακλέεος Ηρακλέους *&* Ηρακλέος Ηρακλοῦς. *Dat.* τῷ Ηρακλέεϊ *& syncop.* Ηρακλέϊ *Ion.* Ηρακλῆϊ Ηρακλέει *&* Ηρακλεῖ. *Accus.* τὸν Ηρακλέεα Ηρακλέα Ηρακλῆα Ηρακλῆ *&* Ηρακλέην *Atticè, &* Ηρακλῆν. *Voc.* ὦ Ηράκλεες Ηράκλεις, Ηράκλες *& Att.* Ηρακλῆς.

Dual. Nom. Accus. & Vocat. τὼ Ηρακλέεε Ηρακλέε Ηρακλῆ. *Gen. & Dat.* τοῖν Ηρακλεέοιν Ηρακλέοιν Ηρακλοῖν Ηρακλήοιν.

Plur. Nom. οἱ Ηρακλέεες Ηρακλέεις Ηρακλῆς Ηρακλέες Ηρακλεῖς. *Gen.* τῶν Ηρακλεέων Ηρακλέων Ηρακλῶν Ηρακλήων. *Dat.* τοῖς Ηρακλέεσιν Ηρακλέσιν Ηρακλῆσιν. *Accus.* τοὺς Ηρακλέεας Ηρακλέεις Ηρακλῆας Ηρακλέας Ηρακλεῖς Ηρακλῆς. *Voc.* ὦ Ηρακλέεες *ut in nominativo.*

Fœm. ἡ τριήρης, *ut* ὁ Δημοσθένης.

Neutrum τὸ τεῖχος, τοῦ τείχεος τείχους τείχεις, τῷ τείχεϊ τείχει, τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος.

τὼ τείχεε τείχη, τοῖν τειχέοιν τειχοῖν, ὦ τείχεε τείχη.

τὰ

τὰ τείχεα τείχη, τῶν τειχέων τειχῶν, τοῖς τείχεσι & τειχέεσσι, τὰ τείχεα τείχη, ὦ τείχεα τείχη.

In ες eodem modo variantur, τὸ ἀληθὲς, τοῦ ἀληθέος ἀληθοῦς ἀληθεῖς.

A τὸ ἄνθος *quidam ducunt* τῶν ἀνθέων, *non* ἀνθῶν, *ne confundatur cum* ἀνθ' ὧν.

Nominativus ut vocat. singul. una cum dat. plur. in nulla declinat. contrahuntur.

Secunda Declinatio

Habet duas terminationes in ις masculinorum & fœmininorum, & in ι neutrorum.

ι ις ις ις.
Sing. ις ιος ϊι ιν ι. *Du.* ιε ιοιν ιε. *Pl.* ιες ιων ισι ιας ιες.
ι ι ι ι ι ι.
ια ια ια.

Masc. Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφιος Att. ὄφεως Ion. ὄφεος. Dat. τῷ ὄφιϊ ὄφι Ion. ὄφεϊ ὄφει Att. Accus. τὸν ὄφιν. Voc. ὦ ὄφι & Att. ὄφις.

Dual. Nom. & Accus. τὼ ὄφιε ὄφεε Ion. ὄφη Attic. Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν Ion. ὀφέοιν. Att. ὀφεων. Vocat. ὦ ὄφιε ὄφεε ὄφη. Quidam contractionem in duali non probant.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες ὄφις ὄφεες Ion. ὄφεις Att. Gen. τῶν ὀφίων ὀφεων Ion. ὄφεων Att. Dat. τοῖς ὀφισιν & ὀφεσιν Ion. & ὀφέεσσιν. Accus. τοὺς ὄφιας ὄφις ὄφεας Ion. ὄφεις Att. Vocat. ὦ ὄφιες ὄφις ὄφεες ὄφεις.

Fœm. ἡ πόλις, τῆς πόλιος πόλεος & πόλευς *Theog.* πόλεως *Att.* & πόληος *Poët.* τῇ πόλιϊ πόλι πόλεϊ πόλει & πόληϊ *Poëticè.* τὴν πόλιν & πόληα *Poët.* ὦ πόλι & πόλις. τὼ πόλιε & τὼ πόλεε *Att.* πόλη. ταῖν πολίοιν πολέοιν πόλεων. ὦ πόλιε πόλεε πόλη. *Plur.* αἱ πόλιες πόλις πόλεες πόλεις πόληες. τῶν πολίων πολέων πόλεων πολήων. ταῖς πόλισι πόλεσι πόλησι πολέεσσι πολίεσσι. τὰς πόλιας πόλις πόλεας πόλεις πόληας. ὦ πόλιες πόλις πόλεες πόλεις πόληες.

Neut. Nom. τὸ σίνηπι. *Gen.* τοῦ σινήπιος πεος πεως. *Dat.* τῷ σινήπιϊ σινήπι σινήπεϊ σινήπει. *Accus.* τὸ σίνηπι, ὦ σίνηπι, τὼ σινήπιε σινήπεε σινήπη, τοῖν σινηπίοιν σινηπέοιν σινήπεων, ὦ σινήπιε

τι πεε τι. τὰ σινήπια σινήπι, σινήπεα σινήπι. τῶν σινηπίων σινηπέων σινήπεων. τοῖς σινήπισι πεσι σινηπέεσι. τὰ σινήπια πι, σινήπεα πι. ὦ σινήπια πι σινήπεα πι.

Tertia Declinatio.

Omnia ſunt maſculina in ευς oxytona *Doricè & Æolicè barytona.* βασιλεὺς βασίλευς, Οδυσσεὺς Οδύσσευς.

Iones in obliquis mutant ε *in* η.

ει η η εις εις εις.

Sing. ευς εος εϊ εα ευ. *Du.* εε εοιν εε. *Plur.* εες εων ευσι εας εες.

ηος ηϊ ηα. ηε ηοιν ηε. ηες ηων ηας ηες.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Æolicè βασίλευς. Gen. τοῦ βασιλέος *Att.* βασιλέως *Ion.* βασιλῆος & βασιλεῖος ſecundum *Iones poſteriores,* Æol. βασίληος & βασίλειος, Bœoticè βασιλίος, *Dor.* βασιλεῦς. Dat. τῷ βασιλέϊ βασιλεῖ *Ion.* βασιλῆϊ. Accuſ. τὸν βασιλέα *Ion.* βασιλῆα, *Poëticè* βασιλῆ *apocope* α. Vocat. ὦ βασιλεῦ *Att.* ὦ βασιλεύς.

Dual. τὼ βασιλέε *Ion.* βασιλῆε, *quidam contrahunt* εε *in* η βασιλῆ, *quod doctioribus non probatur.* τοῖν βασιλέοιν *Ion.* βασιλήοιν. ὦ βασιλέε βασιλῆε: & *ſecundum quoſdam* βασιλῆ.

Plur. οἱ βασιλέες βασιλεῖς, & *ſecundum veteres Atticos* βασιλῆς, *ut* ἱππεῖς ἱππῆς, ἀχαρνεῖς ἀχαρνῆς. *Ion.* βασιλῆες, τῶν βασιλέων, *Ion.* βασιλήων. τοῖς βασιλεῦσιν, *Ion.* βασιλῆσι. τοὺς βασιλέας βασιλεῖς, *Ion.* βασιλῆας. ὦ βασιλέες βασιλεῖς, *Ion.* βασιλῆες.

Attici ea in quibus eſt ευς purum contrahunt, ὁ χοεὺς, τοῦ χοέως χοῶς, τῷ χοέϊ χοεῖ, τὸν χοέα χοᾶ.

ὁ Πειραιεὺς, τοῦ Πειραιέως Πειραιῶς, τῷ Πειραιέϊ Πειραιεῖ, τὸν Πειραιέα Πειραιᾶ.

Quarta Declinatio.

Omnia ſunt fœminina in ω vel ως. Contrahuntur in ſingulari tantùm. In aliis numeris ſequuntur tertiam pariſyllaborum.

ἡ Λητὼ, *Dor.* ἁ Λατώ. τῆς Λητόος, *Ion. Dor.* Λατόος, *Æol.* Λατῶς, *Att.* Λητοῦς. τῇ Λητόϊ Λητοῖ. *Dor.* Λατόϊ, τὴν Λητόα Λητὼ, *Æol.* Λατῶν, *Ion.* Λητοῦν. ὦ Λητοῖ, & *Att.* Λητώ.

Dual.

Dual. τὰ Λητώ, ταῖν Λητοῖν, ὦ Λητώ.

Plur. αἱ Λητοὶ, τῶν Λητῶν, ταῖς Λητοῖς, τὰς Λητοὺς, ὦ Λητοί.

Sic ἡ αἰδὼς, τῆς αἰδόος, αἰδοῦς.

Legitur apud Poëtas Κλῶθες *metaplasmo à* Κλωθώ. *Plur.* Κλωθοὶ Κλῶθες.

Quinta Declinatio.

Neutra habet in *ας* purum & *ρας* quæ flectuntur per *ατος*. Iones detrahunt *τ*, & Attici faciunt contractionem.

ως ᾳ ᾳ ῷν α ων α α

άος αϊ ας αοιν αα αων αα αα

Sing. ας ατος ατι ας ας. Dual. ατε ατοιν. Plur. ατα ατων ασι ατα ατα.

Sing. τὸ κέρας, τοῦ κέρατος, *Ion.* κέραος, *Att.* κέρως. τῷ κέρατι κέραϊ κέρᾳ, τὸ κέρας, ὦ κέρας.

Dual. τὼ κέρατε κέραε κέρα, τοῖν κεράτοιν κεράοιν κερῷν, ὦ κέρατε κέραε κέρα.

Plur. τὰ κέρατα κέραα κέρα, τῶν κεράτων κεράων κερῶν, τοῖς κέρασιν, *Ion.* κεράεσι. τὰ κέρατα κέραα κέρα, ὦ κέρατα κέραα κέρα.

Herodotus tamen α mutat in ε, γέρεα κέρεα, *non* γέραα κέραα. *Sic* τὸ κρέας, τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως.

De Contractis Anomalis.

Quædam contrahuntur in omnibus casibus quorum masculina & neutra ad tertiam parisyllab. fœminina ad secundam referenda sunt.

Sing. ἁπλόος, ἁπλοῦς, ἁπλόου, ἁπλοῦ, ἁπλόῳ, ἁπλῷ, ἁπλόον, ἁπλοῦν. ὦ ἁπλόε, ἁπλοῦ.

Dual. ἁπλόω, ἁπλώ *cum acuto.* ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plur. ἁπλόοι, ἁπλοῖ, ἁπλόων, ἁπλῶν, ἁπλόοις, ἁπλοῖς, ἁπλόους, ἁπλοῦς.

Fœm. Sing. ἁπλόη, ἁπλῆ, ἁπλόης, ἁπλῆς, ἁπλόῃ, ἁπλῇ, ἁπλόην, ἁπλῆν.

Dual ἁπλόα, ἁπλά *cum acuto.* ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.

Plur. ἁπλόαι, ἁπλαῖ, ἁπλόων, ἁπλῶν, ἁπλόαις, ἁπλαῖς, ἁπλόας, ἁπλᾶς.

Neut.

Neut. Sing. ἁπλόον ἁπλοῦν ἁπλόου ἁπλοῦ, *&c. Plur.* ἁπλόα ἁπλᾶ.

Sic διπλόος διπλοῦς, διπλόη διπλῆ, διπλόον διπλοῦν. & ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἀργυρέα, ἀργυρᾶ, ἀργύρεον ἀργυροῦν. χρύσεος χρυσοῦς.

Sic Ἀπελλέης Ἀπελλῆς, Ἀπελλέου Ἀπελλοῦ, Ἀπελλέῃ Ἀπελλῇ, Ἀπελλέην Ἀπελλῆν. *ut* ποδέης ποδῆς, τρέης τρῆς.

ὁ νόος νοῦς, τοῦ νόου νοῦ, τῷ νόῳ νῷ, τὸν νόον νοῦν, ὦ νόε νοῦ. τὼ νόω νὼ, τοῖν νόοιν νοῖν.

οἱ νόοι νοῖ, τῶν νόων νῶν, τοῖς νόοις νοῖς, τοὺς νόους νοῦς.

Dicitur etiam ὁ νοῦς, τοῦ νοός, τῷ νοΐ, τὸν νόα, ὦ νοῦ. *ut* βοῦς, βοός, βοΐ, βόα, βοῦν, ὦ βοῦ.

ὁ ῥόος ῥοῦς, τοῦ ῥόου ῥοῦ, τῷ ῥόῳ ῥῷ, τὸν ῥόον ῥοῦν, ὦ ῥόε ῥοῦ.

τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, τῷ ὀστέῳ ὀστῷ, τὸ ὀστέον ὀστοῦν.

τὼ ὀστέω ὀστὼ, τοῖν ὀστέοιν ὀστοῖν.

τὰ ὀστέα ὀστᾶ, τῶν ὀστέων ὀστῶν, τοῖς ὀστέοις ὀστοῖς, τὰ ὀστέα ὀστᾶ.

ἡ ὄϊς οἶς, τῆς ὄϊος οἰός, τῇ ὄϊι οἰῒ, τὴν ὄϊδα & οἴϊδα, ὄϊν οἶν.

αἱ ὄϊδες & ὄϊες οἶς, τῶν ὀΐων οἰῶν, ταῖς ὄϊσιν & ὀΐεσσι, τὰς ὀΐδας ὄϊας οἶς. *dicitur* & ὁ ὄϊς.

Sic Atticè φθόϊς φθοῖς, φθόϊδες φθόϊες φθοῖς, φθόϊδας φθόϊας φθοῖς.

ὁ πλακόεις πλακοῦς, τοῦ πλακόεντος πλακοῦντος, τῷ πλακόεντι πλακοῦντι, τὸν πλακόεντα πλακοῦντα, ὦ πλακόεν πλακοῦν & πλακοῦ.

Sic ὁ Σιμόεις Σιμοῦς, Σιμόεντος Σιμοῦντος.

ὑῒς *contrahitur in omnibus casibus præterquam in nominativo & vocat. sing. & dat. plural.*

ὁ ὑῒς, τοῦ ὑΐος υἷος, τῷ ὑΐι υἷι, τὸν ὑΐα υἷα, ὦ ὑῒς.

τὼ ὑΐε υἷε, τοῖν ὑΐοιν υἷοιν, ὦ ὑΐε υἷε.

οἱ ὑΐες υἷες, τῶν ὑΐων υἱῶν, τοῖς ὑΐσιν & υἱάσι, τοὺς ὑΐας υἷας, ὦ ὑΐες υἷες.

ὁ υἱεὺς *autem ut* ὁ βασιλεὺς & ὁ υἱὸς *ut* ὁ λόγος.

Quædam in paucis contrahuntur.

Nomina in υς quintæ quæ flectuntur per εος. ὠκὺς ὠκέος. alia retinent υ, βότρυς βότρυος. Hæc contrahuntur in dativo singul. & nom. accus. & vocat. plural. posteriora in sing. non contrahuntur.

ὁ ὠκὺς,

ὁ ὠκὺς, τοῦ ὠκέος, τῷ ὠκέϊ ὠκεῖ, τὸν ὠκὺν, ὦ ὠκὺ & ὠκύς.

τὼ ὠκέε, τοῖν ὠκέοιν, ὦ ὠκέε.

οἱ ὠκέες ὠκεῖς, τῶν ὠκέων, τοῖς ὠκέσι, τοὺς ὠκέας ὠκεῖς, ὦ ὠκέες ὠκεῖς. *Sic* ὀξὺς, βαρὺς, ταχύς.

Neut. in plur. non contrahuntur τὰ ὀξέα, τὰ ἡδέα, τὰ ἡμίσεα.

Neutra in υ *contrahuntur in dativo sing.* τὸ πῶϋ, τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ πώει. τὸ ἄστυ, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστεϊ ἄστει.

ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, τῷ βότρυϊ, τὸν βότρυν, ὦ βότρυ & βότρυς.

τὼ βότρυε, τοῖν βοτρύοιν.

Plur. οἱ βότρυες βότρυς, τῶν βοτρύων, τοῖς βότρυσι, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς.

οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς cum inflexo.

Quæ in ους *desinunt imparisyllaba in plurali contrahuntur in illis tribus casibus.*

ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, τῷ βοῒ, τὸν βόα βοῦν Ion. βῶν. ὦ βοῦ.

τὼ βόε, τοῖν βοοῖν.

οἱ βόες βοῦς, τῶν βοῶν, τοῖς βουσὶ Poët. βόεσσιν & βωσὶν Ion. τοὺς βόας βοῦς Ion. βῶς. ὦ βόες βοῦς.

ἡ λέξις, τῆς λέξεως, τῇ λέξει, ἁ λέξεϊ, τὴν λέξιν, ὦ λέξις.

τὰ & τὼ λέξεε *Atticè.* ταῖν λέξεοιν, *Atticè* λέξεων.

αἱ λέξεις, ἁ λέξεες, τῶν λέξεων, ταῖς λέξεσι, τὰς λέξεις, ἁ λέξεας, ὦ λέξεις. *Sic* ἡ πτῶσις, τῆς πτώσεως, *& his similia.*

Duo fœminina in αυς, *quæ per* ο *purum flectuntur, nec reperitur tertium.*

ἡ ναῦς, Poët. νηῦς & νηῦς, τῆς ναὸς, *Att.* νεὼς, *Ion.* νηός. τῇ ναῒ & νηῒ, τὴν ναῦν, Ion. νῆα, Poët. νηῦν. ὦ ναῦ, *Att.* ὦ ναῦς, & νηῦς Poët.

τὰ νᾶε & νῆε, τοῖν ναοῖν & νηοῖν, ὦ νᾶε νῆε.

αἱ νᾶες νῆες, νέες Poët. τῶν ναῶν, νηῶν Ion. νεῶν Attic. ταῖς ναυσὶν & νηυσὶν Ion. Poët. νήεσσι & νέεσσι. τὰς ναῦς νῆας νηῦς, ὦ νᾶες νῆες νέες.

Sic ἡ γραῦς γρηῦς γρηΰς, τῆς γραὸς γρηὸς, τῇ γραῒ γρηῒ, τὴν γραῦν γρηῦν γρῆα, ὦ γραῦς γραῦ γρηῦ γρηΰ.

τὰ γρᾶε, *Att.* τὼ γρᾶε γρῆε, ταῖν γραοῖν γρηοῖν.

αἱ γρᾶες γρῆες, τῶν γραῶν γρηῶν γρεῶν, ταῖς γραυσὶ γρηυσὶ γρήεσσι, τὰς γραῦς γρηῦς γρῆας, ὦ γρᾶες γρῆες.

Attici

Attici comparativa in ων & ον contrahunt in accusativo singulari, & nom. accus. vocat. plur.

ὁ βελτίων, τοῦ βελτίονος, τῷ βελτίονι, τὸν βελτίονα, *detracto* ν, βελτίοα βελτίω.

οἱ βελτίονες βελτίους, τοὺς βελτίονας βελτίους, τὰ βελτίονα βελτίω.

τὸν μείζονα μείζω, μείζονες μείζους, μείζονας μείζους, τὰ μείζονα μείζω.

Sic κρείττων, ἀρείων, *& quæ sunt generis ejusdem.*

Heteroclita.

In singulari masculina sunt, τράχηλος, λύχνος, μοχλὸς, ἑρετμὸς, κύκλος, σταθμὸς, δεσμὸς, νῶτος, ζυγός.

In plurali neutra, τράχηλα, λύχνα, μοχλὰ, ἑρετμὰ, κύκλα, σταθμὰ, δεσμὰ νῶτα, ζυγά. Legimus etiam κύκλους, & λύχνους, δεσμούς.

Fœminin. ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα. ἡ δίφρος, τὰ δίφρα.

Commune, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Variant genus, ὁ δεσμὸς, τὸ δέσμα, τὸ δέσμον, ἡ δέσμη. ὁ ξεσμὸς, τὸ ξέσμον.

Quædam etiam declinationem, τὸ δένδρον, τοῦ δένδρου, τὸ δένδρος, τοῦ δένδρεος. τὸ ἀνδράποδον, & τὸ ἀνδράποδος. τὸ κλέατον, τὸ κλέατος. ὁ ἀσπασμὸς, τὸ ἄσπασμα. ὁ βρεχμὸς, τὸ βρέχμα. ὁ ἐχμὸς, τὸ ἔχμα. ὁ λᾶας, τοῦ λάαος, *crasi* λᾶος. & ὁ λᾶας, τοῦ λάου & ὁ λᾶς, τοῦ λαός.

Eustath. addit, ὁ ζυγὸς, τὸ ζυγόν. ἡ ἐνέδρα, τὸ ἔνεδρον. ὁ οὖρος, τὸ οὖρον. ἡ κέλευθος, τὸ κέλευθον.

ὁ vel ἡ στρουθός. ὁ θύμος, τὸ θύμον. ὁ vel ἡ ὀρίγανος, τὸ ὀρίγανον. ὁ vel ἡ ὄρνις. ὁ γάρος, τὸ γάρον. ὁ & τὸ σκότος. ὁ & τὸ ὄνειδος. ὁ & τὸ χρέος, τὸ χρέος. ἡ & ὁ τρίβος. ἡ νείκη, & τὸ νεῖκος. ἡ δίψα, & τὸ δίψος. ἡ βλάβη, & τὸ βλάβος. ἡ σπάρτος, τὸ σπάρτον. ὁ & τὸ ὄχος. ὁ & τὸ ἔλεος. ὁ & τὸ θρίαμβος. ἡ σκάφη, τὸ σκάφος. ἡ νάπη, τὸ νάπος. ἡ νίκη, τὸ νῖκος. ὁ ῥύτος, τὸ ῥύτον. ἡ κνίση, τὸ κνίσος. ὁ & τὸ ὄσσος. τὸ δάκρυον, τοῦ δακρύου. τὸ δάκρυ, τοῦ δάκρυος.

Iones in multis masculinis genus mutant, ἡ κίων, ἡ αἰθὴρ, ἡ βοῦς, ἡ ἡμίονος, ἡ ἐλλὸς, ἡ κύων, *quæ communiter masculina sunt.*

Ut Attici, ἡ βῶλος, ἡ θόλος, ἡ στρύχνος, ἡ ἄσβολος, quæ communiter habent ὁ.

Contrà, ὁ χοῖς, ὁ ὄρεφος, ὁ σκότος, ὁ λιμός. *Communiter* ἡ χοῖς, ἡ ὄρεφος. τὸ σκότος, ἡ λιμός.

Attici neutra, τὸ νῶτον, τὸ ζυγὸν, τὸ στρωματόδεσμον, τὸ θύμον, τὸ τέμαχος, τὸ σίελον, τὸ κέντρον. τὰ ὀπίδεσμα, τὰ θεμέλια.

Promiscua, ὁ & τὸ τάριχος, οἱ στάδιοι, τὰ στάδια.

Sic dicunt Attici, γυνὴ αἰθίοψ, *Æschyl.* κίλιξ χώρα, & τύχη σωτήρ, *Soph.* ἡ φύλαξ, *Thucyd.* ἡ γραμματεὺς *Aristoph.* *quæ communiter masculina sunt. apud medicos*, ἡ χάλκανθος, ἡ ἔμπλαστρος, ἡ ἀντίδοτος, & τὸ χάλκανθον, ἔμπλαστρον, ἀντίδοτον. ὁ βούτυρος, τὸ βούτυρον, *aliáque permulta*.

Declinatione variant, Δάρης, Δάρου & Δάρητος. κόμης, κόμου & κόμητος.

Ἄρης, Ἄρου, & Ἄρητος, & Ἄρεως, & Ἄρεος, & Ἄρηος *Æol.*

Propria nomina primæ contractorum flectuntur aliquando more parisyllaborum, ὁ Ἀριστοφάνης, εος, τοῦ Ἀριστοφάνου. οἱ Ἀριστοφάναι, τοὺς Ἀριστοφάνας.

Sic composita ab ἔτος, ὁ ἑπταέτης, οἱ ἑπταέται, τοὺς ἑπταέτας.

Quædam in ως, *sequuntur quartam & quintam*, ὁ Μίνως, τοῦ Μίνω & Μίνωος. ὁ ἥρως, τοῦ ἥρω & ἥρωος.

Æoles quædam quintæ ad parisſ. revocant, ὁ ἔρως, τοῦ ἔρωτος. ὁ ἔρος, τοῦ ἔρου. ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος. ὁ γέλως, τοῦ γέλω.

Composita à πούς *habent* οδος *vel* ου. δίπους, δίποδος & δίπου. τρίπους, τρίποδος & τρίπου. *Sic* τετράπους, ἑξάπους, ἑπτάπους, & Οἰδίπους, *quod dicitur etiam* Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου.

ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος. & ὁ μάκαρς, τοῦ μάκαρτος. & ὁ μακάρειος, τοῦ μακαρείου.

Aliquando ejusdem nominativi varius genitivus, ἡ χείρ, τῆς χειρὸς & χερὸς, *Æolicè* χερρὸς, χηρὸς *Alcman.*

λύγξ, λυγγὸς, *singultus.* λύγξ, λυγκὸς, *lynx.*

ἡ δῆρις, τῆς δήρεως & δήριδος.

ἡ σεμίδαλις, τῆς σεμιδάλιδος & σεμιδάλεως.

ἡ Ἄμαστρις, τῆς Ἀμάστριδος & Ἀμάστρεως.

ὁ Χάρων, τοῦ Χάρωνος & Χάρωντος. ἡ θέμις, τῆς θέμιδος θέμιτος θέμιστος.

ὁ Φόρκυν & Φόρκυς, τοῦ Φόρκυνος. & ὁ Φόρκυς, τοῦ Φόρκυ. & ὁ Φόρκυς, τοῦ Φόρκυος.

Aliquando dissimilia ejusdem rei nomina, sed casus nunc ab hoc sumuntur, nunc ab illo. ἡ γύναιξ *inusitatum pro quo utimur* ἡ γυνή. τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, & τὴν γυνὴν, *apud veteres.* ὦ γύναι, *amisso* ξ. *ut nonnunquam* ὦ ἄνα, *ab* ἄναξ.

τὸ γάλα, τοῦ γάλακτος *ab inusitato* γάλαξ.

Quædam carent recto, ὁ ἀρὴν *inusitatum,* τοῦ ἀρῆνος, & *syncope* ἀρνὸς, τῷ ἀρνὶ, τὸν ἄρνα. *nam legitur* ἀρηνοβόσκος *in Sophocle,* ὁ προβατοβόσκος.

ὁ κύων *amittit* ω, τοῦ κυνὸς, τῷ κυνὶ, τὸν κύνα, ὦ κύων. τὼ κύνε, τοῖν κυνοῖν. οἱ κύνες, τῶν κυνῶν, τοῖς κυσὶν & κύνεσσιν *Æolicè.* τοὺς κύνας, ὦ κύνες.

Quædam carent singulari, ut nomina festorum, ut apud Latinos. Διονύσια, Liberalia. βουφόνια Boalia. παναθήναια, Quinquatria.

Et alia pauca, τὰ ἄλφιτα, τὰ μέγαρα, τὰ ἐπιτίμια. οἱ ἅλες, τῶν ἁλῶν, τοῖς ἁλσὶ, τοὺς ἅλας. *nam* ὁ ἅλς *apud Atticos raro legitur.*

Et nomina urbium, αἱ Θῆβαι, αἱ Ἀθῆναι. *sic* ὀνείρατα, τῶν ὀνειράτων, τοῖς ὀνείρασιν. *In singulari,* ὁ ὄνειρος, τοῦ ὀνείρου. *Plur.* οἱ ὄνειροι.

ὁ Ζεὺς, τοῦ Διὸς, τῷ Διῒ, τὸν Δία, ὦ Ζεῦ. *Poëticè,* ὁ Ζὴν, τοῦ Ζηνὸς, τῷ Ζηνὶ, τὸν Ζῆνα. & ὁ Ζὰν, τοῦ Ζανὸς, τῷ Ζανὶ, τὸν Ζᾶνα, *Æolicè. Bœoticè* ὁ Δεὺς, & Βδεὺς *apud veteres Comicos.*

Dicitur & Ζὴς, *ex quo* Ζῆν *accusativus.* & ὁ Ζὰς, τὸν Ζάν. & Δὶς & Δὴν & Δὰν, Δανὸς, *Bœoticè.*

Hoc nomen plurali & duali caret, ut ἡ γῆ, τὸ πῦρ, ὁ ἀήρ, ἡ ἅλς, τὸ ἔλαιον. tamen legitur αἱ γαῖ in Probl. Aristot. & Homero, γαιάων.

τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, *ab* ὕδας, τῷ ὕδατι, τὰ ὕδατα. *Poëticè* τὸ ὕδος, τοῦ ὕδεος.

τὸ γῆρας & τὸ γῆρος, τὸ οὖδας & τὸ οὖδος.

ὁ πολὺς, τὸν πολὺν, τὸ πολύ. reliqui casus à πολλὸς, *quibus Iones utuntur & Poëtæ,* τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, πολλόν. οἱ πολλοὶ, τὰ πολλά. ἡ πολλὴ, τῆς πολλῆς. *Poëtæ tamen flectunt* πολὺς, *ut* ἡδύς. πολέες, πολέων, πολέσι, πολέας.

ὁ μέ-

ὁ μέγας, τὸν μέγαν, & neutrum τὸ μέγα. cæteri casus à μεγάλος exoleto, τοῦ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ. ἡ μεγάλη, τῆς μεγάλης, τῇ μεγάλῃ. Æschylus dixit ὦ μέγαλε.

Nomina in αρ, per ατος, qui prius habebant ας in recto, τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, *ab* ἧπας. *Sic* τὸ ἦμαρ, τος. εἶδαρ, φρέαρ, στέαρ, δέλεαρ, ὄνειαρ, ἔδαρ, κάρηαρ, *omnia neutra. his adde* τὸ σκὼρ, τοῦ σκατὸς, ω *in* α.

τὸ οὖς, *in aliis casibus mutat* ου *in* ω, τοῦ ὠτὸς, τῷ ὠτὶ, τὸ οὖς, ὦ οὖς. τὼ ὦτε, τὰ ὦτα.

Monosyllaba in ης, ὁ δρῆς, τοῦ δρῆ. ὁ ζῆς, τοῦ ζῆ. *& bisyllabum,* ὁ ποδῆς, τοῦ ποδῆ, *ad nullam declinationem referuntur, & contracta sunt,* ὁ ζέης ζῆς, ὁ ποδέης ποδῆς. *quidam in prima ponunt, alii in quarta.*

Hujus generis sunt nomina in ις *diminutiva.*

ὁ κάμυς, τοῦ καμῦ, τῷ καμῦ, τὸν καμῦν. ὁ Διονῦς, τοῦ Διονῦ, τῷ Διονῦ. *quæ sola in dativo non habent* ι.

Sic ὁ Ἰησοῦς, τοῦ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸν Ἰησοῦν.

Quædam ὀλιγόπτωτα, οἱ φθοῖες φθοῖς, τοὺς φθοΐας φθοῖς.

Quædam μονόπτωτα, vel ἄκλιτα.

Nomina literarum, τὸ ἄλφα, βῆτα, γάμμα. legitur tamen τὰ σίγματα, τῶν σιγμάτων.

τὸ ἧδος, ὄφελος, σέλας, δέμας, λέπας, βρέτας, ὄναρ. & nomina in αρ cum ω in penult. μῶμαρ, νῶκαρ, βῶμαρ.

δῶς, *&* δῶτη, *&* ἀδῶτη *apud Hesiodum*.

τὸ χρέων. *nam* νάφθα *barbarum est.*

Omnia quæ syncope mutilata sunt, δῶ à δῶμα, κάρα à κάρανον, κάρη à κάρηνον. *Sic* λῖπα, ὕφα, ἄλειφα, *quibus detractum est* σ. *legitur tamen* κάρῃ *in dat. apud* Theogn. *à nom.* ἡ κάρη.

ἄπλα Attice, pro ἄπνα, in nominativo & accusativo.

Sic πρέσβα, *&* πότνα *in nominat. & voc. tantùm, idque apud* Poëtas: *quæ mutilata sunt è* πρέσβειρα, πότνια.

Cætera vide in fine Quintæ simplicium.

ADJECTIVA.

In tertia declinatione masculina in ος purum, & in ρος, fœmininum mittunt in α, alia in η, neutrum semper ον. ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον. ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρόν. ὁ σοφὸς, ἡ σοφὴ, τὸ σοφόν.

Excipitur ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, & omnia Ionica quæ exeunt in η, ἀνθηρὴ ἁγίη. dicitur tamen πρᾶος & πρηΰς, vel πρηΰς, Poeticè πραεῖα, πρᾶον & πρηΰ.

Atticis ος communis est generis in compositis & derivatis, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, φιλόδοξος, ἀμύμητος. ὁ καὶ ἡ κόσμιος, γυναῖος. *Sic illa quæ observat Eustathius,* γυνὴ ἀργὸς, κοινὸς κλαγγὴ, ἴφθιμος ψυχὴ, γυνὴ σιγηλὸς, *&* μεμπτὸς, πημονὴ λαθραῖος, νόσος ἐπακτὸς, χεῖρα ἀνεκτός.

Sæpe etiam usurpant substantiva pro adjectivis, μάγος τέχνη, ἕλληνα στρατὸν, ἄνθρωπον ἦθος, ἑλλάδα διάλεκτον, σκύθην οἶμον, γυναῖκα μαζόν.

In quarta ως commune, ων neutrum, ὁ καὶ ἡ λεπτόγεως λεπτόγεως, τὸ λεπτόγεων λεπτόγεων. ὁ καὶ ἡ σῶς, *&* ἡ σῶα, *&* ἡ σᾶ, *Aristoph.* τὸ σῶν.

Quintæ commun. ην, neut. εν. ὁ καὶ ἡ ἄρσην, τὸ ἄρσεν. *dicitur etiam*, τέρην τέρεινα τέρεν.

Commun. ων *neut.* ον. ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μεῖζον, ὁ καὶ ἡ βελτίων, τὸ βέλτιον.

Mascul. ας, fœm. αινα, neut. αν. ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν. τάλας, τάλαινα, τάλαν. *Atticè* πᾶς, πᾶσα, πᾶν. *cum compositis* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν. σύμπας.

Mascul. εις, ἡ εσσα, τὸ εν. ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν.

Commun. ης τὸ ες. ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, τὸ εὐτυχές. *Legitur tamen* ὁ πένης, ἡ πένησσα *Hesych.*

Comm. ις, compositum τὸ ι, ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι. ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι.

Masc. υς, ἡ εια, τὸ υ. ὁ ὀξὺς, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξύ. βαρὺς βαρεῖα βαρύ.

Comm. υς, neut. υ. ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ.

Comm. ους, neut. ουν. ὁ καὶ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν. ὁ καὶ ἡ δίπους, τὸ δίπουν.

In quibusdam tria genera, ὁ ἁπλοῦς, ἡ ἁπλῆ, τὸ ἁπλοῦν. ὁ ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρᾶ, τὸ ἀργυροῦν, *de quibus supra.*

Trium generum sub una voce nulla. nam ὁ καὶ ἡ ἅρπαξ dicitur, τὸ ἅρπαξ non dicitur : *nam nullum neutrum exit in* ξ. *itaque dicendum* τὸ ἁρπακτικόν.

ὁ μάκαρ *masculinum tantum,* ἡ μάκαιρα *fœmininum, neutrum* τὸ εὔδαιμον.

Sed linguæ Latinæ similitudine quidam decepti sunt in qua Rapax & Felix tribus generibus variantur.

Fœminina etiam à substantivis ducuntur.

ὁ λέων δράκων θεράπων, *vel* θέραψ λάκων.

ἡ λέαινα δράκαινα θεράπαινα λάκαινα.

Legitur etiam τέκτων τέκταινα, γείτων γείτονα, γνάθων γνάθαινα, λύκος λύκαινα, σκορπίος σκόρπαινα, μύρος μύραινα, θεὸς θέαινα *Poëticè. Pherecra. apud Athen. ab* ἰχθυοπώλης *ducit* ἰχθυοπώλαινα, *&* à μάγειρος, μαγείραινα.

ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλιννα, *Menand.* ὁ ἄναξ, ἡ ἄνασσα. ὁ κίλιξ, ἡ κίλισσα. ὁ λίβυς, ἡ λίβυσσα. φοίνιξ φοίνισσα, κρὴς κρῆσσα, κὰρ κάειρα. *Hom.* ὁ θρᾷξ, ἡ θρᾷσσα, & *Att.* θρᾷττα. θρῆιξ, & θρήϊσσα, *Poëtica.* ὁ φαὶψ, βὸς, ἡ φαῖσσα. ὁ πέρφρων, ἡ περίφρασσα, *Hom.*

A prima declin. verbalium in τις, ὁ ἐργάτης, ἡ ἐργάτις, δος. ὁ προστάτης, ἡ προστάτις, δος. ὁ προφήτης, ἡ προφῆτις, δος. ὁ σκύθης, ἡ σκύθις, ὁ δεσπότης, ἡ δεσπότις & δέσποινα.

In τρια, ὁ ψάλτης, ἡ ψάλτρια. ὁ ποιητὴς, ἡ ποιήτρια.

In τεις, ὁ αὐλητὴς, ἡ αὐλητρίς.

Poëtica sunt, ὁ δότης, ἡ δότειρα. ὁ πρέσβυς, ἡ πρέσβειρα. *dicitur etiam* δώτωρ & δωτὴρ, δώτειρα.

NUMERALIA.

Sing. Masc. εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα.

Fœm. μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν.

Neut. ἓν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν.

Componuntur cum οὐδὲ & μηδὲ, οὐδεὶς Atticè, & οὐθεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν Attic. & οὐθέν. οὐδενὸς, οὐδενὶ, οὐδένα. οὐδεμιᾶς, οὐδεμιᾷ, οὐδεμίαν. οὐθενὸς, οὐθενὶ, οὐθὲν & οὐθέν.

Sic μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν & μηδεέν.

Quidam, in quibus Aristoteles, utuntur οὐθεὶς & οὐθὲν, pro οὐδεὶς, οὐδέν. quod grammatici improbant, nisi hoc modo per divisionem, οὐθ᾽ εἷς, οὔτε δύο. alioqui dicendum esset etiam οὐτεμία. Æoles tamen verso δ in θ dicunt οὐθεὶς, ex quo ἐξουθενίζω.

Homerus quidem semper οὔτις, οὔτι, οὔτινος. οὐδεὶς *vero nunquam.* Οὖτις *fictitium nomen Ulysses.*

In plural. oratores utuntur οὐδένες & μηδένες. *Iones* οὐδαμοὶ *in omnibus casibus.*

Dual. omnium generum.

Mascul. δύο, *Atticè* δύω. δυοῖν, & *veteres Attici* δυεῖν, *quod fœmin. esse videtur.* Ion. δυῶν.

In plural. οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο. τῶν δυῶν, Ion. τοῖς δυσὶν, & Æol. δύεσι.

Δύο in omnib. casib. reperitur extra dativum, qui est δυσί.

Plural. Commun.

οἱ αἱ τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς.

τα τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία.

οἱ αἱ τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρας.

τὰ τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα.

Ionicè τέσσερες, τέσσερα.

Doricè, τοὶ ταὶ τέτορες, τετόρων, τετόρεσσι, τέτορας, τὰ τέτορα.

Poëticè οἱ αἱ πίσυρες, τὰ πίσυρα, πισύρων, πισύρεσσι, πίσυρας, πίσυρα.

Æolicè πέσσυρες, *Hesychius etiam* πέσσυρα.

Cætera non declinantur, súntque omnium generum, οἱ αἱ τὰ πέντε, τῶν πέντε, τοῖν ταῖς τοῖς πέντε, τοὺς τὰς τὰ πέντε.

ἓξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, ἕνδεκα, δώδεκα, & δυοκαίδεκα. τρεισκαίδεκα, τριακαίδεκα, *vel* δεκατρεῖς, δεκατρία, δεκατέσσαρα. *quæ flectuntur ut simpl. at* τεσσαρεσκαίδεκα *non flect.* δεκαπέντε & πεντεκαίδεκα, δεκαὲξ & ἑκκαίδεκα, δεκαεπτὰ & ἑπτακαίδεκα, δεκαοκτὼ & ὀκτωκαίδεκα, δεκαεννέα & ἐννεακαίδεκα, εἴκοσι, *Dor.* εἴκατι, εἰκοσιεὶς, εἰκοσιμία, εἰκοσιέν, εἰκοσιδύο, εἰκοσιτρεῖς, εἰκοσιτρία, εἰκοσιτέσσαρα, εἰκοσιπέντε,

πέντε, εἰκοσιὲξ, εἰκοσιεπτὰ, εἰκοσιοκτὼ, εἰκοσιεννέα. τριάκοντα, Ionicè τριήκοντα. τεσσαράκοντα, Ion. τεσσεράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα Ion. ὀγδώκοντα, ἐνενήκοντα, ἑκατόν.

Hæc non flectuntur. Alcman tamen dixit δυοκαίδεκον, *pro* δώδεκα *vel* δυοκαίδεκα.

Hesiodus & Callimachus, τριηκόντων *pro* τριάκοντα.

Cætera declinantur οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, τῶν διακοσίων, *ut adjectiva.* Ionicè διηκόσιοι, διηκόσιαι, διηκόσια. Sic τριακόσιοι, τριακόσιαι, τριακόσια. πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι. χίλιοι, δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀγδοακισχίλιοι, ἐννεακισχίλιοι. μύριοι, δισμύριοι, τρισμύριοι, & *reliqua*

Ordinalia adjectiva omnia trium generum.

πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος, ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρεισκαιδέκατος, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστος, ἐνενηκοστός. ἑκατοστὸς, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, τεσσαρακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, δισχιλιοστός. μυριοστὸς, δισμυριοστός.

Sunt alia quædam nomina elegantissima quæ temporalia vel potiùs dialia dici possent. Nam dierum spatium significant, ea incipiunt à tribus.

τριταῖος, τεταρταῖος, πεμπταῖος, ἑκταῖος, ἑβδομαῖος, ὀγδοαῖος, ἐνναταῖος, δεκαταῖος, ἑνδεκαταῖος. Ὅς μοι δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧ τάλαν οὐδέ πι ἥκει, Οὔτε θύρας ἄρραξεν ἀνάρσιος. *Theoc. aliáque eadem forma.*

Cum interrogas, dicendum, ποσταῖος, α, ον. ποσταῖος ἦλθες; τριταῖος.

Comparativa & superlativa.

Comparantur recta & regularia in τερος, superlativa in τατος.

Ab adjectivis in ος, verso σ in τ, & adjectione ερος & ατος, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

Cum penultima positivi brevis est, o mutatur in ω. σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος. ἄπορος, ἀπορώτερος, ἀπορώτατος.

Excipe κενός, κενότερος, κενότατος. στενὸς, στενότερος, στενότατος.

Cum longa, sive natura, sive positione, non mutatur. πρᾷος, πρᾳότερος, πρᾳότατος. ἄμορφος, ἀμορφότερος, ἀμορφότατος.

Homerus tamen propter metrum dixit, κακοξεινότερος, Οδ.υ.

In hoc genere anomala sunt ἀγαθὸς *Comparat.* ἀμείων, *&* βελτίων, *&* κρείσσων *vel* κρείττων. *& Poëticè,* ἀρείων, λωΐων. *Superlativum,* βέλτιστος, κράτιστος, *Poëticè* λῷστος. ἀγαθώτατος *legitur in Josepho & aliis quibusdam quod reprehendit Lucianus unà cum* κορυφαιότατος, *cujus positivum* κορυφαῖος, *vim habet superlativi ut Summus.*

Dorienses pro κρείσσων *dicunt* κρέσσων, *& metathesi & trope* κάῤῥων.

καλὸς, καλλίων, κάλλιστος. κακὸς, κακίων, *& Poëticè* κακώτερος, κάκιστος. *dicitur etiam* χείρων, *& Poëticè* χερείων, χερείονος, χερείονι, χερείονα, χερείονες. *syncope & trope* χέρηϊ, χέρηα, χέρηες. *Superl.* χείριστος. αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος. ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος. ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος. μικρὸς, μικρότερος, μικρότατος. *sed elegantius,* ἐλάττων, *vel* ἥσσων, *vel* μείων. *superlat.* ἐλάχιστος.

Iones & Attici sæpe comparat. & superlat. formant in εστερος & εστατος: quæ communiter exirent in οτερος & οτατος. ἀνιηρὸς ἀνιηρέστερος, αἰδοῖος αἰδοιέστερος, ἄμορφος ἀμορφέστατος, ἀρχαῖος ἀρχαιέστερος, σπουδαῖος σπουδαιέστερος, δίκαιος δικαιέστερος, ἄκρατον ἀκρατέστερον, *Hipp.* ἀκρητέστατον. λάγνος λαγνέστατος, *Aristot. Epicharmus* δηϊοιέστερον, ἐπηρέστερα, ἀναγκαιέστατον, ὡραιόστατον, *Stesichorus.* προθυμέστατος, σπουδαιέστατος *Hecatæus.* ἐπιτηδειέστατον *Democritus.* γυναικέστατος, ἀφνειέστατος, ἀφθονέστατος *Eupolis.* ἀπονέστερον *Pindarus.* προὐργιέστερον, πλησιέστερος, ῥᾳδιέστερον, ὀψιέστερος, σπανιέστερος.

Quædam in αιτερος αιτατος. ἰσαίτερον, ἀσμεναίτατα, ἰδιαίτερος, τατος, μεσαίτερος. *& syncope,* τοῦ ο γεραίτερος, παλαίτερος, παλαίτατος, σχολαίτερος, *pro* γελαιότερος, παλαιότερος.

ρος, σχολαιότερος, ἡσυχαίτατα, πλησιαίτερον, φιλαίτατος, & syncope φίλτατος, ut à φιλαίτερος φίλτερος. Sophocles Ajace utitur φίλιστος. à μυχὸς alii formant μυχαίταλος, Hom μυχοίτατος.

Aliqua in ιστερος, ιστατος, λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος. λάγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος. πτωχὸς, πτωχίστερος. ὀψοφάγος ὀψοφαγίστατος, βλὰξ βλακίστατος.

A quinta declinatione nomina in ας αινα αν. à neutro formant comparativa & superlat.

μέλας, μέλαινα, μέλαν, μελάντερος, μελάντατος.

τάλας, τάλαινα, τάλαν, ταλάντερος, ταλάντατος.

At μέγας μέσσων, *quod inusitatum est, & Bœoticè* μέζων, *ex quo* μείζων μέγιστος.

A neutris itidem formantur nom. in υς εια υ, & in ης ες.

ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, ὀξύτερος, ὀξύτατος. βαρὺς, βαρεῖα, βαρὺ, βαρύτερος, βαρύτατος.

ἀσεβὴς, τὸ ἀσεβὲς, ἀσεβέστερος, ἀσεβέστατος.

ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

E superioribus quædam duplicem formam habent. ἡδὺς, ἡδύτερος, ἡδύτατος, & ἡδίων, ἥδιστος.

γλυκὺς, γλυκύτερος, γλυκύτατος. & γλυκίων γλύκιστος. *dicitur etiam* γλύσσων *comparativum.*

ὠκὺς, ὠκύτερος, ὠκύτατος, & ὠκίων, ὤκιστος.

βαθὺς, βαθύτερος, βαθύτατος, & βαθίων, βάθιστος.

ταχὺς, ταχύτερος, ταχύτατος, & ταχίων, τάχιστος.

πολὺς *anomalum est* πλείων, πλεῖστος.

Att. à πότης dicunt ποτίστατος, à κλέπτης κλεπτίστατος, πλήκτης πληκτίστατος, à ψεύστης ψευστίστατος, ἀκρατὴς ἀκρατίστερος.

A cæterarum formarum nominibus fere in εστερος & εστατος.

σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. *legitur tamen* πίων πιότατος. & γέρων, γεραίτερος. πέπων, πεπαίτερος. & *Atticè* ἀλαζὼν, ἀλαζονίστατος. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος.

Quædam sunt comparativa quæ dicuntur τῆς δευτέρας συζυγῆς.

βαθὺς, βαθίων, βάσσων, *Doricè*. παχὺς, παχίων, πάσσων. γλυκὺς, γλυκίων, γλύσσων. ταχὺς, ταχίων, θάσσων, *ut differat*

ἀ τάσσων part. βραδὺς, βραδίων, βράσσων. ἐλαχὺς vel ἐλαχὸς, ἐλαχίων, ἐλάσσων. μακρὸς, μακρίων, μάσσων, μήκιστος. ἔγγις, ἐγγίων, ἔσσων, neutrum ἔσσον, trope ἄσσον.

Poëtæ comparativa sæpe à comparativis & superlativis ducunt.

χέρειον, χερειότερον, & χειρότερον, à χεῖρον. χείριστον, χειριστότερη Hippoc. λωΐτερον, ῥᾳότερον, & ῥηΐτερον. κύδιστος, κυδίστατος. ἆσσον, ἀσσότερον. πρότερος, προτεραίτερος, ἔσχατος, ἐσχατώτατος *Aristoteles.*

Comparatio à substantivo, κέρδος, κερδίων, κέρδιστος. κάλλος, καλλίων, κάλλιστος. κράτος, κρατίων, κράσσων, & κρέσσων, κρείσσων, & κάῤῥων, *Doricè* κράτιστος. ῥῖγος, ῥίγιστος. βασιλεὺς, βασιλεύτερος, Ὀδ. ο. βασιλεύτατος, *Dionysius de Situ orbis. Hom.* θεώτερος, à θεὸς, Ὀδ. ν.

A verbis φέρω, φέρτερος, φέρτιστος, βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. *vel potius à* βέλω, *ut Opio optimus.*

δέω, δεύω. *Poet.* δεύτερος, δεύτατος.

A participiis, ἐῤῥωμένος, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

A præpositionibus, ὑπέρ, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος. πρὸ, πρότερος, πρότατος. *eliso priore* τ, & *crasi* πρῶτος. παρὰ, παραίτερος, *Aratus.*

In adverbiis, ἄνω, ἀνώτερος, ἀνώτατος. πόῤῥω, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω. ἑκὰς, ἑκαστέρω, ἑκαστάτω. κάτω, κατωτέρω, κατωτάτω. πέρα, περαίτερος, περαιτέρω, περαιτάτω, ἐγγὺς, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος: vel ἐγγίων, ἔγγιστος. ὄπιθε, ὀπίστερος, *Arat.* ἔξω, ἐξώτερος, ἐξώτατος. ἄφαρ, ἀφάρτερος. πρωῒ, πρωϊαίτερος.

Quædam formam compar. habent, nec sunt tamen, δεξίτερος, δεξιτέρα. ἀμφότερον, δημότερος. *Arat.* ἤγουν πολιτικός.

A pronominibus non formantur. *nam* αὐτότατος *à Comicis fictum est risus gratia, ut a Latinis Ipsissimus.*

PATRONYMICA.

Masculina in δης, Πρίαμος, πριαμίδης. Αἰακὸς, αἰακίδης. Πέλοψ, πελοπίδης. Μέμνων, μεμνονίδης.

Quæ fiunt e prima declinatione, vel habent ι in penultima, in αδης. Αἰνέας, αἰνεάδης. βορέας, βορεάδης. Λαέρτιος, λαερτιάδης.

In

In quibusdam fit contractio, Πηλεὺς, Πηλέως, πηληΐδης, πηλείδης, Πάνθοος Πάνθους, πανθοΐδης πανθοίδης. Βοηθόος, βοηθοΐδης βοηθοίδης.

In aliis syncope, δευκαλιωνίδης δευκαλίδης, ὑπεριονίδης ὑπερίδης.

In nonnullis epenthesis, ἀμφιτρυωνίδης ἀμφιτρυωνιάδης, πηλείδης πηληϊάδης, ἰαπετίδης ἰαπετιονίδης.

In ων *Ionicè*, Κρόνος, κρονίων. Ἀτρεὺς, ἀτρείων. Πηλεὺς, πηλείων. ὑπερίων & ὑπερίων.

αδιος *Æolicè*, ὑῤῥάδιος, *ab* ὕῤῥα.

Quædam in ιδης *denominativa sunt, non patronymica*, Φίλιππος, φιλιππίδης. Σίμων, σιμωνίδης. *hujus generis sunt illa per jocum ficta à Comicis*, σπουδαρχίδης, μισθαρχίδης.

Fœminina in ας & ις, à suis masculinis exempta syllaba δη, ὁ πριαμίδης, ἡ πριαμίς. ὁ νεστορίδης, ἡ νεστορίς. ὁ βορεάδης, ἡ βορεάς. *& sunt quintæ declinationis.*

Cum in penultima primitivi est ι in ωνη. Ἀκρίσιος, ἀκρισιώνη. *videtur tamen Virgilius in aliquo Poëta legisse* ἀκρισιώνης. Ἰκάριος, ἰκαριώνη.

Alioqui in ινη, Νέπτυνος, νεπτυνίνη. Ἀδρηστος, ἀδρηστίνη. Ὠκεανὸς, ὠκεανίνη.

DIMINUTIVA.

Mirum est quantum venustatis sermoni addant diminutiva, quæ in lingua Græca, Latina, & Etrusca creberrima sunt, variásque formas habent. Hispanica etiam multa habet, Gallica pauciora superioribus. Qua in re grammaticorum negligentiam animadvertas licet, qui paucas formas tradiderunt. Nos plusquam triginta notavimus.

ισκος.

γάλαθος, γαλαθίσκος. ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. οἶκος, οἰκίσκος. παῖς, παιδίσκος. νεανίας, νεανίσκος, χιτὼν, χιτωνίσκος.

ισκη fœm.

οἰκία, οἰκίσκη. παῖς παιδίσκη.

ις.

Διονύσιος, Διονῦς. κομμῦς, κλαυσῦς.

ιλος.

χοῖρος, Χοιρίλος. ζωὸς, Ζωΐλος, *propria.* ναύτης, ναυτίλος. *forte etiam* ιλας, Θεόχαρις, *Dor.* Θεύχαρις, *dim.* Θευχαρίλας.

υλος.

ἡδὺς, Ηδύλος. δριμὺς, δριμύλος. σιμὸς, Σιμύλος. αἰσχρὸς, Αἰσχύλος, *Turpio.* σῶμα, σωμύλος, *dicaculus.* ἔρως, ἐρωτύλος. Χρέμης, Χρεμύλος. μικκὸς, Μικκύλος. *Indocte vulgo Micyllus, cum Ouid. Miccylus dicat, ut Virgil. Simylus vel Simulus, Theoc.* Μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια.

Latine iuulus, paruus, paruulus. equus, equulus.

υλλος.

Ηρακλῆς, Ηρυλλος. Βαθυκλῆς, Βάθυλλος. Θρασυκλῆς, Θράσυλλος. Αεισοκλῆς, Αείσυλλος.

ις.

Αμφιάραος, Αμφις, *Æschylus.* ἀστράγαλος, ἄστρις, *taxillus.* Ιφιάνασσα, Ιφις. *huc referendum puto* Δάφνις, *Laureolus, &* φίλτατος, φίντις *Doricè, Amiculus.*

ας.

Ζηνόδοτος, Ζηνᾶς. Μηνόδωρος, Μηνᾶς. Μητρόδωρος, Μητρᾶς. κόσμιος, Κοσμᾶς.

ιχος *Dorica & Æolica.*

πυῤῥὸς, πυῤῥίχος, *rufulus.* ὅσον, ὁσσίχον, *quantulum. forte etiam* ὁσσάτιον. Θύων, Θυώνιχος. Αμύντας, Αμύντιχος. Αείσιος, Αείσιχος. *Hispanicè, Bueno, bonico. perro, perrico.*

ιων.

ιων.

Ηφαιςος, Ηφαιςίων. μωρὸς, μωρίων. ἀετὸς, Ηετίων. τράνδς, τρανίων. πάλαιςρα, παλαιςρίον. σκέπαρνον, σκεπαρνίων.

ινος.

χάρις, Χαρῖνος. φίλος, Φιλῖνος. λιγυρὸς, Λιγυρῖνος.

υλλις fœm.

ἄτρακτος, ἀτρακτυλλὶς, vulgo fusariola. ἀντεραςὶς, ἀντεραςυλλίς. & ἀμάρα, Αμαρυλλίς. ut ἄκανθα, ἀκανθυλλίς. θρύον, θρυαλλὶς, non θρυλλίς.

ις alia forma.

θεράπαινα, θεραπαινίς. νῆσος, νησίς. ἔρως, ἐρωτίς.

ακις.

ἔριθος, Εριθακὶς, mercenariola, proprium.

αεις.

Κοτυλώ, Κοτυλαεὶς, Doricum.

ιλλα.

πρᾶξις, Πράξιλλα.

ιννα.

φίλη, Φίλιννα, amicula: ἦρ, Ηριννα, vernula. κόρη, Κόριννα, Theocr. Κόριννα ob metrum.

χνη.

πόλις, πολίχνη. ἀνὴρ, ἀνδράχνη. πίθος, πιθάκνη, converso χ in κ.

ω.

Υψιπύλη, Υψώ. κερδαλέα, κερδώ. Εἰδοθέα, Εἰδώ. Αναξιθέα, Αναξώ. quidam hæc finiunt ων, sed male. Sic νάννος, ναννώ, Nanetta, Etrus. omnia enim fœm.

ιον neutra.

κόρη, κόριον. γλυκέρα, Γλυκέριον. παῖς, παιδίον. ἄνθρωπος, ἀνθρώπιον. φαρέτρα, φαρέτριον. ῥῆμα, ῥημάτιον. χελιδὼν, χελιδόνιον. ἀηδὼν, ἀηδόνιον. φίλημα, φιλημάτιον. *Propria fœminarum, ut Tulliola, Violantilla.* φίλτατος, φιλτάτιον, *Aristoph. Achar.*

ιδιον.

λόγος, λογίδιον. οἶκος, οἰκίδιον. πόρνη, πορνίδιον. πατὴρ, πατρίδιον.

γνώμη, γνωμίδιον. ψυχὴ, ψυχίδιον. βοῦς, βοΐδιον. οὐσία, οὐσίδιον. κρέας, κρεάδιον. νοῦς, νοΐδιον.

πόλις, πολίδιον & πολείδιον. λέξις, λεξίδιον & λεξείδιον. ἄγγος, ἀγγεῖον, ἀγγείδιον. δῆμος, δημακίδιον, *Aristoph.* & *mox* δημίδιον.

ισκιον.

ῥῆμα, ῥηματίσκιον. κόρη, κορίσκιον.

αριον.

λόγος, λογάριον. παῖς, παιδάριον. χιτὼν, χιτωνάριον. ᾠδὴ, ᾠδάριον. κόσμος, κοσμάριον.

ασιον.

κόρη, κοράσιον. ἀδελφὴ, ἀδελφάσιον. φιλόκωμος, φιλοκωμάσιον. *quæ Asiatica sunt, ab Atticis certè non recipiuntur.*

αιον, & υνακιον.

γυνὴ, γύναιον. τήθη, τηθυνάκιον, *Epic.*

υφιον.

ζῶον, ζωΰφιον. ξύλον, ξυλύφιον.

υλλιον.

βρέφος, βρεφύλλιον. μεῖραξ, μειρακύλλιον. εἶδος, εἰδύλλιον.

υδριον.

υδριον.

χεὶρ, χερύδριον. ξένος, ξενύδριον. τέχνη, τεχνύδριον. κώμη, κωμύδριον. λόγος λογύδριον.

ιωιδν.

στῆθος, στεθύνιον.

δευς mascul.

λαγῶς, λαγιδεὺς, lepusculus. πέρδιξ, περδικιδεύς. κύων, κυνιδεὺς, catellus. ἀετὸς, ἀετιδεύς. πελαργὸς, πελαργιδεύς.

Hac forma dixit Anacreon ἐρωτιδεύς. Sic Cicero equulum pro pullo equino.

Quædam bis diminutiva. λόγος, λογάριον, & λογίδιον. ῥῆμα, ῥημάτιον, & ῥηματίσκιον. χιτὼν, χιτωνίσκος, χιτωνισκάριον. χειρίδιον, χειρίδιον, χειριδάριον. ἱμάτιον, ἱματίδιον, ἱματιδάριον. Apud Plautum, στεφάνιον & στεφανισκίδιον, à στέφανος. & ἀστάφιον, atque ἀσταφυδίπον, ab ἀσταφίς.

Sæpe etiam plura ab eodem. παῖς, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος. Latine, Puer, puerulus, puellus, pusio. Bonus, bellus, bellulus, bellatulus. Plaut.

Etrusce, Asino, asinello, asinetto, asinino, asinuccio.

Sic παῖς, παιδίσκη, παιδισκάριον. Puella, puellula. ὄψον, ὀψάριον, ὀψαρίδιον. λάχανον, λαχάνιον, λαχανίδιον. γράμμα, γραμματεῖον, γραμματείδιον.

πόλις, πολίχνη, πολίχνιον. πίθος, πιθάκνη, πιθάκνιον. κύλιξ, κυλίχνη, κυλίχνιον, κυλιχνίς. θεράπαινα, θεραπαινὶς, θεραπαινίδιον. νῆσος, νησὶς, νησίδιον. Στρόμβος, Στρόμβιχος, Στρομβιχίδης, proprium.

AMPLIFICATIVA.

Ut extenuendæ significationis & blandiendi causa inventa sunt Diminutiva, sic quædam augendæ significationis & contemptus quæ Amplificativa appellavimus. Eorum usus in lingua Punica & Etrusca frequens, in aliis non item. Latina quidem ea recepit perraro.

Hoc quoniam à nobis primùm observatum est probari multi postulabunt, quod facile est.

Ut itaque Latini Labeones & Silones à labrorum & superciliorum magnitudine nominarunt : ita Græci vocant χείλωνας βλεφάρωνας. *Simili modo* πόσθων, ὁ μεγάλην ἔχων πόσθην. *Etrusce Menchione per jocum.*

Sic à κανθήλιος *fit* κάνθων, *cui respondet Etrusce vox Asinone vel asinaccio, & Hispanica Asnazo. Quo nomine Deum Judæorum appellari solitum scribit Josephus.*

Sic à γνάθος *fit* γνάθων *Mascellone mangione.* θρασὺς θράσων *Bravazzo.*

Et à πλατὺς Πλάτων, *quod Laërtius* πλατύστατον *reddit. Largone grandone,* γαστὴρ γάστρων, *Ventrone trippone,* στίβος στίβων, *Praticone.* στραβὸς στράβων, *Guercione guerciaccio,* φαιδρὸς φαίδων, *Bellone.* μόθος μόθων, *Briccone.* λύκος λύκων, *Lupaccio.*

βαιὸς βαίων, *Piccolotto.* πλοῦτος πλούτων *Riccone.* γλυκὺς γλύκων ἀήθης, *Scioccone.*

Omnia flectuntur per ωνος.

Ab his aliquando ducuntur derivata, σιμὸς, Σίμων, *(quo nomine vocantur Delphini)* Σιμωνίδης. Βακχὸς, Βάκχων, Βακχυλίδης.

Alia est forma in αξ, *quæ auget & contemptum significat.* πλούσιος, *vel* πλοῦτος πλοῦταξ, *Ricconaccio.* νέος νέαξ, *Giovenaccio.* στωϊκὸς στώαξ, *Stoïcaccio. Sic* ῥόδιος ῥόδαξ, *per contemptum. &* λάβρος λάβραξ *propr. piscis. aliquando dimin.* νοσσὸς νόσσαξ, *Polletto.*

Aliam formam observavi in αδης, *quæ contemptum declarat* ἔστρεψαι Στρεψιάδης, *Garbuglione.* Αἰσχίνης Αἰσχινάδης, *Bruttaccio.*

Sic Χαρῖνος Χαρινάδης, ῥακιοσυρραπτάδης, *Straccionaccio.*

Hæc apud Græcos fere virorum propria, apud Etruscos & Hispanos latius patent. Itaque cum Latine reddere non possem, ex his linguis interpretationem petere coactus fui.

POSSESSIVA.

A propriis & appellativis ducuntur in ειος ειον, Νηλεὺς Νηλέως νήλειος. ἄνθρωπος ἀνθρώπειος. In κος, λόγος λογικός.

βασιλεὺς

βασιλεὺς βασιλικός, δεκέλεια δεκελεικός, Πελοπόννησος πελοποννησιακός, γράμμα γραμματικός.

A loco in ιος, οὐρανὸς οὐράνιος. θάλασσα θαλάσσιος.

Quædam in ωδης, λίθος λιθώδης, πῦρ πυρώδης, *quæ materiam significant.*

Alia denominativa in ιος, φίλος φίλιος.

In ινος, ἄνθρωπος ἀνθρώπινος. πηλὸς πήλινος.

In εος, ἄνθος ἀνθηρός. *Quæ omnia sunt adjectiva.*

A quibusdam multæ formæ existunt, ἄνθρωπος, ἀνθρώπειος, ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικὸς, ἀνθρωπώδης. Ὅμηρος, ὁμήρειος, ὁμηρικός. Πλάτων, πλατώνειος, πλατωνικός.

VERBALIA.

Ducuntur à tribus personis præteriti perfecti passivi.

A prima in μα. πεποίημαι, ποίημα. *nam incrementa tolluntur.* πέπραγμαι πρᾶγμα. ε *quod in* α *mutatum erat redit.* σπείρω, ἔσπαρμαι, σπέρμα.

In quinta ab Attica forma fit Verbale φαίνω, πέφαμμαι. Att. πέφασμαι, φάσμα, non φάμμα.

In μος, ἔψαλμαι, ψαλμός. παρώξυσμαι, παροξυσμός. δέδεμαι, δεσμός. *nam penultima, vel natura, vel positione debet produci.* σκαίρω, ἔσκαρμαι, σκαρθμὸς, *interjecto* θ. ὤρχησμαι, ὀρχηθμὸς, *mutato* σ *in* θ.

In μων composita, ἀπράγμων, πολυπράγμων.

In οσυνη. πολυπραγμοσύνη, πολυμαθημοσύνη.

In μη. μέμνημαι, μνήμη. ἔγνωσμαι, γνώμη. *expuncto* σ, *ut* γνωτὸς *pro* γνωστός.

A secunda in ις. πεποίησαι, ποίησις. ὦψαι ὄψις, λέλεξαι λέξις, ὤρχησαι ὄρχησις.

In ια. ἑτοίμασαι, ἑτοιμασία. δεδοκίμασαι, δοκιμασία, *maximè in composit.* α, δι, δυς. πέπεψαι, ἀπεψία, δύσπεψία, δυσπεψία. τέταξαι, ἀταξία, δυσταξία. πέπραξαι, ἀπραξία, δυσπραξία.

In σιμος, *sed derivata,* ὤπλησαι, ὅπλησις, ὁπλήσιμος. ἐνδέδοσαι, ἔνδοσις, ἐνδόσιμος. *Sic* θανάσιμος *pro* θανατήσιμος.

A tertia in της & τηρ. πεποίηται, ποιητής. ὕβρισται, ὑβριστὴς, *Poëticè* ὑβριστήρ. εἵρπυσται, ἑρπυστὴς, ἑρπυστήρ. ηὔληται, αὐλητὴς, *Poëticè* αὐλητήρ. κέκλυσται, κλυστήρ. κεχάρακται, χαρακτήρ.

In

In τήριος adjectiva, λέλυται, λυτήριος. σέσωσται σωτήριος; extrito σ.

In τήριον subst. πέποται, ποτήριον. ἤμυνται, ἀμυντήριον. τεθυμίαται, θυμιατήριον.

In τρον. κατῶπται, κάτοπτρον. δεδίδακται, δίδακτρον. κεκάλλυνται, κάλλυντρον.

In τυς, *Poëticè* εἵλκυσται, ἑλκυστύς. ὤρχησται, ὀρχηστύς. κεκιθάρισται, κιθαριστύς.

In τρα. ξύσται, ξύστρα, ab ξύω. πεφλόγισται, φλογίστρα. διῶπται, διόπτρα. ἤκεσται, ἀκέστρα.

In τωρ. ἤκεσται, ἀκέστωρ, ἀκέστρια. πέπαισται, συμπαίστωρ.

In τρις. ἐστεφάνωται, στεφανωτρίς. ηὔληται, αὐλητρίς.

In τεον, quæ sunt loco Gerundiorum, γέγραπται, γραπτέον. λέλεκται, λεκτέον. ἰτέον, *Atticis* ἰτητέον, *qui etiam terminant in* τεα, ἰτητέα, βαδιστέα, πολεμιστέα. εἴδω, εἴσομαι, εἶσται, ἰστέον. *detracto* ε, *ut* εἷμαι, ἱμάτιον.

Hæc sæpe transeunt in adjectiva, quæ Latini grammatici nominant Gerundiva, γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον. λεκτέος, λεκτέα, λεκτέον.

Maximo philosophis usui sunt verbalia in τος & τικος: rara apud oratores, ut ea etiam Aristophanes reprehendat.

Passiva semper in τος. ἤκουσται, ἀκουστός. πεποίηται, ποιητός. ἑώραται, ὁρατὸς, *Cic. Aspectabilis.* νενόηται, νοητός. ᾔσθηται, αἰσθητὸς, *Sensilis Lucr.* ἥψηται, ἑψητὸς, *syncope,* ἑπσητὸς, ἑπτὸς, & *trope* ἑφθός. *Sic* ὀπτητὸς, ὀπτός. *Sic* ὦπται, ὀφθαλμός.

Activa in τικος, ἀκουστικὸς. ποιητικὸς, ὁρατικὸς, νοητικὸς, αἰσθητικὸς, θρεπτικὸς, *altor.* θρεπτικὴ, *altrix.* ἐκκρουστικὸς, *expulsor.* ἐκκρουστικὴ, *expultrix.*

Videant ergo quid agant, qui lib. 8. Epist. Famil. emendant Embænetica. *Cum omnino analogia postulet,* ἐμβατικὴ, *non* ἐμβαινετικὴ. Non *enim à præsenti, sed à passivo præterito ducitur hæc forma.*

Quædam derivata in ιμος. πέποται, ποτὸς, πότιμος.

η *vertitur aliquando in* ε. ἀφῄρημαι, ἀφαίρεμα. ἀφῄρησαι, ἀφαίρεσις. ἀφῄρηται, ἀναφαίρετος.

PRO-

PRONOMINA PRIMITIVA.

Nom. ἐγὼ, *Atticè* ἔγωγε. *Dor.* ἐγὼν, & ἐγώνη, & ἐγώνγα, ἰώγα & ἰώνγα *Bœoticè*, ἐγῶν *Æolicè*.

Gen. ἐμοῦ & μοῦ, *Ionicè* ἐμέο & ἐμεῖο, *Poëticè cum paragoge* θεν, ἐμέοθεν, & *syncope* ἐμέθεν, *Doricè* ἐμεῦ & μεῦ.

Dat. ἐμοὶ & μοί. ἔμοιγε *Atticè*, ἐμὶν *Doricè*.

Accus. ἐμὲ & μέ.

Dual. νῶϊ, νώ. νῶϊν, νῷν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, *Ion.* ἡμέες, *Dor.* ἄμμες, *Æol.* ἄμμες.

Gen. ἡμῶν, *Ion* ἡμέων & ἡμείων, *Dor.* ἁμῶν.

Dat. ἡμῖν, *Poëticè* ἧμιν, *Dor.* ἁμῖν, *Æol.* ἄμμιν & ἄμμι.

Accus. ἡμᾶς. *Ion.* ἡμέας, *Doricè* & *Æolicè* ἄμμε. ἁμᾶς & ἄμμας, *nusquam legi*.

Secunda persona.

Sing. Nom. σὺ, *Dor.* τὺ & τύγα, & τεΐνη. Gen. σοῦ, *Ion.* σέο & σεῖο. *Poët.* σέθεν *pro* σέοθεν. *Dor.* σεῦ & τεῦ, τεοῖο, *Homer.* ὀδυσαμένοιο, τεοῖο *pro* σοῦ, Ιλ. θ. Dat. σοὶ, *Doricè* τοὶ, & τὶν, & τεΐν. Accus. σὲ, *Dor.* τὲ & τύ. Vocat. ὦ οὗτ, *heus tu*.

Dual. σφῶϊ, σφώ. σφῶϊν, σφῷν.

Plur. Nom. ὑμεῖς, *Ion.* ὑμέες, *Dor.* ὔμμες, *Æol.* ὔμμες. Gen. ὑμῶν, *Ion.* ὑμέων & ὑμείων. *Dat.* ὑμῖν, *Poët.* ὕμιν, *Dor.* & *Æol.* ὔμμιν & ὔμμι. Accus. ὑμᾶς, *Ion.* ὑμέας, *Æolic.* & *Doricè* ὔμμε. *Legitur etiam* ὔμμας. *Theognis*, πάντως Κύρνε καὶ ὔμμας ὀλεῖ.

Tertia persona.

Nom. ὅς, *veteres* ἵ, *sed nunc exoletum.* Gen. οὗ, *Ion.* ἕο & εἷο, *Poëticè* ἕθεν *pro* ἕοθεν, *Dor.* & *Æol.* εὗ. *apud Cyprios* Fιο, *quod male in Hesychio scribitur* γιο. Dat. οἷ & ἕοι. Accus. ἓ & ἑέ. *Dor.* μὶν & νίν. *Sed* μὶν *accipitur etiam pro plurali apud Poëtas*. ἶν *apud Cyprios ut aliquando* νὶν, *Soph. Oedip.* ἐπὶ Κολωνῷ,

Τὰς πάνθ' ὁρώσας εὐμενίδας ὅγ' ἐνθάδ' ὢν
Εἴποι λεὼς νιν, *hoc est* αὐτάς.

Dual. σφωὲ & σφέ. σφωΐν & σφίν.

Plur.

Plural. Nom. σφεῖς, Ion. σφέες, Dor. σφές. Gen. σφῶν, Ion. σφέων & σφείων. Dat. σφίσιν, Ion. σφὶν, & σφὶ Poët.

Accus. σφᾶς, Ion. σφέας, Poët. σφὲ, Dor. ψὲ, *quod significat* αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό. αὐτοὺς, αὐτὰς, αὐτά, *Hesych.*

POSSESSIVA.

Octo sunt quæ flectuntur ut adjectiva.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. ἐμοῦ, ἐμῆς, ἐμοῦ.

σὸς, σὴ, σόν. σοῦ, σῆς, σοῦ.

Dor. τεὸς, τεὰ, τεόν. τεῶ, τεᾶς, τεῶ.

ὃς, ἣ, ὅ. οὗ, ἧς, οὗ. *Poëticè* ἑὸς, ἑὴ, ἑόν.

Æoles articulum cum pronomine miscent. ὁ σὸς, ὅσος. ἡ σὴ, ἥση. τὸ σὸν, τόσον.

A duali, νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον. σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. *Dor.* ἁμὸς, ἁμά. *Poët.* ἁμὴ, ἁμόν.

ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. *Dor.* ὑμὸς, ὑμά. *Poët.* ὑμὴ, ὑμόν.

σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον. *Dor.* σφὸς, σφὰ & σφὴ, σφόν.

Ionicè in genit. sing. ου *in* οιο. ἐμοῦ, ἐμοῖο. σοῦ, σοῖο. ἑοῦ, ἑοῖο.

Ab his denominativa perrara. tamen Anacreon formavit ἡμετέρειον, & *Aristot.* ἐκείνινον.

DEMONSTRATIVA

Duo sunt: οὗτος, ἐκεῖνος. *Attici cum rem præsentem, quasi digito indicant, addunt* ι *in fine.*

οὗτος, Atticè οὑτοσὶ, hicce isthic.

τούτου τουτουῒ, *hujusce Ion.* τουτέου.

τούτῳ, τουτῳῒ. Ion. τουτέῳ. τοῦτον τουτονὶ, *hunce isthunc.* ὦ οὗτοι *heus, tu ad* σὺ *referendum.*

Dual. τούτω	τουτωΐ.
τούτοιν	τουτοινί.
Plural.	
οὗτοι	οὑτοιῒ *hice.*
τούτων	τουτωνὶ *horunce. Ion.* τουτέων.
τούτοις	τουτοισὶ *hisce*, τουτέοισι.
τούτους	τουτουσὶ *hosce*, τουτέους.
ὦ οὗτοι.	

Fœmin.

Fœmin.

αὕτη	αὑτηὶ hæcce.	αὐτέη.
ταύτης	ταυτησὶ.	ταυτέης.
ταύτῃ	ταυτῃΐ.	ταυτέῃ.
ταύτην	ταυτηνί.	ταυτέην.
ὦ αὕτη.		

Dual.

ταύτα	ταύταιν.

Plur.

αὗται	
τούτων	Ion. τουτέων.
ταύταις.	Ion. ταυτέαις.
ταύτας	Ion. ταυτέας. & Cret. τούτας. ὦ αὗται.

Neut.

τοῦτο	τουτοΐ & τουτὶ, hocce, isthoc vel isthuc.
τούτου	τουτουΐ.
τούτῳ	τουτῳΐ.
τοῦτο	τουτί.

Dual.

τούτω	τούτοιν.

Plur.

ταῦτα,	ταυτὶ, isthæc.
τούτων,	τουτωνί.
τούτοις,	τουτοισί.
ταῦτα,	ταυτί.

Compositum cum τοῖος & τηλίκος amittit τ. τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο. τοιούτου, τοιαύτης, τοιούτου. τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο. Sic τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο.

Idem significant ὅδε, ἥδε, τόδε, composito articulo & variato, τοῦδε, τῆσδε, τοῦδε.

Attici extrito ε, addunt ι. ὁδὶ, ἡδὶ, τοδί. τουδὶ, τησδὶ, τουδί.

Sic ὅγε, ἥγε, τόγε.

ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.

Atticè ἐκεινοσὶ illhic, ἐκεινηὶ illhæc, ἐκεινοὶ illhoc. Æolicè κεῖνος, κείνη, κεῖνο, quo etiam oratores utuntur. Doricè τῆνος, τήνα, τῆνο. Flectitur ut adjectiva.

Pronomen infinitum tertiæ personæ.

ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα.
τοῦ τῆς τοῦ, δεῖνος.
τῷ τῇ τῷ, δεῖνι.
τὸν τὴν τὸ, δεῖνα.

Et ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι. & ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα, τῷ δεῖνα, ἀκλίτως.

Et ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα Poëticè. *Huic pronomini respondet vox Punica Fulano, qua Hispani utuntur.*

Relativum unum.

αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό. Ion. pro αὐτὴ, αὐτέη.
αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ. Ion. αὐτέου, αὐτέης.
αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ. Ion. αὐτέῳ, αὐτέῃ.
αὐτὸν, αὐτὴν. Ion. αὐτέην, αὐτό.

Dual.

αὐτὼ, αὐτὰ, αὐτώ.
αὐτοῖν, αὐταῖν, αὐτοῖν.

Plur.

αὐτοὶ, αὐταὶ, αὐτά.
αὐτῶν, Ion. αὐτέων.
αὐτοῖς, αὐταῖς, αὐτοῖς. αὐτέοισιν, αὐτέῃσιν.
αὐτοὺς, αὐτὰς, αὐτά. αὐτέους, αὐτέας.
Cum articulo compositum est. Idem eadem, idem.
ὁ αὐτὸς, & Ionicè ὡυτός.
τοῦ αὐτοῦ, & ταυτοῦ. τωὐτέου.
τῷ αὐτῷ & ταυτῷ. τωὐτέῳ Ionicè.
τὸν αὐτόν.
ἡ αὐτὴ, τῆς αὐτῆς, τῇ αὐτῇ, τὴν αὐτήν. τὸ αὐτὸ, & ταυτὸν, τοῦ αὐτοῦ & ταυτοῦ, τῷ αὐτῷ & ταυτῷ, τὸ αὐτὸ & ταυτὸν, *assumpto* ν. *Plur.* τὰ αὐτὰ ταυτά. Ion. τωὐτὸ, τωὐτέου, τωὐτέῳ, τωὐτό.
Convenit omnibus personis, αὐτὸς ἐγὼ, αὐτὸς σὺ, αὐτὸς ἐκεῖνος.

Composita pronomina

Carent recto, suntque trium generum.

Primæ personæ.

ἐμαυτοῦ, Ion. ἐμεωϋτέου.
ἐμαυτῷ, Ion. ἐμεωϋτέῳ. ἐμαυτόν.
ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτήν.
ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

Secundæ personæ.

σεαυτοῦ & σαυτοῦ, Ion. σεωυτέου.
σεαυτῷ & σαυτῷ, Ion. σεωϋτέῳ.
σεαυτὸ & σαυτόν.
σεαυτῆς & σαυτῆς, σεαυτῇ σαυτῇ, σεαυτὴν σαυτήν.
σεαυτοῦ σαυτοῦ, σεαυτῷ σαυτῷ, σεαυτὸ σαυτό.

Tertiæ.

ἑαυτοῦ & αὑτοῦ, Ion. ἑωϋτέου.
ἑαυτῷ αὑτῷ, & Ion. ἑωϋτέῳ. ἑαυτὸν & αὑτόν.
ἑαυτῆς & αὑτῆς, ἑαυτῇ & αὑτῇ, ἑαυτὴν αὑτήν.
ἑαυτοῦ αὑτοῦ, ἑαυτῷ αὑτῷ, ἑαυτὸ αὑτό.

Superiora duo carent plurali, cujus vim & significationem retinet plurale tertiæ personæ.

ἑαυτῶν & αὑτῶν, Ion. ἑωϋτέων.
ἑαυτοῖς & αὑτοῖς, Ion. ἑωϋτέοισιν.
ἑαυτοὺς & αὑτούς.

Dicitur & σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς.

Homerus quidem semper dividit utrunque, ἕο αὐτοῦ, ἕοι αὐτῷ, ἓε αὐτόν.

Sic fœm. ἑαυτῶν, ἑαυταῖς, ἑαυτάς. *& neut.* ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτά.

DE VERBO.

Græca verba in tria genera distribuuntur, barytona, inflexa, & exeuntia in μι. omnium tamen origo à barytonis ducitur. Cæterum conjugationes sex in barytonis, tres in inflexis, quatuor in μι.

Barytona.

Cum in verbis omnibus præcipue observentur præteritum & futurum, quæ à themate nascuntur, habenda in primis est ratio ejus literæ, quæ ante ultimam thematis vocalem collocata est, & si duæ fuerint prioris, ea dicitur χαρακτηριστικὴ, hoc est formatrix conjugationis. Cum itaque barytona simpliciora sint inflexis, necesse est characteristicas prius esse consonantes quàm vocales, è quibus fiunt inflexorum contractiones. Quamobrem recte atque ordine prima characteristica erit β, quæ (cum una litera conjugationem totam formare non possit) duas sibi socias asciscit, π, φ, quæ simili sunt potestate, ut λείβω, λείπω, γράφω. aliquando post π epenthetice ponitur τ, quod non est characteristicum, τύπτω, κρύπτω.

Futura omnia habent σ, extra quintam.

In prima ergo conjuncta characteristica cum σ fit ψ. λείβω, λείβσω, λείψω, λείπω, λείπσω, λείψω.

Præteritum habet φ.

β	λείβω,	*Fut.* ψ.	λείψω,	*Præt.* φ.	λέλειφα.
π	τέρπω,		τέρψω,		τέτερφα.
φ	γράφω,		γράψω,		γέγραφα.
πτ	τύπτω,		τύψω,		τέτυφα.

Secunda characteristicam habet secundam consonantem alphabeti cum duabus sibi cognatis, γ, κ, χ. aliquando κ adjungit sibi τ.

In futuro est σ, quod junctum cum characteristica efficit ξ.

In præterito χ.

γ	λέγω,	*Fut.* ξ.	λέξω,	*Præt.* χ.	λέλεχα.
κ	πλέκω,		πλέξω,		πέπλεχα.
χ	βρέχω,		βρέξω,		βέβρεχα.
κτ	τίκτω,		τέξω,		τέτεχα.

Tertia habet tertiam consonantem cum cognatis, δ, θ, τ.

In futuro est σ simplex, cum characteristicam sibi adjungere non potuerit.

In

In præterito κ.

δ ᾄδω, θ πλήθω, τ ἀνύτω,	Fut. σ.	ᾄσω, πλήσω, ἀνύσω,	Præt. κ.	ᾖκα. πέπληκα. ἤνυκα.

Quanquam τ raro est characteristicum, & in Atticis tantum, ut ἀνύω. ἀνύτω. & Poëticis paucis, πέτω, λίτω, quæ fere sunt anomala.

Unum est verbum Ionicum ἔρδω, quod habet futurum ἔρξω. Fit enim à ῥέζω, Fut. ῥέξω, metathesi.

Quarta characteristicam sumit quartam ordine consonantem ζ, quæ cum aliam nullam sui similem habeat nisi σ, id duplex accipit (simplex enim futuri est) quod Attici in duplex ττ convertunt.

In futuro nunc σ, nunc ξ.

In præterito nunc κ, nunc χ.

ζ φράζω, Dor. φράσδω. σσ πλάσσω. Atticè πλάττω.	Fut. σ.	φράσω, πλάσω.	Præt. κ.	πέφρακα. πέπλακα.
ζ παίζω, Dor. παίσδω. σσ ὀρύσσω, Atticè ὀρύττω.	Fut. ξ.	παίξω, ὀρύξω,	Præt. χ.	πέπαιχα. ὤρυχα.

Verba in ζω ultra duas syllabas, fere σ habent in futuro. ποδίζω, ποδίσω. πιέζω, πιέσω. σαλπίζω, σαλπίσω, *& Poëticè* σαλπίξω: *ut* βαστάζω, βαστάσω *&* βαστάξω. ἁρπάζω, ἁρπάσω *&* ἁρπάξω. νυστάζω, νυστάσω *&* νυστάξω.

Σχετλιαστικά, *hoc est miserationi apta, habent* ξ. οἰμώζω, οἰμώξω, αἰάζω, αἰάξω, *ab* οἴμοι, *&* αἰ. στενάζω, στενάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω.

Dissyllaba nunc in σω. κλίζω, κλίσω. φράζω, φράσω. *nunc in* ξω,

ξω. παίζω, παίξω, & Atticè παίσω, ex quo συμπαίςωρ, à πέπαιςαι. κράζω, κράξω. σφάζω, σφάξω. Hæc usus demonstrabit.

Exeuntia in σσω sæpius habent ξ. ὀρύσσω, ὀρύξω. πράσσω vel πράττω, πράξω. excipe, πλάσσω, ἐρέσσω, ἱμάσσω, ἰνάσσω, πάσσω, λάσσω, quæ habent σ. πλάσω, ἐρέσω, ἱμάσω, ἰνάσω, πάσω, λάσω. & πέρνημι, futurum περάσω, præt. πέπρακα, vendo. quidam addunt λίσσω, cujus futurum extare negat Eustathius. à λίσσω, legitur λίσω, Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν. Οδ. κ.

Aliquando duplex futurum ἀφύσσω, ἀφύσω, & ἀφύξω.

Cum in futuro est ξ, in præter. χ. Cum σ, κ. excipe φρίσσω, φρίξω, πέφρικα, non πέφριχα.

Quinta habet quintam ordine consonantem λ. cum θ tribuatur tertiæ, & κ secundæ: quæ cum immutabilis sit alias tres assumit μ, ν, ρ.

Futurum eandem servat, sed inflectitur correpta penultima. Æolicè barytonum est, sed accipit σ.

In præter. est κ. post μ aliquando ponitur η.

λ ψάλλω	Fut. com.	ψαλῶ		Præter.	ἔψαλκα.
μ νέμω		νεμῶ			νενέμηκα.
ν φαίνω		φανῶ			πέφαγκα.
ρ σπείρω		σπερῶ,	Æol. σπέρσω		ἔσπαρκα.
μν τέμνω		τεμῶ			τετέμηκα.

Ut penultima futuri corripiatur, vel consonans eliditur, σφάλλω, σφαλῶ, vel vocalis subjunctiva diphthongi abjicitur, σαίνω, σανῶ. θείνω, θενῶ. vel anceps fit brevis κρίνω, κρινῶ.

σ ab Æoliis additur cum characteristicum est ρ, in aliis nullum habeo exemplum.

Sexta conjugatio vocalem characteristicam habet. Nam è septendecim consonantibus novem Mutæ in tribus prioribus ponuntur quatuor Immutabiles in quinta, ζ in quarta. σ, ξ, ψ in futuris.

Habet itaque omnes vocales præter η & ω, & omnes proprias diphthongos cum una impropria ῃ.

Errat Herodianus, qui putat δύω esse præsens, cum sit futurum Poeticum, de quo cum aliis suo loco.

Errant

Errant etiam qui ω faciunt characteristicum, cum mutatum sit Poëticè ex ε, vel α, vel ο, πλέω, πλώω, Poëticè & Ionicè. ζάω, ζώω. ἡβάω, ἡβώω. μαιμάω, μαιμώω. μνοινάω, μνοινώω. δράω, δρώω. σόω, ex quo σόῃ, Hom. σώω & σώζω. δόω, δώω. ῥόω, ῥώω. ῥοννύω ῥώννυμι.

Quae habent υι ad imperfectum, usque perducuntur, ne υι ante consonantem scribatur quod orthographiae repugnat.

In futuro σ, in praet. κ.

α γελάω		γελάσω		γεγέλακα.
ε τελέω		τελέσω		τετέλεκα.
ι πίω		πίσω		τέπικα.
ο ὀμόω		ὀμόσω		ὤμοκα.
υ δύω		δύσω		δέδυκα.
αι παίω		παίσω		πέπαικα.
αυ παύω	Fut. σ.	παύσω	Praeter. κ.	πέπαυκα.
ει σείω		σείσω		σέσεικα.
& ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα.
οι οἴω		οἴσω		ὦκα.
ου χρόω		χρούσω		κέχρουκα.
υι ἀλγυίω	ἤλγυιον.			
ὀπυίω.	ὤπυιον.			

Poëtica etiam πλώω, πλώσω. ῥώω, ῥώσω. σώω, σώσω. alia fere anomala. non enim dicitur ζώσω, nisi à ζώννυμι. nec ἡβώσω. nam perducuntur usque ad imperfectum, διέζωον, Herod. Thalia.

Tempora Graeci sex numerant: Praesens, quatuor Praeterita, & Futurum.

ἐνεστὼς, praesens, quod simplex est, & puncti instar.

Praeteritum ob breviora & longiora temporis intervalla in quatuor partes divisum est.

Primum est παρατατικὸς, quasi exporrectum quod à praesenti non longe abest. Latini imperfectum praeteritum vocant.

παρακείμενος, quod Stoïci τέλειον ἐνεστῶτα nominarunt, praesens perfectum tempus significat finitum ac certum.

ἀόριστος, infinitum & incertum.

Latini utrunque suo praeterito perfecto reddunt, sed melius Itali, Galli, & Hispani, qui Paracimenon describunt verbo Habeo vel

Sum & participio passivo : Aoristum Latino præterito perfecto.

πεποίηκα, *Io ho fatto*, j'ay faict, *yo he hecho.*

ἐποίησα, *Io feci*, je fis, *yo hize.*

ἐλήλυθα, *Io son venuto*, je suis venu, *io he venido.*

ἦλθον, *Io venni*, je vins, *yo vine.*

ὑπερσυντελικὸς, *plusquamperfectum* Latinorum. μέλλων, *futurum.*

Aoristum & futurum duplicem habent formam sed vim eandem. Quando autem alterutro utendum, bonorum auctorum lectio docebit.

Modi totidem quot apud Latinos, eadémque significatione. Hoc tantum differunt quod solus indicativus apud Græcos omnia tempora habet explicata. In cæteris præteritum imperfectum conjungitur cum præsenti & plusquamperfectum cum perfecto.

Imperativus & subjunctivus futuris carent, pro quibus imperativus utitur aoristis, subjunctivus circumlocutione ut dicetur.

Numeri tres, ut in Nominibus. *Doricè aliquando dualis pro plurali accipitur.* γαρύετον, *Pind. pro* γηρύουσι, πίννυθον *Hom. pro* πίννυνται. ἐζέσθην, *pro* ἕζοντο.

Personæ tres. cum prima pluralis exit in μεν, desideratur prima dualis. cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis non discrepat à secunda, alioqui desinit in ην, mutato ο secundæ in η.

Verbi activi modi indicativi Præsens.

Ut supra in Nominibus ea quæ ad dialectorum varietates pertinebant post communia ascripsimus : sic in verbis primò communia quæ pueri [illegible]nt : post mutationes dialectorum adjicere commodum esse existimavimus.

Singularis.

τύπτω.

τύπτεις, *Doricè* τύπτες, *Æolicè* τύπτης.

τύπτει, *Doricè* τύπτε, *Æolicè* τύπτη.

Dual.

Dual.

τύπλετον, τύπλετον.

Pluralis.

τύπλομεν, *Doricè* τύπλομες.
τύπλετε.
τύπλουσι., *Dor.* τύπλοντι, *ut dativus participii.*

Poëtæ futura sæpe revocant ad præsens. οἴω, οἴσω. *præsens* οἴσω, *ex quo* οἴσετε δ' ἄρνα, Ιλ. γ. *præsens imperativi.* δύω, δύσω, δύσομαι, *ex quo* δύσεο, Ιλ. π. νίω, νίσω, νίσομαι & νίσσομαι *præsens. Sic* τέρσεται, Οδ. η. *præsens à futuro Æolico* τέρσω.

Dorienses præt. media, φύω φύσω, πέφυκα, πεφύκω, ἐπέφυκον. ὄπτω, ὄπωπα, ὀπώπω. κράζω, κέκραγα, κεκράγω, *ex quo* ἐκέκραξα. πέπληγα, πεπλήγω, ἐπέπληγον πόδες ἵππων, Ιλ. ε. κέκληγα, κεκλήγω, *ex quo* κεκλήγοντες, Ιλ. ρ. ὄρω, ὄρωρα, ὀρώρομαι, ὀρώρεται, Οδ. τ. *Hinc Matth.* 12. κατεάξει, *à* κατέαγα, κατεάγω, ξω.

Imperfectum.

ἔτυπλον, *Ion.* & *Poët.* τύπλον *sine incremento,* & τύπλεσκον.
ἔτυπλες, *Ion.* τύπλες & τύπλεσκες.
ἔτυπλε, τύπλεν & τύπλεσκε.
Dual. ἐτύπλετον, ἐτυπλέτην.

Plur.

ἐτύπλομεν, *Doricè* ἐτύπλομες.
ἐτύπλετε.
ἔτυπλον, *Poëticè* τύπλεσκον. *Bœoticè* & *Chalcidice* ἐτύπλοσαν.

Quæ forma Septuaginta interpretibus frequens. nam Asianis etiam vernacula. Lycophr. ἐδάζοσαν.

Scribunt grammatici in tertia tantum persona Ionicè addi paragogen ἔτυπλε, τύπλεσκε.

At exempla id etiam in prima & secunda sing. & tertia plurali fieri docent.

In prima, ἔλεσκον, Οδ. ξ. ὑφαίνεσκον & ἀλύεσκον, Οδ. τ.

In

In secunda, ἐχέσκες, Ιλ.ε. ἔρδεσκες, Οδ.ν.

In tertia plur, ἀπέῤῥεζεσκον, Οδ.ρ. θαυμάζεσκον, Οδ.τ.

Additur enim syllaba κον, *secundæ personæ correpta præeunte vocali*, ἐδίδως, δίδοσκον, ες, ε. ἵσης, ἵσασκον.

In prima plur. νικάσκομεν ἤγουν ἐνικῶμεν, Οδ. λ.

DE INCREMENTIS.

E sex temporibus quatuor tantum accipiunt incrementum, præterita tria & aorista duo quæ pro uno tempore accipiuntur. & in passiva voce mox futurum.

Id duplex est : syllabicum, & temporale.

Syllabicum additur verbis quæ à consonante incipiunt : est autem ε, quod syllabarum numerum auget, τύπτω, ἔτυπτον, ω in ον.

Temporale iis quæ initium habent à vocali aut diphthongo mutabili. brevis enim vel anceps vocalis in longam mutatur tempore crescente.

Temporale unum est in omnibus præteritis : syllabicum non item, nisi cum ε longum est positione. ἔψαλλον, ἔψαλκα, ἐψάλκειν, ἔψηλα, ἔψαλον.

Vocales mutabiles.	α in η.	ἀκούω, ἤκουον.
	ε in η.	ἐείζω, ἤειζον.
	ο in ω.	ὀπάζω, ὤπαζον.
Immutabiles.	η.	ἠχέω, ἤχεον.
	ι.	ἰξδίω, ἴξδιον.
	υ.	ὑβρίζω, ὕβριζον.
	ω.	ὠθω, ὦθον.

Quatuor non mutant α, ἄω, ἄον, *ut differat ab* ἦον, *cujus thema* ἔω. ἀΐω, ἄϊον, *ut distet ab* ἤϊον, *cujus thema* εἴω *vel* εἶμι. ἀηθέσσω, ἀήθεσσον. ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, *ne concurrant duo* ηη.

ε ante ο non mutatur, sed ipsum ο vertitur in ω. ἑορτάζω, ἑώρταζον. *ut* ἔολπα, ἐώλπειν. ἔοργα, ἐώργειν. ἔοικα, ἐῴκειν.

Multa sunt quæ ε non mutant in η, sed assumunt ι, ἔχω, εἶχον. ἕλω, εἷλον. ἕλκω, εἷλκον. ἑλκύω, εἵλκυον. ἕρπω, εἷρπον. ἑρπύζω, εἵρπυζον. ἑστήκω, εἱστήκειν. ἕπομαι, εἱπόμην.

ἐργάζομαι, εἰργαζόμην. ἑστιάω, ῶ, εἱστίαον, εἱστίων. ἐάω, ῶ εἴαον, εἴων. ἕω, εἶμαι. ἐρύω, εἴρυον. ἔθω, εἴωθα. ἐθίζω, εἴθιζον.

Herodianus addit ἕζω, εἷζον. alii, ἔπω, εἶπον. ἐρέω, εἴρεκα. Ego puto in secundo non esse incrementum, quod in futuris & aliis modis caderet. εἴπω, fut. εἰπὲ, imperat. εἰπεῖν, infin. εἰπὼν part. sed epenthesi ι, ab ἔπω, vetusto verbo.

εἴρηκα autem fit forte ab εἰρέω. nam ἐρέω & ἐρῶ futura sunt, ab εἴρω. ex quo etiam εἴρημαι & εἰρήθην, vel ἐρρήθην. nam ἐρρέθην & ῥηθήσομαι amittunt ε. ῥέω enim aliud est.

Dorienses veteres habebant η. ἔχω, ἦχον. ἕλκω, ἧλκον. Etymol. ex Apollonio. ἐργάζομαι etiam ἠργαζόμην, ex Herodiano.

Diphthong. mutabiles. { αι in η. αἴρω, ἦρον. αυ in ηυ. αὐλίζω, ηὔλιζον. οι in ῳ. οἰκίζω, ᾤκιζον.

Immutabiles. { ει. εἰκάζω, εἴκαζον. ευ. εὐθύνω, εὔθυνον. ου. οὐτάζω, οὔταζον.

Tamen ει aliquando mutatur in η. εἰκάζω, Atticè ᾔκαζον. Aristoph. Vesp. ᾔκαστεν, αὐτήκαστεν. εἴκω, ἧκον. Dor. εἴδω, εἴδειν & ᾔδειν. εἴω, ἤϊον, explicata diphthongo, ἤϊες, ἤϊε. ἠΐομεν & synæresi, ᾔομεν, sync. ᾖμεν.

ευ aliquando ab Atticis mutatur in ηυ. εὔχομαι, ηὐχόμην. εὕδω, ηὗδον, Herodot. Thalia.

αι & οι ab Ionibus non mutantur. αἰτέω, αἴτεον, αἴτηκα, αἴτησα. οἰκέω, οἴκεον, οἴκηκα, οἴκησα· quod fit etiam in voce passiva.

Quædam etiam communia à grammaticis notantur. οἰῶ, οἴουν. οἰμῶ, οἴμουν. οἰωνίζομαι, οἰνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοπολῶ, οἰακίζω, οἰακονομῶ, οἰακοστροφῶ, οἰκουρῶ, οἰδαίνω, οἰστρῶ, ὀνίζωμαι, οἰνοποτάζω. οἰμώζω autem, οἴμωζον & ᾤμωζον, ᾤμωξα.

At οἰνοχοῶ, ᾠνοχόουν, & ἐῳνοχόουν, addito ε, ut Atticè ὁρῶ, ἑώρων.

Verbi compositi incrementum initio ponitur, cum è nomine fit compositio, φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφουν. cum simplex inusitatum, ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν. ἠμφισβητησάμην, Plato Gorgia.

Gorgia. αὐτιβολῶ, ἠντιβόλουν. ἠντεβόλουν, *Aristoph.* αὐτεβόλησεν, *Hom.* ἀμπέχομαι, ἠμπεχόμην.

Tamen quædam Attica in medio sumunt incrementum, ἀπολαύω, ἀπέλαυον & ἀπήλαυον. ἐπιχειρῶ, ἐπεχείρουν. ἐγκωμιάζω, ἐνεκωμίαζον. ἐπιδημῶ, ἐπιδεδήμηκα. ἐπιορκῶ, ἐπιώρκηκα. ἐπισατῶ, ἐπεσάτηκα. ἐμπολῶ, ἐμπεπόληκα. & ἠμπόλησε.

Quod etiam fit in nonnullis ab δι & δυς incipientibus, διορκῶ, διώρκουν. δυσαπιςῶ, δυσηπίςουν.

Etiam cum præpositio significationem non auget, εὕδω, καθεύδω, ἐκάθευδον. ἕπω, ἐνέπω, ἤνεπον. *alioqui in medio,* γράφω, καταγράφω, κατέγραφον. ἄγω, περιάγω, περιῆγον.

Attici quædam composita initio & in medio augent, ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν. ἀνορθῶ, ἠνώρθουν. ἀνέχομαι, ἠνειχόμην & ἠνεχόμην. παροινῶ, ἐπαρῴνουν, πεπαρῴνηκα. συνίημι, συνῆκα, ἐσυνῆκεν, *Alcæus.* & ἐξυνῆκεν, *Anacreon.*

Præpositio ultimam vocalem amittit sequente alia vocali, κατὰ ἄγω, κατάγω. παρὰ ἔμενον, παρέμενον. παραβάλλω, παρέβαλλον.

περὶ & πρὸ retinent, περιάγω, περιέχω.

ἀμφὶ nunc retinet, ἀμφιέννυμι, ἀμφιανακλίζω, ἀμφιελίσσω, ἀμφιέπω. nunc amittit, ἀμφέπω, ἀμφαγαπάζω.

Poëtæ tamen metri causa etiam in aliis præpositionibus vocalem conservant, ἀποειπεῖν, ἐπιελθεῖν, ἐπιόψομαι, ὑποείκειν, ὑποαιρεῖσθαι.

In quibusdam varia sunt incrementa, ἐγγυάομαι, *imperfect.* ἠγγυᾶτο. *perfect.* ἐγγεγύηκε. ἐγχειρίζομαι, *perfect.* ἐγκεχειρασμένον, & ἠνεχυρασμένον, *ab* ἐνεχυράζομαι. *nam utrunque thema legitur.* ἐγγυάω, ἐνεγγύησε, ἐνεγγυησάμην, ἠγγύησε. *at* ἐγγυᾶτο, παρεγγύησε, *sine incremento.* ἀφίημι, *imperfect.* ἀφίην, & *à circunflexo* ἀφίουν, ἀφίεις, ἀφίει. *Atticè* ἠφίουν, ἠφίεις, ἠφίει. *ut* ἀφείθη & ἠφείθη. ἤφιε, *Evang.* ἠφίησε, *Demosth.*

Attici quibusdam verbis utrunque tribuunt incrementum, μέλλω, ἔμελλον, *Atticè* ἤμελλον. δύναμαι, ἐδυνάμην, ἠδυνάμην. βούλομαι, ἐβουλόμην, ἠβουλόμην.

ρ in syllabico incremento geminatur, ῥηγνύω, ἐῤῥήγνυον. ῥίπτω,

ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. *Quod Poëtæ ob metrum raro servant*, ῥέζω, ἔρεζον. ῥάπτω, ἐῤῥάπτομεν, Οδ. π.

Præteritum perfectum.

τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
τετύφατον, τετύφατον.
τετύφαμεν, *Dor.* τετύφαμες.
τετύφατε,
τετύφασι, *Dor.* τετύφαντι, *ut* ἑστήκασι, ἑστάκαντι.

Bœoticè, τέτυφαν, *ut* πεφείκαν, *pro* πεφείκασι, *Lycophron.*

Formatur à futuro, accepto incremento si fieri potest, exitque ut diximus in φα, vel χα, vel κα.

In iis quæ à vocali incipiunt tantum, est incrementum, ἀνύω, ἀνύσω, ἤνυκα. αἴρω, ἀρῶ, ἦρκα.

In aliis prima thematis repetitur, & vocatur ἀναδιπλασιασμὸς, duplicatio, τύπτω, τύψω, ἔτυφα, τέτυφα. λέγω, λέξω, ἔλεχα, λέλεχα. *Latini hoc imitantur in Pello pepuli, Pango pepigi, Tango tetigi, Tollo tetuli.*

Cum prima est densa, vertitur in tenuem ea quæ repetitur, θηρεύω, θηρεύσω, τεθήρευκα. χαίρω, χαρῶ, κέχαρκα. φονεύω, φονεύσω, πεφόνευκα.

Cum prima est duplex, non repetitur.
ζέω, ζέσω, ἔζεκα.
ξέω, ξέσω, ἔξεκα.
ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα.

Et cum duæ sunt consonantes, quæ syllabam facere possunt positione longam, στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα. *Æolicè tamen*, πέπλωκα, πέπληκα, κέκλημαι. *sic* μέμνημαι, πέπλαμαι, à πλόω, πλήσσω, κλάομαι, μνάομαι, πλάομαι.

Si fuerit muta cum liquida, repetitur, κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. γράφω, γράψω, γέγραφα. κλίνω, κλινῶ, κέκλικα.

γν & γρ non repetunt, γνωρίζω, ἐγνώρικα. γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα.

Attici in quibusdam, quæ incipiunt à λ & μ, pro duplicatione & incremento ponunt ει, λέγω, λέξω, λέλεχα, *Atticè*

Atticè εἴλοχα, εἴλεγμαι. λήβω, λέψω, λέληφα, εἴληφα. μείρομαι, μέμβρμαι, εἴμαρμαι, *ex quo* εἱμαρμένη.

In nonnullis prætermittunt omnino, ἐβλάστηκεν, ἐβέβληκεν, ἐξέπηγεν, ἐξεπίακε. pro βεβλάστηκε, βεβούληκεν, ἐκπέπηγεν, ἐκβεβίακεν, *Eustath. Quædam duplex incrementum habent,* παροινῶ, πεπαρῴνηκα.

Attici quibusdam à vocali incipientibus addunt etiam ε, ὁρῶ, ἑώρακα. οἴγω, ἔῳγα, *ex quo* ἀνέῳγα. *Sic* εἴκω, ἔειξω, *medium* ἔοικα.

Iidem peculiare præteritum formant in multis verbis, quorum initium est α, ε, ο. Nam communi præterito duas priores literas thematis præponunt, correpta tertia à principio. In qua si est η, vertitur in ε, ω in ο, ει & ου abjiciunt ε. οι & ου excludunt ι υ. breves & ancipites retinentur.

ὀρύσσω,	ὤρυχα,	ὀρώρυχα.
ἐρείζω,	ἤρεικα,	ἐρήρεικα.
Tamen ἐρείδω,	ἤρεικα,	ἐρήρεικα.
Sic ἐρήρειδα, ἐρήρειδα. ἐρήρεισμαι,		ἐρήρεισμαι.
ἀγείρω,	ἤγερκα,	ἀγήγερκα.
ὀλέω,	ὤλεκα,	ὀλώλεκα.
ἀλήθω,	ἤληκα,	ἀλήλεκα. η *in* ε.
ἐρωτάω,	ἠρώτηκα,	ἐρηρώτηκα. ω *in* ο.
ἀλείφω,	ἤλειφα,	ἀλήλιφα. ει, ι.
ἐλεύθω,	ἤλουθα,	ἐλήλυθα. ου, υ.
ἑτοιμάζω,	ἡτοίμακα,	ἑτητόμακα. οι, ο.
ἀκούω,	ἤκουα	ἀκήκοα. ου, ο.

Bisyllaba themata vel longam habent penultimam,

ὄπτω,	ὦπα,	ὄπωπα.
ὄζω,	ὦδα,	ὄδωδα.
ἔδω,	ἦδα,	ἔδηδα.
ὄλλω,	ὦλα,	ὄλωλα.

Vel accipiunt epenthesin o micri,

ἄγω, ἦχα, ἀγήοχα, *pro* ἄγηχα. *Bœoticè* ἀγείοχα, η *in* ει.
ἔδω ἦκα. ἐδήδοκα, *pro* ἔδηκα, *cum epenthesi syllabæ* δο. *Sed Eustathius à verbo* ἐδόω, ἐδόσω, ἤδοκα, ἐδήδοκα, *deduci posse scribit.*

Iones

Iones id aliquando faciunt etiam cum initio est αι. αἱρέω, αἵρηκα, ἀραίρηκα. *ex quo* ἀναραιρηκώς, *Herodot. Terps.*

Citatur etiam à Grammaticis, ἠμήμυκα, *ab* ἐμύω, ἤμυκα, ἐμήμυκα, *η in* ε. *nam incipere debent à breui.*

Penultima paracimeni eadem quæ futuri. τύψω. τέτυφα. λέξω, λέλεχα.

In quinta ε futuri in præterito mutatur in α. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα. κείρω, κερῶ, κέκαρκα. στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα.

Quædam præterita accipiunt in medio η, quæ grammatica vocant παρακειμένους ἢ μεθιστημένους.

μένω, μενῶ, μεμένηκα.

νέμω, νεμῶ, νενέμηκα.

τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, *&* *syncope* τέτμηκα.

βρέμω, βρεμῶ, βεβρέμηκα.

δέμω, δεμῶ, δεδέμηκα *&* δέδμηκα.

κάμνω, καμῶ, κεκάμηκα *&* κέκμηκα, *Doricè* κέκμακα.

Errant qui ea ab inflexis ducunt.

Attici in penultima bisyllaborum primæ & secundæ, vertunt ε in ο. πέμπω, πέπεμφα, πέπομφα. βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα. κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα. τρέφω, τέτροφα. στρέφω, ἔστροφα. λέγω, εἴλοχα.

In quinta λ & ρ retinentur. ψάλλω, ἔψαλκα. δέρω, δέδαρκα.

ν mutatur orthographiæ causa in γ. φαίνω, φανῶ, πέφαγκα. ὀξύνω, ὀξυνῶ, ὤξυγκα.

Excipiuntur bisyllaba quæ in penultima habent ι, vel υ, vel ει, quæ amittunt ν.

κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. κλίνω, κλινῶ, κέκλικα. θύνω, θυνῶ, τέθυκα. πλύνω, πέπλυκα. θείνω, τέθακα. κτείνω, ἔκτακα, *&* *Poët.* ἔκταγκα.

Cœroboscus addit κερδαίνω, κεκέρδακα.

Unum præteritum aliquando multis verbis commune, ἧκα, *ab* ἥδω, ἕζω, ἕω, ἥκω, ἵημι.

Plusquamperfectum.

ἐτετύφειν,	*Ion.* ἐτετύφεα, *Att. & Dor.* ἐτετύφη.
ἐτετύφεις,	
ἐτετύφει,	*Ion.* ἐτετύφεε, *Att.* ἐτετύφη.

Dual.

Dual.

ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.

Plural.

ἐτετύφειμεν, *Dor.* ἐτετύφειμες.

ἐτετύφειτε.

ἐτετύφεισαν, *Veteres Attici* ἐτετύφεσαν, *ut Iones* ἐγεγόνεσαν. *Herodot. etiam sine* ε, τετύφεσαν.

Fit à perfecto, addito ε, si incipiat à consonante, λέλειφα, ἐλελείφειν, alioqui nihil additur, ἔσαλκα, ἐσάλκειν. ἤλειφα, ἠλείφειν.

In Atticis præteritis prima vocalis incrementum accipit, ἀκήκοα, ἠκηκόειν. ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, ἐγήγερκα, ἠγηγέρκειν.

Excipe duo communia, ἐλεύθω, ἐλήλυκα, ἐληλύκειν, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν. & *illa*, ἔοικα, ἐώκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. ἔοργα, ἐώργειν.

A prima Ionica in εα, *& tertia in* εε, *fiunt duæ Atticæ in* η, ἐκεχλώεα, κεχλώη, *à* χαίνω. ἤδεε, ἤδη, *ab* εἴδω, *converso* ει *in* η. *ut* εἴω, ἤειν. *&* ἤια *Ionicè*. Οδ. ι. *legitur* ἠείδει, *pro* ᾔδει.

Poëtæ in hoc tempore aliquando faciunt syncopen, correpta vocali vel diphthongo antecedente. πείθω, πέποιθα, ἐπεποίθειν, ἐπεποίθειμεν, ἐπέπιθμεν. *quidam ducunt ab aoristo Ionico*, ἐπεπίθομεν: *sed* ε *repugnat, quod non ponitur ante Ionicam duplicationem.* εἴκω, *diæresi* ἐΐσκω, *medium* εἶκα; *Ionice* εἴκειν. *Dual.* εἰκείτην, *diæresi* ἐϊκείτην, *syncope* ἐΐκτην.

Aoristum prius.

ἔτυψα,	Poëticè & Æolicè	τύψασκον.
ἔτυψας,		τύψασκες.
ἔτυψε.		τύψασκε.

Dual.

ἐτύψατον, ἐτυψάτην.

Plural.

ἐτύψαμεν, *Doricè* ἐτύψαμες.

ἐτύψατε.

ἔτυψαν, *Poëticè* τύψασκον.

Incrementum

Incrementum idem habet quod imperfectum, fitque à futuro converso ultimo ω in α, λέξω, ἔλεξα. γράψω, ἔγραψα.

Futuri penultimam servat, nisi cum brevis est. Nam in barytonis fere aorista priora longam habere debent penultimam. Itaque in quinta conjugatione ε futuri, in aoristo accipit ι. στέλλω, στελῶ, ἔστειλα. νέμω, νεμῶ, ἔνειμα. δέμω, δεμῶ, ἔδειμα.

α vel mutatur in η, vel producitur. χαίνω, χανῶ, ἔχηνα. φαίνω, φανῶ, ἔφηνα. ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα. μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, *Atticè* ἐμίηνα.

ι & υ breves in futuro, producuntur in aoristo, θύνω, θυνῶ, ἔθυνα. κρίνω, κρινῶ, ἔκρινα.

Cum penultima brevis est, Poëticè geminatur sequens consonans, τελέω, ἐτέλεσα, ἐτέλεσσα. φράζω, ἔφρασα, ἔφρασσα. νάω, ἔνασα, νάσσα. nam Poëtæ & Iones incrementum sæpe omittunt.

Sex notantur, quæ characteristicam futuri non retinent, ἔπω, εἶπα. ἐνέγκω, ἤνεγκα. ἐνείκω, ἤνεικα. τίθημι, θήσω, ἔθηκα. δίδωμι, δώσω, ἔδωκα. ἵημι, ἥσω, ἧκα. *Trium priorum futura non extant legitima. nam* εἴπω *dicitur pro* ἔψω. *&* οἴσω, *pro* ἐνέγξω, ἐνείξω. *Et cæteris modis usitata sunt.* εἶπον, εἴποιμι, εἴπας. ἤνεγκον, ἐνέγκαιμι, ἐνέγκας. ἤνεικον, ἐνείκαιμι, ἐνείκας.

Tria posteriora in Indicativo tantum.

Quædam Poëtica habent α purum, cum futuri characteristicum esse deberet σ.

χέω, χεύσω, ἔχεα, *& Æolicè* ἔχευα.
καίω, καύσω, ἔκηα.
κέω, ἔκεια.
ἀκέω, ἔκεια, *ex quo* ἀκειάμενος, *Hom.*
ἀλεύω, ἤλευα.
σεύω, ἔσευα, *& Doricè* ἔσσευα. *ut ille Scazon.*
Ἔῤῥει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέσσυε. *id est* τέθνηκε.

Citatur à grammaticis ex aliquo Poëta, ἔληα, *à* λάω λῶ, λήσω, *Doricè.*

Huc referri potest ἐπριάμην, *ab* ἔπρια.

Eadem additur paragoge quæ imperfecto.

 ὠδίνω

αὐδάω ῶ, αὐδήσω, ηὔδησα, αὐδήσασκον, αὐδήσασκες, αὐδήσασκεν. Ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Sic ἐλῶ, ἐλάσω, ἔλασα, ἐλάσασκον, σκες, σκε. ἀγνώσασκεν apud Homerum, non ab ἀγνώσω, neque ab ἀγνωσάσκω, sed ab ἠγνόησα, ἠγνόησας, Ion. οη in ω, ἄγνωσας, ἀγνώσασκον, σκες, σκε.

Legitur ἔαξεν ab ἄγνυμι, cum ε incremento ut εἶπω, εἶπα, ἔειπα. ἧκα, ἔηκα.

Dorica habent literam sui futuri, κλείω, κλείσω, ἔκλεισα, Dor. κλαξῶ, ἔκλαξα.

In Aristoph. Nebulis legitur εἴξασι tertia plur. pro εἶξαν, ab εἴκω. Ἐυνταῖς εἴξασι γυναιξὶν, hoc est ἐοίκασιν. In Avibus, εἴξασιν ἐπιτεῖψαι σε, hoc est ἦλθον. alii κ in ξ mutari dicunt.

Aoristum secundum.

ἔτυπον,	Ionicè & Æolicè	τύπεσκον.
ἔτυπες,		τύπεσκες.
ἔτυπε,		τύπεσκε.

Dual.

ἐτύπετον, ἐτυπέτην.

Plur.

ἐτύπομεν, Doricè, ἐτύπομες.

ἐτύπετε.

ἔτυπον, Ionice τύπεσκον, Bœotice ἐτύποσαν, ut εἴδοσαν, ἡμάθοσαν, ἤλθοσαν.

Quod ad incrementum attinet, & duas ultimas literas, non discrepat ab imperfecto, ἔσπειρον ἔσπαρον. Penultimam corripere debet, si fieri potest.

Longæ itaque vocales mutantur, & corripiuntur ancipites, diphthongi alteram vocalem deperdunt.

η α	λήθω,	ἔλαθον.	σήπω, ἔσαπον. μήθω, ἔμαθον.
ω α	τρώγω,	ἔτραγον.	
αι α	καίω,	ἔκαον.	δαίω, ἔδαον. ἐναίρω, ἔναρον.
αυ α	παύω,	ἔπαον.	χραύω, ἔχραον.
ευ υ	φεύγω,	ἔφυγον.	τεύχω, ἔτυχον. ἐρεύγω, ἤρυγον.
ει ι	λείπω,	ἔλιπον.	ἀλείφω, ἤλιφον.

Dissyllaba quintæ eliso ι, ε mutant in α, σπείρω, ἔσπαρον. κείρω, ἔκαρον, trisyllaba amittunt ι, ὀφείλω, ὤφελον, vel ὄφελον, Poëticè. ἀείρω, ἄερον. ἀγείρω, ἤγερον.

Dissyllaba etiam incipientia à consonante sic ut utraque syllaba mutam habeat vel immutabilē, vertunt ε in α, τέμνω, ἔταμον, & aliquando ἔτεμον. δέρω, ἔδαρον. στέλλω, ἔσταλον. βρέχω, ἔβραχον.

Excipe λέγω, ἔλεγον. φλέγω, ἔφλεγον. βλέπω, ἔβλεπον.

Retinet thematis characteristicam, excluso τ epenthetico, τύπτω, ἔτυπον. κάμνω, ἔκαμον.

Aliquando mutat, σμύχω, ἔσμυγον. ψύχω, ἔψυγον, unde ἐψύγην, & ψυγείς. δρύπτω, ἔδρυφον, ῥάπτω, ἔῤῥαφον. ῥίπτω, ἔῤῥιφον. θάπτω, ἔταφον. κρύπτω, ἔκρυβον. βλάπτω, ἔβλαβον. σκάπτω, ἔσκαφον.

Quorum passiva usitata sunt. Nam multa in activa voce exoleverunt. κόπτω, ἔκοπον, *inus.* ἐκόπην. κλέπτω, ἔκλαπον *inus.* ἐκλάπην. ἀπαλάσσω, ἀπήλλαγον, ἀπηλλάγην. *Sic* ἐσκάφην, ἐβλάβην, ἐκρύβην, ἐτάφην, ἐῤῥίφην, ἐῤῥάφην, ἐδρύφην, ἐσμύγην.

In quarta conjugatione cum futurum habet ξ, aoristum accipit γ, πράσσω, πράξω, ἔπραγον. ὀρύσσω, ὀρύξω, ὤρυγον, pass. ὠρύγην. χαράττω, ἐχάραγον, pass. ἐχαράγην. ἀπαλλάττω, ἀπήλλαγον, ἀπηλλάγην.

Cum σ, accipit δ, φράζω, φράσω, ἔφραδον.

Quod locum habet in bisyllabis, nec omnibus tamen. alioqui nihil vetabit, quo minus dicamus βαδίζω, βαδίσω, ἐβάδιδον. φροντίζω, φροντίσω, ἐφρόντιδον. ἐρέσσω, ἐρέσω, ἤρεδον. *aliáque innumerabilia, quæ fando nunquam audita sunt. ut etiam* πλάσσω, πλάσω, *non format* ἔπλαδον. *nec in superioribus,* φυλάσσω, φυλάξω, ἐφύλαγον. *nec alia permulta.*

Quæ habent ου *&* ευ *non formant secundum aoristum, ut* δουλεύω, βασιλεύω, ὀρούω. *nam* ἤκοον *ab* ἀκούω *non est usitatum.*

Bisyllaba quæ primam habent vocalem, necessario penultimam producunt, ἥκω, ἧκον. ἕλω, εἷλον. ἕπω, εἶπον. εἴδω, εἶδον, *&* *Poëticè* ἴδον.

Alioqui vel resolutione, vel metathesi penultima corripitur, ἥδω, ἕαδον, *& Æolicè* εὔαδον. *dicitur etiam* ἄδον. ἄγω *vel* ἄγνυμι,

ἕαγον pro ἦγον, ex quo ἐάγην. ἄγω duco, ἤγαγον Ionica geminatione. ἄρω, ἤραρον, ex quo ἀραρὼν, Οδ. ε.

Quædam etiam quæ consonantem elidere non potuerunt, producunt penultimam, ἐνέσκω, ἤνεσκον. μάρπτω, ἔμαρπον. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον, *& metathesi Poëtica,* ἔπραθον, ἔδρακον.

πλήσσω, ἔπληγον, ἐπλήγην, *de ictu corporis:* ἔπλαγον, ἐπλάγην, *de animi consternatione.*

ἄερον, *ab* ἀρέω, *de qua re infra.* ἦλθον *syncope ab* ἤλυθον.

Iones in hoc tempore uti solent geminatione, ut in paracimeno, κάμνω, ἔκαμον. κέκαμον. πείθω, ἔπιθον, πέπιθον. χάζω, ἔχαδον, κέχαδον. τύκω, ἔτυκον, τέτυκον. δαίω, ἔδαον, δέδαον, Οδ. υ. μάρπτω, ἔμαρπον, μέμαρπον, *Hesiod. Theog.*

Quædam verba secundum aoristum omnino non formant, λήγω, *nec* ἔληγον, *nec* ἔλαγον. *ut multa alia quæ usus monstrabit.*

Unum notavi, quod apud Poëtas passivam habet significationem, ἔτραφον, ἔτραφες, ἔτραφε. *& Ionicè* τέτραφον, *ex quo* τετραφέμεν *infinitivus, hoc est* τραφῆναι.

Futurum.

τύψω,	*Dor.* τυψῶ.
τύψεις,	τυψεῖς
τύψει,	τυψεῖ.

Dual.

τύψετον,	τυψεῖτον.
τύψετον,	τυψεῖτον.

Plur.

τύψομεν,	τυψοῦμες & τυψεῦμες.
τύψετε,	τυψεῖτε.
τύψουσι,	τυψοῦντι & τυψεῦντι.

Quomodo formetur, dictum est in conjugationibus.

Ab eadem litera qua præsens, incipit, λέγω, λέξω.

At illa, τρέχω, θρέξω. τρέφω, θρέψω. ἔχω, ἕξω, in præsenti debuerant habent aspirationem, θρέχω, θρέφω, ἕχω: quæ sublata est, ne in dissyllabi utraque syllaba duæ aspirationes

tiones aspere conjungerentur. de qua re supradictum est.

Par est in utroque tempore numerus syllabarum, γράφω, γράψω.

Excipiuntur pauca, quæ futura formant ab inflexis, θέλω, θελήσω, *à* θελέω *inusitato*. ὀφείλω, ὀφειλήσω, *ab* ὀφειλέω. μέλω, μελήσω, *à* μελέω. αὔξω, αὐξήσω, *ab* αὐξέω. ἕψω, ἑψήσω, *ab* ἑψέω. *Sic* βούλομαι, βουλήσομαι, *ut à* βουλέομαι. ἔῤῥω, ἐῤῥήσω, ἤῤῥησα, *ab* ἐῤῥέω.

Nam Attici è circunflexis faciunt barytona.

Ut etiam à barytonis futura similia inflexorum ducunt, τύπτω, τυπτήσω. γράφω, γραφήσω. κλαίω, κλαιήσω.

Dorienses omnia futura indicativi barytona flectunt, λέγω, λέξω, λεξῶ. ἄγω, ἄξω, ἀξῶ.

Mutant etiam aliquando σ *in* ξ, βαδίζω, βαδίσω, βαδιξῶ. κλείω, κλείσω, κλαξῶ, ει *in* α.

Attici in quartæ verbis in ιζω plusquam bisyllabis, è futuro elidunt σ, & ultimam inflectunt, φροντίζω, φροντίσω, φροντιῶ, εῖς, εῖ. ὁρίζω, ὁρίσω, ὁριῶ, εῖς, εῖ.

Æolii in quinta, ut diximus, addunt σ. σπείρω, σπερῶ, σπέρσω. ὄρω, ὀρῶ, ὄρσω.

Bisyllaba in εω, sumunt υ in futuro. πλέω, πλεύσω. χέω, χεύσω. πνέω, πνεύσω. ῥέω, ῥεύσω. *Legitur tamen* δέω, δήσω, *non* δεύσω.

Sic Æolicè καίω *vel* κάω, καύσω. κλαίω *vel* κλάω, κλαύσω. *quæ tamen ab oratoribus usurpantur*.

Poëtæ Ionico more futura quintæ non inflectunt, sed resolvunt. μένω, μενῶ, μενέω. στέλλω, στελῶ, στελέω. ἀγγέλλω, ἀγγελῶ. ἀγγελέω.

Tamen ob metrum aliquando communi forma, κλευεῖ, Ιλ. ο.

In sexta conjugatione quædam futura σ *non recipiunt; ut de aoristis diximus*.

Verum quoniam Herodianus & omnes Grammatici scribunt δήω *esse præsens, quanto in errore versati fuerint, exemplis Homericis ostendendum est*.

Est verbum χέω, *futur.* χεύσω, *Homericè* χεύω. σῆμά τέ οἱ χεύω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω. *at* χεῦσαι, Ιλ. ψ. *à* χεύσω.

κέω, *futurum Homero* κείω, κατακείετε, *cubitum ibitis*, Οδ. η. *& mox*, κέων, *cubiturus*. *&* κακκείοντες, *id est* κατακοιμηθησόμενοι.

<u>NOTE</u>

This volume

tight binding a

effort has been

duce the centre

result in

me has a very

and while every

en made to repro-

res, force would

in damage

ἔαγον pro ἦγον, ex quo ἐάγην. ἄγω duco, ἤγαγον Ionica geminatione. ἄρω, ἤραρον, ex quo ἀραρὼν, Οδ. ε.

Quædam etiam quæ consonantem elidere non potuerunt, producunt penultimam, ἐνέσκω, ἤνεσκον. μάρπτω, ἔμαρπον. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον, & metathesi Poëtica, ἔπραθον, ἔδρακον.

πλήσσω, ἔπληγον, ἐπλήγην, de ictu corporis: ἔπλαγον, ἐπλάγην, de animi consternatione.

ἄρεον, ab ἀρέω, de qua re infra. ἦλθον syncope ab ἤλυθον.

Iones in hoc tempore uti solent geminatione, ut in paracimeno, κάμνω, ἔκαμον. κέκαμον. πείθω, ἔπιθον, πέπιθον. χάζω, ἔχαδον, κέχαδον. τύκω, ἔτυκον, τέτυκον. δαίω, ἔδαον, δέδαον, Οδ. υ. μάρπτω, ἔμαρπον, μέμαρπον, Hesiod. Theog.

Quædam verba secundum aoristum omnino non formant, λήγω, nec ἔληγον, nec ἔλαγον. ut multa alia quæ usus monstrabit.

Unum notavi, quod apud Poëtas passivam habet significationem, ἔτραφον, ἔτραφες, ἔτραφε. & Ionicè τέτραφον, ex quo τετραφέμεν infinitivus, hoc est τραφῆναι.

Futurum.

τύψω,	*Dor.* τυψῶ.
τύψεις,	τυψεῖς
τύψει,	τυψεῖ.

Dual.

τύψετον,	τυψεῖτον.
τύψετον,	τυψεῖτον.

Plur.

τύψομεν,	τυψοῦμες & τυψεῦμες.
τύψετε,	τυψεῖτε.
τύψουσι,	τυψοῦντι & τυψεῦντι.

Quomodo formetur, dictum est in conjugationibus.

Ab eadem litera qua præsens, incipit, λέγω, λέξω.

At illa, τρέχω, θρέξω. τρέφω, θρέψω. ἔχω, ἕξω, in præsenti debuerant habent aspirationem, θρέχω, θρέφω, ἕχω: quæ sublata est, ne in dissyllabi utraque syllaba duæ aspirationes

tiones

tiones aspere conjungerentur. de qua re supradictum est.

Par est in utroque tempore numerus syllabarum, γράφω, γράψω.

Excipiuntur pauca, quæ futura formant ab inflexis, θέλω, θελήσω, *à* θελέω *inusitato.* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *ab* ὀφειλέω. μέλω, μελήσω, *à* μελέω. αὔξω, αὐξήσω, *ab* αὐξέω. ἕψω, ἑψήσω, *ab* ἑψέω. *Sic* βούλομαι, βουλήσομαι, *ut à* βουλέομαι. ἔῤῥω, ἐῤῥήσω, ἤῤῥησα, *ab* ἐῤῥέω.

Nam Attici è circunflexis faciunt barytona.

Ut etiam à barytonis futura similia inflexorum ducunt, τύπτω, τυπτήσω. γράφω, γραφήσω. κλαίω, κλαιήσω.

Dorienses omnia futura indicativi barytona flectunt, λέγω, λέξω, λεξῶ. ἄγω, ἄξω, ἀξῶ.

Mutant etiam aliquando σ *in* ξ, βαδίζω, βαδίσω, βαδιξῶ. κλείω, κλείσω, κλαξω, ει *in* α.

Attici in quartæ verbis in ιζω plusquam bisyllabis, è futuro elidunt σ, & ultimam inflectunt, φροντίζω, φροντίσω, φροντιῶ, εῖς, εῖ. ὁρίζω, ὁρίσω, ὁριῶ, εῖς, εῖ.

Æolii in quinta, ut diximus, addunt σ. σπείρω, σπερῶ, σπέρσω. ὄρω, ὀρῶ, ὄρσω.

Bisyllaba in εω, sumunt υ in futuro. πλέω, πλεύσω. χέω, χεύσω. πνέω, πνεύσω. ῥέω, ῥεύσω. *Legitur tamen* δέω, δήσω, *non* δεύσω.

Sic Æolicè καίω *vel* κάω, καύσω. κλαίω *vel* κλάω, κλαύσω. *quæ tamen ab oratoribus usurpantur.*

Poëtæ Ionico more futura quintæ non inflectunt, sed resolvunt. μένω, μενῶ, μενέω. στέλλω, στελῶ, στελέω. ἀγγέλλω, ἀγγελῶ. ἀγγελέω.

Tamen ob metrum aliquando communi forma, κλεύει, Ιλ. ο.

In sexta conjugatione quædam futura σ *non recipiunt; ut de aoristis diximus.*

Verum quoniam Herodianus & omnes Grammatici scribunt δήω *esse præsens, quanto in errore versati fuerint, exemplis Homericis ostendendum est.*

Est verbum χέω, *futur.* χεύσω, *Homericè* χεύω. σῆμά τέ οἱ χεύω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω. *at* χεῦσαι, Ιλ. ψ. *à* χεύσω.

κέω, *futurum Homero* κείω, κατακείετε, *cubitum ibitis*, Οδ. η. *& mox,* κέων, *cubiturus. &* κακκείοντες, *id est* κατακοιμηθησόμενοι.

θησόμενοι. *Errant qui desiderativum verbum esse putant. Aratus* κείω *præsens facit, sed non Homericè.*

Sic δέω, *invenio, Alcæus,* ἐγὼ μὲν ὐ δέω ταῦτα μάρτυρα ὄντας, *futurum,* δήω. *Quod apud Homerum omnia exempla docent,* δήεις δ᾽ διοτρεφέας βασιλῆας, Οδ. η. *&* ὐκ αὐτὶν τινὰ δήομεν, Οδ. δ. δήεις δ᾽ ἐντήματα οἴκῳ, λ. *aliáque omnia. Aorist. prius,* ἔδηα, *Hesychius.*

κλεἰω, *laudabo,* Οδ. ρ. *&* ἐξανύω, *&* ἐρύουσι, *pro* ἐξανύσω, ἐξερύσω, Ιλ. λ.

Futurum secundum.

τυπῶ,	Ion. τυπέω.
τυπεῖς,	Ion. τυπέεις.
τυπεῖ,	Ion. τυπέει.

Dualia.

τυπεῖτον,	τυπεῖτον,	τυπέετον.

Plural.

τυποῦμεν,	Ion. τυπέομεν, Dor. τυποῦμες.
τυπεῖτε,	Ion. τυπέετε.
τυποῦσι,	Ion. τυπέουσι. Dor. τυποῦντι & τυπεῦντι.

Fit à secundo aoristo, & communiter inflectitur. Ionicè & poeticè resolvitur, ut vides.

IMPERATIVUS.

Præsens & imperfect. { τύπτε, τυπτέτω. τύπτετον, τυπτέτων. τύπτετε, τυπτέτωσαν. *Atticè* τυπτόντων, *ut genitivus participii.* } τύπτω.

Poeticè οἶσε, οἰσέτω, ἆξε, ἀξέτω, *ab* οἴσω *&* ἄξω, *ad præsens revocatis, ut aliis plerisque.*

Præteritum, perfectum, & plusquamperf. { τέτυφε, τετυφέτω. τετύφετον, τετυφέτων. τετύφετε, τετυφέτωσαν. } τέτυφα.

Aoristum

Aoristum prius. { τύψον, τυψάτω. | ἔτυψα.
τύψατον, τυψάτων.
τύψατε, τυψάτωσαν, & *Atticè* τυψάντων, *ut particip.*

ἆξον, ἀξάτω, *ab* ἄγνυμι. ἆξον, ἄτω, *ab* ἄγω.

Aorist. secund. { τύπε, τυπέτω. | ἔτυπον.
τύπετον, τυπέτων.
τύπετε, τυπέτωσαν. *Att.* τυπόντων.

De iis, quæ tonum mutant, dictum est supra.

Syracusani secunda aorista in ον *finiunt,* τύπον, τυπέτω. λάϐον, *pro* λάϐε. ἄγαγον, *pro* ἄγε *vel* ἄγαγε, *Ion.*

Cæteri omnes modi, & participia ab indicativo pendent, cognata tempora à cognatis.

Perfectum præteritum retinet incrementum, aoristа deperdunt, nisi indicativo, præter Ionica 2 aor.

OPTATIVI.

Præsens & imperfect. { τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. | τύπτων, οντος.
τύπτοιτον, τυπτοίτην.
τύπτοιμεν, *Dor* τύπτοιμες. τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Præterperfect. { τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. | τετυφώς, ότος.
τετύφοιτον, τετυφοίτην.
τετύφοιμεν, *Dor.* τετύφοιμες. τετύφοιτε, τετύφοιεν

Aorist. prius. {
τύψαιμι, *Æolicè* τύψεια. | τύψας, αντος.
τύψαις, *Æolicè & Atticè* τύψειας.
τύψαι, *Æolicè & Atticè* τύψειε.

Dual.

τύψαιτον, τυψαίτην.

Plural.

τύψαιμεν, *Æolicè* τυψείαμεν. *Dor.* τύψαιμες.
τύψαιτε, *Æolicè* τυψείατε.
τύψαιεν, *Æolicè & Atticè* τύψειαν.

In duali nec Æoles nec Attici quidquam mutant.

Adducunt grammatici, εἴπαισαν *pro* εἴπαιεν, *Æolicè.*

Aoristum secundum
- τύποιμι, τύποις, τύποι. τυπὼν, όντος.
- τύποιτον, τυποίτην.
- τύποιμεν, *Doricè* τύποιμες. τύποιτε, τύποιεν.

Ion. τετύποιμι, *ut* ἀγάγοιμι, λελάχοιμι, πεπίθοιμι.

Fut. primum
- τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. τύψων, οντος.
- τύψοιτον, τυψοίτην.
- τύψοιμεν, *Dor.* τύψοιμες. τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum secundum
- τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. τυπῶν, οῦντος.
- τυποῖτον, τυποίτην.
- τυποῖμεν, *Doricè* τυποῖμες. τυποῖτε, τυποῖεν.

Attici ultimam syllabam vertunt aliquando in ν. τρέφοιμι, τρέφοιν, τρέφοις, τρέφοι.

Euripid. Ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.

ἐκπεφευγοίην *citatur è Sophocle ab Eustathio, pro* ἐκπεφεύγοιμι. *& à grammaticis* λαχοίην, *pro* λάχοιμι, *& Æolicè* λαχοίην. *Quæ forma in inflexis crebra.*

Secundum aoristum à secundo futuro discrepat tono.

Omnia tempora habent οι, *extra aoristum prius.*

Formantur à genitiuis suorum participiorum, extrito ν, *& addito* ι, *& ultima syllaba in* μι.

SUBJUNCTIVI.

Præsens & imperf. ἐὰν.
- τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. Ion. τύπτῃσι. τύπτω.
- τύπτητον, τύπτητον.
- τύπτωμεν, *Dor.* τύπτωμες. τύπτητε, τύπτωσι. *Dor.* τύπτωντι.

Perfect. ἐὰν.
- τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. Ion. τετύφῃσι. τέτυφα.
- τετύφητον, τετύφητον.
- τετύφωμεν, *Doricè* τετύφωμες. τετύφητε, τετύφωσι, τετύφωντι.

Aorist. ἐὰν prius.
- τύψω, τύψῃς, τύψῃ, Ion. τύπτῃσι. ἔτυψα.
- τύψητον, τύψητον.
- τύψωμεν, *Doricè* τύψωμες. τύψητε, τύψωσι, τύψωντι.

Aorist.

Aorist. secund. ἐὰν { τύπω, τύπῃς, τύπῃ. Ion. τύπῃσι. ἔτυπον. τύπητον, τύπητον. τύπωμεν, Doricè τύπωμες. τύπητε, τύπωσι, τύπωντι.

Ionicè τετύπω, *ut* λελάχω, κεκάμω.

Hic modus forma propria futuri caret. utuntur tamen boni scriptores verbo substantivo, & participio paracimeni.

ἐὰν τετυφὼς ὦ, ᾖς, ᾖ.

τετυφότε ἦτον, ἦτον.

τετυφότες ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Legitur etiam sæpe futurum substantivi cum participio, quod eleganter exprimitur futuro Latini subjunctivi, γεγραφὼς ἔσομαι, *scripsero*, ἑωρακὼς ἔσομαι *videro. ut perfectum subjunctivi Latini Græce redditur per* εἴην, εἴης, εἴη. εἴην γεγραφὼς, *scripserim.* εἴη ἀπεκτονὼς, *occiderit.*

INFINITIVI.

Præsens & imperfect. { τύπτειν, *Dor.* τύπτεν, & τυπτέμεναι, *Ionicè* τυπτέμεν, *Æol.* τύπτην.

Dorienses ι *eximunt*, γνώσκεν, ἄγεν, & *interjiciunt* με, & αι *in fine. Æoles* ε *vertunt in* η.

ἄω, ἄειν, ἄεν, ἀέμεναι, ἄμμεναι, Ιλ. φ. γδίεσθαι.

ἔδω, ἔδειν, ἔδεν, ἐδέμεναι, ἔδμεναι.

Perfectum, τετυφέναι, τετυφέμεν, τετυφέμεναι. ἀ τέτυφα.

Aoristum prius, τύψαι, τυψέμεναι, τυψέμεν. *ab* ἔτυψα.

Aoristum secundum, τυπεῖν, *Ion.* τυπέειν, & *Poëticè* τετυπεῖν, *ut* τετυκεῖν, Οδ. ο. & πεφραδέειν, τ. *Æol.* τυπῆν, *ut* δραμῆν, λαβῆν, ἰδῆν. *Veteres Æolii*, βαβὲν, ἰδὲν, ἐλθέν. τυπέμεν, *ut* χεῖν χέμεν. εὑρεῖν, εὑρέμεναι.

Futurū primum, τύψειν, τύψεν, τυψέμεναι, τυψέμεν. ὰ τύψω.

Futurum secundum, τυπεῖν. non differt a secundo aoristo. ὰ τυπῶ.

PARTICIPIA.

Præsens & imperfectum. { ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. τύπτω. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης. *Dor.* τύπτοισα, οίσας. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Præt. perfect. & plusquam-perfectum. { ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος. — τέτυφα.

Aoristum prius. { ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος. — ἔτυψα.

Aoristum secundum { ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. Dor. τυποῖσα, σας. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος. — ἔτυπον.

Futurum primum { ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης. Dor. τύψοισα, σας. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος. — τύψω.

Futurum secundum { ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος. Dor. τυποῖσα, σας. — τυπῶ.

Ion. ὁ τυπέων, τοῦ τυπέοντος. ἡ τυπέουσα, τὸ τυπέον.

Flectuntur ut nomina.

Secundum futurum tono differt à secundo aoristo.

Legitur ἐπιπλὼς, pro ἐπιπλώσας, à πλώω ἔπλωσα. ab αἴρω, ἦρα, ἄρας. ab ἀείρω, ἄρας, alii αἴρας. & ἀγάγας, pro ἀγαγών.

Iones non omittunt suam geminationem, λελαβὼν, λελαχών.

Attici participia dual. fœm. formant ut mascul. Soph. Electra, ἀφειδήσαντε, προστάσαντε, λαβόντε, *de duabus sororibus. alii dicerent*, ἀφειδησάσα, προστάσα. *Mox idem*, ζώσαιν θανούσαιντε, *in obliquis. Tamen Oed. Tyr.* δακρυρροούντοιν.

VERBI PASSIVI INDICATIVI

Præsens { τύπτομαι. τύπτῃ, Ion. τύπτεαι. τύπτεται.

Dual.

τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

Plur.

Plur.

τυπ]όμεθα, *Dor. & Ion.* τυπ]όμεσθα.
τύπ]εσθε.
τύπ]ονται.

Dualis integer, quia prima pluralis non exit in μεν.

Attici veteres in omnibus secundis passivis & mediis indicativi vertunt η in ει, τύπ]η τύπ]ει, τύψη τύψει. Recentiores quatuor retinuerunt, βέλομαι βέλη βέλει, οἴομαι οἴη οἴει, ὄψομαι ὄψη ὄψει, ἔομαι *vox passiva* ἔω, *id est* εἰμὶ, ἔη ἔει *& crasi* εἶ.

Præteritum imperfect. { ἐτυπ]όμην, ἐτύπ]ου, *Ion.* ἐτύπ]εο. ἐτύπ]ετο.
ἐτυπ]όμεθον, ἐτύπ]εσθον, ἐτυπ]έσθην.
ἐτυπ]όμεθα, *Dor.* ἐτυπ]όμεσθα. ἐτύπ]εσθε,
ἐτύπ]οντο.

Augmenta quorumlibet verborum eadem.

Secunda persona Doricè ἐτύπ]ω, *ε in ω. Cum paragoge Ionica & poëtica,* τυπ]έσκεο, τυπ]έσκετο. *&* τυπ]έσκοντο *in tertia plur.*

Hujus generis sunt, ἐχέσκετο, ἤ οἱ παρεχέσκετ' ἀμοιβὰς, Οδ. ξ. μισγέσκετο, Οδ. σ. πελέσκεο, φυέσκετο.

Primæ personæ exemplum non habeo. Formantur à secunda activi imperfecti, detracto Ionicè incremento, ἔχω εἶχον, *& poët.* ἔχον ἔχες, μίσγω ἔμισγον ἔμισγες, ἔπελον ἔπελες.

Legitur Οδ. β. πεπείθετο *pro* ἐπείθετο, *quæ repetitio in hoc tempore rarissima.*

In Herodoto tertia pluralis exit aliquando in εατο, ὑπεδεκέατο, ἐβελέατο, ἀπεχαφέατο : *quæ apud alios essent,* ὑπεδέχοντο, ἐβέλοντο, ἀπεχάφοντο. *nisi sunt plusquamperfecta sine incremento: quod in* ὑπεδεκέατο *difficile est.*

Præteritum perfectum { τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπ]αι.
τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
τετύμμεθα, *Dor.* τετύμμεσθα. τέτυφθε,
τετυμμένοι εἰσὶν, *& Ion.* τετύφαται.

Incremento non differt ab activo, nisi Æolicè, vel Ionicè, vel poëticè, absque geminatione quoque, βέβληται, βλῆται, δέδεκ]αι δέκ]αι. *quod non fit in voce activa.*

Ultima syllaba primæ personæ in μαι, secunda in σαι, tertia in ται. *In duali & plurali semper* θ.

Observanda est itaque litera, quæ ultimam syllabam præcedit, quæ characteristicam referre debet.

In prima, secunda, & tertia conjugatione collocari debuit muta peculiaris, hoc est π, κ, τ. *sed* Euphoniæ *gratia ponitur media,* β, γ, δ. τέτυβμαι, λέλεγμαι, πέφραδμαι. *at* β, *ne aspere coëat, vertitur in* μ, *&* δ *in* σ. τέτυμμαι, πέφρασμαι. *Dorienses tamen sæpe retinent* δ, κεκαδμένος, *Pind. à* καζω, *pro* κεκασμένος. *nam quarta cum futurum habet* ξ, *refertur ad secundam: cum* σ, *ad tertiam,* ἧσμαι, πέπραγμαι.

Quinta retinet suam immutabilem, si in activo non cecidit, ἔψαλκα, ἔψαλμαι. ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι. νενέμηκα, νενέμημαι. πέφαγκα, πέφανμαι, *& orthographiæ causa* πέφαμμαι. *Alioqui, cum in activo periit, in passivo quoque non extat,* κέκρικα, κέκριμαι. τέθυκα, τέθυμαι.

Sexta sæpe accipit σ, ἤκουκα, ἤκουσμαι. aliquando nihil, τετόξευκα, τετόξευμαι.

In secunda & tertia persona est tenuis, τέτυπσαι, *& conjunctis literis,* τέτυψαι, τέτυπται. λέλεκσαι, λέλεξαι, λέλεκται. τ *ante* σ *locum non habet. itaque non apparet in tertia, & verbis quartæ quæ ad tertiam referuntur,* πέφρασαι, πέφρασται. ἧσαι, ἧσται.

In quinta immutabilis, si servata est: in sexta σ *tantùm.*

In duali & plurali tenues mutantur in aspiratas, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε. λέλεκται, λέλεχθον, λέλεχθε.

Tertia pluralis, cùm tertia singul. ante ται aliam habet consonantem, describitur participio & verbo substantivo, τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί· λέλεκται, λελεγμένοι εἰσί. alioqui formatur addito ν, κέκριται κέκρινται.

Iones verò eam à singulari formant, mutatis tenuibus ante ται *in densas, &* σ *in* δ, *& aliquando* θ, *& interposito* α, τέτυπται, τετύφαται· κέκρυπται, κεκρύφαται. λέλεκται, λελέχαται· σέσακται, σεσάχαται. ἐρείδω, ἐρηρέδαται, *Od. υ. nam antepenul. corripitur ob metrum, ut* εἴργω, εἶργμαι, εἶρκται, ἔρχαται, *Od. κ.* πείθω, πέπεισται, πεπείθαται. ὀνομάζω, ὠνόμασται, ὠνομάδαται· σκεδάζω, ἐσκέδασται, ἐσκεδάδαται. ἀγωνίζομαι, ἠγώνισται, ἠγωνίδαται. χωρίζω, κεχώρισται, κεχωρίδαται, ἀχάζω, ἀκήχασται, ἀκηχέδαται, α in ε.

ρ & λ

ρ & λ retinentur, ἔσπαρται, ἐσπάραται. ἔψαλται, ἐψάλαται. legitur tamen apud Herod. Polym. ἐστελάδατο, vel melius ἐσταλάδατο (nam mox ἐσταλμένοι) in quo δ prorsus abundat.

In sexta, quæ habent σ, non formant, ἤκουσαι, ἠκουσμένοι εἰσίν.

In aliis addunt tantum α, correpta antepenultima, κέκλιται, κεκλίαται. τέθυται, τεθύαται. εἴρηται, εἰρέαται. βέβληται, βεβλέαται. τετέχνηται, τεχνέαται, Hipp. de veteri med. sine incremento. ut νέαται, pro νενέαται, à νάω, νῶ, Ιλ. ι. aliquando tamen Poëticè producitur, βεβλήαται.

Multa enim etiam Attica, geminationem non accipiunt, quæ notavit Eustathius. κλάομαι, ἔκλημαι, & κέκλημαι. χαλκεύω, ἐχάλκευμαι. βλάπτω, ἔβλαμμαι. προσπατταλεύω, προσεπατάλευμαι, Cratinus. διαγλύφω, διέγλυπται. νωαλίζομαι, ἐνωάλισμαι. θλάω, ἔθλασμαι. βλακεύομαι, ἐβλάκευμαι, & βεβλάκευμαι.

Alioqui eadem est Atticis duarum literarum repetitio, ὀρώρυχα, ὀρώρυγμαι. ὀμώμοκα, ὀμώμοσμαι. ἀλήλεκα, ἀλήλεσμαι.

Ionicè αἱρέομαι, ἥρεμαι, ἀραίρημαι, ex quo ἀπαραίρημαι, Herod. Thal. pro ἀφῄρημαι. nam repetita vocalis brevis esse debet.

In uno etiam υ repetitur, ὑφάζω, ὕφασμαι, ὑφήφασμαι, mutato secundo υ in η, ut contra δημωρὸς pro δημηρός. Etym. ex Zenodoto.

Grammatici adferunt ὅρμασται, pro ἥρμοσται ab ἁρμόζω.

ρ, in ῥερειπωμένα κεῖται, & ἐρέριπτο ab ἐρείπτω, Hom. ῥερυπωμένος, Anacreon. ῥερεῖφθαι, Pind. Æolicè.

Quædam duo habent incrementa, μεμελοποποίηται, ὠνοματοπεποίηται, δεδιοίκηται, & δεδιῴκηται, ἐκδεδιῃτημένος.

Dissyllaba, quæ habent ρ cum aliqua consonante junctum, in hoc tempore mutant ε in α, τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι. τρέφω, τέτροφα, τέθραμμαι. στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι. excipe βρέχω, βέβρεγμαι.

Attica quæ ε in ο verterant, hic suum ε recipiunt, λέγω, εἴλοχα, εἴλεγμαι.

κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, & κέκλαμμαι.

Solent

Solent Attici in quinta vertere μ in σ, πέφαμμαι, πέφασμαι, ex quo φάσμα. μαραίνω, μεμάραμμαι, μεμάρασμαι, ex quo μαρασμός. παροξύνω, παρώξυμμαι, παρώξυσμαι, ex quo παροξυσμός.

Quod fit in primis personis tantum. παρώξυνται & λελύμανται Demosthen. ἐξωμμάτωσαι, καὶ λελάμπρυνται κόρας. *Aristoph. Plut.*

Quod etiam verbalia ostendunt, ἀποφαίνω, ἀποπέφασμαι, πέφανσαι, ἀπόφανσις. πέφανται, συκοφάντης. non πέφασται, συκοφάστης.

Sic πέπανσις, γλύκανσις, *aliáque innumerabilia.*

Secunda conjugatio.
λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται.
λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον.
λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι εἰσὶν, & Ion. λελέχαται.

Tertia conjugatio.
πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται.
πεπείσμεθον, πέπεισθον, πέπεισθον.
πεπείσμεθα, πέπεισθε, πεπεισμένοι εἰσὶν, & Ion. πεπείθαται, cum θ, quæ est charact. præter. medii.

Quarta conjugatio.
ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται.
ὠρύγμεθον, ὤρυχθον, ὤρυχθον.
ὠρύγμεθα, ὤρυχθε, ὠρυγμένοι εἰσίν.

Attice & Ionice ὀρώρυγμαι, ὀρώρυξαι, ὀρώρυκται.
ὀρωρύγμεθον, ὀρώρυχθον, ὀρώρυχθον.
ὀρωρύγμεθα, ὀρώρυχθε, ὀρωρυγμένοι εἰσὶν, & ὀρωρύχαται.

φράζω
πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασται.
πεφράσμεθον, πέφραθον, πέφραθον.
πεφράσμεθα, πέφραθε, πεφρασμένοι εἰσὶ, πεφράδαται.

Quinta conjugatio.
ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται.
ἐσπάρμεθον, ἔσπαρθον, ἔσπαρθον.
ἐσπάρμεθα, ἔσπαρθε, ἐσπαρμένοι εἰσὶν, & Ionice ἐσπάραται. Sic ἔψαλμαι, ἔψαλσαι, ἔψαλται.

φαίνω
πέφαμμαι, & Att. πέφασμαι. πέφανσαι, πέφανται.
πεφάμμεθον, Att. πεφάσμεθον. πέφανθον, πέφανθον.
πεφάμμεθα, Att. πεφάσμεθα. πέφανθε, πεφασμένοι εἰσί. nam πεφαμμένος non legitur.

Quæ

Quæ habent μαι *purum, hoc est, non antecedente alia consonante, in secunda dualis & plural. & tertia dualis, accipiunt* σ.

νέμω { νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται. νενεμήμεθον, νενέμησθον, νενέμησθον. νενεμήμεθα, νενέμησθε, νενέμηνται.

κρίνω { κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται. κεκρίμεθον, κέκρισθον, κέκρισθον. κεκρίμεθα, κέκρισθε, κέκρινται.

κλείνω { ἔκλαμαι, ἔκλασαι, ἔκλαται. ἐκλάμεθον, ἔκλασθον, ἔκλασθον. ἐκλάμεθα, ἔκλασθε, ἔκλανται.

θύνω { τέθυμαι, τέθυσαι, τέθυται. τεθύμεθον, τέθυσθον, τέθυσθον. τεθύμεθα, τέθυσθε, τέθυνται.

Sexta conjug. ἀκούω. { ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. ἠκούσμεθον, ἤκουσθον, ἤκουσθον. ἠκούσμεθα, ἤκουσθε, ἠκουσμένοι εἰσί.

τοξάζω { τετόξασμαι, τετόξασαι, τετόξασται. τετοξάσμεθον, τετόξασθον, τετόξασθον. τετοξάσμεθα, τετόξασθε, τετόξασνται.

Quædam accipiunt Atticè ε, ὠνοῦμαι, ἐώνημαι. ὠθῶ, ἔωσμαι.

Plusquamperfectum. { ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν, & Ionicè ἐτετύφατο.

Prima persona vertit αι in ην, reliquæ in ο. *Tertia plur. Ionicè formatur, ut in perfecto,* οἴγω & ἐποίγω, ἐπῷγμαι, ἐπῴχατο.

Iones & Æoles sæpe tollunt literam geminatam, λέγω, ἐλελέγμην, ἐλέγμην, Od. ι. δέχομαι, δέδεγμαι, ἐδέγμην, ἔδεκτο. λύω, λέλυμαι, λῦτο δ' ἀγών. βέβλημαι, βλῆτο.

ἄωρτο *fit ab* ἀείρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ε *in* ο, ἤορμαι, ἤορσαι, ἤορται, & Ionicè ἄορται, *ex quo* ἀορτήρ. *Plusquamperfectum* ἀώρμην, ἄωρσο, ἄωρτο, ο *in* ω, *ut* ἔολπα, ἐώλπειν.

Aoristum prius. { ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν, & Æolicè ἔτυφθεν.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus in densas, & αι in ην, & detracta litera geminationis, τέτυπται, ἐτύφθην. λέλεκται, ἐλέχθην. πέφρασται, ἐφράσθην. ἔσπαρται, ἐσπάρθην.

In duobus abundat σ, ῥώννυμι, ἔρρωμαι, ἔρρωται, ἐρρώσθην, μέμνημαι, μέμνηται, ἐμνήσθην.

Unum amittit σ, σέσωσται, ἐσώθην, à σώζω.

Nam ἐγνώσθην fit à γνόω barytono, γνώσω, ἔγνωσμαι, ἔγνωσται, ἐγνώσθην. & ἐδυνάσθην, à δυνάζω, ut ἐδυνήθην, à δυνάω, ήσω,

Penultima eadem, quæ in perfecto, præter admodum pauca, αἱρῶ ᾕρημαι, ᾑρέθην, ἀφῃρέθην, καθῃρέθην. Sic ἐρρέθην, ab ἔρρεμαι, unde ῥηθείς.

α ex ε psilo mutatum, in ε redit, στρέφω, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην.

Æolicè, Bœoticè & Poëticè tertia pluralis fit a prima singulari converso η in ε, ut ἐκοσμήθην, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι. ἠγέρθην, ἤγερθεν.

At μιάνθην αἵματι μηροί, Ιλ. δ. non mutat η, vel est syncope, pro μιανθήτην.

Aoristum secundum { ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. ἐτύπητον, ἐτυπήτην. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν, Æolice ἔτυπεν, *ut in priore.*

Fit ab activo converso ο in η. *sed observandum multo plura aorista in voce passiva usurpari, quàm in activa.* κρύπτω, ἔκρυβον *inusitatum,* ἐκρύβην. σκάπτω, ἔσκαφον, ἐσκάφην. μαίνω, ἔμανον, ἐμάνην.

ῥέω, *Æol.* ῥεύω, *aor.* 2. ἔρρυον, *pass.* ἐρρύην, *fut.* ῥυήσομαι.

Futur. prius. { τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, Ion. τυφθήσεαι. τυφθήσεται. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον. τυφθησόμεθα, *Doricè cum σ,* τυφθησόμεσθα. τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Fit à secunda aoristi, dempto incremento, & addito ομαι, ἐτύφθης, τυφθήσομαι.

Futurum secundum { τυπήσομαι, τυπήσῃ, Ion. τυπήσεαι. τυπήσεται. τυπησόμεθον, τυπήσεθον, τυπήσεθον. τυπησόμεθα, Dor. τυπησόμεσθα. τυπήσεσθε, τυπήσονται.

A secundo aoristo, ἐτύπης, τυπήσομαι.

Futurum est Græcis peculiare, μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Moxfuturum: cum quid impendere videtur.

Moxfuturum { τετύψομαι, τετύψῃ, Ion. τετύψεαι. τετύψεται. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον. τετυψόμεθα, Dor. τετυψόμεσθα. τετύψεσθε, τετύψονται.

Fit à secunda perfecti, interjecto ομ, τέτυψαι, τετύψομαι. λέλεξαι, λελέξομαι, servatque incrementum in aliis modis.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { τύπτου, Ion. τύπτεο, Dor. τύπτου. τυπτέσθω. τύπτεσθον, τυπτέσθων. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν, *Atticè* τυπτέσθων. *ut* λεγέσθωσαν, λεγέσθων: *syncope* σα.

Præteritum perfectum & plusquamperf. { τέτυψο, τετύφθω. τέτυφθον, τετύφθων. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Tenues præteriti indicativi in aspiratas, λέλεκται, λελέχθω. πέφρασαι, πεφράσθω.

Quæ habent ται *purum accipiunt* σ. κέκριται, κέκρισο, κεκρίσθω.

Aorist. prius { τύφθητι, τυφθήτω. τύφθητον, τυφθήτων. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aorista omnia passiva, & propria tempora verborum in μι, desinunt in imperativo in θι, sed antecedente aspirata, θ vertitur in τ, τύφθητι: at τύπηθι: πίθετι. at ἵσαθι, δίδοθι. reliquæ personæ habent τ.

Aorist. secund. { τύπηθι, τυπήτω. τύπητον, τυπήτων. τύπητε, τυπήτωσαν.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο, & Ionicè τυπτοίατο.

Præteritum perfect. & plusquamperfect. { τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & εἶεν.

Omnia barytona utuntur periphrasi per participium & verbum substantivum.

Tamen in sexta conjugatione quædam recte formantur, λύω, λέλυμαι, *opt.* λελύμην. *Hom.* Οδ. σ.

Νῦν δ' οἱ εἶεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου.

In Etymologico *citatur* λελῷτο *ex aliquo poëta, his verbis additis*, περισπᾶται τὸ εὐκτικὸν, *ut differat ab indicativo.*

Quinetiam Ιλ. φ. *legitur*, λύμην *Æolicè, pro* λελύμην, ἤγουν λελυμένος εἴην. & Οδ. κ. ἀποφθίμην, ὰ φθίω, ἔφθιμαι, *Æolicè: nam sequitur* ματεῖην.

Quod Eustathius λελῦτο *interpretatur pro* λελύοιτο, *ut sit Ionica geminatio in secundo aoristo, mihi non satis placet. nam* λυ *syllaba brevis esset, nunc verò longa est, & inflexa: etsi codices quidam habent* λέλυτο, *sed male. tum activa esset significatio, quæ Homero passiva est. Itaque necessario est præteritum, & flectetur hoc modo:*

λελύμην. λελῦο, λελῦτο.
λελύμεθον, λελῦσθον, λελύσθην.
λελύμεθα, λελῦσθε, λελῷντο.

Aorist. prius { τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. τυφθείητον, τυφθειήτην. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθειοίησαν.

Syncope tollitur η *in prima & tertia plural.* τυφθεῖμεν, τυφθεῖεν. *Dorica prima plur. mutat* ν *in* ς, τυφθεῖμες.

Aorist. secundum { τυπείην, τυπείης, τυπείη. τυπείητον, τυπειήτην. τυπείημεν, τυπεῖμεν. τυπείητε, τυπείησαν, τυπεῖεν.

Futurum

Futurum prius. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.
τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.
τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο, & Ionicè τυφθησοίατο.

Futurum ſecundum τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.
τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο, & Ionicè τυπησοίατο.

Mox futurum τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην.
τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο, & Ionicè τετυψοίατο.

SUBJUNCTIVI

Præſens & imperf. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, Ion. τύπτηαι. τύπτηται.
τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
τυπτώμεθα, Dor. τυπτώμεσθα. τύπτησθε, τύπτωνται.

Præt. perfect. & pluſquamperfect. ἐὰν τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
τέλυμμένω ἦτον, ἦτον.
τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. prius ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.
τυφθῆτον, τυφθῆτον.
τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. Dor. τυφθῶντι.

Ionicè ἐὰν τυφθέω, τυφθέῃς, τυφθέῃσι.
τυφθέητον, τυφθέητον.
τυφθέωμεν, τυφθέητε, τυφθέωσι.

Aoriſtum ſecundum ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
τυπῆτον, τυπῆτον.
τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι. Dor. τυπῶντι.

Ionicè ἐὰν τυπέω, τυπέῃς, τυπέῃσι.
τυπέητον, τυπέητον.
τυπέωμεν, τυπέητε, τυπέωσι.

Dorienſes in prima plural. utriuſque dicunt τυφθῶμες, τυπῶμες.

Futurum modi hujus ut Latinum, deſcribitur participio & verbo

ubstantivo, τετυμμένος ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσαι, *verberatus fuero, fueris, fuerit.* γεγραμμένος ἔσομαι, *scriptus fuero.* τεθραμμένος ἔσομαι, *educatus fuero.*

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, τύπτεσθαι.

Præteritum perfectum, τετύφθαι.

Æoles in verbis quintæ quæ habent ε in penultima, revocant tonum in tertiam à fine mutato ε in ο. τείρω, τέτορθαι. μείρω, μέμορθαι, φθείρω, ἔφθορται.

Aliquando incrementa detrahunt, δέχθαι, βλῆσθαι, *pro* δεδέχθαι, βεβλῆσθαι. ἐγρηγόρθαι, Ιλ.κ. πέρθαι, Ιλ.π. *pro* ἐγρηγορῆσθαι, πεπέρθαι. *ab* ἐγρηγορῶ, πέρθω. *Legitur etiam* ὄρθαι, *pro* ὦρθαι *ab* ὄρω. *&* καταλέχθαι *pro* καταλελέχθαι, Οδ.ξ.

Aoristum prius, τύφθῆναι, *Ionicè* τυφθῆμεν, *Doricè* τυφθήμεναι. λανθάνομαι, λέλησμαι, *Dor.* λέλασμαι. λησθῆναι, *Dor.* λασθῆμεν, *Theocr.*

Aoristum secundum, τυπῆναι, τυπῆμεν, τυπήμεναι.

Futurum primum, τυφθήσεσθαι.

Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

Moxfuturum, τετύψεσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperf.	ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.
Perf. & plusquamperfect.	ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.
Aorist. primum	ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.
Aorist. secund.	ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futur. primum { ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Fut. secundum { ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Moxfuturum { ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Quod ad dialectos attinet, variantur ut nomina, de quibus dictum est.

In participio præteriti Æoles incrementis sublatis tonum revocant ad antepenultimam. hinc illa, βλήμενος, δέγμενος, ποτιδέγμενος, κλάμενος.

In Herodoto legitur ἀπαμμένος, *ab* ἀπὸ *&* ἅπτω, *quod dicerent alii,* ἀφημμένος.

Et μεμετιμένος, *à* μετὰ *&* ἴω, μετίω, *ut communiter* μεθίημι. *Futurum* ἴσω, *præter.* ἶκα. *&* μετίσω, μεμέτικα, μεμέτιμαι, μεμετιμένος.

DE VERBIS MEDIIS.

Verba media vocem habent partim activam, partim passivam, ut significationẽ quoque : præterita quidẽ forma activa semper, alia tempora passiva. Nam præsens & imperfectum voce non dissidet à passivis. *De significatione vix præceptum ullum tradi potest : cùm id ex usu scriptorum melius, quàm ex præceptionibus colligatur. Neque enim, quod quidam scribunt, præsens utranq; significationem habet, nisi in quibusdam, ut* ἀδικοῦμαι *semper passivam, activam nunquam. Sic* κατηγορεῦμαι, προπηλακίζομαι, *aliáque permulta.*

Neque præterita semper active accipiuntur. quædam enim semper passive usurpantur, σήπω, σέσηπα. πηγνύω, πέπηγα. τήκω, τέτηκα. μαίνω, μέμηνα. ῥήγνυμι, ἔρρωγα. ἄγνυμι, ἔαγα, *ex quo* κατεαγώς. σκέλλω, ἔσκληκα, *&* κατέσκληκα. *quidam addunt,* δέδορκα, δέδορκα, ἀνέῳγα. *quæ tamen in activa significatione aliquando leguntur.* Poëticè ἄρω, ἄρηρα, *hoc est* ἥρμοσμαι. κεύθω, κέκευθα. γεγωνῶ, γέγωνα.

INDICATIVI

Perfectum { τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
τετύπατον, τετύπατον.
τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι, Dor. τετύπαντι, ut κέχλωα, κεχλώασι, κεχάναντι, Sophron. apud Athenaeum.

Formatur à præsenti, cujus characteristicam retinet, nisi sit σ, ζ. *quod planius cognosces, si nomina ab hoc tempore derivata inspexeris.* ε penultimæ vertitur in ο in bisyllabis.

In prima τύπτω, τέτυπα, τύπος. λείπω, λέλοιπα, λοιπός. λείβω, λέλοιβα, λοιβή.

At βλάπτω, βέβλαβα, βλάβη. καλύπτω, κεκάλυβα, καλύβη. κρύπτω, κέκρυβα, κρυβή. βάπτω, βέβαφα, βαφή. θάπτω, τέταφα, τάφος. σκάπτω, ἔσκαφα, σκαφή. κύπτω, κέκυφα, κυφός. *ab inusitatis*, βλάφω, καλύφω, κρύφω, βάφω, τάφω, σκάφω, κύφω. ἔλπω, ἔολπα.

In secunda, λέγω, λέλογα, λόγος. τίκτω, *à* τέκω *inusitato*, τέτοκα, τόκος. πήγνυμι, *à* πήγω, πέπηγα, πάγος, *η in α.* τήκω, τέτηκα, τηκεδών, εἴκω, ἔοικα, *addito* ε. ὀρώρεγα *citatur ab* ὀρέγω, ὤρεγα.

In tertia raro formatur, ἐρείδω, ἐρήρειδα. ἐνθέω, *metathesi* ἐνέθω, ἐνήνωθα, ἐνήνοθα, ἐπενήνοθα. ἐλεύθω, ἐλήλυθα, *plural.* ἐληλύθαμεν, *&* *Poëticè* ἐλήλυθμεν. *quanquam Hephæstion contendit legendum* ἐλήλυμεν.

In quarta bisyl. ζ *in* δ. φράζω, πέφραδα, φραδὴς, ἀφραδεια. ῥάζω, ἔῤῥαδα, χάζω, κέχαδα. ὄζω, ὄδωδα, δυσώδης. χέζω, κέχοδα. ῥέζω, ῥέξω, ἔῤῥογα, *&* *metathesi* ἔοργα. κλάζω, κέκληγα, *α in η*, κλαγὴ, *&* *addito* ν, κλαγγή. *tamen* ἐρείζω, ἐρήρεικα, *cum futurum* ξ, *in* γ. πλήσσω, πέπληγα, πληγή.

In quinta, τέμνω, τέτομα, τόμος. μένω, μέμονα, μόνος. σπείρω, ἔσπορα, σπόρος, σπορά. ψάλλω, ἔψαλα. μαίνω, μέμηνα, μανία, *η in α.* *ut* φαίνω, πέφηνα, φανός. θάλλω, τέθηλα. ὄλλω, ὄλωλα, ἐξώλης. *Citatur à grammaticis è Sophocle*, κέκονα, *pro* ἔκλονα, *à* κλείνω. ὄρω, ὄρωρα, *&* Poëticè ὤρορα. ἄρω, ἄρηρα, *&* Poëticè ἤραρα *&* ἄραρα, *ex quo à* ραρὼς, ότος.

In

In sexta quæ characteristicam habent αυ, ευ, *&* ου, *non formant præteritum medium, ut* ψαύω, παιδεύω, κρούω, λούω.

Attici tamen formant ab ἀκούω, ἀκήκοα, cujus commune ἤκουα inusitatum est.

Quæ habent υ, *supra duas syllabas, non formant, ut* ἀρτύω, ἰσχύω. *at* λύω *bisyllabum*, λέλυα.

Illa sunt Poëtica, δεύω, δέδηα. κείω, κέκηα. φύω, πέφυα. *alioqui perraro formatur medium. Quinetiam in quarta, præter bisyllaba, raro fit medium.* φυλάσσω, *non* πεφύλαγα, *nec* ἐφύλαγον, φυλαγῶ. βαδίζω, *non* βεβάδιδα, *nec* ἐβάδιδον, βαδιδῶ. *nec alia plurima, quæ triviales grammatici audacter formant. At* ὀρύσσω, ὤρυγα, *&* ὀρώρυγα.

Trium temporum eadem characteristica litera, præteriti medii, secundi aoristi, & secundi futuri, τέτυπα, ἔτυπον, τυπῶ. πέφραδα, ἔφραδον, φραδῶ. *Non tamen semper eadem penultima*, λέλοιπα, ἔλιπον, λιπῶ. ἔσπορα, ἔσπαρον, σπαρῶ.

Ab hoc tempore, ut diximus, derivata quædam ducuntur, non semper tamen.

Tria notantur quæ incrementum servant, ὄπτω, ὄπωπα, ὀπωπή. πείθω, πέποιθα, πεποίθησις. ἀντιπάσχω, ἀντιπέπονθα, ἀντιπεπόνθησις.

Plusquamperf. { ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Prima Ionice ἐτετύπεα, *&* *tertia* ἐτετύπεε. *Atticè per synæresin utraque* ἐτετύπη, *& Doricè : ut prima plur. Doricè* ἐτετύπειμες. *tertia plur. Atticè* ἐτετύπεσαν, *&* τετύπεσαν.

Aoristum prius. { ἐτυψάμην, ἐτύψω, *Dor.* ἐτύψα, *Ion.* ἐτύψαο. ἐτύψατο.
ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Dor. *prima plur.* ἐτυψάμεσθα.

Ab activo addito μην.

Legitur δοάσσατο *apud Homerum vel à* δοιάζω, δοιάσω, ἐδοίασα, *& sublato* ι, ἐδόασα, *&* ἐδοασσάμην, δοασσάμην, δοάσσαο, δοάσσατο. *vel à* δοκάζω *extrito* κ. *Cum* ε, ἐωσάμην, *ab* ὤθω.

Aoristum secundum { ἐτυπόμην, ἐτύπου, Ion. ἐτύπεο. ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα, Dor. θα. ἐτύπεσθε, ἐτύποντο. }

Ab activο, ον in ομην.

Iones & Poëtæ incrementum commune sæpe omittunt, τυψάμην, τύψαο, τύψατο. τυπόμην, τύπεο, τύπετο.

Secundo verò aoristo etiam geminationem addunt, τετυπόμην, *ut* τετυκόμην, *à* τεύχω, *vel* τύχω. πεπυθόμην, *à* πεύθομαι. *Poët.* τυπέσκεο, τυπέσκετο, *ut* φυέσκετο. Οδ. λ.

Fut. primum { τύψομαι, τύψῃ, Ion. τύψεαι. τύψεται. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται. }

Doricè τυψοῦμαι, *vel* τυψεῦμαι, τυψῇ, τυψεῖται. τυψούμεθα, *vel* τυψεύμεθα, τυψεῖσθε, τυψοῦνται. *ut* λήψομαι, λαψεῦμαι, αἶγα τοῦ λαψῇ.

Fut. secundum { τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται. }

In quinta conjugatione etiam prius futurum inflectitur ut activum. ψαλῶ, ψαλοῦμαι. σπερῶ, σπεροῦμαι. *secundum,* σπαρῶ, σπαροῦμαι.

Homerus tamen in priore futuro dixit ἄλεται, *ab* ἄλλομαι, Ιλ. λ. *pro* ἀλεῖται.

Quædam etiam sunt secunda futura, quæ formam habent præsentium, πίω, *ex quo* πίνω, *futur. secund.* πιῶ, *med.* πίομαι *pro* πιοῦμαι. φάγω, φάγομαι, *pro* φαγοῦμαι. *& secunda persona* φάγεσαι, *pro* φάγῃ, *ut* καυχάομαι, καυχῶμαι, καυχᾶσαι, *pro* καυχάῃ καυχᾷ.

Sic ἔδω, ἔδομαι, *pro* ἐδοῦμαι, *& Poëtica illa,* βέομαι, *& epenthesi* βείομαι, νέομαι, *& crasi* νεῦμαι.

Ionicè secundum futurum resolvitur.

τυπέομαι, τυπέεαι, τυπέεται.
τυπεόμεθον, τυπέεσθον, τυπέεσθον.
τυπεόμεθα, τυπέεσθε, τυπέονται.

IMPERATIVI

Perfectum & plusquam-perfectum	τέτυπε, τετυπέτω. τετύπετον, τετυπέτων. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Raro in singulari usitata, ut ait Dionysius, sed circumloquimur, τετυπὼς ἴσθι.

Aorist. prius	τύψαι, τυψάσθω. τύψασθον, τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν, Att. τυψάσθων.
Aorist. secund.	τυπȢ, & τυπεῦ, Ion. τυπέσθω. τύπεσθον, τυπέσθων. τύπεσθε, τυπέσθωσαν. Att. τυπέσθων.

OPTATIVI

Perfectum & plusquamperf.	τετύποιμοι, τετύποις, τετύποι. τετύποιτον, τετυποίτην. τετύποιμεν, Dor. τετύποιμες. τετύποιτε, τετύποιεν.
Aorist. prius	τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο, & Ion. τυψαίατο. ut ἐργάσαιντο, ἐργασαίατο. μνήσαιντο, μνησαίατο.
Aorist. secund.	τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο, Ion. τυποίατο

Cum geminatione Ionica τετυποίμην, *ut* γεγνοίμην, γεγνοίμεθα. & πεφίδοιτο, Ιλ. υ. ἀ φείδομαι.

Futurum primum	τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο, Ion. τυψοίατο.
Futurum secund.	τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο, Ion. τυποίατο.

Inflectitur, ut secundum aoristum habet acutum.

SUBJUNCTIVI

Perfect. & plusquam- perfect. ἐὰν { τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ, *Ion.* τετύπῃσι. τετύπητον, τετύπητον. τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Aorist. prius ἐὰν { τύψωμαι, τύψῃ, *Ion.* τύψηαι. τύψηται. τυψώμεθον, τύψηθον, τύψηθον. τυψώμεθα, *Dor.* τυψώμεσθα. τύψηθε, τύψωνται.

Aorist. secund. ἐὰν { τύπωμαι, τύπῃ, *Ion.* τύπηαι. τύπηται. τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον. τυπώμεθα, *Dor.* τυπώμεσθα. τύπηθε, τύπωνται.

Cum geminatione Ionica, τετύπωμαι, *ut* τεταρπώμεσθα, *&* πεπύθωμαι, *ex quo* πεπύθωνται. *à* τέρπω, *&* πύθομαι.

INFINITIVI.

Perfectum & plusquamperfectum τετυπέναι, τετυπέμεν *Ion.* τετυπέμεναι *Doricè. à* δέδια, *&* *Poëticè* δείδια *fit* δειδίμεν, Ὀδ. κ. *à* δείδω.

Aoristum prius, τύψασθαι, Ιλ. ν. ἀλέασθαι, *ab* ἀλέω. *aorist.* ἠλασάμην, *Poëticè* ἀλασάμην.

Aoristum secundum, τυπέσθαι, *acutum. &* τετυπέσθαι *Ionicè, ut* λελαβέσθαι.

Futurum primum, τύψεσθαι.

Futurum secundum, τυπεῖσθαι, *inflexum. Ion.* τυπέεσθαι.

PARTICIPII.

Perf. & plusquamperfect. { ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Aorist. primum { ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Aorist.

Aorist. secund. { ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. / ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. / τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futur. primum { ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. / ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. / τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Fut. secundum { ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. / ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. / τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Ionicè & Doricè τυπεύμενος.

Ab εἴκω *fit communiter* ὁ εἰκὼς, τοῦ εἰκότος. *Æolicè* οἰκὼς, ότος. Atticè & Poeticè ἐοικὼς, ut neutrum εἰκὸς, & ἐοικός. Fœm. ἡ εἰκυῖα, & ἐοικυῖα.

In secundo aoristo manet aliquando geminatio Ionica, τεταρπόμενος, *Hom.*

DE VERBIS INFLEXIS.

Vt è quinta parisyllaborum declinatione exoriuntur nomina contracta, cùm in genitivo duæ vocales coëunt, è quibus prior est ε, σήθεος, σήθους: *vel* α, κέρατος κέρως: *vel* ο, Λητόος Λητοῦς. *sic è sexta conjugatione barytonorum nascuntur verba inflexa, cùm una ex illis trib. vocalibus characteristica est quæ cum sequenti contrahitur*, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ.

Contractiones verò finiunt in præsenti, & imperfecto tantummodo omnium modorum.

Nam cætera quidem tempora, barytonorum formam sequuntur.

Conjugationes sunt tres pro vocalium numero, quæ cum sequente contrahi possunt: prima habet ε, secunda α, tertia ο.

In futuro primæ & secundæ sæpe η, in tertiæ ω, & ο.

Quædam verba in duabus conjugationibus reperiuntur eadem significatione, ξυρέω *&* ξυράω, ξυρήσω. ἐλεέω *&* ἐλεάω, ἐλεήσω. γηρέω *&* γηράω, γηρήσω.

Nonnulla dissimili, βιάω ῶ, βιήσω· βιόω ῶ, βιώσω. δηλέω ῶ, δηλήσω· δηλόω ῶ, δηλώσω. σαθμέω ῶ, σαθμήσω. σαθμόω ῶ, σαθμώσω· πολεμέω ῶ, πολεμήσω· πολεμόω ῶ, πολεμώσω.

Pauca enim in tribus, κνυζέω, κνυζάω, & κνυζόω.

Aliquot nunc barytona, nunc inflexa, βόσκω & βοσκέω ῶ, διδάσκω & διδασκέω ῶ, αἴδομαι & αἰδέομαι αἰδοῦμαι, στέρομαι & στερέομαι οῦμαι, ἐπιμέλομαι & ἐπιμελέομαι οῦμαι, εἴλομαι & εἰλέομαι εἰλοῦμαι, γήθομαι & γηθέω ῶ, ξύρομαι ξυροῦμαι, κυλίνδω & κυλινδῶ, ῥίπτω ῥιπτέω ῶ, κύω κυέω ῶ, ἕλκω ἑλκέω ῶ, εἴδω εἰδέω ῶ, τύπτω τυπτῶ, γράφω γραφῶ, τεύχω τευχόω ῶ. Sic cætera tempora, τυπτήσω, γεγράφηκα.

Inflexa aliquando ducuntur à secundo aoristo, ἐρείπω, ἤειπον, ἐειπῶ. τεύχω, ἔτυχον, τυχῶ. στείχω, ἔστιχον, στιχῶ, ex quo ἐστιχόωντο.

Et à futuro, δέφω, δέψω, δεψῶ.

Contractiones hoc modo fiunt.

Prima Conjugatio.

Figurativa ε, { ε ει. / ο ου. }

Sequente longa vel vocali, vel diphthongo, in eandem fit contractio, εη η, εει ει : εοι οι : εου ου : εω ω.

Secunda conjugatio semper contrahitur in α, vel ω. sequente ε, vel η in α : sequente ο, vel ω in ω.

Figurativa α, {
ε, vel η, in α.
ει, vel ῃ, in ᾳ.
ο, vel ου, vel ω, in ω.
οι in ῳ. }

Tertia Conjugatio.

Figurativa ο, {
ε, vel ο, vel ου, in ου.
ει, vel οι, vel η, in οι.
ει in infin. in ου.
ω, vel η, in ω. }

PRIMA CONJUGATIO.

In futuro persæpe habet η, ποιῶ, ποιήσω, πεποίηκα, ἐποίησα : *nam ut in barytonis, sunt hæc tria tempora inter se cognata.*

Exci-

Excipiuntur, νεικέω ῶ, νεικέσω. ἀρκέω ῶ, ἀρκέσω. ἀρέω ῶ, ἀρέσω. τελέω ῶ, τελέσω. ὀλέω ῶ, ὀλέσω, & pauca alia.

Hæc utroque modo futurum habent, καλῶ, καλέσω & καλήσω. φρονῶ, φρονέσω & φρονήσω. κορῶ, κορέσω & κορήσω. φορῶ, φορέσω & φορήσω. αἰνῶ, αἰνέσω & αἰνήσω. πονῶ, πονέσω & πονήσω.

Bisyllaba nec in primis personis, nec in tertia plurali contrahuntur.

Præsens { πλέω, πλέεις πλεῖς, πλέει πλεῖ.
πλέετον πλεῖτον, πλέετον πλεῖτον.
πλέομεν, πλέετε πλεῖτε, πλέουσι.

Imperfect. { ἔπλεον, ἔπλεες ἔπλεις, ἔπλεε ἔπλει.
ἐπλέετον ἐπλεῖτον, ἐπλεέτην ἐπλείτην.
ἐπλέομεν, ἐπλέετε ἐπλεῖτε, ἔπλεον.

Imperativus etiam contrahitur: optativi & subjunctivi non contrahuntur, πλέοιμι, πλέοις, πλέοι. πλέω, πλέῃς, πλέῃ.

Sic πνέω, ῥέω, *quæ in futuro accipiunt* υ, πλεύσω, πέπλευκα, ἔπλευσα. πνεύσω, ἔπνευκα, ἔπνευσα.

Hesychius tamen citat δεῦσι, *pro* δέουσιν, *à* δέω. *Et in Aristophane legitur* ἀναδῶν, *pro* ἀναδέων. *quoniam in futuro non accipit* υ, δέω δῶ, δήσω.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens { ποιέω ῶ, ποιέεις εῖς, ποιέει εῖ.
ποιέετον εῖτον, ποιέετον εῖτον.
ποιέομεν οῦμεν, ποιέετε εῖτε, ποιέουσι οῦσι, *Dor.* ποιοῦντι & ποιεῦντι, *Æol.* ποιεῦντι, *ut* φρονεῦντι.

Imperf. { ἐποίεον ουν, ἐποίεες εις, ἐποίεε ει.
ἐποιέετον εῖτον, ἐποιεέτην είτην.
ἐποιέομεν οῦμεν, ἐποιέετε εῖτε, ἐποίεον ουν.

Prima sing. & tertia plur. Doricè ἐποίευν. *Ionicè* ποιέεσκον, ποιέεσκες, ποιέεσκε. Ὀδ. λ. ὃν γὰρ ἐγὼν ὀχέεσκον. *Cadet aliquando alterum* ε.

Præteritum perfectum, πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκεν, *ut* τέτυφα. *nam præsens tantum & imperfectum propria sunt inflexorum.*

A φιλέω, πεφίληκα. *Ion.* πεφίληκα. *Bœoticè* πεφίλεια. *Poët.* πεφίλεα.

Plusquamperfectum, ἐπεποιήκειν, *ut* ἐτετύφειν.

Eadem est varietas dialectorum in his temporibus, de qua supra in τύπτω.

Aoristum prius, ἐποίησα, *ut* ἔτυψα. *Ionicè* ποιήσασκον, κες, κε.

Aoristo secundo carent inflexa. quædam tamen syncope formantur, χραισμέω ῶ, ἔχραισμον, *ut* ἔτυπον. δουπέω ῶ, ἔδουπον. λακέω ῶ, ἔλακον. κτυπέω ῶ, ἔκτυπον. νεοχμέω ῶ, ἐνέοχμον. θορέω ῶ, ἔθορον. μολέω ῶ, ἔμολον. *& monosyllabum* χέω, χῶ, *inusitatum. aorist. secundum* ἔχον.

Futur. ποιήσω, *ut* τύψω. *Dor.* ποιησῶ, *ut* τυψῶ. *tertia plural.* ποιησοῦντι *&* ποιησιῶντι. *Æol.* ποιησεῦντι. Ιλ. χ. *legitur* πεπιθήσω *cum geminatione Ionica, quæ in hoc tempore perrata est.*

Futurum secundum nec formari recte potest, nec usquam reperitur.

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum { ποίεε ποίει, ποιεέτω είτω, *& Dor.* ποιήτω. ποιέετον ποιεῖτον, ποιεέτων ποιείτων. ποιέετε εῖτε, ποιεέτωσαν είτωσαν, *Atticè* ποιεόντων. *Præt.* πεποίηκε, *ut* τέτυφε, *Aor. prim.* ποίησον, *ut* τύψον.

OPTATIVI

Præsens & imperfectum { ποιέοιμι οῖμι, ποιέοις οῖς, ποιέοι οῖ. ποιέοιτον οῖτον, ποιεοίτην οίτην. ποιέοιμεν οῖμεν, ποιέοιτε οῖτε, ποιέοιεν οῖεν.

Atticè & Æolicè ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη. ποιοίητον, ποιοιήτην. ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν, & ποιοῖεν.

Ut φρονοίην, φρονοίης, φρονοίη. καλοίην, φορεοίην. *Dorice* ποιῴην, ποιῴης, ποιῴη. οι *in* ω.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum, πεποιήκοιμι.

Aoristum prius ποιήσαιμι, *&* Æolice ποιήσεια.

Futurum primum ποιήσοιμι.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperf. ἐὰν { ποιέω ῶ, ποιέῃς ῇς, ποιέῃ ῇ. Ion. ποιέῃσι.
ποιέητον ῆτον, ποιέητον ῆτον.
ποιέωμεν ῶμεν, ποιέητε ῆτε, ποιέωσι ῶσι.
Dor. ποιῶντι.

Perfectum & plusquamperfectum. ἐὰν πεποιήκω.

Aoristum prius ἐὰν ποιήσω.

Futurum primum, ἐὰν πεποιηκὼς ὦ, ᾖς, ᾖ.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, ποιέειν εῖν. *Poëtice* ποιήμεναι, *ut* ἀεθλεῖν, ἀεθλήμεναι. *Dor.* ποιεν, *ut* θεσμοφορεῖν, θεσμοφορέν. *&* ποιέμεναι, *ut* ἀλεξεῖν, ἀλεξέμεναι. *Æolice* κάλεις *&* κάλλην, *pro* καλεῖν. φρόνην *pro* φρονεῖν, *ut tradunt grammatici.*

Præteritum perfectum & plusquamperfectum, πεποιηκέναι.

Aoristum prius, ποιῆσαι.

Futurum primum, ποιήσειν.

PARTICIPII

Præsens & imperf. { ὁ ποιέων ῶν, τοῦ ποιέοντος οῦντος,
ἡ ποιέουσα οῦσα, τῆς ποιεούσης ούσης.
τὸ ποιέον οῦν, τοῦ ποιέοντος οῦντος.

Dor. fœm. ἁ ποιεῦσα, *&* τοῦ ποιεῦντος, *gen. &* neut. τὸ ποιεῦν.

Perfectum & plusquamperfectum, ὁ πεποιηκώς.

Aoristum prius, ὁ ποιήσας. *Futurum primum,* ὁ ποιήσων.

Æoles participia præterita finiunt in ων, νενοήκων, οντος. εἰφήκων, οντος. *Hom.* κεκλήγοντες.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens { ποιέομαι οῦμαι, ποιέῃ ῇ, ποιέεται εῖται.
ποιεόμεθον ούμεθον, ποιέεσθον εῖσθον, ποιέεσθον εῖσθον
ποιεόμεθα ούμεθα, ποιέεσθε εῖσθε, ποιέονται οῦνται.

Dorienses & Iones, contrahunt in ευ, ποιεῦμαι, *& addunt* σ, ποιεύμεσθα.

Imper-

Imperf. { ἐποιεόμην ὕμην, ἐποίεο ου, ἐποιέετο εῖτο.
ἐποιεόμεθον ὕμεθον, ἐποιέεσθον εῖσθον, ἐποιεέσθην εἴσθην.
ἐποιεόμεθα ὕμεθα, ἐποιέεσθε εῖσθε, ἐποιέοντο ὗντο. }

Doricè & Ionicè ἐποιεύμην. Poët. ποιεέσκεο, ποιεέσκετο, ποιεέσκοντο. & extrito ε, μυθέσκοντο, πωλέσκεο.

Perfectum { πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται.
πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποίησθον.
πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποίηνται. }

Plusquamperf. { ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο.
ἐπεποιήμεθον, ἐπεποίησθον, ἐπεποιήσθην.
ἐπεποιήμεθα, ἐπεποίησθε, ἐπεποίηντο. }

Ionicè πεποίησαι, πεποίηαι, ut βέβληαι, pro βέβλησαι, Ιλ. λ.
Vt in tertia plur. vertitur ν in εα, πεποίηνται, πεποιέαται. ἐπεποίηντο, ἐπεποιέατο, & δέδμηντο, δεδμήατο. βεβόληντο, βεβολήατο.

Præterit. rite formatur ab actiuo, κα in μαι. Additur σ, cum penultima est breuis, τετέλεκα, τετέλεσμαι. ἤρηκα, ἤρησμαι. aliquando nihil, δέω, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδέθην.

Aoristum prius, ἐποιήθην. Futurum primum, ποιηθήσομαι.
Moxfuturum, πεποιήσομαι.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { ποιέου οῦ, Dor. ποιεῦ. ποιεέσθω είσθω.
ποιέεσθον εῖσθον. ποιεέσθων είσθων.
ποιέεσθε εῖσθε, ποιεέσθωσαν είσθωσαν, Att. ποιείσθων. }

Perfect. & plusquamperfect. { πεποίησο, πεποιήσθω.
πεποίησθον, πεποιήσθων.
πεποίησθε, πεποιήσθωσαν, Atticè πεποιήσθων. }

Aoristum prius ποιήθητι.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { ποιεοίμην οίμην, ποιέοιο οῖο, ποιέοιτο οῖτο.
ποιεοίμεθον, οίμεθον, ποιέοισθον οῖσθον, ποιεοίσθην οίσθην.
ποιεοίμεθα οίμεθα, ποιέοισθε οῖσθε, ποιέοιντο οῖντο }

Perfectum

Perfect. & plusquam-perfect. { πεποιήμην, πεποίησο, πεποίητο. πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποιήσθην. πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποίηντο.

Aoristum prius, ποιηθείην. Futurum primum, ποιηθησοίμην. Moxfuturum, πεποιησοίμην.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν { ποιέωμαι ῶμαι, ποιέῃ ῇ, Ion. ποιήεαι. ποιέηται ῆται. ποιεώμεθον ώμεθον, ποιέησθον ῆσθον, ποιέησθον ῆσθον. ποιεώμεθα ώμεθα, ποιέησθε ῆσθε, ποιέωνται ῶνται.

Perfectum & plusquam-perfect. ἐὰν { πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται. πεποιώμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθον. πεποιώμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῶνται.

Aoristum prius, ἐὰν ποιηθῶ. Futurum primum, ἐὰν πεποιημένος ὦ, ἧς, ἦ.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, ποιέεσθαι εῖσθαι.

Perfectum & plusquamperfectum, πεποιῆσθαι.

Aoristum prius, ποιηθῆναι.

Futurum primum, ποιηθήσεσθαι.

Moxfuturum, πεποιήσεσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperfectum { ποιεόμενος ούμενος, ποιεομένου ουμένου. ποιεομένη ουμένη, ποιεομένης ουμένης. ποιεόμενον ούμενον, ποιεομένου ουμένου.

Perfectum & plusquamperfectum, πεποιημένος.

Aoristum prius, ποιηθείς. Futur. prim. ποιηθησόμενος.

Moxfuturum, πεποιησόμενος.

VERBI MEDII

Præteritum perfectum in inflexis rarò legitur, idque apud Poetas ex syncope activi factum, δουπέω ῶ, δεδούπηκα, δέδουπα. λακέω ῶ, λελάκηκα, λέληκα. βουλέω ῶ, βεβούληκα, βέβουλα.

βηλα. μελέω ῶ, μεμέληκα, μέμηλα. κλυπέω ω, ἐκλύπηκα, ἔκλυπα. τελέω ῶ, τετέληκα, τέτελα. Sic φυζῶ, πεφύζηκα, πέφυζα, ex quo πεφυζώς, Hom. μυζῶ, μεμύζηκα, μέμυζα, ex quo μεμυζώς, Antimachus.

Aorist. prius ἐποιησάμην. Imperativi ποίησαι. Optativi ποιησαίμην. Subjunctivi ποιήσωμαι. Infinitivi ποιήσασθαι. Part. ποιησάμενος. Futur. prim. ποιήσομαι. Dor. ποιησεῦμαι, & ποιησεῦμαι, ut κεισεῦμαι ἢ πεσῶν. Optat. ποιησοίμην. Infinitivi ποιήσεσθαι. Participii ποιησόμενος.

SECUNDA CONJUGATIO.

In αω desinit. In futuro sæpe η, βοάω ῶ, βοήσω.

Excipiuntur quæ ante α habent ε, vel ι. ea enim retinent α. ἐάω ῶ, ἐάσω. θεάω ῶ, θεάσω. ἀνιάω ῶ, ἀνιάσω. κοπιάω ῶ, κοπιάσω. ἀλοιάω ῶ, ἀλοιάσω, & Atticè ἀλοιήσω. dicitur etiam ἀλοάω. Et ἀκροάω ῶ, ἀκροάσω. μακκοάω ῶ, άσω.

Et quæ habent λ, vel ρ, polysyllaba, περάω ῶ, περάσω. φυράω ῶ, φυράσω. γελάω ῶ, γελάσω. χαλάω ῶ, χαλάσω.

Cum ante λ, ρ, aliqua est consonans, in ησω: ποδαγράω ῶ, ποδαγρήσω. ὁμοκλάω ῶ, ήσω. κολλάω ῶ, κολλήσω.

Et monosyllaba, quæ non gignunt derivativa in μι, κλάω, κλῶ, κλάσω. θλάω, θλῶ, θλάσω. φλάω, φλῶ, φλάσω. δράω, δρῶ, δράσω.

Alioqui habent η, τλάω, τλῶ, τλῆμι, τλήσω. χράω, χρῶ, χρῆμι, χρήσω.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens { βοάω ῶ, βοάεις ᾷς, βοάει ᾷ.
βοάετον ᾶτον, βοάετον ᾶτον.
βοάομεν ῶμεν, βοάετε ᾶτε, βοάουσι ῶσι.

Dor. βοῶντι, ut ἐξαπατῶσιν, ἐξαπατῶντι, *Pind.*

Dorienses non contrahunt in α, sed in η, ὁράω, ὁρῆς, ὁρῆ. ὁρῆτον. ὁρῶμες, ὁρῆτε, ὁρῶντι. *nec subscribunt ι. Attici quatuor, ut diximus, à Doriensibus mutati sunt,* πεινῶ, πεινῆς. ζῶ, ζῆς. διψῶ, διψῆς. & χρῶμαι, χρῆται, χρῆσθαι.

Poët.

Poët. βοόω, βοάᾳς, βοάᾳ, βοόωμεν, βοάατε, βοόωσι. περόωσι.
Ion. βοέω, ut ὁράω, ὁρέω, έεις, έει.

Imperfect. { ἐβόαον ων, ἐβόαες ας, ἐβόαε α.
ἐβοάετον ᾶτον, ἐβοαέτην άτην.
ἐβοάομεν ῶμεν, ἐβοάετε ᾶτε, ἐβόαον ων. }

Ionicè βόασκον, βόασκες, σκε, Hom. πεδάασκον, Οδ. ψ.
Perfectum βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκεν, ut τέτυφα.
Eadem est penultima, quæ in futuro, κοπιάσω, κεκοπίακα.
Aoristum prius ἐβόησα, ut ἔτυψα.
Secundum aoristum perrarum est, fitque ex syncope, ut in superiore conjugatione, μυκάω ῶ, ἐμύκησα, ἔμυκον, & Poëticè μύκον, αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον ὀρανοῦ. σπάω ῶ, ἔσπον, ἔσπες, ἔσπε. & σπὲς imperat.
Futurum primum βοήσω. Dor. βοασῶ, εῖς, εῖ. tertia plur. βοασεῦντι. Secundum fut. obsoletum est. Ion. & Att. διεξελᾶς καὶ παραμείψεαι Her. & διασκεδᾶς, pro διεξελάσεις, διασκεδάσεις. Sic περῶ pro περάσω, Soph.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { βόαε α, βοαέτω άτω.
βοάετον ᾶτον, βοαέτων άτων.
βοάετε ᾶτε, βοαέτωσαν άτωσαν. }
Perfectum, βεβόηκε. Aoristum prius, βόησον.

OPTATIVI

Præsens & imperfectum { βοάοιμι ῷμι, βοάοις ῷς, βοάοι ῷ.
βοάοιτον ῷτον, βοαοίτην ῴτην.
βοάοιμεν ῷμεν, βοάοιτε ῷτε, βοάοιεν ῷεν. }
Atticè βοῴην, βοῴης, βοῴη.
βοῴητον, βοῳήτην.
βοῴημεν, βοῴητε, βοῴησαν, & βοῷεν.
Legitur λεῷμι, à λάω ῶ, ἐθέλοιμι.
Perfectum & plusquamperfectum, βεβοήκοιμι.
Aoristum prius, βοήσαιμι, & Æolicè βοήσεια, ut τύψαιμι, τύψεια.
Futurum primum, βοήσοιμι.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfectum ἐὰν { βοάω ῶ, βοάῃς ᾷς, βοάῃ ᾷ. βοάητον ᾶτον, βοάητον ᾶτον. βοάωμεν ῶμεν, βοάητε ᾶτε, βοάωσι ῶσι. Dor. βοῶντι.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐὰν βεβοήκω.
Aoristum prius, ἐὰν βοήσω.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, βοάειν βοᾶν, Dor. βοῆν, ut ζῆν, & βοήμεναι. *Poëticè* βοάαν, ut μάστιξεν δ' ἐλάαν.
Perfectum & plusquamperfectum, βεβοηκέναι.
Aoristum prius, βοῆσαι.
Futurum primum, βοήσειν.

PARTICIPII

Præsens & imperf. { βοάων ῶν, βοάοντος ῶντος. βοάουσα ῶσα, βοαούσης ώσης. βοάον ῶν, βοάοντος ῶντος.

Ionicè βοέων, βοέωντος. *Poëticè præponitur* ο τῷ ω. βοόων, βοόωντος, *ut* δηιόων, ἀ δηϊάω ῶ.
Perfectum & plusquamperfectum, βεβοηκὼς, ότος.
Aoristum prius, βοήσας.
Futurum primum, βοήσων.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens { βοάομαι ῶμαι, βοάῃ ᾷ, βοάεται ᾶται. βοαόμεθον ώμεθον, βοάεσθον ᾶσθον, βοάεσθον ᾶσθον. βοαόμεθα ώμεθα, βοάεσθε ᾶσθε, βοάονται ῶνται.

In verbo καυχάομαι ῶμαι, *secunda est*, καυχάεσαι χᾶσαι· *non* καυχάῃ· καυχᾷ. Ὀδ. ξ. τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῆσαι. *Secunda ab* ὁράομαι ῶμαι *Doricè, vel ab* ὅρημαι *Æolicè.*

Imperf.

Imperfect. { ἐβοαόμην ώμην, ἐβοάου ῶ, ἐβοάετο ᾶτο.
ἐβοαόμεθον ώμεθον, ἐβοάεσθον ᾶσθον, ἐβοαέσθην άσθην.
ἐβοαόμεθα ώμεθα, ἐβοάεσθε ᾶσθε, ἐβοάοντο ῶντο.

Ionicè additur ε, κλέωνται, ἐκλέωντο.

Poëtæ præsenti & imperfecto contracto, ante ω addunt ο, ante α alterum α. βοόωμαι, βοάα, βοάαται. βοοώμεθα, βοάασθε, βοόωνται. *Sic* ἐβοοώμην. *ut* δηειόωνται, ὀκριόωντο, σκιόωντο.

Additur etiam paragoge, τρωπάσκετο, ἀ τρωπάω ῶ, ἐτρώπαες ας.

Perfectum { βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.
βεβοήμεθον, βεβόησθον, βεβόησθον.
βεβοήμεθα, βεβόησθε, βεβόηνται.

Cum penultima brevis, additur σ, γεγέλακα, γεγέλασμαι. τέθλακα, τέθλασμαι. *aliquando nihil*, δράω, δέδρακα, δέδραμαι, *ex quo* δρᾶμα. *A* μέμνημαι, *secunda est* μέμνῃ, *pro* μέμνησαι. *Ion.* μέμνεαι.

Plusquamperfect. { ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο.
ἐβεβοήμεθον, ἐβεβόησθον, ἐβεβοήσθην.
ἐβεβοήμεθα, ἐβεβόησθε, ἐβεβόηντο.

Aoristum prius, ἐβοήθην.
Futurum primum, βοηθήσομαι.
Moxfuturum, βεβοήσομαι.

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum { βοάου βοῶ, βοαέσθω βοάσθω.
βοάεσθον βοᾶσθον, βοαέσθων βοάσθων.
βοάεσθε βοᾶσθε, βοαέσθωσαν βοάσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum { βεβόησο, βεβοήσθω.
βεβόησθον, βεβοήσθων.
βεβόησθε, βεβοέσθωσαν.

Aoristum prius, βοήθητι.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { βοαοίμην βοῴμην, βοάοιο βοῷο, βοάοιτο βοῷτο. βοαοίμεθον, βοώμεθον, βοάοιθον βοῷθον, βοαοίθην βοῴθην. βοαοίμεθα βοῴμεθα, βοάοιθε βοῷθε, βοάοιντο βοῷντο.

Ιλ, ω. θεοῖο, *secunda persona, pro* θεῷο.

Perf. & plusquamperfect. { βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο. βεβοήμεθον, βεβοῇσθοι, βεβοήσθην. βεβοήμεθα, βεβοῇσθε, βεβοῇντο.

Aoristum prius βοηθείην.

Futurum primum βοηθησοίμην.

Moxfuturum βεβοησοίμην.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfectum, ἐαν { βοάωμαι ὦμαι, βοάῃ ᾷ, βοάηται ᾶται. βοαώμεθον ώμεθον, βοάηθον ᾶθον, βοάηθον ᾶθον. βοαώμεθα ώμεθα, βοάηθε ᾶθε, βοάωνται βοῶνται.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐαν { βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῇται. βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον. βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Hom. μεμνέωτο, Ιλ. ψ. *Xenophon*, μεμνῷτο. *Crates Comicus*, μεμνοῖτο. *Pindar.* μεμναίατο, ἀ μνάομαι.

Aoristum prius βοηθῶ.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, βοάεσθαι βοᾶσθαι, Ionicè βοῆσθαι, ut χεέεσθαι χεῖσθαι. Poëticè βοάασθαι, ut ἐψιάασθαι.

Perfectum & plusquamperfectum, βεβοῆσθαι.

Aoristum prius, βοηθῆναι.

Futurum primum, βοηθήσεσθαι.

Moxfuturum, βεβοήσεσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperf. { βοαόμενος ώμενος, βοαομένου ωμένου. βοαομένη ωμένη, βοαομένης ωμένης. βοαόμενον ώμενον, βοαομένου ωμένου.

Ionicè additur ε. χρεώμενος, ὁρμεώμενος, κλεώμενος, *Herod.*

Perfectum & plusquamperf. βεβοημένος. *Aorist. prius*, βοηθείς.

Futur. primum βοηθησόμενος. *Moxfuturum* βεβοησόμενος.

VERBI MEDII

Perfectum rarum, atque ex syncope factum. μυκῶ, μεμύκηκα, μέμυκα, ex quo μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος.

Aorist. prius, ἐβοησάμην, βόησαι, βοησαίμην, βοήσωμαι, βοήσασθαι, βοησάμενος.

Futur. primum, βοήσομαι, βοησοίμην, βοήσεσθαι, βοησόμενος.

Tertia Conjugatio

Exit in όω. futurum in ώσω, cum verbum à nomine ducitur. χρυσὸς, χρυσόω ῶ, χρυσώσω. πῦρ, πυρόω ῶ, πυρώσω. χεὶρ, χειρόω ῶ, χειρώσω. στέφανος, στεφανόω ῶ, στεφανώσω.

Cum non deducitur à nomine, in όσω, ὀμόω ῶ, όσω. ἀρόω ῶ, ἀρόσω. ὀνόω ῶ, ὀνόσω.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens { χρυσόω ῶ, χρυσόεις οῖς, χρυσόει οῖ. χρυσόετον οῦτον, χρυσόετον οῦτον. χρυσόομεν οῦμεν, χρυσόετε οῦτε, χρυσόουσι οῦσι, & *Dor.* χρυσοῦντι.

Imperfectum { ἐχρύσοον ουν, ἐχρύσοες ους, ἐχρύσοε ου. ἐχρυσόετον οῦτην, ἐχρυσοέτην ούτην. ἐχρυσόομεν οῦμεν, ἐχρυσόετε οῦτε, ἐχρύσοον ουν. *Ionicè* χρύσοσκον, σκες, σκε. *Tertia plural. Asiaticè* ἐχρυσοῦσαν. *ut* δολιόω ῶ, ἐδολίουν, ἐδολίουσαν.

Perfect. κεχρύσωκα. *Plusquamperfectum* ἐκεχρυσώκειν.

Aoristum primum, ἐχρύσωσα. *Futurum primum*, χρυσώσω, *Dorice* χρυσωσῶ. *&* *tertia plural*. χρυσωσοῦντι.

Aoristum secundum, & secundum futurum unà cum medio præterito in hac conjugatione nunquam reperiuntur.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { χρύσοε ου, χρυσοέτω ούτω, *Dor*. χρυσωώτω. χρυσόετον οῦτον, χρυσοέτων ούτων. χρυσόετε οῦτε, χρυσοέτωσαν ούτωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρύσωκε.

Aoristum prius, χρύσωσον.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { χρυσόοιμι οῖμι, χρυσόοις οῖς, χρυσόοι οῖ. χρυσόοιτον οῖτον, χρυσοοίτην οίτην. χρυσόοιμεν οῖμεν, χρυσόοιτε οῖτε, χρυσόοιεν οῖεν.

Atticè χρυσοίην, χρυσοίης, χρυσοίη. *&* χρυσώην, χρυσώς, χρυσώη, οι in ω. *ut* ῥιγόω ῶ, ῥιγοίην, ῥιγώην.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρυσωκοιμι.

Aoristum prius, χρυσώσαιμι, *& Æolicè* χρυσώσεια.

Futurum primum, χρυσώσοιμι.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfectum, ἐὰν { χρυσόω ῶ, χρυσόης οῖς, χρυσόη οῖ. χρυσόητον ῶτον, χρυσόητον ῶτον. χρυσόωμεν ῶμεν, χρυσόητε ῶτε, χρυσόωσι ῶσι.

Quidam contrahunt οη *in* οι, *sed melius in* ω.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρυσώκω.

Aoristum prius, χρυσώσω.

INFINITIVI

Præsens & imperfect. χρυσόειν χρυσοῦν. *Dor*. χρυσοῦν, *ut* ὀρθοῦν, ὀρθεῦν. *Æol*. χρύσοιν, *&* χρύσοις, *ut* ἴψοις, *pro* ὑψοῦν. *Dor*. χρυσόμεναι. *&* ἀρόμμεναι, *Hesiod. pro* ἀροῦν.

Perfectum & plusquamperfectum κεχρυσωκέναι.

Aoristum prius, χρυσῶσαι.

Futurum primum, χρυσώσειν.

PAR-

PARTICIPII

Præsens & imperfectum { χρυσόων ῶν, χρυσόοντος ῦντος. χρυσόουσα ῦσα, χρυσοούσης ούσης. χρυσόον ῦν, χρυσόοντος ῦντος.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρυσωκώς.

Aoristum prius, χρυσώσας.

Futurum primum, χρυσώσων.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens { χρυσόομαι ῦμαι, χρυσόῃ οῖ, χρυσόεται ῦται. χρυσοόμεθον ούμεθον, χρυσόεσθον ῦσθον, χρυσόεσθον ῦσθον. χρυσοόμεθα ούμεθα, χρυσόεσθε ῦσθε, χρυσόονται ῦνται.

Imperf. { ἐχρυσοόμην ούμην, ἐχρυσόου ῦ, ἐχρυσόετο ῦτο. ἐχρυσοόμεθον ούμεθον, ἐχρυσόεσθον ῦσθον, ἐχρυσοέσθην ούσθην. ἐχρυσοόμεθα ούμεθα, ἐχρυσόεσθε ῦσθε, ἐχρυσόοντο ῦντο.

Perfectum { κεχρύσωμαι, κεχρύσωσαι, κεχρύσωται. κεχρυσώμεθον, κεχρύσωσθον, κεχρύσωσθον. κεχρυσώμεθα, κεχρύσωσθε, κεχρύσωνται, Ionicè κεχρυσόαται.

Plusquamperfectum { ἐκεχρυσώμην, ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο. ἐκεχρυσώμεθον, ἐκεχρύσωσθον, ἐκεχρυσώσθην. ἐκεχρυσώμεθα, ἐκεχρύσωσθε, ἐκεχρύσωντο.

Cum in futuro est ο, *in præterito additur* σ, ὀμῶ, ὀμώσω, ὦμοκα, *& Atticè* ὀμώμοκα, ὀμώμοσμαι. *aliquando nihil*, ἀρόω, ἤροκα, ἤρομαι, ἤροται, *ex quo* ἀροτήρ.

Aoristum prius, ἐχρυσώθην.

Futurum primum, χρυσωθήσομαι.

Moxfuturum, κεχρυσώσομαι.

IMPE-

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { χρυσόου οῦ, χρυσοέσθω ούσθω.
χρυσόεσθον οῦσθον, χρυσοέσθων ούσθων.
χρυσόεσθε οῦσθε, χρυσοέσθωσαν ούσθωσαν.

Perfectum, κεχρύσωσο. *Aoristum prius*, χρυσώθητι.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { χρυσοοίμην οίμην, χρυσόοιο οῖο, χρυσόοιτο οῖτο.
χρυσοοίμεθον οίμεθον, χρυσόοισθον οῖσθον, χρυσοοίσθην οίσθην.
χρυσοοίμεθα οίμεθα, χρσόοισθε οῖσθε, χρυσόοιντο οῖντο.

Perfectum & plusquãperfectum { κεχρυσώμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
κεχρυσώμεθον, κεχρυσῷσθον, κεχρυσῷσθον.
κεχρυσώμεθα, κεχρυσῷσθε, κεχρυσῷνται.

Aoristum prius, χρυσωθείην.
Futurum primum, χρυσωθησοίμην.
Moxfuturum, κεχρυσωσοίμην.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν { χρυσόωμαι ῶμαι, χρυσόῃ οῖ, χρυσόηται ῶται.
χρυσοώμεθον ώμεθον, χρυσόησθον ῶσθον, χρυσόησθον ῶσθον.
χρυσοώμεθα ώμεθα, χρυσόησθε ῶσθε, χρυσόωνται ῶνται.

Perfect. & plusquamperfect. ἐὰν { κεχρυσῶμαι, κεχρυσῷ, κεχρυσῶται.
κεχρυσώμεθον, κεχρυσῶσθον, κεχρυσῶσθον.
κεχρυσώμεθα, κεχρυσῶσθε, κεχρυσῶνται.

Aoristum prius, χρυσωθῶ, *Ionicè* χρυσωθέω, *ut* τυφθέω, *Herod.* ἀνδρεωθέωσι, *pro* ἀνδρωθῶσι.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, χρυσόεσθαι χρυσοῦσθαι.
Perfectum, κεχρυσῶσθαι. *Aoristum prius*, χρυσωθῆναι.
Futurum primum, χρυσωθήσεσθαι.
Moxfuturum, κεχρυσώσεσθαι.

PAR-

PARTICIPII

Præsens & imperfectum { χρυσοόμενος ούμενος, χρυσοομένου ουμένου. χρυσοομένη ουμένη, χρυσοομένης ουμένης. χρυσοόμενον ούμενον, χρυσοομένου ουμένου.

Perfectum & plusquamperfectum, κεχρυσωμένος.

Aoristum prius, χρυσωθείς.

Futurum primum, χρυσωθησόμενος.

Moxfuturum, κεχρυσωσόμενος.

VERBI MEDII

Præteritum nunquam formatur.

Aoristum prius, ἐχρυσωσάμην, χρύσωσαι, χρυσωσαίμην, χρυσώσωμαι, χρυσώσασθαι, χρυσωσάμενος.

Futurum primum, χρυσώσομαι, χρυσωσοίμην, χρυσώσεσθαι, χρυσωσόμενος.

DE VERBIS IN μι.

Verba in μι *quatuor ſunt generum : Regularia, Æolica ſive Poëtica, Bœotica, Anomala.*

Canonica ſunt triſyllaba, quorum tres conjugationes ducuntur à ſexta barytonorum biſyllaborum, quæ characteriſticum habent ε, α, ο, repetita prima conſonante unà cum ι : ε & α mutatis in η, atque ο in ω : additáque ſyllaba μι. θέω, πιθέω, πίθημι, τ pro θ. χάω, κιχράω, κίχρημι. πλῶ, πιπλῶ, πίπλημι, & cum epentheſi, πίμπλημι. ςάω, ἱςάω, ἵςημι. denſus pro σ, ut σῦς, ἱς. δόω, διδόω, δίδωμι. *Sed hæc admodum pauca ſunt.*

Cum thema incipit à vocali, additur ι tantùm, ἕω, ἱέω, ἵημι.

Quarta conjugatio fit a thematibus ſecundæ barytonorum, quæ ad ſextam devoluta ſunt, ζεύγω, ζεύγνω, ζευγνύω, ω in μι, ζεύγνυμι. δείκω, δείκνω, δεικνύω, δείκνυμι. *quod indicant futura*, ζεύξω, δείξω.

Nam cætera omnia tempora, extra præſens, imperfectum & ſecundum aoriſtum, flectuntur more barytonorum.

Quinque ſuperant tres ſyllabas, κεράννυμι, πετάννυμι, ὀμόργνυμι, ὀρέγνυμι, ὀνίνημι : à κεράω, πετάω, ὀμόργω, ὀρέγω, ὀνέω.

Æoles

Æoles & Poëtæ à verbis inflexis, nunc sine geminatione ducunt verba in μι, δίζεω δίζημι, ὀνέω ὄνημι, αἰνέω αἴνημι, ὑπῶ ὕτημι, *Infinit.* ὑτάναι, *Dor.* ὑτάμεναι, *Ionicè* ὑτάμεν. *ut* κλῶ κλῆμι, *pro* κλείνω, *Infinit.* κλᾶναι, κλάμεναι, κλάμεν, καταπκλάμεν ὀξέϊ χαλκῷ. κρεμάω κρέμημι, γηεάω γήρημι, *ex quo* γήρας, γήραντος. βλέω βλῆμι, *ex quo Optat.* βλείην, βλεῖο, Ιλ. μ. & *Aorist. secund.* ἔβλην, *ex quo* βλείς: *alii syncope à* βληθείς. δαμνάω ῶ, δάμνημι, δάμνησι σίχας ἀνδρῶν. ὁράω ὅρημι, νικάω νίκημι. ἐλευθερόω ἐλευθέρωμι, δοκιμόω δοκίμωμι, *hoc est* δοκιμάζω. *quæ duo propria Æolum sunt, ut* γελάω γέλημι, ἀεισάω ἀείσημι, ἀεισάναι, *Athen.* & ἀείσαμεν, *præter. imperfect.*

Nunc cum geminatione duarum literarum, ἀλάω ἀλάλημι, ἀχέω ἀκάχημι, ἀλυκλέω ἀλαλύκλημι: & *passiva* ἀλάλημαι, ἀκάχημαι, ἀλαλύκλημαι, *non mutato* η. *Infinit.* ἀλάληθαι. *Particip.* ἀλαλήμενος, ἀκαχήμενος. *Cum anteit alterum* η, *mutatur secundum*, ἐλήλημι, ἐλήλαμαι, ἐληλάμενος. *ab* ὕτημι *etiam fit* ὑτάμενος *sine repetitione, quæ etiam in nominibus Poëticis locum habet*, ἔτυμος ἐτήτυμος, *quasi* ἐτέτυμος *verso*, ε *in* η. ἀτηρός ἀταρτηρός, *addito* ρ.

Poëtæ verba in μι *ducunt etiam a gravitonis*, ἔχω ἔχημι, φέρω φέρημι, βρίθω βρίθημι, Οδ. τ.

Εὐδικίας ἀνέχησι, φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα.
Πυροὺς καὶ κριθὰς, βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ,
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς.

Bœoti repetunt primam consonantem cum ε, θνάω, τέθνημι, *ex quo* τέθναθι *Imper.* & τεθναίην *Optat.* & τεθνάναι, *atque* τεθνάμεναι *Doricè Infinitivus.*

Sic τλάω, τέτλημι, τέτλαθι *Imperat.* τετλαίην *Optat.* τετλάναι, & τετλάμεναι, & τετλάμεν *Infinit. Aorist. secund.* ἔτλην, ἔτλης, ἔτλη, ἔτλημεν, ἔτλητε, ἔτλησαν.

Imperat. τλῆθι. *Particip.* τλὰς, τλάντος. *Optat.* τλαίην.

κλύω κέκλυμι, *Imperat.* κέκλυθι, κέκλυτε.

δειπνέω δείπνημι *Æolicè, ex quo* δειπνάναι. *Bœoticè* δεδείπνημι, *ex quo* δεδείπναμεν, *prima plural. quæ legitur in Athenæo,* & δεδειπνάναι *ex Aristoph.*

Proprie Bœoti vertunt η *in* ει, φιλῶ φίλημι, πεφίλειμι. νοῶ νόημι, νενόειμι. *Imperat.* νενόειθι.

τελέω τέλημι, τετέλειμι, *Imperat. pass. plural.* τετέλεσθε.

Cum thema incipit à vocali, addunt tantùm ε, σάω ἔσημι, ἔσης, ἔσησιν, ἔσατον, ἔσατον, ἔσαμεν ἀχνύμενοι. ἔσατε, ἔσᾶσι. ἔσασαν, *tertia imperfecti. Imperat.* ἔσαθι, ἔσατε. *Optat.* ἐσαίην, ἀφεσαίην. *Infinit.* ἐσάναι, ἐσάμεναι, *&* ἐσάμεν.

Anomala sunt fere omnia bisyllaba, φημὶ, εἰμὶ, εἶμι, φῦμι, δῦμι, γνῶμι, & alia ejusdem generis. à φάω, ἔω, φύω, δύω, γνόω.

Primùm itaque de Canonicis agendum.

PRIMA CONJUGATIO VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens { τίθημι, τίθης, τίθησι, *Dor.* τίθητι.
τίθετον, τίθετον.
τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, *&* Ionicè τιθέασι.

In duali & plurali, η *mutatur in* ε, *quæ est characteristica: quod fit in toto indicativo: in imperativo autem & tota voce passiva, etiam in singulari.*

Æolii in suis verbis sæpe vertunt η *in* ε, *geminato* μ, φιλῶ, φίλημι, φίλεμμι. ποθῶ, πόθημι, πόθεμμι. *Sic* τίθημι, τίθεμμι.

In duali & plurali retinent η, φίλητον, φίλημεν, φίλητε. ἄημι, ἄητον, ἄημεν, ἄητε. *in tertia mutant*, τιθεντι, ἵεντι, *Doricè* τιθέντι, ἱέντι. *Sic Æolicè* οἴκεντι, *ab* οἰκῶ, οἴκημι. φίλεντι, *à* φιλῶ, φίλημι, *revocato in antecedentem syllabam accentu.*

Imperfectum { ἐτίθην, Ion. ἐτίθεα. ἐτίθης, ἐτίθη, Ion. ἐτίθεε.
ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν, Bœoticè ἔτιθεν.

Ut ἵην, ἵεν, *&* μεθίεν, *à prima sing.* η *in* ε.

Æolicè, ἐφίλην, ἐφίλης, ἐφίλη. ὤνόνη, ὤνόνης, ὤνόη.

In singulari usitatior est forma contracta, ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, à τιθέω. & in tertia plur. ἐτίθουν. Ion. τιθέσκον, ες, ε.

Incrementa adduntur, ut Barytonis.

Perfectum { τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε. τεθείκατον, τεθείκατον. τεθείκαμεν, τεθείκατε, τεθείκασι. }

Bœoticè versum est η in ει nam dicendum fuerat τέθηκα, à θήσω.

Plusquamperfectum, ἐτεθείκειν.

Aoristum prius, ἔθηκα, pro ἔθησα.

Aorist. secundum { ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, ἐθέτην. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν. }

Fit ab imperfecto, sublata geminatione, hoc est τι, ἐτίθην, ἔθην, ut ἐδίδων, ἔδων.

η in ε in duali & plurali in hoc verbo tantum mutatur, & ἦν, ἦμεν. nam in aliis retinetur.

Futurum primum, θήσω, θήσεις, θήσει, à θέω, themate, ut ποιέω, ποιήσω. Dor. θησῶ, εῖς, εῖ.

Secundum futurum, & medium præteritum in verbis in μι prorsus inusitata sunt.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν. }

Æol. & Poët. retinent η, ἵληθι, ἱλήτω. φίληθι, νόηθι, πίμπληθι.

Att. libentius utűtur forma contracta, τίθει, τιθείτω, à τιθέω.

Perfectum & plusquamperfectum, τέθεικε.

Aoristum prius, θῆκον, inusitatum.

Aoristum secundum { θὲς, θέτω. θέτον, θέτων. θέτε, θέτωσαν. }

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { τιθείην, τιθείης, τιθείη. τιθείητον, τιθειήτην. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & syncope, τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν. }

Legitur Æolicè ἄδηεν, ab ἄδημι. opt. est ἄδημι. de qua re in secunda conjugatione.

Perfectum & plusquamperfectum, τεθείκοιμι.

Aoristum

Aoristum secundum { θείην, θείης, θείη.
θείητον, θειήτην.
θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖμεν, θεῖτε, θεῖεν.

Futurum primum, θήσοιμι.

Præsentia & secunda aorista in μι, optativi habent in diphthongo characteristicam.

SUBJUNCTIVI

Præsens ἐὰν { τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, *Ion.* τιθέω, τιθέῃς, τιθέῃσι.
τιθῆτον, τιθῆτον.
τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Aoristum secund. ἐὰν { θῶ, θῇς, θῇ, *Ion.* θέω, θέῃς, θέῃσι, *Poët.* θείω, θείῃς, θείῃσι.
θῆτον, θῆτον.
θῶμεν, θῆτε, θῶσι. Οἱ. ω. θέωμεν, pro θῶμεν, & Ιλ. ψ. θείομεν. *Tempora alia facile formari possunt.*

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, τιθέναι, *Doricè* τιθέμεναι, *Ion.* τιθέμεν, *Hom.* τιθήμεναι, Ιλ. ψ.

Aoristum secundum, θεῖναι, θέμεναι & θέμεν.

PARTICIPII

Præsens & imperfect. { ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος. *Æol. cum acuto in penultima.* φίλεις, φίλεντος. νόεις, νόεντος.
ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

Aorist. secundum { ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens { τίθεμαι, τίθεσαι, Att. τίθῃ. τίθεται.
τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Perfectum τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε.
τεθείκατον, τεθείκατον.
τεθείκαμεν, τεθείκατε, τεθείκασι.

Bœoticè versum est η in ει nam dicendum fuerat τέθηκα, à θήσω.

Plusquamperfectum, ἐτεθείκειν.

Aoristum prius, ἔθηκα, *pro* ἔθησα.

Aorist. secundum ἔθην, ἔθης, ἔθη.
ἔθετον, ἐθέτην.
ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Fit ab imperfecto, sublata geminatione, hoc est τι, ἐτίθην, ἔθην, *ut* ἐδίδων, ἔδων.

η in ε in duali & plurali in hoc verbo tantum mutatur, & ἦν, ἦμεν. nam in aliis retinetur.

Futurum primum, θήσω, θήσεις, θήσει, *à* θέω, *themate, ut* ποιέω, ποιήσω. *Dor.* θησῶ, εῖς, εῖ.

Secundum futurum, & medium præteritum in verbis in μι *prorsus inusitata sunt.*

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. τίθετι, τιθέτω.
τίθετον, τιθέτων.
τίθετε, τιθέτωσαν.

Æol. & Poët. retinent η, ἴληθι, ἰλήτω. φίληθι, νόηθι, πίμπληθι.

Att. libentius utútur forma contracta, τίθει, τιθείτω, à τιθέω.

Perfectum & plusquamperfectum, τέθεικε.

Aoristum prius, θῆκον, *inusitatum.*

Aoristum secundum θὲς, θέτω.
θέτον, θέτων.
θέτε, θέτωσαν.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. τιθείην, τιθείης, τιθείη.
τιθείητον, τιθειήτην.
τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, *& syncope,* τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν.

Legitur Æolicè ἀδῆεν, *ab* ἄδημι. *opt. est* ἄδημι. *de qua re in secunda conjugatione.*

Perfectum & plusquamperfectum, τεθείκοιμι.

Aoristum secundum { θείην, θείης, θείη.
θείητον, θειήτην.
θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖμεν, θεῖτε, θεῖεν.

Futurum primum, θήσοιμι.

Præsentia & secunda aorista in μι, *optativi habent in diphthongo characteristicam.*

SUBJUNCTIVI

Præsens ἐὰν { τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, *Ion.* τιθέω, τιθέῃς, τιθέῃσι.
τιθῆτον, τιθῆτον.
τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Aoristum secund. ἐὰν { θῶ, θῇς, θῇ, *Ion.* θέω, θέῃς, θέῃσι, *Poet.* θείω, θείῃς, θείῃσι.
θῆτον, θῆτον.
θῶμεν, θῆτε, θῶσι. Οδ. ω. θέωμεν, pro θῶμεν, & Ιλ. ψ. θείομεν. *Tempora alia facile formari possunt.*

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, τιθέναι, *Doricè* τιθέμεναι, *Ion.* τιθέμεν, *Hom.* τιθήμεναι, Ιλ. ψ.

Aoristum secundum, θεῖναι, θέμεναι & θέμεν.

PARTICIPII

Præsens & imperfect. { ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος. *Æol. cum acuto in penultima.* φίλεις, φίλεντος. νόεις, νόεντος.
ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

Aorist. secundum { ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens { τίθεμαι, τίθεσαι, Att. τίθῃ. τίθεται.
τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Vertitur η *in* ε, *Æolicè tamen & Poëticè manet*, δίζημαι, δίζηαι, δίζηται. ὄνημαι, ὄνηαι, ὄνηται.

Imperfectum { ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, Ion. ἐτίθεο, Att. ἐτίθου, Dor. ἐτίθω. ἐτίθετο.
ἐτιθέμεθον, ἐτίθεθον, ἐτιθέσθην.
ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Æolicè servatur η, ἐκαλήμην, ἐκάλησο, ἐκάλητο. ἐφιλήμην, ἐφίλησο, ἐφίλητο, ἀ κάλημι, φίλημι.

Perfectum { τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται.
τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.
τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται, Ion. τεθέαται.

A κάθημαι, *secunda est* κάθῃ, *pro* κάθησαι.

Cum ει, *ut in activo* τέθεικα, *more Bœotorum*.

Plusquamperfectum, ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο.

Aoristum prius, ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη, ἀ τέθειται, *expuncto* ι, *&* θ *in* τ *converso*.

Futurum primum, τεθήσομαι.

Moxfuturum, τεθείσομαι.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { τίθεσο, Ion. τίθεο, Atticè τίθου, *Dor.* τίθω. τιθέσθω.
τίθεσθον, τιθέσθων.
τίθεσθε, τιθέσθωσαν, Atticè τιθέσθων.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο, Ion. τιθείατο.

Perfectum & plusquãperfectum { τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο, Ion. τεθείατο.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν { τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Perfect.

Perfectum & plusquamperfect. ἐὰν { τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον,
τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, τίθεσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperfectum, τιθέμενος, τιθεμένη, τιθέμενον.

VERBI MEDII

Præteritum nunquam usitatum.

Aoristum prius, ἐθηκάμην, *non usurpatur. At* ὠνάμην, *ab* ὄνημι. *&* ἐφιλάμην, *à* φίλημι. εὑράμην, *ab* εὕρημι. *Quidam malunt esse syncopen. Aorist prius,* ὠνησάμην, ὠνάμην, *Opt.* ὀνησαίμην, ὀναίμην. εὑρησάμην, εὑράμην. ἐφιλησάμην, ἐφιλάμην.

Aoristum secundum { ἐθέμην, ἔθεσο, *Ion.* ἔθεο, Att. ἔθου, *Dor.* ἔθευ. ἔθετο.
ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

Ab imperfecto sublata geminatione, τι.

IMPERATIVI

θέσο, *Ion.* θέο, Att. θοῦ, *Dor.* θεῦ. θέσθω.
θέσθον, θέσθων.
θέσθε, θέσθωσαν.

OPTATIVI

θείμην, θεῖο, θεῖτο.
θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Infinitivus, θέσθαι *Particip.* θέμενος, θεμένη, θέμενον.

Futurum primum, θήσομαι, *Doricè* θησεῦμαι. *Optat.* θησοίμην. *Infin.* θήσεσθαι. *Particip.* θησόμενος.

SECUNDA CONJUGATIO.

Fit à verbis in αω, quamobrem characteristicum habet α, στάω, ἱστάω, ἵστημι.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens { ἵστημι, ἵστης, ἵστησι, Dor. ἵστατι.
ἵστατον, ἵστατον.
ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασι, Ionicè ἱστέασι, Doricè ἱστάντι,
ut φημί, φασί, φαντί.

Æolicè & Lesbiacè in penultima est αι, γελάω, γέλαιμι, γέλαις, γέλαι.

In Theocrito legitur, ποτόρημι, ex ποτὶ & ὄρημι. & νίκημι significatione optativi.

Imperfect. { ἵστην, ἵστης, ἵστη.
ἵστατον, ἱστάτην.
ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

Ionicè ἵστασκον, σκες, σκε. ἵσταχ' ἑξείης δρυόχους ὡς δώδεκα πάντας, Οδ. τ.

Perfectum { ἕστακα, ἕστακας, ἕστακε.
ἑστάκατον, ἑστάκατον.
ἑστάκαμεν, ἑστάκατε, ἑστάκασι, Dor. ἑστάκαντι.

Dicitur etiam ἥστηκα, *ex quo* καθέστηκα. *sed ut differat ab* ἕστηκα, *medio præterito,* ἑστήκω *thematis, vertitur* η *in* α.

Dicitur etiam ἕστα *Ionicè, expuncto* κ, *&* η *in* α.

In Herod. legitur ἑστέατε, *&* ἑστέασι, *pro* ἑστάκατε, ἑστάκασι.

Plusquamperfectum ἑστάκειν. *Aoristum primum,* ἔστησα.

Aoristum secundum ἔστην, ἔστης, ἔστη. ἔστητον, ἐστήτην. ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν, *&* Bœoticè ἔσταν. *Ionicè* στάσκον, σκες, σκε. *Futurum primum,* στήσω, *à* στάω, *ut* βοάω, βοήσω. *Doricè* στασῶ.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { ἵσταθι, ἱστάτω.
ἵστατον, ἱστάτων.
ἵστατε, ἱστάτωσαν. *Dor.* ἵστα, *ut* τέτλα, *pro* τέτλαθι. *Att.* ἵστη, *ut* ἐμπίπλη, *ab* ἐμπίπλημι.

Aorist. secundum { στῆθι, στήτω.
στῆτον, στήτον.
στῆτε, στήτωσαν.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν.

Et syncope ἱσταῖμεν, ἱσταῖτε, ἱσταῖεν.

Aoristum secundum { σταίην, σταίης, σταίη.
σταίητον, σταιήτην.
σταίημεν, σταίητε, σταίησαν.

Et syncope σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν.

Poëticè converso αι *in* η, στήην, στήης, στήη. *ut à* βῆμι, βήην, βήης, βήη. *&* *à* φθῆμι, φθήην, φθήης, φθήη.

In Thecrito legitur ποθόρημι, νίκημι, *in optativo, quæ scribi debent cum* ι, νικῇμι, ποθόρῃμι. *ut* ἄδῃμι, ἄδῃεν, *Hesychius.*

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν { ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ. *Ion.* ἱστέω, ἱστέῃς, ἱστέῃσι.
ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.

Aoristum secundum ἐὰν { στῶ, στῇς, στῇ. *Ion.* στέω, στέῃς, στέῃσι. *Poëticè* στείω, στείῃς, στείῃσι, *&* στήω, *ex quo* στήωσιν. *&* παραστείωσιν, Ιλ. ρ.
στῆτον, στῆτον.
στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, ἱστάναι.
Aoristum secundum, στῆναι.
Perfectum & plusquamperfectum, ἑστηκέναι, *Ion.* ἑστάναι. *ut* βέβηκα, βεβάναι. *Sic* τέθνηκα, τέθναα, τεθνάναι, τεθνάμεναι, τεθνάμεν: *&* ἑστάμεναι, ἑστάμεν. βεβάμεναι, βεβάμεν.

PARTICIPII

Præsens & imperf. { ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος.
ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης.
τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.

Aorist. secundum { ὁ στὰς, τοῦ στάντος. ἡ στᾶσα, τῆς στάσης. τὸ στὰν, τοῦ στάντος.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum, ἑστηκὼς, ότος. Ion. ἑσταὼς, ἑσταότος. *Nam Iones è præteritis in κα subtrahunt κ, & penultimam corripiunt.* μάω, μήσω, μέμηκα, μέμαα, μεμαὼς, ότος. βέβηκα, βέβαα, βεβαὼς, à βάω. *& synæresi*, ἑστὼς, ἑστῶτος. ἑστῶσα, ἑστώσης. ἑστὼς, ἑστῶτος. *Sic* μεμὼς, βεβὼς. *dicitur etiam Ionicè* ἑστεὼς, ἑστεότος. ἑστεῶτα, Οδ. λ.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens { ἵσταμαι, ἵστασαι, Ion. ἵστεαι, Att. ἵστη. ἵσταται. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται, Ionicè ἱστέαται.

Ab ἐπίσταμαι *secunda est* ἐπίστῃ, *pro* ἐπίστασαι, *ut* δύναμαι, δύνῃ, *pro* δύνασαι.

Imperfectum { ἱστάμην, ἵστασο, Ion. ἵσταο, Att. ἵστω. ἵστατο. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο, Ion. ἱστέατο.

Perfectum { ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται. ἑστάμεθον, ἕστασθον, ἕστασθον. ἑστάμεθα, ἕστασθε, ἕστανται, Ion. ἑστέαται.

Plusquamperfectum, ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο.

Aoristum prius, ἐστάθην.

Futurum primum, σταθήσομαι.

Moxfuturum, ἑστάσομαι.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { ἵστασο, Ionicè ἵσταο, Atticè ἵστω. ἱστάσθω. ἵστασθον, ἱστάσθων. ἵστασθε, ἱστάσθωσαν, Atticè ἱστάσθων.

Perfectum, ἕστασο, ἑστάσθω.

Aoristum prius, στάθητι.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο.
ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην.
ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο, Ionicè ἑσταίατο.

Perfect. & plusquamperfect. { ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο.
ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην.
ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο, Ion. ἑσταίατο.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν { ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστῆται.
ἱστώμεθον, ἱστῆσθον, ἱστῆσθον.
ἱστώμεθα, ἱστῆσθε, ἱστῶνται.

Perfectum & plusquā-perfect. ἐὰν { ἑστῶμαι, ἑστῇ, ἑστῆται.
ἑστώμεθον, ἑστῆσθον, ἑστῆσθον.
ἑστώμεθα, ἑστῆσθε, ἑστῶνται.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, ἵστασθαι.
Perfectum & plusquamperfectum, ἑστᾶσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperfectum, ἱστάμενος, ἱσταμένη, ἱστάμενον.

VERBI MEDII

Aoristum prius, ἐστησάμην, στῆσαι, στησαίμην, στήσωμαι, στήσασθαι, στησάμενος.

Futurum primum, στήσομαι, *Dor.* στασεῦμαι. στησοίμην, στήσεσθαι, στησόμενος.

Secundum aoristum formari potest, ἐστάμην, *sed est inusitatum.*

ἐπριάμην, *quidam syncope factum dicunt ex* ἐπριασάμην, *secunda persona*, ἐπρίασο, *Ion*, ἐπρίαο, *Att.* ἐπρίω. *Imperat.* πρίω, πριάσθω. *ut* ἵστω, ἱστάσθω, *ab* ἵστασο.

Sic γείνατο, *à* γεινήσατο. *alii melius à* γείνατο, *Æolicè.*

TERTIA CONJUGATIO

Fit à verbis in όω. in futuro, ώσω. διδόω, δίδωμι, δώσω, δέδωκα.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens { δίδωμι, δίδως, δίδωσι, Dor. δίδωτι.
δίδοτον, δίδοτον.
δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, & Ionicè διδόασι, Doricè δίδωντι.

Imperfectum { ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

In singul. usitatior est forma contracta, ἐδίδουν, ἐδίδους, ἐδίδου, ὰ διδόω. *Ionicè* δίδοσκον, σκες, σκε.

Perfectum, δέδωκα.

Plusquamperfectum, ἐδεδώκειν.

Aoristum prius, ἔδωκα, *pro* ἔδωσα.

Aoristum secundum { ἔδων, ἔδως, ἔδω.
ἔδοτον, ἐδότην.
ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν, & *Poëticè* δόσαν. *Boeoticè* ἔδον.

In duali & Plurali mutatur ω in ο. in aliis servatur, ἔγνων, ἔγνως, ἔγνω. ἔγνωμεν, ἔγνωτε, ἔγνωσαν, ὰ γνῶμι. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. ἐβίωμεν, ὰ βιῶμι. *Ionicè* δόσκον, δόσκες, δόσκε.

Futurum primum, δώσω, ὰ δόω. *ut* χρυσόω, χρυσώσω. *Poëticè* διδώσω, αὐτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, Ὀδ. ν.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { δίδωθι, διδότω, *Poëticè* δίδωθι, Ὀδ. γ.
δίδοτον, διδότων.
δίδοτε, διδότωσαν.

At a forma contracta, δίδου, *Doricè* δίδοι, καὶ τὺ δίδοι ταῖ
αἶγα.

Aorist. secundum { δός, δότω.
δότον, δότων.
δότε, δότωσαν.

In aliis in ωθι, ἔγνων, γνῶθι. ἐβίων, βιῶθι.

OPTATIVI

Præsens & imperfect. { διδοίην, διδοίης, διδοίη. διδοίητον, διδοιήτην. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & syncope διδοῖμεν, διδοῖτε, διδοῖεν.

Aoristum secundum { δοίην, δοίης, δοίη. δοίητον, δοιήτην. δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, syncope δοῖμεν, δοῖτε, δοῖεν. Poëticè & Atticè, δῴην, δῴης, δῴη.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν { διδῶ, διδῷς, διδῷ, Ionicè διδῷσι. διδῶτον, διδῶτον. διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoristum secundum ἐὰν { δῶ, δῷς, δῷ, Ionicè δῷσι. δῶτον, δῶτον. δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Poëtice δώω, δώῃς, δώῃ. ut γνώω, γνώῃς, γνώῃ, & γνώῃσιν, Ionice.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, διδόναι.

Aoristum secundum, δοῦναι, & δόμεναι Dorice, & δόμεν Ionice.

In aliis verbis hoc tempus habet ω, ἔγνων, γνῶναι, ἐβίων, βιῶναι.

Futurum, δώσειν. Poëtice, διδώσειν.

PARTICIPII

Præsens & imperfect. { ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος. ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης. τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.

Aoristum secundum { ὁ δοὺς, τοῦ δόντος. ἡ δοῦσα, τῆς δούσης. τὸ δὸν, τοῦ δόντος.

VERBI PASSIVI

Præsens
δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Imperfectum
ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, Att. ἐδίδου. ἐδίδοτο.
ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum, δέδομαι. *tertia plurali*, δέδονται, *Ionicè* δεδόαται. *Plusquamperfectum*, ἐδεδόμην. *Aoristum prius*, ἐδόθην. *Futurum primum*, δοθήσομαι. *Moxfuturum*, δεδόσομαι.

IMPERATIVI

Præsens & imperf.
δίδοσο, *Atticè* δίδου. διδόσθω.
δίδοσθον, διδόσθων.
δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum
δέδοσο, δεδόσθω.
δέδοσθον, δεδόσθων.
δέδοσθε, δεδόσθωσαν.

OPTATIVI

Præsens & imperfect.
διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο, Ionicè διδοίατο.

Perfectum & plusquamperfect. δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν
διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Perfectum & plusquamperf. ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, δίδοσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperfect. ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον.

VERBI

VERBI MEDII

Aoristum prius, ἐδωκάμην, *inusitatum*.

Aorist. secundum { ἐδόμην, ἔδοσο, Att. ἔδου. ἔδοτο. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

IMPERATIVI

Aoristum secundum { δόσο, Attice δοῦ. δόσθω. δόσθον, δόσθων. δόσθε, δόσθωσαν.

Secunda δοῦ, *in compositione remittit tonum*, ἀπόδου, περίδου.

OPTATIVI

Aorist. secundum { δοίμην, δοῖο, δοῖτο. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο, Ion. δοίατο.

SUBJUNCTIVI

Aoristum secundum ἐὰν { δῶμαι, δῷ, δῶται. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

INFINITIVI

δόσθαι. Particip. δόμενος, δομένη, δόμενον.

Futurum primum, δώσομαι, *Doricè* δωσεῦμαι. δοσοίμην, δώσεσθαι, δωσόμενος.

QUARTA CONJUGATIO

Fit à verbis in υω, quorum origo est in secunda Conjugatione, ut diximus, ζευγνύω, à ζεύγω, ζεύγνυμι. υ *activæ vocis longum, passivæ breve*, δείκνυμι, δείκνυμαι. ἄχω, ἄχνυμι, ἄγω, ἄγνυμι.

Poëtæ etiam à verbis in εω *hanc formam ducunt*, ἕω, ἕνω, ἕννω, ἑννύω, ἕννυμι, *fut.* ἕσω. στορέω, στορεννύω, στορέννυμι, *fut.* στορέσω. σβέω, σβεννύω, σβέννυμι, *fut.* σβέσω.

Et

Et à quinta, ὄρω, ὀρνύω, ὄρνυμι. αἴρω, ἀρνύω, ἄρνυμι.
A sexta bisyllaba, δύω, δῦμι. φύω, φῦμι.

VERBI ACTIVI

INDICATIVI

Præsens { ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.
ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνύουσι, Ion, ζευγνύασι. }

Herodot. tamen ἀποδεικνῦσι.

Imperfectum { ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν. }

Ionicè, ζεύγνυσκον, σκες, σκε.

Præteritum, ἔζευχα, *formatur à* ζεύξω.

Plusquamperfectum, ἐζεύχειν.

Aoristum prius, ἔζευξα.

Aoristum secundum in bisyllabis tantum usurpatur, δῦμι, ἔδυν, ἔδυς, ἔδυ.

ἔδυτον, ἐδύτην.

ἔδυμεν, ἔδυτε, ἔδυσαν. Bæotice ἔδυν. ut φῦμι, ἔφυν, ἔφυς, ἔφυ. ἔφυν.

Et sine incremento inflectuntur, δυῶ, δυῖς, δυῖ. φυῶ, φυῖς, φυῖ. *est autem idem quod imperfectum.*

Futur. primum { ζεύξω, ζεύξεις, ζεύξει.
ζεύξετον, ζεύξετον.
ζεύξομεν, ζεύξετε, ζεύξουσι. }

Futurum secundum prorsus inusitatum.

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum { ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν. }

Et detracto θι, ζεύγνυ. *ut* δαίνυ δαῖτα γέρουσι, *pro* δαίνυθι.

Aoristum secundum in bisyllabis tantum, ut quidam scribunt.

κλῦμι, κλῦθι, κλύτω.

δῦμι, δῦθι, δύτω.

Optativus

Optatiuus & subjunctiuus non formantur à verbis in υμι.

Legitur tamen in Homero, ζωννύμεν, Ιλ. π. *in optatiuo. Sic illud,*

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίνυτό τε λαός. δαίνυτο *omnino est optatiuus.*

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, ζευγνῦναι.

Aoristum secundum non formatur.

PARTICIPII

Præsens & imperfectum { ὁ ζευγνὺς, τοῦ ζευγνύντος. ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης. τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος.

Aoristum secundum in bisyllabis, ὁ δὺς, τοῦ δύντος. ὁ φὺς, τοῦ φύντος. ἡ φῦσα, τὸ φύν.

VERBI PASSIVI

INDICATIVI

Præsens { ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται. ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον. ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfect. { ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο. ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην. ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Cum paragoge, ζευγνύσκετο, *ut* ζωννύσκετο.

IMPERATIVI

Præsens & imperf. { ζεύγνυσο, ζευγνύσθω. ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων. ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, ζεύγνυσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperfectum, ὁ ζευγνύμενος, ἡ ζευγνυμένη, τὸ ζευγνύμενον.

ANOMALA IN μι

Εω

Multa verbi in μι formantur ab εω vario spiritu.
Primum ἔω, *sum*, ἠμὶ, & *Bœoticè* εἰμὶ, η in ει.

INDICATIVI

Præsens Sing.
- ἔω, *Æol.* ἦμι, *Bœot.* & com. εἰμὶ, *Dor.* ἐμμί.
- εἶς & εἶ, *ab* ἔομαι, ἔῃ. Att. ἔει, crasi εἶ, *Poët.* ἐσσί.
- ἐστὶ, *Dor.* ἐντί.

Dual. ἐστόν. ἐστόν.

Plural.
- ἐσμὲν, & εἰμὲν, *Dor.* εἰμὲς & ἐμὲν, χῆνες ἐμὲν, *Callim.* ἐνταῦθ' ἐμὲν, *Soph. El.*
- ἐστὲ & ἐτέ.
- εἰσὶ *Ion.* ἔασιν, *Æol.* ἔντι, *Dor.* ἐντὶ, *ut in sing.*

Imperfectum

Sing.
- ἦν, *Ion.* ἔα, *Att.* ἦ, *Poët.* ἦα, ἔην, ἔσκον, ἔον.
- ἦς, *Æol.* ἦσθα & ἔησθα, *Poët.* ἔες & ἔσκες.
- ἦ, *inusit.* Att. ἦν. *Poët.* ἔσκεν, ἔην, ἤην, ἦε. *Dor.* ἦς.

Dual.
- ἔστον, *Poëticè* ἦτον, ἦστον.
- ἔστην, *Poëticè* ἤτην, ἤστην.

Plur.
- ἦμεν, *Dor.* ἦμες.
- ἦτε.
- ἦσαν, *Poëticè* ἔσαν & ἔσκον.

Præteritum perfectum obsoletum est.

Plusquamperfectum, ἤμην, ἧσο, ἧτο. ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Quidam imperfectum faciunt ab ἔμαι, ἤμην. ἐγὼ δὲ προδότης οὐκ ἤμην τέκνων, *Eurip. id est* ἦν.

Aorista inusitata.

Futurum activum, ἔσω, *obsoletum.*

Medium

Medium { ἔσομαι, *Poët.* ἔσσομαι. ἔσῃ, *Ion.* ἔσεαι, ἔσεται, ἔσσεται, & ἔσται.
ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
ἐσόμεθα, & *Dor.* ἐσόμεσθα. ἔσεσθε, ἔσονται.

IMPERATIVI

Præsens & imperfect. { ἴσθι & ἔσο, ἔστω, *Dor.* ἥτω.
ἔστον, ἔστων.
ἔστε, ἔστωσαν, *Atticè* ἔστων.

OPTATIVI

Præsens & imperfectum { εἴην, εἴης, εἴη.
εἴητον, εἰήτην.
εἴημεν εἶμεν, εἴητε εἶτε, εἴησαν εἶεν.

Futurum { ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

SUBJUNCTIVI

Præsens & imperfect. ἐὰν { ὦ, ἦς, ᾖ, *Ionicè* ᾖσι.
ἦτον, ἦτον.
ὦμεν, *Doricè* ὦμες. ἦτε, ὦσι.

Poëticè & Ionicè, ἔω, ἔῃς, ἔῃσι.
ἔητον, ἔητον.
ἔωμεν, ἔητε, ἔωσι.
Et εἴω, εἴῃς, εἴῃσιν, *ex quo* μετείω.

INFINITIVI

Præsens & imperfectum, εἶναι, *Doricè* ἔμεναι, *Æol.* ἔμμεναι, *Ion.* ἔμεν. *Dor.* ἦμεν & ἦμες.

Futurum, ἔσεσθαι.

PARTICIPII

Præsens & imperfectum { ὁ ὤν, *Ion.* ἐών, *Æol.* εἴς, *Alcman*, ἔσι παρέντων μνᾶσιν ἐπιθέσθαι. *pro* παρόντων.
τοῦ ὄντος, ἐόντος, ἔντος.
ἡ οὖσα, *Ionicè* ἐοῦσα, *Doricè* ἔασσα *frequens in Timæo*.
τῆς οὔσης, ἐούσης, ἐάσσας.
τὸ ὄν, ἐόν, ἔν. τοῦ ὄντος, ἐόντος, ἔντος.

Futurum

Futurum { ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου. Æolice ἐσσόμενος.
ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης. Æolice ἐσσομένη.
τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου. Æolice ἐσσόμενον.

εἶμι,

Secundum derivatum ab ἔω, est εἶμι, *forma præsentis, sed significatione semper futuri, ibo, apud oratores : apud Poëtas aliquando præsentis.*

INDICATIVI

Præsens { εἶμι, εἶς, εἶσι.
ἴτον, ἴτον.
ἴμεν, ἴτε, ἴσι, & Ionice ἴασι.

Secunda in compositione, ει, ἄπειμι, ἄπει, ἄπεισι. ἔξειμι, ἔξει, ἔξεισι.

Imperfect. { εἶν, εἶς, εἶ.
ἴτον, ἴτην.
ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Homerus utitur, ᾖον, ᾖες, ᾖε, *ab* εἴω. *ex quo* ᾔομεν, Οδ. κ.

Perfectum εἶκα, *plusquamperfectum* εἴκειν & ᾔκειν *Attice inusitata.*

Aoristum prius, εἶσα, *inusitatum. tertia persona plur.* εἶσαν, *Poëtice* ἤισαν.

Aorist. secundum { ἴον, ἴες, ἴε.
ἴετον, ἰέτην.
ἴομεν, ἴετε, ἴον. *ex quo particip.* ἰών, ἰόντος, *quod quidam faciunt præsentis, ab* εἴω, *ut* λείπω, ἔλιπον.

Futurum, εἴσω, *obsoletum. pro quo utimur* εἶμι, εἶς, & εἶσθα *Æolice.* εἶσι. ἴτον, ἴτον. ἴμεν, ἴτε, ἴασι.

Præteritum medium, εἶα, & ει *in* η, ἦα, *ac resolutione,* ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε. ἤαμεν. *syncope* ἦμεν, ἀπῆμεν.

Plusquamperfectum, ᾔειν, ᾔεις, ᾔει. ᾔειτον, ᾐείτην. ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν, & *Att.* ᾔεσαν. *ex comp.* ἐξῄειν, ἀνῄειν. *Ion.* ᾔεα. *Dicitur etiam in plur.* ᾖμεν, & ᾖτε, *pro* ᾔειμεν, ᾔειτε, προσῄμεν, ἐξῄτε.

Futurum medium, εἴσομαι, *ex quo* εἴσεται, Οδ. ο.

IMPERA-

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum, ἴθι, ἴτω. ἴτον, ἴτων. ἴτε, ἴτωσαν.

Aoristum secundum, ἴς, & metathesi εἶ, ex quo composita, ἔξει, δίει. *cum περὶ & σὺν non componitur.*

Optat. εἴην, εἴης, εἴη. *sed fere obsoletum.*

Infinit. ἰναι, *Dor.* ἴμεναι, *Ion.* ἴμεν. *dicitur etiam* εἶν, *ex quo* παρεῖναι, ἀπεῖναι.

ἵημι, Mitto. ACTIVI

Ducitur ab ἕω, *addito* ι, *ut* σάω, ἵσημι.

Præsens { ἵημι, ἵης, ἵησι. ἵετον, ἵετον. ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, Ion. ἱέασι & ἱᾶσι.

In compositione, ἐνιᾶσι, *at* εἰσίασι. συνίασι *vero &* συνιᾶσι. προσίασι, *non* προσιᾶσι.

At ἴασιν, *ab* εἶμι, *sic componitur,* προσίασι, *non* προσιᾶσι. *at* ἀνίασιν *&* ἀνιᾶσι. καθίασιν *&* καθιᾶσι. διίασιν *&* διιᾶσι. μεθίασιν *&* μεθιᾶσι.

Imperf. { ἵην, ἵης, ἵη. ἵετον, ἱέτην. ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν, Bœoticè ἵεν. comp. μεθίεν.

In singulari crebrius utimur forma contracta ab ἱέω, ἵουν, ἵεις, ἵει. *& in compositione,* ἀφίουν, ἀφίεις, ἀφίει. Hom. Ιλ. φ. καθίετε. *ab* εἴω. εἶον, εἶες, εἶε.

Perfectum, εἶκα, εἶκας, εἶκε *pro* ἧκα, *Bœoticè mutato* η *in* ει. *Dicitur etiam* ἕωκα.

Plusquamperfectum, εἵκειν, *inusitatum.*

Aoristum prius, ἧκα, *ut* ἔθηκα, *mutato* σ *futuri in* κ.

Composita, ἀφῆκα, ἀνῆκα. *medium,* ἀφηκάμην, ἀνηκάμην. *Atticè* ἕηκα, συνέηκα, ξυνέηκε μάχεσθαι.

Aorist. secundum { ἦν, ἧς, ἧ. ἕτον, ἕτην. ἕμεν, ἕτε, ἕσαν. πρόεσαν.

Futurum, ἥσω, ἥσεις, ἥσει.

Imperativi præsens, ἵεθι, ἱέτω.

Aoristum

Aoristum secundum, ἧς, ἕτω. ἄφες, πρόες, κάθες.
Optativi præsens, ἱείην, ἱείης, ἱείη.
Subjunctivi præsens, ἐὰν ἱῶ.
Infinitivus ἱέναι, *Dor.* ἱέμεναι. Ion. ἱέμεν.
Participium, ἱεὶς.
Aoristum secundum optativi, εἵην, εἵης, εἵη.
Subjunctivus ἐὰν ὧ, ἧς, ἧ. & ἕω, ἕῃς, ἕῃ. & εἵω, εἵῃς, εἵῃ.
Infinitivus εἶναι, *Doricè* ἕμεναι, Ionicè ἕμεν.
Participium, εἷς, ἕντος.

PASSIVI

Præsens, ἵεμαι, ut τίθεμαι. Imperfectum, ἱέμην. Perfectum, εἷμαι, tertia plur. εἷνται, ἀφεῖνται, ἀνεῖνται. *Atticè* ἀφέωνται, ἀνέωνται. *Aoristum prius*, ἕθην. *tamen dicitur* εἵθην, & ἀφείθην, & *aliquando* ἀφέθην.

MEDII.

Aoristum prius, ἡκάμην, ἥκω, ἥκατο.
Aoristum secundum, ἕμην, ἕσο & ἕο οὖ, ἕτο, ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην. ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο. ἐξ ἔρον ἕντο. *Hom.* Ιλ. α.
Imperativus, ἕσο & ἧο οὖ, ἕσθω. *ex quo* κάθου, πρόσου.
Optativus, εἵμην, εἷο, εἷτο.
Subjunctivus, ἐὰν ὧμαι.
Infinitivus, ἕσθαι.
Particip. ἕμενος, πρόεμενος.

ἵημι, Eo.

ἵημι, ἵης, ἵησι. *Poëtis utile.* Infinit. ἰέναι, usitatum etiam oratoribus.
Passivum ἵεμαι. Imperat. ἵεσο, ἱέσθω. Particip. ἱέμενος.

ἵημι, Concupisco.

Passiva vox usitata, ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. ἐφίεμαι, *ut* τίθεμαι.

ἧμαι, *Sedeo.*

Fit ab ἕω, ἕημι, *pass.* ἕεμαι *contractione*, ἧμαι, *ut quidam tradunt.*

ἧμαι

ἧμαι, ἧσαι, ἧται.
ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται. Ion. ἕαται, Poëticè εἵαται.
Compositum, κάθημαι, κάθησαι, κάθηται.
Accipitur hoc tempus pro perfecto.
Imperfectum, ἥμην, ἧσο, ἧστο.
ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο. Ion. ἕατο, Poëticè εἵατο.
Compos. καθήμην, κάθησο, κάθητο, & κάθηστο. & ἐκαθήμην.
Imperat. ἧσο, ἥσθω. κάθησο, καθήσθω. *Dicitur etiam* κάθου, *ex* κάθησο, Ion. κάθηο, *systole* κάθεο κάθου.
Infinit. καθῆσθαι.

εἷμαι, *Indutus sum.*

Ab ἕω.
Perfectum, εἷμαι, εἷσαι, & ἕσσαι Poëticè, εἷται & εἷσται.
Tertia plural. εἵαται.
Plusquamperfectum, εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷστο & ἕστο.
Tertia plural. εἵατο.
Particip. εἱμένος.
Aoristum prius activum, εἷσα, εἷσας, εἷσε. & ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε. quod etiam est collocare.
Infinit. εἷσαι, & ἕσσαι, *ex quo* ἐφέσσαι.
ἔφεσσαι *autem, Imperat. med. ut* τύψαι. *Fut.* ἕσσω.
Aoristum medium, εἱσάμην, & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. *Particip.* ἑσσάμενος.
Ab ἕζω, *quod dicitur ab* ἕω *interjecto* ζ, *fit* καθέζω, & καθῆσμαι, καθῆσαι, καθῆσται. *Plusquamperfectum,* καθήμην, κάθησο, καθῆστο. *à fut.* ἥσω.
At ἵζω *mutat* ε *in* ι. *ut* ῥέπω, ῥίπτω. *compositum,* καθίζω, ἐκάθιζον, κεκάθικα, ἐκάθισα, καθίσω.
Imperat. κάθιζε, κεκάθικε, κάθισον.

κεῖμαι.

A κέω (*ex quo* κέομαι, κέονται. & *in subjunctivo* ἐὰν κέωμαι.) fit κεέω, κέημι, κέεμαι, κεῖμαι. *cujus significatio aliquando pertinet ad præteritum.*
κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.

κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται, *Ion.* κέαται, *Poët.* κείαται.
Imperfectum, ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Tertia plural. ἔκειντο, *Ion.* κέατο, *Poët.* κείατο.
Futurum κείσομαι, *Dor.* κεισεῦμαι. κείσῃ, κείσεται. *Composita*, ἐπίκειμαι, ἀνάκειμαι, διάκειμαι.

ἴσημι, Scio.

Fit ab ἰσάω.
ἴσημι, *Doricè* ἴσαμι. ἴσης, ἴσησι, *Dor.* ἴσατι.
ἴσατον, ἴσατον, *&* *syncope* ἶςον, ἶςον.
ἴσαμεν, *syncopè* ἴσμεν. ἴσατε, ἴςε. ἴσασι.
Dor. ἴδμεν, *pro* ἴσμεν.

Imperfect. { ἴσην, ἴσης, ἴση. ἴσατον, ἰσάτην. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, *&* *syncopè* ἴσαν.

IMPERATIVUS

ἴσαθι, ἰσάτω.
ἴσατον, ἰσάτων.
ἴσατε, ἰσάτωσαν. *Sed usitatius cum syncope*, ἴσθι, ἴςω. ἶςον, ἴςων. ἴςε, ἴςωσαν, *Atticè* ἴςων.

INFINITIVUS

ἰσάναι, *inusitatus*, *Dor.* ἰσάμεναι, *Ion.* ἰσάμεν, *syncope* ἴσμεν, *&* *Doricè* ἴδμεν.

PASSIVI

Præsens ἴσαμαι, & addito τ, ἵςαμαι, *ex quo* ἐπίςαμαι, ἐπίςασαι, *Atticè* ἐπίςῃ, ἐπίςαται.
Imperfectum, ἐπισάμην, ἐπίςασο, ἐπίςαο, ἐπίςω *Atticè*. ἐπίςατο. *dicitur etiam* ἠπιςάμην.
Futurum, ἐπιςήσομαι.

φημί.

A φάω, φημί, *sine repetitione.*
φημί, φὴς, φησί.
φαμί, φὴς, φατί. *Doricè.*
φατὸν, φατὸν.

φαμὲν,

φαμὲν, φατὲ, φασὶ, *Dor.* φαντί.
Secunda φῄς, *acuitur subscripto iota.*
Dicitur etiam ἠμὶ, ἠς, ἠσὶ, *&* ἦπι *Æolicè.*

Imperfectum { ἔφην, ἔφης, ἔφη. / ἔφατον, ἐφάτην. / ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aorist. secundum { ἔφην, ἔφης, ἔφη. / ἔφητον, ἐφήτην. / ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν, Bœot. ἔφαν, & φάν.

Sine incremento, φῆν, φῆς, *&* φῆσθα, φῆ.
Et ἦν, ἦς, ἦ, *detracto* φ.
Futurum, φήσω, φήσεις, φήσει, Dor. φασῶ, εῖς, εῖ.
Infinit. φάναι.

MEDIUM

Aorist. secundum, ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
Infin. φάσθαι.

IMPERATIVUS

φάο, Οδ. π.

DE VERBIS ANOMALIS ad thema regulare reducendis.

MULTA sunt verba apud Græcos, quorum præsens, & imperfectum tantum usurpantur.

Omnia quæ exeunt in βω gravitona, quæ in penultima non habent ει. φέρβω, ἔφερβον. ῥέμβω, ἔρρεμβον. *à* σέβομαι *tamen legitur* ἐσέβδην *apud Sophoclem, ut ait Dionysius.*

At λείβω, *&* ἀμείβω *flectuntur in omnibus temporibus.* **Excipe etiam** τείβω, *quod canonicum est.*

In σκω, γιγνώσκω, ἐγίγνωσκον. *Quæ fiunt fere à fut.* *addito* κ, θνῶ, θνήσω, θνήσκω. μνῶ, μνήσω, μνήσκω, *&* μιμνήσκω. ἀλδῶ, ἀλδήσω, ἀλδήσκω. ῥύω, ῥύσω, ῥύσκω. μεθύω, μεθύσω, μεθύσκω, μεθύσκομαι. ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρέσκω. κέω, κέσω, κέσκω. φῶ, φήσω, φάσκω, *η in α.* ἡβῶ, ἡβήσω, ἡβάσκω. βῶ, βήσω, βάσκω.

N*am aliquando mutatur penultima vocalis,* κυῶ, κυήσω, κυΐσκω. οἰδῶ, οἰδήσω, οἰδίσκω. στερῶ, στερήσω, στερίσκω. μολῶ, μολήσω, μολίσκω, *metathesi* μλοΐσκω, *tropè* μ *in* β, *&* ο *in* ω, βλώσκω.

θορῶ, θορήσω, θορείσκω, θρώσκω, θρώσκω. τελῶ, τελέσω, τελίσκω. βιῶ, βιώσω, βιώσκω. βρόω, βρώσω, βρώσκω. *Lycoph. audacter dixit*, βλάξας.

Quædam repetunt primam consonantem cum ι. πρῶ, πράσω, πρώσκω, πιπρώσκω. πίω, πίσω, πίσκω, πιπίσκω. δύω, δύσω, διδύσκω. δαίω, *vel* δάω, δάσω, διδάσκω. φῶ, φήσω, πιφαύσκω, *addito* υ. καλῶ, καλέσω, & καλήσω, *syncope* κλήσω, κικλήσκω. πρῶ, πράσω, πιπράσκω, *syncope* τοῦ ε. νοῶ, νοήσω, *Ionicè* νώσω, γνώσω, γιγνώσκω.

Quædam à præsenti, τύχω, τύχω, *Ionicè* τύκω, τιτύσκω.

ἀραρίσκω poëticum, quasi ab ἀρήσω, *vel ab* ἤραρα. ῥιπτάσκω, *à* ῥιπτήσω, *vel à* ῥίπτω. ἀλύσκω, *ab* ἀλύξω, *vel ab* ἀλύσω.

Horum futura petenda sunt à simplicibus, *à quibus ducuntur. at* διδάξω, *à* διδάσκω. *ut* θνήξω, *à* θνήσκω, & ἀλύξω, *ab* ἀλύσκω.

Legitur etiam δεδίσκω, & δειδίσκω, & πεφάσκω, *repetita prima cum* ε.

In ανω. λαμβάνω, ἐλάμβανον.

Fiunt à bisyllabis per paremptosin ν, & *correptionem penultimæ*, λήβω, λάβω, λάμβω, λαμβάνω. τύχω, τύχω, τυγχάνω. μήθω, μανθάνω. φύγω, φυγγάνω. λήθω, λανθάνω. λείπω, λιμπάνω.

Quæ fiunt à futuro non accipiunt prius ν, nec corripiunt penultimam, αὔξω, αὐξάνω.

His adde κιχάνομαι, οἰδάνομαι, *à* κιχῶ, οἰδῶ.

Horum futura fere ducenda à simplicibus, λήβω, λήψω, *med.* λήψομαι. τύχω, τύξομαι. λήθω, λήσω. φύγω, φύξομαι. *at* μαθήσομαι, *à* μαθέω ῶ.

In εινω. φαείνω, ἐρεείνω, *poëtica.*

In ειω, *Desiderativa, quæ ducuntur a futuro.* ὄπτω, ὄψω, ὀψείω. πολεμῶ, ήσω, πολεμησείω. ἀπαλλάττω, άξω, ἀπαλλαξείω. *Quæ carent etiam imperfecto, extra* ὀψείω, *cujus imperfectum* ὤψειον.

Alia in ειω *canonica*, κλείω, κλείσω. σείω, σείσω.

In άω etiam Desiderativa usque ad imperfectum flectuntur, κρηπιάω ῶ, μαθητιάω ῶ, βινητιάω ῶ, χεζητιάω ῶ, φονάω ῶ, θανατάω ῶ, στρατηγιάω ῶ.

Sic καπνεάω ῶ, ταυράω ῶ. *Atticè* κιπλάω, κιπλήσω. *Legitur etiam in Athenæo*, βινητιάσω.

Quæ

Quæ forma in αω aliquando ea refert verba quæ Latini Frequentativa nominant, πηδησιάω ῶ, quod Aristot. prim. Rhet. interpretatur, πυκνὸν ἀναπνεῖν.

Quorum alia est forma in άζω. τρέχω, τρεχάζω, Cursito. κύπτω, κυπτάζω, Restito.

Sic λεχάζω, à λέχη, Theognidi Frequentat. & ὀφρύσι νευστάζων, Οδ. λ. à νεύω.

In εθω, αθω, & υθω.

Barytona quæ habent penultimam longam formant anomala in αθω. εἴργω, εἰργάθω. κίω, κιάθω. διώκω, διωκάθω. ἀμύνω, ἀμυνάθω.

Quæ brevem in εθω. φλέγω, φλεγέθω. νέμω, νεμέθω. ἀείρω, & ἀγείρω, *abjiciunt* ι, *& mutant* α *in* η. ἠρέθω, ἠγερέθω. χέω, χέθω, ἀνεχέθομεν Διῒ χεῖρας, Οδ. ι. ἐρέχθω *etiam anomalum est*, & ἄχθω.

In υθω fiunt à sexta interjecto θ, μινύω, ex quo Minuo, μινύθω. φθίω, φθίνω, φθινύθω.

Verba quorum prima syllaba repetitur, φαίνω, παμφαίνω. μαίρω, μαρμαίρω. καίρω, καρκαίρω. ἀλκὴ, ἀλαλκῶ. ἄχος, ἀκαχίζομαι. ἄρω, ἀείσκω. ἀλῶ, ἄλημι. ἀλάλημι, ἀλάλημαι. δάπτω, δαρδάπτω. βαίνω, βαμβαίνω. μείζω, μερμηείζω, *secundum* ε *ob metrum in* η. μύρω, μορμύρω, υ *in* ο. χαλῶ, χασχαλῶ, κλῶ, κισκλίζω. *Legitur tamen* ἀλακον, *secundum Aor.* & μερμήειξε.

Quæ ante ω habent duas consonantes, quarum altera liquida, ὄφλω, ἔργω, δάκνω.

δάκνω fit à δήκω, mutato η *in* α, *& addito* ν. *alia tempora fiunt à* δήκω, δήξω, δέδηκα, ἔδακον.

Quæ characteristicam habent γ. ὀπύω, ὤπυον, ὤπυε, ὀπύοιμι, ἐὰν ὀπύω, ὀπύειν, ὀπύων. *Sic* ἀγύω.

In υω supra duas syllabas, *quæ mittunt derivata in* μι. πήγω, πηγνύω, πήγνυμι. ὄλλω, ὀλλύω, ὄλλυμι. ἄγω. ἀγνύω, ἄγνυμι. ζώω, ζωννύω, ζώννυμι. Fut. πήξω, ὀλῶ, ἄξω, ζώσω, *a simplici.*

Attici gravitona quæ ducta sunt à circunflexis, ἀλέξω, ἕψω, αὔξω, *ab* ἀλεξέω ῶ, ἑψέω ῶ, αὐξέω ῶ. Fut. ἀλεξήσω, ἑψήσω. αὐξήσω.

Et Æolica in σσω. ὄσσω, πέσσω, κορύσσω, *quæ fiunt ab* ὄπτω, πέπτω, κορύπτω. *nam fut. est* ὄψω. πέψω, κορύψω.

Et alia gravitona, quæ à futuris fiunt, ὄρσω, ἄξω.

In δω, quæ ante δ habent aut λ, aut ν, ἀλδω, μέλδω, σπένδω, κυλινδω.

Poeticè repetita, ταίνω τιταίνω, λαίω λιλαίω.

Sic τέμω, τέτμω. φένω, πέφνω. κέλω, κέκλω. μέλω, μέμλω, *& addito β,* μέμβλω. *in quibus* ε *thematis exteritur.* τραίνω τετραίνω. τρεμαίνω, τετρεμαίνω.

Sic νῶ, νιννῶ. τῶ, τιτῶ. κίω, κικίω *&* κικίζω.

Sic φάσσω, παιφάσσω. πατῶ, πταίνω, *&* παπταίνω, *à quo ducitur Aorist.* ἐπέπτηνα.

πένω, πονύω, ποιπνύω.

Producta in αινω, βῶ, βαίνω. δρῶ, δραίνω. λυσσῶ, λυσσαίνω. χρόω, χροαίνω extrito υ. ἐείζω, ἐειδαίνω, ζ in δ.

Quæ habent literam addititiam mutato ε in ι, ἕπω, ἴσσω. ἕζω, ἵζω, *quasi* ἵσζω. ἔχω, ἴσχω. μένω, μίμνω. τέκω, τίκτω. γένω, γίγνω. πέτω, πίπτω, *&* πιτνῶ, πίτνημι. πέλω, πιλνῶ, πίλνημι, *&* πίλναμαι. κερῶ. κιρνῶ, κίρνημι, κίρναμαι. κέδω, κιδνῶ, κίδνημι, κίδναμαι. ῥέπω, ῥίπτω. ὀρέγω, ὀρεγνῶ. *Hæc sequitur* μάρναμαι.

Quibus additur ν, ἵκω, ἱκνῶ, ἱκνοῦμαι. ἄρω, ἄρνω, ἄρνυμι. περάω, περνάω, πέρνημι. οἴχω, οἰχνῶ. ὑπίσχω, ex quo ὑπίσχεται, Οδ. α. ὑπισχνοῦμαι. *Sic* δείκω, δείκνω. *Sic ab* ἄχος *fit* ἄχνυμαι.

Quibus additur σ, ἕπομαι, ἕσπομαι.

Bis & ter derivata, ἕλω, ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκυστῶ, *&* ἑλκυστάζω. ἐρύω, ἐρύκω, ἐρυκάνω, ἐρυκανέω. ἕδω, *fut.* ἕσω, ἔδθω, ἐσθίω. αἴω, *fut,* αἴσω, *ex quo* αἴσθω, *& contractione,* αἴσθω, *ex quo* αἰσθέω, *&* αἰσθάνω. βιβῶ, *fut.* βιβάσω, βιβάσθω. ἔχω, ἴσχω, ἰσχαίνω, ἰσχανάω ῶ. δέχω, *Ion.* δέκω, δείκω, δεικάνω, δεικανῶ. ἐλάω, ἐλαύω. *Dor.* ἐλαύνω. τρέπω, τρωπῶ, τρωπίζω, τρωπαλίζω, ἐντρωπαλίζω. πίκτης, πικτίζω, πικταλίζω *&* πικταλλάω. ἀλύω, *fut.* ἀλύσω, ἀλύσκω, ἀλυσκάζω. *Sic* ἠλασκάζω, *ab* ἐλάω ῶ, ἐλάσω, ἐλάσκω, ἠλασκάζω, *vel ab* ἀλάω.

Verba in ιζω à circunflexis eadem significatione, σφετερίζω, νεμεσῶ, νεμεσίζω. ἠρεμῶ, ἠρεμίζω. αἰτῶ, αἰτίζω. κηρυκῶ, κηρυκίζω. πολεμῶ, πολεμίζω. στοναχῶ, στοναχίζω. ἀτρεμῶ, ἀτρεμίζω.

Nam in cæteris non habet locum, οἰκῶ, οἰκίζω. πλουτῶ, πλουτίζω. *cùm varia sit significatio.*

Ολέ-

Ολέκω, ὤλεκον. πένω, ἔπενον. ὀδύνω, ὤδυνον.

Quæ habent unum λ ante ω, θέλω, ἔθελον. μέλω, ἔμελον. κέλω, ἔκελον. πέλω, ἔπελον. δἰέγω, ἀπιῶ, ἀπινύσσω non flectuntur in aliis temporibus. Sic ὀμβρίζω, σαθμίζω.

Quædam sunt quæ à Poëtis in uno tempore tantum usurpantur, sæpe etiam ab ipsis conficta, ut ἔβραχον, καταβρύξειεν, Οδ. δ, σίζε, λίγξε, κρίκε. *Itaque reprehenditur Nicander, qui dixit* ὀπιλλίζοντας ὀϊστοὺς, *quasi à* λίζω *: sed omnem gratiam, quæ est in* λίγξε βιὸς, *perdidit.*

Sæpe è diversis thematibus unum verbum conficitur. φέρω *usitatum, &* ἔφερον. *Futurum inusitatum, quod sumitur ab* οἴω, οἴσω. *Aorista* τοῦ φέρω *&* οἴω *nemo usurpat, sed accipiuntur ab* ἐνέγκω, ἤνεγκα, ἤνεγκον. *præteritum medium ab* ἐνέχω, ἤνοχα, ἐνήνοχα *Atticè.*

Anomala ordine Alphabeti descripta.

Αγνυμι, *Futur.* ἄξω, *ab* ἄγω. *med.* ἔαγα, *ab* ἦγα. *Aoristum prius*, ἔαξα *&* ἦξα, ἐάγην, κατεάγην, *ab* ἔαγον.

Αγω, *perfect.* ἀγήοχα *ab* ἦχα, *addito* ο. *Aoristum secundum*, ἤγαγον, *ab* ἦγον. *Futur.* ἄξω.

Αγαμαι, *ab* ἄγημι *inusitato. Futur.* ἀγάσομαι, *Aoristum prius*, ἠγάσθην, *med.* ἠγασάμην.

Αδω, *præter. med.* ἕαδα *ab* ἧδα, *particip.* ἑαδώς. *Aoristum secundum*, ἄδον, *Infinit.* ἁδεῖν.

Αἱρῶ, *futur.* αἱρήσω, *Aorist. secund.* εἷλον, *ab* ἕλω, *perfect. pass.* ᾕρημαι. *Aorist. prius*, ᾑρέθην, *Aorist. secund. med.* εἱλόμην.

Αἰσθάνομαι, *fut.* αἰσθήσομαι, *perfect. pass.* ᾔσθημαι, *ab* αἰσθέομαι. *Aoristum secundum med.* ᾐσθόμην.

Αλίσκομαι, *fut.* ἁλώσομαι, *ab* ἁλόω. *præt.* ἥλωκα, *&* ἑάλωκα. *Pass.* ἑάλωμαι. *Aoristum secundum*, ἥλων, *&* ἑάλων. *Infinit.* ἁλῶναι, *ab* ἅλωμι *particip.* ἁλοὺς, όντος.

Αναλίσκω, *fut.* ἀναλώσω, *perfect.* ἀνάλωκα, *&* ἀνάλωμαι. *&* ἀνήλωκα, *&* ἀνήλωμαι.

Αλέξω, *Fut.* ἀλεξήσω, *ab* ἀλεξέω *inusitato.*

Αμαρτάνω, *Fut.* ἁμαρτήσω, *Perfect.* ἡμάρτηκα, *Aorist. secundum*, ἥμαρτον, *ab* ἁμαρτέω ῶ, *obsoleto.*

Ἀμφιέννυμι, *fut.* ἀμφιέσω. *perfect. pass.* ἠμφίεσμαι, *ab* ἀμφιέω. *Aristoph. Equit.* προσαμφιῶ, *pro* προσαμφιέσω.

Ἀνοίγω, *fut.* ἀνοίξω, *Aor. prius* ἀνῷξα, *Att.* ἀνέῳξα. *præt. med.* ἀνῷγα, ἀνέῳγα. *pass.* ἀνέῳγμαι. *At* ἀνώγω, ἤνωγον, *&* *Poët.* ἄνωγον. *fut.* ἀνώξω, ἤνωξα. *&* ἀνωγῶ, ἠνώγειν, *&* ἀνώγειν, *ex quo* ἀνώγημι *Æol. Imperat.* ἀνώγηθι, *& syncope* ἄνωχθι.

Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκέναι, ἀπεσκληκώς, *ab* ἀποσκλάω *inusitato, vel* ἀποσκέλλω. *opt.* ἀποσκλαίην, ης, η. *ab* ἀπόσκλημι.

Ἀπεχθάνομαι, *fut.* ἀπεχθήσομαι, *perfect.* ἀπήχθημαι. *medium Aoristum secundum* ἀπηχθόμην, *ab* ἀπεχθέομαι *inusitato.*

Ἀπολλύω *&* ἀπόλλυμι, *fut.* ἀπολῶ, *ab* ἀπόλλω. *præt. med. Atticum* ἀπόλωλα. *At* ἀπολέσω, ἀπώλεκα, ἀπολώλεκα, *ab* ἀπολέω.

Ἀποτέμνω, *fut.* ἀποτεμῶ, *&* ἀποτμήσω, *ab* ἀποτμέω.

Ἀπόχρη, *fut.* ἀποχρήσει. *Aoristum prius* ἀπέχρησε, *ab* ἀποχρέω. *Impersonale est.*

Ἀρέσκω, *fut.* ἀρέσω, *ab* ἀρέω.

Αὔξω, *fut.* αὐξήσω, *ab* αὐξέω. *Aoristum prius* ηὔξησα. *dicitur &* αὐξάνω.

Ἄχθομαι, *fut.* ἀχθήσομαι, *ab* ἀχθέομαι. *Aor. prius* ἠχθέσθην.

B.

Βαίνω, *fut.* βήσομαι, *à* βάω βῶ. *Aoristum secundum* ἔβην, *à* βῆμι. *Imperat. compos.* κατάβηθι, ἀνάβηθι, *Atticè* κατάβα, ἀνάβα, *apocope, & mutato* η *in* α. *ut* ἀνάστηθι, ἀνάστα.

Βάλλω, *fut.* βαλῶ, *perfect.* βέβληκα, *à* βλέω ῶ, *ex quo* βλῆμι, βλῆμαι. *Optat.* βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο. *Aor. secund.* ἔβαλον.

Βιόω ῶ, *fut.* βιώσομαι, *perfectum pass.* βεβίωται, *ut impersonale. Part.* βεβιωμένα, *Aorist. secundum* ἐβίων, ως, ω. *à* βίωμι. *Imperat.* βίωθι. *Opt.* βιοίην, *&* βιῴην. *Infin.* βιῶναι. *Particip.* βιούς, όντος.

Βλαστάνω. *fut.* βλαστήσω, *à* βλαστέω ῶ. *Aorist.* 2. ἔβλαστον.

Βούλομαι, *fut.* βουλήσομαι, *perfect.* βεβούλημαι, *à* βουλέομαι.

Βρώσκω, *fut.* βρώσω, *perfect* βέβρωκα *à* βρόω. *perf. med.* βέβρωθα, *à* βρώθω. *Aorist.* 2. ἔβρων, ως, ω. *à* βρῶμι.

Γ.

Γαμέω ῶ, *fut.* γαμήσω. *Aoristum prius* ἔγημα, *à* γάμω.

Γηρά-

Γρεγάσκω, fut. γρεγάσω, à γρεγάω ῶ, inusitato.

Γίγνομαι & γίνομαι, fut. γενήσομαι, perfect. γεγένημαι. med. perfectum γέγονα, à γένω, γενῶ, γέγονα. Aorist. prius ἐγεινάμην. Errant qui γείνω faciunt thema.

Γιγνώσκω & γινώσκω, fut. γνώσομαι, a γνόω. Aoristum secundum ἔγνων, ως, ω. Imperat. γνῶθι. Infin. γνῶναι. Particip. γνὺς, όντος, a γνῶμι. Cum præpositionibus, ανέγνων, κατέγνων, ἀναγνῶναι, καταγνῶναι.

Γρηγορέω ῶ, med. perfect. ἐγρήγορα. dicitur & ἐγρηγορῶ.

Δ.

Δαίω. perfect. pass. δέδασμαι, a δάζω. & δεδαήμαι, a δαέω ῶ. Aoristum secundum ἐδάην, med. perf. δέδηα.

Δάκνω, fut. δήξω, a δήκω. Aorist. secundum ἔδακον.

Δεῖ, imperfect. ἔδει, Aorist. prius ἐδέησε, fut. δεήσει, a δεέω. Infin. δεῖν, δεῆσαι, δεήσειν.

Δέομαι, fut. δεήσομαι, Aorist. prius ἐδεήθην, a δεέομαι.

Δείδω, fut. δείσω, perfect. δέδοικα, Ionicè δέδια, quo tamen omnes utuntur. med. præter. δέδοικα, cum dicendum esset δέδοιδα, quod durum est. Imperat. δέδιθι, & Poëticè δείδιθι, metaplasmo, pro δέδιε. non a δεδείττομαι, quod aliud significat, nec format ἐδεδίγμην.

Δεικνύω. fut. δείξω, Aorist. prius ἔδειξα, a δείκω.

Διδάσκω, futur. διδάξω, non a διδάχω, quod confictum est. Aoristum prius ἐδίδαξα.

Διδράσκω, futur. διδράσω, ex quo ἀποδιδράσω, a διδράω. Aorist. secundum ἔδραν, ἔδρας, ἔδρα. ἔδραμεν, ἔδρατε, ἔδραν. ἀπέδραν, διέδραν. Opt. δραίην. Infinit. δράναι, a δρῆμι. Particip. δρὰς, άντος. ἀποδρὰς, άντος.

Δοκέω ῶ, fut. δόξω & δοκήσω, aoristum prius ἔδοξα & ἐδόκησα, a δοκῶ.

E.

Εδω, fut. secundum ἔδομαι, præt. ἐδήδοκα, pro ἔδηκα. Medium ἔδηδα.

Εἴδω, fut. εἴσομαι, & εἰδήσω, ab εἰδέω ῶ. Medium perfect. οἶδα, plusquamperfect. ᾔδειν, particip. εἰδὼς, ότος, syncope ex εἰδηκὼς, ότος. Infinit. εἰδέναι pro εἰδηκέναι. aorist. secundum εἶδον. novi,

novi, ἴδον, *vidi*. *Optat. præsens*, εἰδείην, *ab* εἴδημι. *Homerus sub-junct*. εἴδω, *nos* εἰδῶ.

Εἴμαρμαι, *Præter*. à μείρομαι, μερῶ, μέμαρκα, μέμαρμαι, *sublato* μ, εἵμαρμαι, *ex quo* εἱμαρμένη.

Εἴρω, *futur*. ἐρῶ, *perfect*. εἴρηκα, *ab* ἐρέω. Οδ. λ. *legitur præsens*, τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.

Ἔρομαι, *fut*. ἐρήσομαι, *ab* ἐρέομαι. *Aorist. secundum* ἠρόμην.

Ἔρχομαι, *fut*. ἐλεύσομαι *Poëticè, oratoriè* εἶμι. *Aoristum secundum*, ἤλυθον, *syncope* ἦλθον, θες, θε, *ab* ἐλεύθω.

Εὑρίσκω, *Fut*. εὑρέσω, *Aoristum secundum*, εὗρον, *perfect*. εὕρηκα, εὕρημαι. *Aoristum prius*, εὑρέθην, *ab* εὑρέω ῶ.

Ἔχω, *Futur*. ἕξω, *Perfect*. ἔσχηκα, *Aorist. secund*. ἔσχον, *à* σχέω ῶ. *Imperat*. σχὲς, ἐπίσχες, *à* σχῆμι. *ut* στὲς, *à* στῆμι, φρὲς, *à* φρῆμι.

Z.

Ζωννύω, *futur*. ζώσω, *à* ζώω.

Θ.

Θάπτω, *fut*. θάψω, *Aorist. secund. pass*. ἐτάφην, *ab* ἔταφον.

Θέλω *vel* ἐθέλω, *futur*. θελήσω, *à* θελέω.

Θνήσκω, *futurum* θανοῦμαι, *Aorist. secundum* ἔθανον, *à* θείνω. *Perfect*. τέθνηκα, *à* θνάω θνῶ, *Ionicè* τέθνακα, *Bœoticè* τέθνεικα & τέθνεια, *ex quo* τεθνεὼς & τεθνηὼς, *Poëticè*. *Infin*. τεθνάναι. *dicitur etiam* θνήξομαι.

I.

Ἱκνέομαι οῦμαι, *fut*. ἵξομαι. *Med. Aorist. secund*. ἱκόμην, *ab* ἵκομαι. *Perfect*. ἷγμαι. *Comp*. ἀφικνοῦμαι, ἀφικόμην, ἀφῖγμαι.

Ἵπταμαι, *fut*. πτήσομαι. *Aoristum secundum* ἔπτην, *ab* ἵπτημι. *Medium* ἐπτάμην & ἐπτόμην *Infin*. πτάσθαι, & πτέσθαι. *Particip*. πτάμενος. *Præterit. pass*. πέπταμαι.

Ἱλάσκομαι, *fut*. ἱλάσομαι, *ab* ἱλάομαι.

K.

Καίω, *futur*. καύσω, *Aoristum prius* ἔκαυσα, *Poëticè* ἔκηα. *fut*. καύσω, *Aoristum secundum pass*. ἐκάην, *ab* ἔκαον.

Καθέζομαι, *futurum medium* καθεδοῦμαι.

Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, Aoristum secundum κατέδαρθον, à καταδαρθέω ῶ.

Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, perfect. pass. κέκραμαι.

Κρύπτω, futur. κρύψω, Aoristum secundum pass. ἐκρύβην, Particip. κρυβείς.

Λ.

Λαγχάνω, futur. κληρώσομαι, à κληρόομαι & λήξω, à λήχω. Perfect. εἴληχα, Aorist. secund. ἔλαχον, Perfect. medium λέλογχα.

Λαμβάνω, futurum λήψομαι, perf. εἴληφα, Aoristum secundum ἔλαβον, à λήβω.

Λανθάνω, fut. λήσω. medium præterit. λέληθα, Aoristum secundum ἔλαθον, à λήθω.

Μ.

Μανθάνω, fut. μαθήσομαι, à μαθέω, perfect. μεμάθηκα, Aoristum prius, ἐμάθησα, secund. ἔμαθον, à μήθω.

Μάχομαι, futurum medium μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι, à μαχέομαι οῦμαι.

Μέλομαι, fut. μελήσω, à μελέω ῶ, med præter. μέμηλα.

Μιγνύω, fut. μίξω, Aorist. secund. pass. ἐμίγην, à μίγω.

Ο.

Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, ab οἰχέομαι οῦμαι, perfect. ᾤχημαι, Aoristum secundum med. ᾠχόμην.

Οἴομαι, syncope οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, syncope ᾤμην, ᾤου, ᾤετο. perfect. ᾤημαι, Aoristum prius ᾠήθην, ab οἰέομαι οῦμαι, fut. οἰήσομαι.

Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, ab ὀφειλέω ῶ, & syncope ὄφλω, ὀφλέσω, ab ὀφλέω ῶ. perfect. ὤφληκα, Aorist. prius, ὤφλησα, 2. ὦφλον.

Ομνύω & ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, perfect. ὀμώμοκα Atticè, ab ὀμόω ῶ.

Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω, ab ὀμόργω inusitato.

Π.

Πάσχω, fut. πείσομαι, pro πήσομαι, à πήθω. at πείσομαι, Parebo, à πείθομαι. Aorist. secundum ἔπαθον, à πήθω. perfect. med.

πέπονθα, à πονέω ῶ, πιπόνηκα, πέπονα, πέπονθα. *Grammatici citant præterit.* πέποσχα, *quo usus sit Epicharmus.*

Πέπλω, *fut.* πέψω, *à* πέπλω *antiquo.*

Πίπλω, *fut.* πεσοῦμαι *Doricè, à* πέτω. *præteritum perfectum* πέπλωκα, *à* πλόω πλῶ. *participium* πεπλωκὼς, *&* πεπλὼς, *Hom.* πεπλεώς. *ut* βεβρωκὼς, βεβρώς. *Aoristum prius,* ἐπέσησα. *secund.* ἔπεσον, *à* πεσέω ῶ. ἔπεσαν *pro* ἐπέσησαν, *Bœoticè.*

Πήγνυμι, *fut.* πήξω, *medium præteritum* πέπηγα. *Aoristum secundum paſſ.* ἐπάγην, *à* πήγω.

Πίνω, *fut.* πίομαι *&* πιοῦμαι, *à* πίω. *præterit. perfectum* πέπωκα, *à* πόω πῶ. *Aoristum secundum* ἔπιον, *à* πίω. *Imperatiuus* πῶ, *pro* πῶθι, *à* πῶμι, *&* πῖθι, *pro* πίεθι.

Πιπίσκω, *potum præbeo, fut.* πίσω, *Aoristum* ἔπισα, *à* πίω. *Hippocrati usitatiſſimum verbum.*

Πυνθάνομαι, *futurum* πεύσομαι. *perfect.* πέπυσμαι. *med. Aorist. secundum* ἐπυθόμην, *à* πεύθομαι.

P.

Ῥέω, *fut.* ῥεύσω *&* ῥυήσω, *præter.* ἐῤῥύηκα, *à* ῥυέω ῶ. *Aoristum secundum paſſ.* ἐῤῥύην, *ab Æolico* ῥεύω. *Aoristum secundum* ἔῤῥυον, ἐῤῥύην.

Ῥήγνυμι *&* ῥηγνύω, *fut.* ῥήξω, *Aorist. secundum paſſ.* ἐῤῥάγην, *à* ῥήγω. *medium præterit.* ἔῤῥωγα, *pro* ἔῤῥηγα.

Ῥωννύω *&* ῥώννυμι, *fut.* ῥώσω, *à* ῥόω. *perfectum paſſ.* ἔῤῥωμαι. *Imper.* ἔῤῥωσο, ἐῤῥώσθω. *Infin.* ἐῤῥῶσθαι.

Σ.

Σβεννύω *&* σβέννυμι, *fut.* σβέσω *&* σβήσομαι, *à* σβέω. *Aorist. secundum* ἔσβην, *à* σβῆμι.

Σεύομαι, *Aorist. prius* ἐσύθην, *perfect.* ἔσσυμαι, *pro* σέσυμαι, *à* σύω, σύομαι, ἐσυόμην. ἐσύετο, *syncope* σύτο. ὅτε παρ' ἀλφειῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων. *Aorist. prius* ἔσευα.

Σπένδω, *fut.* σπείσω, *à* σπείδω.

Στρωννύω *&* στρώννυμι, *fut.* στρώσω, *à* στρόω.

Στορεννύω *&* στορέννυμι, *fut.* στορέσω, *à* στορέω.

T.

Τανύω, *fut.* τάσω. *præterit.* τέτακα.

Τέμνω, *fut.* τμήξω, ἀ τμήγω. *Aorist. secundum* ἔταμον & ἔτεμον. *Particip.* ταμὼν & τεμών.

Τιτρώσκω, *fut.* τρώσω, ἀ τρόω.

Τίκτω, *fut.* τέξω, ἀ τέκω. *Præter. med.* τέτοκα, *Aorist. secundum* ἔτεκον.

Τρέχω, *fut.* θρέξω, *præt.* δεδράμηκα, ἀ δραμέω ῶ. *Aorist. secundum* ἔδραμον, ἀ δρέμω. *fut. secundum medium* δραμοῦμαι.

Τρώγω, *fut.* φάγομαι, *Aoristum secundum* ἔφαγον.

Τυγχάνω, *fut.* τεύξομαι, ἀ τεύχω. *Perfect.* τετύχηκα, ἀ τυχέω ῶ. *Aorist. secundum* ἔτυχον, ἀ τεύχω.

Υ.

Υπισχνοῦμαι, *fut.* ὑποσχήσομαι, *ab* ὑποσχέομαι. & ὑποστήσομαι, *ab* ὑφίσταμαι, *ex quo Aorist. secundum* ὑπέστην. *Præt.* ὑπέσχημαι, *Aorist. prius* ὑπεσχέθην, *secundum medium* ὑπεσχόμην.

Υπνώττω, *fut.* ὑπνώσω, *ab* ὑπνόω ῶ.

Φ.

Φέρω, *fut.* οἴσω, *ab* οἴω, *Medium præter.* ἐνήνοχα *Atticè*, *ab* ἐνέχω. *Aorist. prius* ἤνεγκα. *Aoristum secundum* ἤνεγκον, *ab* ἐνέγκω. *Aorist. prius pass.* ἠνέχθην. *particip.* ἐνεχθείς. ἀνηνέχθην, ἀνενεχθείς. *Syncope*, φέρω φρῶ, *fut.* φρήσω, *Aorist. prius* ἔφρησα. *Imperat.* φρὲς, εἰσφρὲς, ἀ φρῆμι.

Φθάνω, *fut.* φθάσω, ἀ φθάω. *Aorist. secundum* ἔφθην, *a* φθῆμι. *Optat.* φθαίην.

Φθίνω, *fut.* φθίσω, *a* φθίω. *dicitur* & φθῆμι, *a* φθέω, *ex quo* φθείμην, φθεῖε πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθεῖτ' ἄμβροτος Οδ. λ.

Φύω, *fut.* φύσω, *præt.* πέφυκα, *med.* πέφυα, *ex quo* πεφυώς, *Aorist. secundum* ἔφυν, *a* φῦμι.

Χ.

Χαίρω, *fut.* χαρήσομαι, *a* χαρέω. *Aorist. secundum pass.* ἐχάρην, *Aor. prius med.* ἐχηράμην, χήρατο δ' ὕπνος. χαίρομαι *Græcum verbum non est, tametsi cætera tempora passiuam formam habent. Et in illo versiculo Aristoph.* ὡς ἥδομαι, καὶ χαίρομαι, καὶ τέρπομαι. χαίρομαι, *dictum est, ut Barbari cujusdam Satrapæ inscitiam carperet, qui Græcè loqui volens, barbara verba usurpabat, ut si Latinè dicas, Quam lætor, & gaudeor, & delector: cum tamen sit gavisus sum, ut* ἐχάρην, *vel* κέχαρμαι.

Χά-

Χάσκω, *fut.* χανῦμαι, *Med. præt.* κέχλωα, ἀ χαίνω. *Aorist. secund.* ἔχανον.

Χέω, *fut.* χεύσω, *Aoristum prius*, ἔχεα, *Imperat.* χέον, ἔκχεον. *Infin.* χέαι, ἐκχέαι, *Aoristum secundum* ἔχεον.

Χρῆ, ἀ χρῆμι *apocope, ex quo* ἀπόχρη. *Imperfect.* ἔχρην & χρῆν. *Infinit.* χρῆναι, *Euripides subjunct.* χρῆ.

Χωννύω & χώννυμι, *fut.* χώσω, ἀ χόω.

Ω.

Ωθέω ῶ, *fut.* ὤσω, *ab* ὤθω. *Aoristum prius*, ἔωσα, *Perfectum pass.* ἔωσμαι.

PRÆPOSITIONES

Monosyllabæ sex, ἐν, ἐς, vel εἰς, ἐξ, πρὸ, πρὸς, σύν.

Dissyllaba duodecim, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Aliquando mutato accentu accipiuntur pro verbis, μέτα μέτεστι, πάρα πάρεστιν, ἄπο ἄπεστιν, ἔπι ἔπεστιν, ἔνι ἔνεστιν, ἄνα ἀνάστηθι, πέρι περίεστιν, ἐν δέ οἱ ἀργαί. ἐνδέτε κέντρον, *Aratus.* pro ἔνεστιν. αὖ ἢ θόας, *id est* ἀνέστη. *Nam præpositio Poëtis superius verbum sæpe refert.* ὕπο ὕπεστιν, ἐπεὶ μάλα πίαρ ὕπ' ἔδας, Οδ. ι.

ADVERBIA

Temporis, νῦν, *Atticè* νυνὶ, *cum punctum temporis significatur.* τότε, ποτὲ, πότε, ἤδη, ἄρτι, αὐτίκα, παραχρῆμα, αὖθις. τέως, ἕως. ἡνίκα, ὁπηνίκα. εἶτα, ἔπειτα, μετέπειτα. ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδάν. σήμερον, αὔριον, μεταύριον. χθὲς & ἐχθὲς, προχθές. πάλαι, ἀρτίως. εὐθὺς, εὐθέως. πρωΐ, ἑσπέρας, ὀψέ. ἐφόσον, ἐν ὅσῳ. ἀεὶ, αἰεὶ, αἰέν. ὄφρα, τόφρα.

Loci, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ. ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν. εἴσω & ἔσω, ἔξω, ἔξωθεν. αὐτοῦ, οὗ, οἷ, ᾗ. ὅπου, ὅποι, ὅπη. ὅθεν, ὁπόθεν, ὁθένποθεν, αὐτόθεν. δεῦρο, αὐτόσε. ἄνω, κάτω. ἔμπροσθεν, ὄπισθεν. πρόσω. ἐγγὺς, πόρρω. ἔνθεν, ἐνθένδε. οὐδαμοῦ, οὐδαμῆ, οὐδαμόθεν, ἐπέκεινα, μακράν. ἐκ δεξιῶν, ἐξ ἀριστερῶν.

Qualitatis, εὖ, καλῶς, ἡδέως, σοφῶς, ὡραίως. *hæc vocantur Medietatis, fiuntque à genitivo plurali*, τῶν καλῶν, τῶν ἡδέων, τῶν σοφῶν, ν in ς.

Cætera aliunde, κυνηδὸν, βοτρυδὸν, ἀγεληδόν. ἀκονιτὶ, ἀναιμωτὶ,

μωτὶ, ἑλληνιστὶ, ῥωμαϊστὶ, ἀθεεὶ, αὐτοβοεὶ, ἀσπουδεί.

Quantitatis, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, τετράκις, πεντάκις, ὀλιγάκις, πολλάκις.

Congregationis : ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην, ἀθρόως.

Divisionis : ἄνδιχα, χωρὶς, δίχα.

Exceptionis : πλὴν.

Hortationis : εἶα, ἄγε, ἄγετε, εὖ γε, φέρε, ἴθι.

Ordinis : ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθὺς, εὐθέως, ἐξαίφνης, αὐτίκα.

Similitudinis : ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ, οὕτως, ὥστε, ὃν τρόπον, ἢ.

Separationis : ὥστε.

Comparationis : μᾶλλον, πλέον, ἧττον.

Vehementiæ : λίαν, ἄγαν, πάντη, παντελῶς, παντάπασι, πάνυ, σφόδρα, μάλιστα.

Remissionis : ἠρέμα, ἡσυχῆ, μόγις, μόλις, σπουδῆ, βραδέως, βάδην, ὡσεί.

Confirmationis : δηλαδὴ, δήπουθεν, πάντως, κομιδῆ, ὄντως, ἦ.

Iurandi : ναὶ, νή. *Atticè* ναιχί.

Abjurandi : μά.

Negandi : οὐ, οὐχὶ, οὔκουν, οὐδαμῶς, ἥκιστα, οὔτε, οὐδέ.

Prohibendi : μὴ, μηδαμῶς, μήτε.

Conjecturæ : ἴσως, τάχα, τυχόν.

Interrogationis : πόθεν, ποῦ, πῆ, ποῖ, πόσε, πηνίκα, πότε.

Demonstrationis : ἰδοὺ, ἠνὶ, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε.

Vocandi : ὦ.

Declarationis : ἤγουν, οἷον, τουτέστι.

Positionis, hoc est verbalia : λεκτέον, πλευστέον.

Voti : εἴθε, αἲ, εἰ, ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, *Poëticè* ὄφελον, ες, ε. *nam variat personas.*

Exclamationis : ὢ, ἰοὺ, οἴμοι, αἲ, εἰῶ, ὀτοτοῖ, ὤμοι.

Admirationis : ὦ, φεῦ, βαβαί.

Furentis : εὐοὶ, εὐαί.

Consternationis : ἆ, ἆ, ἡράκλεις.

Cum adverbiis numerantur voces fictitiæ.

Remigum inter se hortantium, ἀρῦ, *Hesych.* ἀῤῥῦ.

Eorum qui cursores emittunt è carceribus, ὢ ὄψ.

Opilionum: ψὰ, ψὸ, βῆ.

Sub-

Subulcorum : χύῤῥε, *alii* χύῤῥα.

Cum pecora absterrent : σίττε, *alii* σίττα.

Ad celeritatem hortantium : φίττα.

Balatus : βῆ, βή.

Ridentium : ἃ ἅ, *ha ha.* βᾶ *vah.*

Quædam etiam appellationes naturales vel civiles:

Infantium : ἄππα, πάππα, παππία. μάμμα, μάμμη, μάμμαια, τέττα, *ut Latinis Mamma, Tata.*

Majorem natu appellantis, vel herum familiarem : ἠθεῖε.

Amicum natu majorem, ἄττα.

Homer. principum appellatio, διοτρεφὲς, *quod nomen est.*

CONJUNCTIONES

Copulativæ: μὲν, δὲ, τὲ, καὶ, ἠδὲ, ἰδὲ, ἀλλὰ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ὅτι.

Disjunctivæ: ἢ, ἠὲ, ἤτοι.

Continuativæ: εἰ, εἴπερ, εἰδήπερ.

Subcontinuativæ: ἐπεὶ, ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.

Causales: ἵνα, ὅπως, ὄφρα, γὰρ, ὅτι, διότι, καθότι, ἕνεκα, οὕνεκα.

Dubitativæ: ἆρα, μῶν, μή.

Collectivæ: ἄρα, ἀλλὰ μὴν, οὖν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν. *Iones pro* οὖν *dicunt* ὦν, *eámque particulam inter præpositionem & verbum collocare solent,* ἀπωνέδοντο, ἀπωνεῖλον, *hoc est,* ἀπέδοντο οὖν, ἀφεῖλον οὖν.

Repletivæ: δὴ, ῥὰ, θὴν, νὺ, ποῦ, τοὶ, αὖ, οὖν, περ, πὼ, μὴν, δῆτα, γέ. γὲ autem etiam diminutiva, & causalis.

Potestatis, ἂν, κὲ, κέν. sed hæ duæ posteriores apud Poetas etiam repletivæ.

Discernendi: ἤ.

Extenuativæ: γοῦν, γέ.

Adversativæ: ὅμως. *nam* ὁμῶς *est* ὁμοίως. καίτοι, καίπερ, ἔμπης, εἰ καί.

Sed de his omnibus, & aliarum partium usu, si nostros conatus juverit Deus, accuratè dicemus in Syntaxi.

Τῷ Θεῷ ἡ δόξα.

RATIO

Ratio Syntaxeos.

DE Græcorum constructione tantum præcipienda sunt ea, in quibus nobiscum non consentiunt.

Constructio Græcorum.

(*a*) Neutrum plurale verbo gaudet singulari, ζῶα τρέχει, pro τρέχουσι, *animalia currunt.*

(a) *Nominativus alterius numeri quàm verbum.*

Genitivum multis adhibent, quibus nos Ablativum; siquidem uterque casus ponitur (*b*) absolutè. Latini, *me præsente*: Græci, ἐμοῦ παρόντος. Quandoque participium solum: ἐλθόντων δὲ, *ubi autem venissent*: intelligendo casum rei convenientis. (*c*) Atticè pro hoc genitivo est accusativus, & fermè cum ὡς & ὥσπερ: ὡς τὸν ἄνδρα τοῦτο ποιήσοντα, pro τοῦ ἀνδρὸς ποιήσοντος, *viro istud facturo*, estq; istud receptissimum in participiis impersonalium; δέον, *cum deceat, cum sic decorum*: δεῆσον, *cum oportuerit*: ἐξὸν, *cum sit permissium*: ἐνὸν, *cum liceat*: προσῆκον, *cum deceat*: παρὸν, *cum adsit facultas*: ἐνδεχόμενον, *cum fieri possit*: ἄδηλον ὂν, *cum sit incertum*: δόξαν ἐμοὶ γράψαι, *cum mihi visum esset scribere*: ἐξὸν αὐτῷ ποιῆσαι, *cum ipsi liceret facere*: ὡς μηδὲν αὐτῷ διαφέρον, *tamquam nihil ejus intersit*, &c.

Genitivi constructio.

(b) *Genit. absolutè positus.*

(c) *Atticismus, Accusativus absolutè positus.*

Participia impersonalium in accusativo absolutè posita.

(*d*) Genitivum postulant comparativa & superlativa; τρυτάνης δικαιότερος, *trutina justior*: βέλτιστος ἁπάντων, *optimus omnium.*

(d) Genitivum *postulant Comparativa.*

Superlativa.

(e) Verba affectus, Sentiendi, Curandi, Participandi, Privandi, Assequendi, Frustrandi. Dominandi, Dissidendi, Copiæ, Inopiæ.

(e) Verba quæ animi affectionem significant, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ, *amo, desidero*, & similia. Verba sentiendi, curandi, participandi, privandi, assequendi, frustrandi, dominandi, dissidendi, copiæ & inopiæ: quorũ exemplis supersedendum duximus, monuisse tantum contenti. (*f*) Ad hæc verbalia per α privativum facta; ἀθέατος τῆς ἀληθείας, *qui non perspexit veritatem*. (g) Verbalia in ικὸς, ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *industrius conquisitor eorum quibus opus est*. (*h*) Et adjectiva plurima: ἄξιος, ἀνάξιος, ἄπειρος, *dignus, indignus, inexpertus*. (*k*) Et alioqui quodvis adjectivum partitivè positum: οἱ γνήσιοι τῶν φίλων *qui inter amicos ingenui sunt*: quale illud Plinianum, *Ovorum oblonga*. (*l*) Præterea verbum substantivum εἰμὶ & γίγνομαι: τούτων ἐστὶν ὁ Πλάτων, *horum* (*aut de horum numero*) *est Plato*: quod verbum quandoque omittitur: ut οὐδὲ τῶν ἀδικούντων ἐγὼ, *neque ego sum de numero nocentium*.

(f, g) Verbalia facta ex ἀ privativo, & finita in ικος.

(h, k) Adjectiva, Partitiva

(l) Verbum substantivum.

(m) Partitionis *genitivus in casum partium mutatur.*

(*m*) Partitionis genitivum mutant in casum partium: οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροὶ, pro τῶν ἀνθρώπων: *hominum alii probi, alii improbi.* sic τοὺς φίλους, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ πένητας ἀπέδειξε, pro τῶν φίλων, *amicorum alios quidem interfecit, alios verò pauperes reddidit*; & ita per omnes casus.

(n) ἕνεκα *intelligitur.*

(*n*) Crebro etiam genitivus ἐλλειπτικῶς ponitur, deficiente ἕνεκα: εὐδαιμονίζω σε τῆς τύχης, hoc est, ἕνεκα τῆς τύχης, *beatum te prædico ob felicitatem, aut quod ad felicitatem pertinet*: utrumque enim significat ἕνεκα, ὦ μακάριε τῆς θέας, *beatus qui ista videris.*

(o) *Materia.*
(p) *Pars.*

In genitivo ponitur (*o*) materia; πεποίηται λίθου, *factum est è lapide.* (*p*) Pars;

ἔπιον τοῦ οἴνου, *bibi è vino* : λαβόμενος τοῦ ποδὸς, *accipiens pede*. (q) Pretium ; ὠνησάμην δύο ὀβολῶν, *emi duobus obolis*. (r) Tempus ; νυκτὸς καὶ ἡμέρας σπουδάζει, *noctu & die studet*. Temporis verò continuitas, in accusativo, ὅλην τὴν ἡμέραν εἰργασάμην, *tota die operatus sum* : quod & in dativo, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημήσας, *viginti totis annis peregrinatus*.

(q) *Pretium.*
(r) *Tempus.*
Temporis continuitas in accusativo & dat.

(s) Genitivum regunt ἅλις, *satis* : ἕνεκα, *causâ* : χάριν, *gratiâ*. δίκην, *instar* : ἄνευ, *sine* : πλὴν, *præter* : μεταξὺ, *interim, dum* : πάρεργον, *obiter* : etiam λάθρα, *clam* : πόῤῥω, *procul* : ἄπο pro ἄποθεν, *procul ab* : ἔξω, *extra*. χωρὶς, *sine*, & cætera adverbia localia, ποῦ, *ubi?* πόθεν, *unde?* Item φεῦ, *heu* : ὦ, *ô* : βαβαὶ, *papæ* : ἡράκλεις, *hercule, dii boni* : οἴμοι, *hei mihi* : & hujusmodi exclamationes.

(s) *Adverbia genitivum regentia.*
Localia.
Exclamationes.

(t) Dativo tribuuntur verba sequendi, ἀκολουθῶ, ἕπομαι, *sequor*. Certandi, ἐρίζω, *contendo* : πολεμῶ, *belligero* : ἀγωνίζομαι, *certo* : μάχομαι, *pugno*. Quæcunque passivè capiuntur : πεποίηταί μοι, *factum est mihi* : pro ὑπ᾽ ἐμοῦ, *à me* : ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*.

(t) *Dativo tribuuntur verba Sequendi, Certandi ; Passivè capta.*

(u) Composita à σὺν & ὁμοῦ. σύντροφος, *collactaneus* : ὁμόψηφος, *consentiens, ejusdem sententiæ*.

(u) *Composita à σὺν & ὁμοῦ.*

(x) Dativi casus est Causa ; φθόνῳ ταῦτα ποιεῖ, *invidia hæc facit*. Instrumentum, ἀπέκτεινε τῷ ξίφει, *interfecit gladio*. Modus actionis ; τίνι τρόπῳ γράφεις, *quo modo scribis?* Et quandoque pretium : Chrysostom. ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποίμνιον πριάμενος, --- *Propria morte gregem emens*.

(x) *Causa.*
Instrumentum.
Modus actionis.
Pretium.

(y) *Verba quæ dativum habent cum genitivo.*

(y) Dativum habent cum genitivo, ἀμφισβητῶ, *dubito, contendo*: μετέχω, *participo*: κοινωνῶ, *communico*: συγγινώσκω, *ignosco*: φθονῶ, *invideo*: & impersonalia, δεῖ, *oportet*: μέτεστι, *adest*: μέλει *cura est*: μεταμέλει, *pœnitet*.

(z) σὺν *intelligitur*.

(z) In dativo pronominis αὐτὸς sæpenumero intelligitur præpositio σὺν: ut ἀποτεμὼν αὐταῖς ὠλέναις τὰ πτερὰ, hoc est, σὺν αὐταῖς, *una cum ipsis ulnis pennas amputans*.

(a) *Accusativi constructio.*

(a) Accusativum admittit quodvis verbum nominis ab eo deducti, τοιοῦτους γάμους γαμῶν, *tales nuptias iniens*: ἀδικῶ σε ἀδικίαν, *afficio te injuria*: aut nominis relativum, ἣν ἀδικίαν ἣν ἀδικῶ σε, *injuria qua te afficio*.

(b) κατὰ *sæpe subauditur.*

(b) Ubique locus est accusativo, si intelligas κατὰ: Σύρος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine & patria*. sic Virgil. *cætera Graius*. Et qualia sunt poëtis nostris usitatiora, *fractus membra*, & similia: iis Græci passim utuntur: τὴν ῥῖνα κορύζης μεστὸς, *nares muco plenus*: κόσμιος τὴν ἀναβολὴν, *moderatus in vestitu*: τὸ σχῆμα εὐπρεπὴς, *habitu decorus*.

(c) *Passiva cum activorum accusativo.*

(c) Passiva regunt accusativum verbi: ut ἐπιτρέπεις ἐμοὶ τὴν δίαιταν, *defers mihi arbitrium*: sic passivè, ἐπιτρέπομαι τὴν δίαιταν, *deferor arbitrium*, pro *arbitrium mihi defertur*: & ἐγχειρίζομαι ταύτην τὴν ἐπιμέλειαν, *committitur hæc mihi cura*.

(d) *Verbalia in* έον.
Secundus accusativus in vicem dativi.

(d) Verbalia in έον, verbi sui postulant accusativum; γραπτέον ἐμοὶ ἐπιστολὴν, *scribendum est mihi epistolam*. Interdum secundus accusativus in vicem dativi succedit, ἰατέον τὴν νόσον ἀμελοῦντα τῆς αἰτίας, *medendum est morbo neglecta morbi causa*.

(e) *Accusativus pro genitivo.*
Accusativus pro dativo.

(e) Atticè accusativus pro genitivo, ἀποστερῶ σε τὰ χρήματα pro τῶν χρημάτων, *privo te pecuniis*. Et pro dativo, οἷα με ποιεῖς, pro ἐμοὶ, *qualia mihi facis*.

(*f*) Quando Infinitivus, & verbum præcedens ad eandem pertinent personam, non est opus accusativo reciproci: ἔφη ποιήσειν, *dixit facturum*, nempe *se*: ut Terentius, *Pollicitus sum suscepturum.* *(f) Infinitivi constructio.*

Infinitivus non tam accusativum habet, quàm nominativum; φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι, *dicit se auctorem fuisse*: οὕτως ἀπέχων τῆς ἀλαζονείας, ὥς τε πάντα εἰδὼς, μηδὲν εἰδέναι οἴεσθαι, *tam alienus ab arrogantia, ut cum omnia norit, tamen se nihil scire putet.* *Infinitivus cum nominativo.*

(g) Junguntur infinitivo, ὡς, *ut*: ὥστε, *ita ut*: πρὶν, πρὶν ἤ, *priusquam*: ἐπειδὴ, *postquam*: ὅσον, *quoad, quasi.* *(g) Particulæ infinitivo gaudentes.*

(*h*) Relativum eodem casu ponunt cum antecedente, χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, *utor libris quos habeo*: ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔπεμψε, *ex epistolis, quas misit.* Hinc sunt illa, ἀνδρὶ οἵῳ σοι, *viro simili tibi*: ἄνδρα οἷον σε, *virum similem tibi.* *(h) Notio de relativo.*

(i) Participium tamquam pro infinitivo cum verbis perseverandi; ἀγαπῶν με διατέλει, *amare me perge.* Desistendi, οὐ παύσομαι φιλῶν, *non cessabo amare.* (*k*) Et cum verbis affectionem animi significantibus, μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*: οὐ συνίεσαν μάτην πονοῦντες, *non intellexerunt se frustra laborare.* Sic Virgilius, *sensit medios delapsus in hostes.* *(i) Participium pro infinitivo cum verbis Perseverandi, Desistendi.* *(k) Affectus animi.*

(*l*) Articulo vestitum Adverbium, fit adjectivum; ὁ χθὲς, *hesternus.* Quod si articulus jungatur præpositioni cum suo casu, intelligitur commodum aliquod participium, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, *in cœlis*: nempe ὢν aut οἰκῶν, *existens aut habitans.* *(l) Articulus adverbiis & præpositionibus junctus.*

(*m*) Præpositionum varia significatio, variat regimen. Genitivum habent ἐκ vel ἐξ, *(m) Præpositionum constructio. Junctæ genitivo.*

ἐκ, significans locum, tempus, materiam, causam: πρὸς, *ab*, *coram*, jurandi, officii: πρὸ, *ante*, locum, tempus: κατὰ, *contra*, *super*, *de*, *ab*: διὰ, *per*. μετὰ, *cum*: παρὰ, *ab*: ἀντὶ, *pro*, *vice*: ἐπὶ, *circa*, *super*; etiam tempus significat: περὶ, *pro*: ἀπὸ, *à*, *ex*: ὑπὸ, *sub*, *præ*: ὑπὲρ, *super*, *de*, *pro*

Dativum, ἐν, *in*; σὺν, *cum*; πρὸς, *juxta*; παρὰ, *apud*; ἐπὶ, *propter*, *in potestate*, *post*, *super*, *contra*; περὶ, *pro*, *in*, *circa*; ὑπὸ, *sub*.

Accusative. Accusativum, εἰς vel ἐς, *in*, *ad*; ἀνὰ, *per*; κατὰ, *per*, *secundum*, *circa*; διὰ, *propter*; μετὰ, *post*; παρὰ, *ad*, *præter*, *propter*; ἐπὶ, *ad*, *in*; περὶ, *circa*, *circum*, *prope*; ὑπὸ, *sub*; ὑπὲρ, *supra*, *ultra*.

De ἀμφὶ judicandum ut de περὶ, quod usitatius est.

(n) ἐν & εἰς *cum suorum casuum defectu.*

(n) Duæ ἐλλειπτικῶς ponuntur cum genitivo: ἐν, deficiente dativo; εἰς, deficiente accusativo: ἐν ᾅδου, *apud inferos*, pro ἐν οἴκῳ τοῦ ᾅδου, *in æde seu ædibus Plutonis*: εἰς διδασκάλου, pro εἰς οἰκίαν τοῦ διδασκάλου, *in domum præceptoris*.

Dicunt præterea. οἱ περὶ Πλάτωνα, hoc est, *Plato*: οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, hoc est, *Socrates*.

Verum istiusmodi orationis formas, & breviter quicquid ad Græcanicas phrases attinet, doctissimè persecutus est Budæus in suis Commentariis, quos nuper & emendatè & eleganter magno studiosorum bono excudit Badius, optimè semper de literis meritus. Eum librum comparare sibi debet quisquis seriò græcari volet:

FINIS.

DICTIONUM GRÆCARUM
INDEX.

Ἀδάμ

αἰὲν

ἀλα-

ἀμὰ

ἀνο-

ἄπολις

ἁρπα-

ἄψυρλος,

B

 βυρ-

γευσὸς

δε-

εἰδήσω

εἴς

ἔκχεον

ἔμμε-

ἔνσω-

ἐσλὸς

εὐρυφὴς

ἔψαλμαι

Z

H

ἦχον

θέραψ

θυμὸς

I

ἱπποϊὴν

K

κράτος

κύρτος

λελα-

λόγιος

μενέα

μόλυβδος

N

ναυ-

ὄρος

οὐρὰς

Π

πα-

πήγνυμι

πρᾶτος

P.

σπουδὴ

συνίασι

ταχύτης

τρά-

φαῖεν

φυτόργος

ψ.

 ψαύω

DICTIONUM

DICTIONUM QUARUNDAM LATINARUM INDEX.

apper-

bue-

E

G.

H.

I.

Iuppiter

Menahmi

pœnus

ſternuo

Q.

R.

sternuo

FINIS.